

การศึกษาความพร้อมทางภาษาของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
ระดับเรียนได้ ชั้นปฐมวัย จากการจัดกิจกรรมเกมการจัดไม้บล็อก

ปริญญานิพนธ์
ของ
กัญญา เอื้อเชิดกุล

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาพิเศษ
มีนาคม 2545
ลิขสิทธิ์ ป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๓๔/๒๕๕
๓๓๕๓
๑๖

การศึกษาความพร้อมทางภาษาของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
ระดับเรียนได้ ชั้นปฐมวัย จากการจัดกิจกรรมเกมการจัดไม้บล็อก

บทคัดย่อ
ของ
กัญญา เอื้อเชิดกุล

30 เม.ย. 2545

S ๗๙๐๘๙
เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาพิเศษ
มีนาคม 2545

๔ 1๕๖๖๗1

กัญญา เอื้อเชิดกุล. (2545). การศึกษาความพร้อมทางภาษาของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ ชั้นปฐมวัย จากการจัดกิจกรรมเกมการจัดไม้บล็อก. ปรินญาณินท์ กศ.ม. (การศึกษาพิเศษ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
คณะกรรมการควบคุม : ศาสตราจารย์ ดร.ผดุง อารยะวิญญู, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรย์ โพรธิสาร.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความพร้อมทางภาษาของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ ชั้นปฐมวัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับสติปัญญา 50 - 70 อายุ 5 - 10 ปี ไม่มีความพิการซ้ำซ้อน กำลังเรียนอยู่ในระดับปฐมวัย ของสถานสงเคราะห์เด็กอ่อนพิการทางสมองและปัญญา อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 เลือกมาโดยวิธีเจาะจง จำนวน 8 คน ใช้ระยะเวลาทดลอง 6 สัปดาห์ ๗ ละ 5 ครั้ง ครั้งละ 30 นาที กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมเกมการจัดไม้บล็อก แบบแผนการทดลองวิจัยครั้งนี้เป็นแบบ One - Group Pretest - Posttest Design เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบทดสอบความพร้อมทางภาษาและจากการจัดกิจกรรมเกมการจัดไม้บล็อก สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ Wilcoxon Matched Pairs Signed - Ranks Test

ผลการวิจัย พบว่า

ความพร้อมทางภาษาของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา อายุระหว่าง 5 - 10 ปี หลังการจัดกิจกรรมเกมการจัดไม้บล็อกสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

A STUDY OF LANGUAGE READINESS OF PRESCHOOL CHILDREN WITH
MENTAL RETARDATION

AN ABSTRACT
BY
KANYA AUCHARTKUL

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education degree in Special Education
at Srinakharinwirot University
March 2002

Kanya Auchartkul. (2002). *A study of Language Readiness of Preschool Children with Mental Retardation*. Master thesis, M.Ed. (Special Educational). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee : Prof. Dr.Padoong Arrayavinyoo, Assist. Dr.Paitoon Pothisaan.

The purpose of this study an experiment on a study of language readiness of perschool children with mental retardation.

The sample consisted of the mentally retarded children with the IQ from 50 to 70, 5 – 7 years old, had no other handicapping conditions. The subjects were 8 special kindergarten children in Pakkred Home for Mentally and Physical Handicapped Amphur Pakkred, Nonthaburi in the first semester of the 2002 academic year. The design of research was One – Group pretest – Posttest Design. The instrcuments for the research included the instructional auditory training package of language readiness. They were taught for 60 minutes for each session, 5 sessions a weeks, for 6 experimental reeks. The collected data were analyzed using Willicoxon Matched Pairs Signed – Ranks Test.

The result were as follows ;

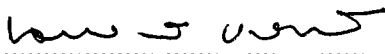
The study of language readiness of preschool children with mental retardation, significant at .01 level.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

การศึกษาความพร้อมทางภาษาของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
ระดับเรียนได้ ชั้นปฐมวัย จากการจัดกิจกรรมเกมการจัดไม้บล็อก

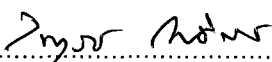
ของ
นางสาวกัญญา เอื้อเชิดกุล

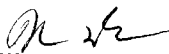
ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัย ให้นำเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาพิเศษ
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร. นภาพร หะวานนท์)
วันที่ ๖ เดือน มีนาคม พ.ศ. 2545

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

.....ประธาน
(ศาสตราจารย์ ดร. ผดุง อารยะวิญญู)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ไพฑูรย์ โพธิ์สาร)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ศาสตราจารย์ ศรียา นิยมธรรม)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประกฤติ พูลพัฒน์)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความรู้มาให้คำปรึกษา แนะนำและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ อย่างดียิ่งจาก ดร.พัชรวิทย์ เกตุแก่นจันทร์ ศาสตราจารย์ ดร.ผดุง อารยะวิญญู ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรย์ โพธิ์สาร และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประกฤติ พูลพัฒน์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุดคณิง สุนทรวรคุณ อาจารย์ผาณิต ยังประภา และ อาจารย์กรรณิการ์ สุขบท เป็นอย่างสูงที่กรุณาตรวจและให้คำแนะนำในการแก้ไขเครื่องมือในการทำวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณอาจารย์ใหญ่สถานสงเคราะห์เด็กอ่อนพิการทางสมองและปัญญา ที่กรุณาอำนวยความสะดวกในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณพี่ ๆ เพื่อน ๆ นิสิตปริญญโททุกท่าน ที่ให้กำลังใจอย่างสำคัญในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้

คุณค่าและประโยชน์ของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณคุณพ่อชาญชัย แซ่ตั้ง คุณแม่วรรณ โพธิ์สังข์ ที่ได้เลี้ยงดู ครูอาจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทความรู้แก่ผู้วิจัย และผู้วิจัยขอมอบคุณค่าประโยชน์ของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ให้แก่เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาทุกคน

กัญญา เอื้อเชิดกุล

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	2
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	2
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	3
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	3
ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	3
กรอบแนวคิดการวิจัย	4
สมมติฐานการวิจัย.....	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความบกพร่องทางสติปัญญา.....	5
ความหมายของภาวะความบกพร่องทางสติปัญญา	5
ระดับความรุนแรงของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา	6
ลักษณะความต้องการพิเศษของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา	7
การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา.....	9
หลักการสอนเด็กเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้	10
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา.....	12
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาษา	12
ความหมายของภาษา.....	12
พัฒนาการทางภาษา	13
หลักการสอนภาษาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา.....	16
การพัฒนาความสามารถด้านความเข้าใจภาษาของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา	17
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจภาษา	18
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเล่นไม้บล็อก	19
ความหมายของการเล่นไม้บล็อก.....	19
ความสำคัญและคุณค่าของการเล่นไม้บล็อก	20
ขั้นการเล่นไม้บล็อก.....	22
ประโยชน์ของการเล่นไม้บล็อก.....	22
หลักการจัดกิจกรรมการเล่นไม้บล็อก	23
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการเล่นไม้บล็อก	25

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	27
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	27
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	27
การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ	27
วิธีดำเนินการทดลอง	31
การวิเคราะห์ข้อมูล	33
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	35
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	37
จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	37
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	37
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	38
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	38
อภิปรายผล	38
ข้อสังเกตเกี่ยวกับการศึกษาค้นคว้า.....	39
ข้อเสนอแนะ	39
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัย	39
บรรณานุกรม	40
ภาคผนวก.....	45
ประวัติย่อของผู้วิจัย	180

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

- 1 คำมัธยฐานและคำพิสัยควอไทล์ความพร้อมทางภาษาของเด็กที่มีความบกพร่อง
ทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ ชั้นปฐมวัย ก่อนและหลัง จากการจัดกิจกรรมเกมการจัด
ไม้บล็อก..... 35
- 2 การเปรียบเทียบความพร้อมความเข้าใจภาษาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
ระดับเรียนได้ ชั้นปฐมวัย ระหว่างก่อนและหลัง จากการจัดกิจกรรมเกมการจัด
ไม้บล็อก..... 36

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อความหมาย ในการถ่ายทอดความคิดความเข้าใจโดยผ่านสื่อ คือ ภาษา ต้องอาศัยทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อใช้ในการรับและส่งข้อมูล (วรารณ์ รักวิชัย. 2527 : 9) โดยเฉพาะการพัฒนาด้านสติปัญญาของเด็กที่สัมพันธ์กับพัฒนาการทางภาษาซึ่งเกิดขึ้นที่สมอง เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้และการจดจำสัญลักษณ์ต่าง ๆ (พัชรวิทย์ เกตุแก่นจันทร์. 2539 : 1) หากเด็กได้รับการส่งเสริมทักษะพัฒนาการทางภาษาครบทุกด้าน จะทำให้เกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์ของเด็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพูดนั้นเป็นส่วนหนึ่งของภาษาที่มีความสำคัญ ถ้าผู้พูดสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้อง ชัดเจน และผู้ฟังเข้าใจได้ถูกต้องตรงกันกับการสื่อสารจะบรรลุวัตถุประสงค์

เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา เป็นเด็กที่มีพัฒนาการทางภาษาและการพูดล่าช้ากว่าเด็กปกติในวัยเดียวกัน เช่น การพูดไม่ชัด รู้คำศัพท์จำนวนจำกัด การเขียนประโยคไม่ถูกต้อง เป็นผลให้มีปัญหาในการเรียน เนื่องจากการเขียนเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ต้องใช้ความรู้ความเข้าใจทางภาษาเป็นส่วนประกอบที่สำคัญ จึงทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ช่วงความสนใจสั้น สนใจบทเรียนได้ไม่นาน เสียสมาธิง่าย มักหันเหความสนใจไปจากบทเรียน มีปัญหาในการเรียนสิ่งที่เป็นามธรรม (ผดุง อารยะวิญญู. 2539 : 45) ดังนั้นการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญามีความสามารถทางภาษามากขึ้น จึงเป็นสิ่งที่ควรควรทำเนื่องจากเรียนเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ต้องใช้ความรู้ความเข้าใจทางภาษาเป็นสิ่งสำคัญ ความสามารถทางภาษาในการพูด จะเป็นความสามารถพื้นฐานในการฟัง การอ่านและการเขียน จะมีส่วนสำคัญต่อความพร้อมในการอ่าน

การพูดของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา จำเป็นอย่างยิ่งที่ควรจะหาวิธีการหรือกิจกรรมต่าง ๆ มาช่วยสอนให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ โดยหากิจกรรมต่าง ๆ มาเตรียมความพร้อมในการพูดนั้น คือ สิ่งที่คุณครูควรฝึกเพื่อให้เด็กเกิดความพร้อมในการพูด คือ การสร้างความคิดรวบยอดให้เด็กมีความสามารถในการเข้าใจความหมาย การจัดกลุ่มสิ่งของต่าง ๆ และความสามารถในการจำแนกประเภทได้ การให้เด็กรู้จักสังเกตเห็นความเหมือนกันและความต่างกันของรูปร่างวัตถุ รูปทรงเรขาคณิตและคำที่พูดเป็นสัญลักษณ์ (ประเพ็ญ มหาจันทร์. 2530 : 89-112) การจัดกิจกรรมควรคำนึงถึงเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาว่ามีลักษณะความจำไม่ดี สืบสิ่งที่เขียนไปแล้วเร็วกว่าเด็กปกติ ดังนั้นการให้เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญามีโอกาสทำกิจกรรมซ้ำๆ บ่อยๆ จะช่วยให้เด็กเกิดความชำนาญ ทำได้ถูกต้อง ส่งผลให้เด็กมีการเรียนรู้ที่ดีขึ้น นอกจากนี้เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญามีช่วงความสนใจสั้น การเปลี่ยนกิจกรรมการเล่นจะช่วยให้เด็กรู้สึกสนุกสนาน มีความสนใจอยากที่จะเรียนต่อไป (พัชรวิทย์ เกตุแก่นจันทร์. 2540 : 6)

กิจกรรมการเล่นไม่ับลือคเป็นกิจกรรมการเล่นในกิจกรรมเสรี ไม่มีรูปแบบตายตัวในการเล่น ผู้เล่นจะสร้างความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับสิ่งแวดล้อม โดยเอาประสบการณ์ต่างๆของตนมารวมกัน และปรับให้เข้ากับความรู้เดิม นอกจากนี้ยังมีการใช้เกมการศึกษาเป็นเครื่องมือช่วยสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้รับความสนใจและสนุกสนาน อีกทั้งยังทำลายความสนใจของเด็ก ที่จะช่วยให้เด็กเล่น มีความพร้อมในทุกๆ ด้าน เด็กจะรู้จักการใช้ประสาทสัมผัสกับกล้ามเนื้อ ฝึกการสังเกต เปรียบเทียบ จำนวน รูปทรง ประเภทและการคิดหาเหตุผล (บุญชู สนั่นเสียง. 2527 : 438) การเตรียมความพร้อมด้วยเกมการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความ

บกพร่องทางสติปัญญา โดยการใช้เกมการศึกษาเรื่องสีและรูปทรง เด็กสามารถเรียนรู้จากการเล่นเกมที่เป็นรูปธรรม ฝึกทักษะการจำแนก การสังเกต การเปรียบเทียบ นอกจากนี้กิจกรรมการเล่นไม้บล็อกยังช่วยส่งเสริมทักษะทางภาษา โดยเฉพาะการพูดคุยสนทนาระหว่างที่เล่นเด็กจะได้เรียนรู้ภาษาและคำศัพท์ที่เพิ่มขึ้น ทั้งยังช่วยส่งเสริมพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน คือ ร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา (ณัฐกานต์ ต่อเจริญ, 2540 : 2)

กิจกรรมการเล่นไม้บล็อก เป็นการเล่นที่เด็กจะต้องใช้ความคิดและเหตุผลที่จะใช้ไม้บล็อกก่อให้เกิดสิ่งใหม่ อันเป็นเป้าหมายของการกระทำหรือการเล่นการสร้างของเด็ก อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมในด้านการเรียนรู้และการแก้ปัญหา อันเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาทางสติปัญญา และการพัฒนาทางภาษา โดยการสนทนาและการพูดขณะที่เด็กทำกิจกรรมนั้น (พัฒนา ชัชพงศ์, ม.ป.ป. : 80) เด็กจะเรียนรู้ที่จะพัฒนาการพูด โดยเฉพาะเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาจะพัฒนาการทางด้านภาษาช้ากว่าเด็กปกติ จึงควรส่งเสริมกิจกรรมการเล่นไม้บล็อก เพื่อช่วยในการพัฒนาทางภาษาพูดของเด็กได้ เด็กจะเรียนรู้โดยผ่านกิจกรรมการเรียนรู้การเล่น จะช่วยพัฒนาการเรียนรู้ของเด็ก การเล่นเป็นการฝึกประสาทสัมผัสและส่งเสริมพัฒนาทางสังคม ส่งเสริมความรักเรียนและการเล่น ช่วยพัฒนาทางด้านจิตใจและอารมณ์ ซึ่งเกิดขึ้นได้ทุกวินาทีที่เด็กเล่นอย่างมีความสุข (พัชรวิทย์ เกตุแก่นจันทร์, 2539 : 21) ดังนั้นการจัดกิจกรรมการเล่นไม้บล็อกเป็นกิจกรรมที่สำคัญในการฝึกทักษะ และช่วยให้เกิดความคิดรวบยอดเกี่ยวกับสิ่งที่เรียนรู้ได้ดี ทั้งยังสร้างความสนุกสนานเพลิดเพลินให้แก่เด็กอีกด้วย (เยาวพา เดชะคุปต์, 2528 : 3)

การพัฒนาความพร้อมความเข้าใจภาษาของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา โดยการสร้างกิจกรรมเกมการจัดไม้บล็อกขึ้นแล้ว ศึกษาความพร้อมความเข้าใจภาษาของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา จากการจัดกิจกรรมเกมการจัดไม้บล็อกชั้นปฐมวัย จะเป็นแนวทางให้ครูสามารถเลือกกิจกรรมการเล่นให้แก่เด็กและช่วยส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาด้านการพูดของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความพร้อมทางภาษาของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ชั้นปฐมวัย จากการจัดกิจกรรมเกมการจัดไม้บล็อก
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความพร้อมทางภาษาของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ ชั้นปฐมวัย ก่อนและหลังจากการจัดกิจกรรมเกมการจัดไม้บล็อก

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาความพร้อมทางภาษาของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ชั้นปฐมวัย จากการจัดกิจกรรมเกมการจัดไม้บล็อก เพื่อเป็นแนวทางแก่ครู และผู้ที่ทำงานเกี่ยวข้องกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา สามารถเลือกใช้กิจกรรมได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ เพื่อนำไปใช้สอนให้เด็กเกิดความเข้าใจภาษาต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรเป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ มีระดับสติปัญญา ระหว่าง 50-70 ทดสอบโดยใช้แบบทดสอบสติปัญญามาตรฐาน และไม่มีคามพิการซ้ำซ้อน อายุ 5-10 ปี ศึกษาอยู่ในชั้นปฐมวัย ในสถานสงเคราะห์ที่มีโครงการสอนเด็กพิเศษ สังกัดกรมประชาสงเคราะห์

กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ มีระดับสติปัญญา ระหว่าง 50-70 ทดสอบโดยใช้แบบทดสอบสติปัญญามาตรฐาน และไม่มีคามพิการซ้ำซ้อน อายุ 5-10 ปี กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปฐมวัย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 ในสถานสงเคราะห์เด็กอ่อนพิการทางสมองและปัญญา อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี มีทั้งหมด 11 คน เลือกมาโดยใช้วิธีเจาะจง จำนวน 8 คน ที่มาเรียนอย่างสม่ำเสมอ

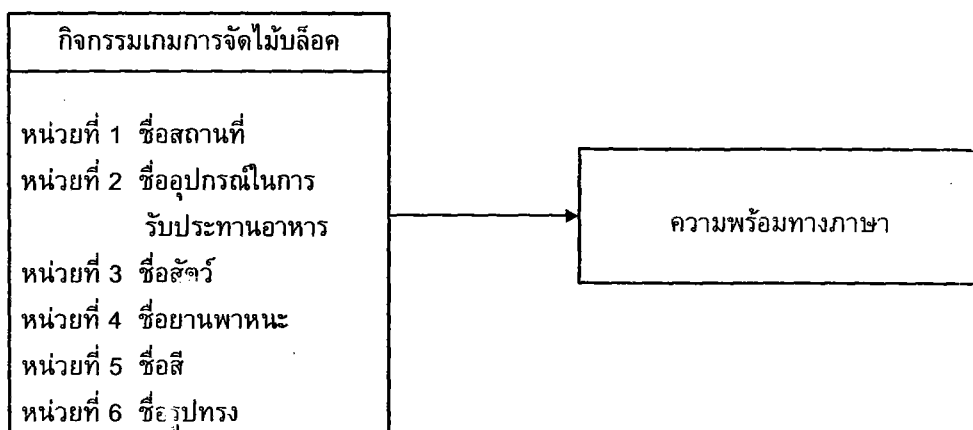
2. การจัดกิจกรรมเกมการจัดไม้บล็อก เป็นกระบวนการสอนด้วยกิจกรรมเกมการจัด ไม้บล็อก เป็นกิจกรรมเกมที่จัดให้กับเด็กในการเล่นไม้บล็อกตามรูปแบบที่กำหนด เพื่อส่งเสริมทักษะการพูด ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ ชั้นปฐมวัย ซึ่งประกอบไปด้วยเนื้อหา 6 หน่วย ได้แก่ หน่วยที่ 1 สถานที่ หน่วยที่ 2 อุปกรณ์ในการรับประทานอาหาร หน่วยที่ 3 สัตว์ หน่วยที่ 4 ยานพาหนะ หน่วยที่ 5 สี หน่วยที่ 6 รูปทรง แต่ละหน่วยแบ่งออกเป็น 4 คำ และนำกิจกรรมเกมการจัดไม้บล็อกมาจัดทำ แผนการสอน 24 แผน ทำการทดลอง จำนวน 30 ครั้ง ครั้งละ 30 นาที วันจันทร์-วันศุกร์ สัปดาห์ละ 5 ครั้ง รวมเป็น 6 สัปดาห์

3. ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ความพร้อมความเข้าใจภาษา

4. นิยามศัพท์เฉพาะ

ความพร้อมความเข้าใจภาษา หมายถึง ความสามารถทางการพูดออกเสียงคำจากภาพที่ แทนความหมายคำได้ถูกต้องของภาพที่เกี่ยวกับชื่อสถานที่ ได้แก่ บ้าน โรงเรียน โรงพยาบาล ร้านขายของ ชื่ออุปกรณ์ในการรับประทานอาหาร ได้แก่ จาน ช้อน ส้อม แก้วน้ำ ชื่อสัตว์ ได้แก่ หมู ช้าง หนู กระต่าย ชื่อยานพาหนะ ได้แก่ รถยนต์ รถไฟ เรือ เครื่องบิน ชื่อสี ได้แก่ สีขาว สีแดง สีเหลือง สีน้ำเงิน ชื่อรูปทรง ได้แก่ วงกลม ครึ่งวงกลม สี่เหลี่ยม สามเหลี่ยม ได้วัดโดยใช้แบบทดสอบความพร้อมทางภาษา

กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

ความพร้อมทางภาษาของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ ชั้นปฐมวัย หลังจากการจัดกิจกรรมเกมการจัดไม้บล็อกสูงขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องการศึกษาความพร้อมทางภาษาของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ ชั้นปฐมวัย จากการจัดกิจกรรมเกมการจัดไม้บล็อก ได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับดังนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความบกพร่องทางสติปัญญา
 - 1.1 ความหมายของภาวะความบกพร่องทางสติปัญญา
 - 1.2 ระดับความรุนแรงของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
 - 1.3 ลักษณะของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้
 - 1.4 การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้
 - 1.5 หลักการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้
 - 1.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาษา
 - 2.1 ความหมายของภาษา
 - 2.2 พัฒนาการทางภาษา
 - 2.3 หลักการสอนภาษาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
 - 2.4 การพัฒนาความสามารถด้านความเข้าใจภาษาของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
 - 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจภาษา
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเล่นไม้บล็อก
 - 3.1 ความหมายของการเล่นไม้บล็อก
 - 3.2 ความสำคัญและคุณค่าของการเล่นไม้บล็อก
 - 3.3 ขั้นตอนการเล่นไม้บล็อก
 - 3.4 ประโยชน์ของการเล่นไม้บล็อก
 - 3.5 หลักการจัดกิจกรรมการเล่นไม้บล็อก
 - 3.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการเล่นไม้บล็อก

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความบกพร่องทางสติปัญญา

1. ความหมายของภาวะความบกพร่องทางสติปัญญา

ความหมายตาม American Association on Mental Retardation (AAMR) เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา (Mental Retardation) หมายถึง เด็กที่มีภาวะจำกัดในการปฏิบัติงาน และแสดงลักษณะมีความสามารถทางสติปัญญาดำกว่าเกณฑ์ปกติ ($IQ = 70-75$ หรือต่ำกว่า) ปรากฏร่วมกับมีความจำกัดทางทักษะด้านการปรับตัวอย่างน้อย 2 ทักษะ จาก 10 ทักษะ คือ ทักษะการสื่อความหมาย การดูแลตนเอง การดำรงชีวิตในบ้าน ทักษะทางสังคม ทักษะการใช้สาธารณสมบัติ การควบคุมตนเอง สุขอนามัย และความปลอดภัย การเรียนวิชาการเพื่อชีวิตประจำวัน การใช้เวลาว่าง และการทำงาน ทั้งนี้ต้องมีภาวะความบกพร่องทางสติปัญญาเกิดขึ้นก่อนอายุ 18 ปี (Luckasson and others. 1992 : 5)

ความหมายของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาของ American Psychiatric Association ประกอบด้วยลักษณะที่สำคัญร่วมกัน 3 ประการ คือ

1. มีความสามารถทางสติปัญญาดำกว่าเกณฑ์เฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อทดสอบเชาวน์ปัญญาเป็นรายบุคคลระดับสติปัญญา (IQ) ประมาณ 70 หรือต่ำกว่านั้น (แต่สำหรับวัยทารกจะใช้การตัดสินทางคลินิกเท่านั้น)

2. ความสามารถในการปรับตัวในปัจจุบัน (ประสิทธิภาพของบุคคลในการปรับตัวให้สอดคล้องกับความต้องการในชีวิตทั่ว ๆ ไป และพึ่งตนเองได้เช่นเดียวกับคนปกติในวัยเดียวกัน ตามวัฒนธรรมและชุมชนนั้น) มีปัญหาหรือบกพร่องอย่างน้อย 2 ด้านของทักษะดังต่อไปนี้ : การสื่อความหมาย (Communication) การดูแลตนเอง (Self-Care) การดำรงชีวิตภายในบ้าน (Home living) ทักษะทางสังคม/การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น (Social/Interpersonal skills) ทักษะการใช้สาธารณสมบัติ (Use of community resources) การควบคุมตนเอง (Self-direction) สุขภาพอนามัยและความปลอดภัย (Health and Safety) การเรียนวิชาการเพื่อชีวิตประจำวัน (Academic) การใช้เวลาว่าง (Leisure) และการทำงาน (Work)

3. แสดงอาการก่อนอายุ 18 ปี (Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders. 1994 : 50)

สรุปได้ว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา หมายถึง เด็กที่มีความสามารถทางสติปัญญาดำกว่าเกณฑ์ปกติ IQ 70 หรือต่ำกว่า ทำให้มีปัญหาในด้านทักษะการปรับตัวให้สอดคล้องกับการดำรงชีวิตประจำวันอย่างน้อย 2 ทักษะจาก 10 ทักษะ และต้องเกิดขึ้นก่อนอายุ 18 ปี

2. ระดับความรุนแรงของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

AAMR (American Association on Mental Retardation) แบ่งระดับความรุนแรงของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ตามความหมายใหม่ที่บัญญัติขึ้น โดยแบ่งระดับความรุนแรงตามลักษณะของความต้องการการช่วยเหลือและรูปแบบของการให้ความช่วยเหลือ โดยพิจารณาจากความต้องการเกี่ยวกับการบริการช่วยเหลือของบุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาที่ประเมิน แบ่งเป็น 4 ระดับ คือ

1. ต้องการความช่วยเหลือเป็นครั้งคราว (Intermittent)
2. ต้องการความช่วยเหลือตามระยะเวลาที่กำหนด (Limited)
3. ต้องการความช่วยเหลือติดต่อกันตลอดไป (Extensive)
4. ต้องการความช่วยเหลือในทุก ๆ ด้านอย่างทั่วถึงและต้องการมากที่สุด

(Pervasive)

รูปแบบการช่วยเหลือเป็นการช่วยเหลือเพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการปฏิบัติงานที่ต้องอาศัยการปรับตัว และความสามารถในการอยู่ร่วมกัน การให้ความช่วยเหลืออาจจัดเป็นระยะเวลานานหรือตามความจำเป็นของบุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาที่อาจเปลี่ยนแปลงไปตลอดทั้งชีวิตเขา (Luckasson and others. 1992 : 25)

American Psychiatric Association แบ่งระดับความรุนแรงของภาวะความบกพร่องทางสติปัญญา เป็น 4 ระดับ ตามระดับเชาวน์ปัญญา คือ

1. ภาวะความบกพร่องทางสติปัญญาระดับน้อย (Mild Mental Retardation) มีระดับเชาวน์ปัญญา 50-55 ถึง 70

2. ภาวะความบกพร่องทางสติปัญญาระดับปานกลาง (Moderate Mental Retardation) มีระดับเชาว์ปัญญา 35-40 ถึง 50-55

3. ภาวะความบกพร่องทางสติปัญญาระดับรุนแรง (Severe Mental Retardation) มีระดับเชาว์ปัญญา 20-25 ถึง 35-40

4. ภาวะความบกพร่องทางสติปัญญาระดับรุนแรงมาก (Profound Mental Retardation) มีระดับเชาว์ปัญญาต่ำกว่า 20-25

ในกรณีที่มีภาวะความบกพร่องทางสติปัญญาที่ระดับความรุนแรงไม่ได้ ควรใช้เมื่อมีสันนิษฐานอย่างหนักแน่นว่าภาวะความบกพร่องทางสติปัญญา แต่ไม่สามารถทดสอบเชาว์ปัญญาตามแบบทดสอบมาตรฐานได้ เนื่องจากบุคคลนั้นมีความบกพร่องมาก หรือไม่ให้ความร่วมมือในการทดสอบ หรือเป็นเด็กวัยทารก (Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders. 1994 : 50)

ความรุนแรงของภาวะความบกพร่องทางสติปัญญา นอกจากสังเกตที่ระดับเชาว์ปัญญาแล้ว ยังสามารถสังเกตที่รูปแบบของการให้ความช่วยเหลืออีกด้วย ขึ้นอยู่กับพฤติกรรมของการปรับตัว และความสามารถในการอยู่ร่วมกันในสังคมของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา (พัชรวิทย์ เกตุแก่นจันทร์. 2540 : 3-4)

สรุปได้ว่าระดับความรุนแรงของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา สามารถแบ่งตามลักษณะความต้องการการช่วยเหลือและรูปแบบของการให้ความช่วยเหลือ และทักษะการปรับตัวให้สอดคล้องกับความต้องการในชีวิตประจำวัน ตามสภาพแวดล้อมของสังคมปกติ ทั้งนี้จะต้องเกิดขึ้นก่อนอายุ 18 ปี

3. ลักษณะของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้

เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับเรียนได้ มีลักษณะดังนี้

1. ด้านสติปัญญา เป็นด้านที่เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาแตกต่างจากเด็กปกติมากที่สุดเมื่อเทียบกับด้านอื่นๆ การวินิจฉัยด้านสติปัญญามักเกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ เช่น เรียนรู้ช้ากว่าเด็กปกติ หรือมีความสามารถในการเรียนรู้น้อยกว่าเด็กปกติ ซึ่งจะพบลักษณะเหล่านี้เมื่อเด็กเข้าโรงเรียนและเริ่มเรียนวิชาการ ดังนี้

1.1 อัตราเร็วของการเรียนรู้ (Rate of Learning) เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาใช้เวลาในการเรียนรู้มากกว่าเด็กปกติ

1.2 ระดับการเรียนรู้ (Level of Learning) เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญามักมีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนวิชาการ คือ เรียนได้ในระดับต่ำกว่าเด็กปกติ แต่เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาอาจพัฒนาการเรียนรู้ได้ดีในวิชาพลศึกษา เครื่องจักรกลหรือด้านศิลปะ เป็นต้น

1.3 อัตราเร็วของการลืม (Rate of Forgetting) เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญามีแนวโน้มที่จะลืมสิ่งที่เรียนรู้ไปแล้วเร็วกว่าเด็กปกติ หากเด็กไม่มีโอกาสฝึกฝนสิ่งที่เรียนรู้ไปแล้ว การฝึกฝนในลักษณะซ้ำๆ บ่อยๆ และให้พักเป็นระยะๆ จะช่วยทำให้เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาจำข้อมูลที่เรียนไปแล้วได้ดีขึ้น

1.4 การถ่ายโยงการเรียนรู้ (Transfer of Learning) เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญามีปัญหาความยากลำบากในการถ่ายโยงการเรียนรู้จากสถานการณ์หนึ่งไปยังอีกสถานการณ์หนึ่ง ทักษะหรือความคิดรวบยอดที่ กำลังเรียนอยู่ เด็กสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ที่กำหนดให้ขณะ

เรียนได้ แต่ไม่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้เลยในสถานการณ์ที่แตกต่างจากสถานการณ์เดิมเล็กน้อยหรือแตกต่างโดยสิ้นเชิง

1.5 การเรียนรู้สิ่งที่เป็นรูปธรรม นามธรรม (Concrete versus Abstract Learning)

เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาสามารถจะเรียนรู้สิ่งที่เป็นรูปธรรมชัดเจนตรงไปตรงมาได้ดีกว่าสิ่งที่เป็นนามธรรม

1.6 การเรียนรู้โดยบังเอิญ (Incidental Learning) เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญามีความลำบากในการเรียนรู้จากกิจกรรมหรือประสบการณ์ที่ไม่มีสอนในบทเรียน

1.7 รูปแบบการเรียนรู้ (Learning Set) เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาต้องใช้เวลานานมากกว่าเด็กปกติในการที่จะพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการแก้ปัญหาอย่างมีระบบ ใช้วิธีแก้ไขเป็นขั้นตอนไปจนประสบความสำเร็จ เมื่อประสบความสำเร็จในการแก้ปัญหาบ่อยๆ มนุษย์จะพัฒนารูปแบบการแก้ปัญหาของตนเอง เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญามีปัญหาความยากลำบากมาก แต่ถ้าให้เด็กเรียนรู้กระบวนการแก้ปัญหาอย่างมีระบบได้แล้วก็สามารถทำได้เช่นเดียวกับเด็กปกติ

2. ภาษาและการสื่อสาร เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาจะเรียนรู้ภาษาช้ากว่าเด็กปกติ วิชาการอื่นๆ ที่ต้องอาศัยภาษาในการเรียนรู้ เช่น คณิตศาสตร์ สังคม เป็นต้น ทำให้เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญามีปัญหาในการเรียนสูงมาก ดังนั้นจึงควรให้ความสำคัญและรับบริการกระตุ้นพัฒนาการโดยเฉพาะทางภาษาจากบุคลากรวิชาชีพ

3. ทักษะทางสังคม เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาจะต้องต่อสู้แข่งขันในการดำรงชีวิตกับผู้อื่น ทักษะทางสังคมจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งเมื่อต้องอยู่ในสถานการณ์ที่แตกต่างไปจากที่เคยชิน เด็กจะมีปฏิกิริยาตอบสนองในลักษณะกลัว วิดกกังวล หรือพฤติกรรมก่อกวนสังคม ดังนั้นโปรแกรมการเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับทักษะทางสังคมจึงต้องมีการวางแผนอย่างรอบคอบและเป็นระบบ โดยเฉพาะพฤติกรรมปรับตัว (Adaptive Behaviors) ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญมากที่จะทำให้เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างปกติสุขและมีคุณภาพชีวิตที่ดี

4. ทักษะกลไกกล้ามเนื้อ เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับน้อย จะมีความแตกต่างของพัฒนาการด้านร่างกายและความสามารถทางทักษะกลไกกล้ามเนื้อกับเด็กปกติอย่างมาก ดังนั้นพัฒนาการด้านนี้หากมีลักษณะล่าช้าหรือมีความบกพร่องจะส่งผลให้พัฒนาการโดยรวมของเด็กมีความล่าช้าไปด้วย แต่ต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และการวินิจฉัยเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มิได้ขึ้นอยู่กับความผิดปกติหรือล่าช้าทางพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งเป็นเกณฑ์ (พัชรวิทย์ เกตุแก่นจันทร์. 2540 : 5-8)

สรุปได้ว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ มีลักษณะและความต้องการที่แตกต่างกัน มีพัฒนาการด้านต่างๆ ล่าช้า มีความจำกัดในการเรียนวิชาการ มีปัญหาในการถ่ายโยงความรู้ การสื่อสาร การเรียนรู้ภาษาได้ช้ากว่าเด็กปกติ ด้านสังคม ลักษณะบุคลิกภาพ และพฤติกรรมควบคุมตนเองไม่ได้ กลัว เด็กมีพัฒนาการทางด้านร่างกายและความสามารถทางทักษะกลไกกล้ามเนื้อแตกต่างจากเด็กปกติบ้างเล็กน้อย

4. การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้

เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาจะมีปัญหาด้านการเรียนมากกว่าที่มีความต้องการพิเศษประเภทอื่นๆ เพราะเด็กเหล่านี้มีความสามารถที่จะเห็นสิ่งต่างๆ ได้ยินเสียง แต่ขาดความสามารถในด้านความคิด ความรู้และความเข้าใจ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้การศึกษาและฝึกอบรมด้วยวิธีการที่ถูกต้องเหมาะสมกับความสามารถใช้พัฒนาทักษะต่างๆ ให้บรรลุศักยภาพของแต่ละบุคคล จึงจะดำรงชีวิตได้อย่างปกติสุขในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของสังคม (กาญจนา โกศลพิเศษจุล. 2532 : 71) หลักสูตรสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาจึงจำเป็นที่จะต้องจัดหลักสูตรโดยเฉพาะ ซึ่งไม่เน้นด้านการเรียนด้านวิชาการ แต่เน้นการฝึกทักษะด้านต่างๆ ให้มากขึ้น นอกจากนี้ยังเน้นการฝึกอาชีพเพื่อให้เด็กเหล่านี้สามารถมีงานทำ ช่วยเหลือตนเองให้ได้มากที่สุด (ศูนย์พัฒนาการศึกษาแห่งประเทศไทย. 2529 : 57) การจัดหลักสูตรการศึกษาสำหรับเด็กเหล่านี้ควรประกอบด้วย

1. หลักสูตรหรือโปรแกรมการสอน จะต้องเป็นหลักสูตรการศึกษาที่ใช้ปรับเนื้อหาให้น้อยกว่า และง่ายกว่าหลักสูตรของเด็กนักเรียน และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้
2. กระบวนการสอน จะต้องใช้เทคนิคและวิธีการสอนที่พิเศษกว่านักเรียนปกติ เพื่อให้เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาสามารถเข้าใจและสามารถเรียนรู้ทักษะต่างๆ ได้
3. การปรับตัวพฤติกรรมสำหรับการสอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญานั้นเป็นสิ่งจำเป็นมาก (ดารณี ธนะภูมิ. 2535 : 2)

การแบ่งเนื้อหาการจัดการศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรมีดังนี้

1. ระดับก่อนวัยเรียน หลักสูตรในระดับนี้ควรเน้นความพร้อมของเด็กทั้งในด้านความคิด ความจำ ร่างกาย อารมณ์และสังคมของเด็ก ความพร้อมของเด็กเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนระดับประถมศึกษา การพัฒนาทักษะของเด็กในระดับนี้ควรเน้นทักษะที่จำเป็นที่จะช่วยให้เด็กมีความพร้อมในการเรียน เช่น การพัฒนากล้ามเนื้อเล็ก กล้ามเนื้อใหญ่ การฝึกให้เด็กมีความสนใจในบทเรียนมากขึ้น การฝึกความคิด ความจำ ฝึกภาษา ฝึกพูด เป็นต้น

2. ระดับประถมศึกษา หลักสูตรในระดับนี้ควรเน้นเกี่ยวกับการอ่าน คณิตศาสตร์ และภาษา ส่วนวิชาวิทยาศาสตร์และสังคมศึกษานั้นมีความสำคัญรองลงไป แต่นักการศึกษายังถกเถียงกันอยู่และยังหาข้อยุติไม่ได้ว่าควรให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาประเภทนี้ เรียนวิชาสองหมวดหลังนี้หรือไม่ แต่สิ่งที่นักวิชาการเห็นพ้องต้องกันคือ หากบรรจุเนื้อหาสองหมวดหลังนี้ลงในหลักสูตรสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ควรปรับปรุงเนื้อหาให้แตกต่างไปจากหลักสูตรสำหรับเด็กปกติ ตลอดจนจัดเอกสารการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความสนใจ และความสามารถของเด็ก ส่วนเนื้อหาด้านวิชาดนตรีและศิลปะนั้นก็ควรจัดให้เหมาะสมกับเด็กประเภทนี้เช่นกัน

3. ระดับมัธยมศึกษา หลักสูตรในระดับมัธยมศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาที่เรียนหนังสือได้ในปัจจุบันมีแนวโน้มที่แตกต่างไปจากหลักสูตรในสมัยก่อนมาก กล่าวคือ การจัดหลักสูตรในระดับนี้เน้นความต้องการและความสามารถของเด็กเป็นสำคัญ หากเด็กมีความสามารถในการเรียน เด็กควรได้รับการส่งเสริมให้เรียนวิชาที่เหมาะสม หากเด็กไม่มีความสามารถที่จะเรียนในหลักสูตรที่เน้นวิชาการ ควรให้เด็กเรียนในด้านอาชีพและฝึกทักษะที่จำเป็นในการดำรงชีวิต จุดประสงค์สำคัญในการให้การศึกษาแก่เด็กระดับนี้ เพื่อเตรียมเด็กให้สามารถดำรงชีวิตในสังคมได้ตามสภาพของสิ่งแวดล้อมและสังคมในท้องถิ่นของเด็ก เพื่อให้เด็กสามารถดำรงชีพในสังคมได้ และไม่เป็นภาระสังคม มีความภูมิใจในตนเอง ดังนั้นจึงควรฝึกให้

เด็กมีทักษะในด้านต่อไปนี้เป็นทักษะทางด้านการงานและอาชีพ การครองเรือน นันทนาการ การดูแลสุขภาพและการดำรงชีพในชุมชน (ผดุง อารยะวิญญู. 2533 : 38-40)

สรุปได้ว่าการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ เป็นการจัดการศึกษาที่มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองให้มีความพร้อมที่จะใช้ชีวิตอยู่ร่วมในสังคมได้อย่างปกติสุข โดยไม่เป็นภาระแก่ครอบครัวและสังคมที่ตนอาศัยอยู่ หลักสูตรในแต่ละระดับจะจัดแตกต่างกันออกไปตามความต้องการของเด็กในลักษณะที่แตกต่างกัน เด็กในระดับก่อนวัยเรียนเน้นการเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ เด็กในระดับประถมศึกษา เน้นให้เด็กมีความรู้ความสามารถในการอ่านออกเขียนได้ และมีความสามารถในการคิดคำนวณเบื้องต้น ส่วนเด็กในระดับมัธยมศึกษาเน้นฝึกทักษะตามความต้องการและความสามารถของเด็ก เด็กที่มีความสามารถในการเรียนจะได้รับการส่งเสริมให้เรียนวิชาที่เหมาะสม ส่วนเด็กที่ไม่สามารถเรียนต่อไปในระดับสูง จะได้รับการฝึกทักษะในด้านอาชีพ และทักษะที่จำเป็นในการดำรงชีวิตประจำวัน

5. หลักการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้

การสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา จำเป็นต้องมีวิธีสอนที่แตกต่างไปจากการสอนปกติ เพื่อสนองความต้องการพิเศษของเด็กเหล่านี้ ซึ่งมีหลักการสอนดังนี้

1. ครูต้องคำนึงถึงความพร้อมทางการเรียนของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา เพราะเด็กจะเรียนรู้ได้ช้ากว่าเด็กปกติ ก่อนทำการสอนสิ่งใดครูจะต้องเตรียมความพร้อม เมื่อเด็กมีความพร้อมแล้ว ครูจึงจะทำการสอนวิชานั้นๆ
2. ต้องสอนตามความสามารถ และความต้องการของเด็กแต่ละคน โดยจัดสภาพการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับสภาพและลักษณะของเด็กคนนั้นๆ
3. สอนตามระดับสติปัญญา เพราะเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญามีระดับสติปัญญาต่ำกว่าเด็กทั่วไปที่มีอายุเท่ากัน
4. ยอมรับความสามารถและพยายามส่งเสริมความสามารถของเด็ก อย่าตามใจ หรือคอยช่วยเหลือมากเกินไป
5. พยายามฝึกให้เด็กช่วยตัวเองให้มากที่สุด จะเป็นการช่วยให้เด็กได้พัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองเพิ่มขึ้น และแบ่งเบาภาระจากผู้เลี้ยงดู
6. สอนตามการวิเคราะห์งาน (Task Analysis) โดยการแบ่งงานเป็นขั้นตอนย่อยๆ หลายๆ ขั้นตอนลำดับจากง่ายไปหายาก เพื่อไม่ให้เด็กสับสน และเพื่อให้เด็กได้มีโอกาสประสบความสำเร็จในงาน ซึ่งเป็นการสร้างความเชื่อมั่นในตนเองให้แก่เด็กเอง
7. ใช้หลักการสอนแบบ 3 R's คือ
 1. Repetition คือ การสอนซ้ำและใช้เวลาสอนมากกว่าเด็กปกติ ใช้วิธีสอนหลายวิธีในเนื้อหาเดิม
 2. Relaxation การสอนแบบไม่ตึงเครียด ไม่สอนเนื้อหาวิชาเดียวกันเกิน 15 นาที ควรเปลี่ยนกิจกรรมการสอน วิชาการเป็นการเล่น ร้องเพลง ดนตรี หรือเล่นิทานบ้าง
 3. Routine สอนให้เป็นกิจวัตร คือ เป็นกิจกรรมที่จะต้องทำเป็นประจำสม่ำเสมอในแต่ละวัน

8. การสอนโดยแบ่งหมู่ตามตารางสอน สามารถทำได้ดีในกรณีที่เด็กมีระดับสติปัญญา และทักษะการปรับตัวใกล้เคียงกัน

9. เมื่อฝึกเด็กทำกิจกรรมต่างๆ ต้องพยายามแทรกการฝึกด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

10. ต้องช่วยให้เด็กได้พัฒนาความเชื่อมั่นในตนเอง เด็กทุกคนจะเรียนได้ดี เมื่อมีความรู้สึกประสบความสำเร็จ

11. สอนที่ละขั้นจากสิ่งใกล้ตัวไปหาสิ่งไกลตัว หรือจากง่ายไปหายาก เพื่อไม่ให้เด็กสับสน งานอย่างใดที่เด็กปกติในวัยเดียวกันเห็นว่าง่าย แต่เด็กเหล่านี้อาจสับสนไม่เข้าใจ

12. สอนโดยการกระทำจริง

13. สอนสิ่งที่มีความหมายสำหรับเด็ก และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ คือสอนเนื้อหาวิชาที่ต้องไม่ใช่จริง โดยเฉพาะสิ่งที่เป็นนามธรรม ซึ่งเป็นสิ่งที่เด็กเข้าใจยาก ครูต้องพยายามอธิบายโดยใช้คำง่ายๆ และยกตัวอย่างประกอบ

14. ต้องพยายามจัดการสอนให้เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาได้มีประสบการณ์ใหม่ๆ เพื่อฝึกให้เด็กหัดคิด และฝึกการถ่ายโยงการเรียนรู้

15. สอนโดยใช้ของจริงและอุปกรณ์ประกอบทุกครั้ง ต้องให้เวลาเด็กมากพอสมควร ในการเปลี่ยนแปลงกิจกรรมหนึ่งไปสู่อีกกิจกรรมหนึ่ง

16. การสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาต้องอาศัยแรงจูงใจภายในตัวเด็ก ได้แก่ ความสนใจ เพื่อปรับตัวสู่ประสงค์ และแผนการเรียนการสอนให้เหมาะสมความถนัดของเด็ก

17. การประเมินผลความก้าวหน้าเด็กอยู่ตลอดเวลา

18. ครูจะต้องมีความเชื่อว่าเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มีความสามารถและศักยภาพในตนเอง สามารถเขียนตนให้ดำรงชีวิตในสังคมอย่างมีคุณค่ามีคุณภาพและมีประสิทธิภาพได้ทุกคน

19. การสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญานอกจากการสอนด้านวิชาการแล้ว ต้องคำนึงถึงการส่งเสริมพฤติกรรมปรับตัว ปรับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ส่งเสริมพัฒนาการทางด้านอารมณ์ ภาษา และพัฒนาบุคลิกภาพไปพร้อมๆ กัน เนื่องจากสิ่งเหล่านี้เป็นปัจจัยที่จะทำให้เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

20. การสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาต้องพยายามให้เด็กลดการพึ่งพาบุคคลอื่นลง (Step to Independence) สอนทักษะที่จำเป็นในการดำรงชีวิตและแสวงหาการจ้างงานในอนาคต (พัชรวิทย์ เกตุแก่นจันทร์, 2539 : 1-4)

สรุปได้ว่า หลักการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ควรคำนึงถึงระดับความสามารถและความต้องการของเด็กแต่ละคนเป็นหลัก ฝึกให้เด็กช่วยเหลือตนเองให้มากที่สุด สอนที่ละขั้นตอนจากสิ่งที่ยากไปหาสิ่งที่ยาก จากสิ่งที่ใกล้ตัวไปหาสิ่งที่ไกลตัว ใช้การสอนหลายวิธีในเนื้อหาเดิมใช้เวลาในการสอนครั้งละไม่เกิน 15 นาที ให้เด็กรู้สึกสนุกสนานได้ลงมือปฏิบัติจริง มีการเสริมแรง และการจูงใจให้เด็กอยากเรียน

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

การศึกษาเปรียบเทียบลักษณะของการ์ตูน เรื่องที่มีผลต่อความเข้าใจในการฟังของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ผลการวิจัยพบว่าความเข้าใจในการฟังของเด็กที่เสนอด้วยหนังสือการ์ตูนมีลักษณะล้อของจริง มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่เสนอด้วยหนังสือการ์ตูนลักษณะเลียนของจริงอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 (สมิตรา เจณณวาสิน. 2530 : บทคัดย่อ)

การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาไทยของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับเรียนได้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการสอนแบบรู้แจ้งกับการสอนตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างจำนวน 16 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 8 คน พบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบรู้แจ้งมีความสามารถทางการอ่านสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบรู้แจ้งมีความสามารถทางการอ่านแตกต่างกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (บัวแก้ว บัวเย็น. 2539 : 66)

การศึกษาความสามารถในการฟังจำแนกเสียงของชุดการสอนฝึกฟังจำแนกเสียงสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับเรียนได้ ชั้นก่อนประถมศึกษา พบว่าเด็กที่ได้รับการฝึกฟังจำแนกเสียงด้วยชุดการสอนฝึกฟังจำแนกเสียงมีความสามารถในการจำแนกเสียงสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ผาณิต ยังประภา. 2543 : บทคัดย่อ)

จากงานวิจัยสรุปได้ว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ สามารถพัฒนาความสามารถในด้านต่าง ๆ ได้ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ฝึกให้เด็กได้เกิดการเรียนรู้ มีการเสริมแรงอยู่ตลอดเวลา ทำให้เด็กมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาษา

1. ความหมายของภาษา

ภาษา หมายถึง ภาษาที่ใช้พูดเพื่อการติดต่อ สื่อความหมายในชุมชนหนึ่งๆ มีสัญลักษณ์ที่ใช้แสดงแทนความคิดและเข้าใจในลักษณะของการติดต่อนั้น (ศรียา นิยมธรรม และประภัสร์ นิยมธรรม. 2519 : 1)

ภาษา หมายถึง คำพูดหรือสัญลักษณ์ที่ใช้สื่อหรือถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด อันเป็นที่รับรู้และเข้าใจระหว่างกันและกันของมนุษย์ (ละออ ชูติกร และจิตติโส อินทโสพล. 2524 : 5 ; อ้างอิงจาก Wegster. 1977)

ภาษามีบทบาทช่วยสื่อความคิด เพื่อแสดงความคิดและแสดงเหตุผลให้ประจักษ์ในสังคม แต่ต้องอาศัยการช่วยเหลือของสัญลักษณ์ ได้แก่ อากัปกริยา วัตถุ อินทรีย์ต่างๆ ในสิ่งแวดล้อม กล่าวคือ ภาษาและความคิดต่างมีความสัมพันธ์กัน เป็นผลของการเข้าใจบทบาทของสัญลักษณ์ (พิณทิพย์ ทวยเจริญ. 2528 : 26)

สรุปได้ว่า ภาษา หมายถึง สัญลักษณ์ที่ใช้เพื่อการติดต่อสื่อสารหรือถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดระหว่างกันและกันของมนุษย์ในชุมชนหนึ่งๆ

2. พัฒนาการทางภาษา

2.1 ลักษณะที่สำคัญของพัฒนาการทางภาษา การที่เด็กจะเรียนรู้ด้านภาษานั้น จะต้องขึ้นอยู่กับองค์ประกอบต่างๆ ดังนี้ คือ

2.1.1 การเข้าใจภาษาที่ผู้อื่นพูด

ความสามารถที่จะเข้าใจคำพูดของผู้อื่นต้องอาศัยความรู้ศัพท์ต่างๆ เป็นพื้นฐาน ทำนองเดียวกันผู้ใหญ่เรียนภาษาต่างประเทศก็ต้องรู้ศัพท์มากพอควรจึงจะจับความได้และอาจเข้าใจภาษาก่อนจะพูดได้ เด็กก็เช่นกัน เด็กอาจจะเข้าใจท่าทางการพูด การกระทำ แต่อาจจะไม่เข้าใจคำ ประโยคที่พูดในการพัฒนาการความเข้าใจนั้น เด็กจะมีอาการตอบสนองต่อทั้งลีลาการพูดและสำเนียงที่เขาได้ยินในสภาพการณ์ต่างๆ เด็กจะเรียนรู้ความหมายของคำจากสถานการณ์จากท่าทาง เช่น การยิ้ม ล้มเสียงที่พูด จากการศึกษาของบอสซาร์ด พบว่าเด็กและแม่จะติดต่อสื่อความหมายกันได้จากภาษาพูดของแม่ สีหน้าและท่าทางของแม่ (ศรียา นิยมธรรม และประภัสร นิยมธรรม. 2519 : 6 ; อ้างอิงจาก Bossard. 1954)

การพูดกับเด็กเล็กก่อนอายุ 2 ขวบ ต้องใช้ท่าทางประกอบคำพูดเสมอ เพราะคำพูดสัมพันธ์กับท่าทางอยู่มาก เช่น การเอื้อมมือ การส่ายหน้า เป็นต้น หากต้องการให้แน่ใจว่าเด็กเข้าใจคำพูดนั้น แม้แต่คำง่ายๆ ก็ต้องชี้ท่าทางประกอบ ก่อนเข้าโรงเรียนเด็กจะรู้คำศัพท์มากพอที่จะเข้าใจคำพูดเรื่องราวที่คนเล่าหรืออ่านให้ฟังได้ สามารถแยกความเหมือนและความแตกต่างในคำง่ายๆ ได้ การได้ฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์ จะช่วยในการพัฒนาภาษาและความเข้าใจคำศัพท์ของเด็ก

2.1.2 การเรียนรู้คำศัพท์ การเรียนรู้คำศัพท์พิจารณาได้ 2 ด้าน คือ คำศัพท์ทั่วไป และคำศัพท์เฉพาะ

2.1.2.1 คำศัพท์ทั่วไป ได้แก่ คำที่มีความหมายใช้กันแพร่หลาย และเป็นที่ยอมรับ เป็นที่เข้าใจกันในกลุ่มคนทั่วไป เป็นคำที่พบในชีวิตประจำวัน เช่น ชื่อคน ชื่อสัตว์ ชื่อสิ่งของ เป็นต้น ศัพท์ประเภทนี้มีประโยชน์และเข้าใจได้ง่าย จึงเป็นคำศัพท์ที่เด็กเรียนรู้ได้ก่อนในทุกระดับอายุ แม้ว่าการเรียนรู้นั้นจะเป็นการเรียนรู้ความหมายมากกว่าลักษณะทางไวยากรณ์ก็ตาม

2.1.2.2 คำศัพท์เฉพาะ ได้แก่ คำที่มีความหมายเฉพาะเจาะจง และใช้ได้บางสถานการณ์เท่านั้น ในวัยเด็กตอนต้น เช่น ระยะที่เด็กมุ่งพัฒนาการใช้คำศัพท์ทั่วไป จึงไม่ได้มุ่งจะเพิ่มคำศัพท์เฉพาะมากนัก เด็กจะเพิ่มคำศัพท์เฉพาะขึ้นจากวัย 3 ขวบ เป็นต้นไป คำศัพท์เฉพาะดังกล่าวได้แก่ คำศัพท์ประเภทลงตา คือคำที่เด็กต้องใจ โดยที่อาจไม่รู้ความหมายจึงจำมาพูดผิดๆ ถูกๆ แต่ด้วยความภูมิใจ คำศัพท์ประเภทแสดงมารยาท คำศัพท์เกี่ยวกับสี คำศัพท์เกี่ยวกับตัวเลข คำศัพท์เกี่ยวกับเวลา คำศัพท์เกี่ยวกับเงิน คำศัพท์แสดงและภาษาลับเฉพาะซึ่งเป็นรหัสเฉพาะกลุ่ม

2.1.3 การสร้างประโยค เด็กต้องเรียนรู้การสร้างประโยค โดยปกติเด็กมักเอาคำมาต่อกันโดยใช้กริยาท่าทางประกอบไปด้วย เมื่อโตขึ้นเด็กก็จะค่อยๆ เรียนรู้การสร้างประโยคที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ของภาษาไปตามวัย

2.1.4 การออกเสียง เด็กจะพูดเลียนเสียงตามที่ตนได้ยินจากสิ่งแวดล้อมในครั้งแรก อาจยังไม่ชัดเจน แต่ก็ก้าวหน้าขึ้นตามวัยจนสามารถออกเสียงพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ การพูดชัดเจนแค่ไหนก็ขึ้นอยู่กับอัตราส่วนในการพัฒนาการของอวัยวะที่ใช้ในการออกเสียง และการได้รับคำแนะนำช่วยเหลือจากพ่อแม่ผู้ใกล้ชิด (ศรียา นิยมธรรม และประภัสร นิยมธรรม. 2519 : 6-12)

การที่เด็กจะเรียนรู้ด้านภาษานั้น ต้องอาศัยความเข้าใจคำพูดและเรียนรู้คำศัพท์ทั่วไป คำศัพท์เฉพาะ เด็กจะเรียนรู้คำศัพท์ทั่วๆ ไปก่อน ในวัยเด็กตอนต้น เนื่องจากเด็กจะเรียนรู้คำศัพท์ที่มีประโยชน์ต่อตัวเองมากที่สุดและสามารถเข้าใจได้ง่ายก่อน ส่วนคำศัพท์เฉพาะจะใช้ในบางสถานการณ์เท่านั้น ซึ่งเด็กจะใช้เมื่ออายุ 3 ขวบขึ้นไป เมื่อเด็กโตขึ้นจะค่อยๆ เรียนรู้การสร้างประโยคและสามารถออกเสียงพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ

2.2 ขั้นตอนในการพัฒนาการทางภาษาพูด กระบวนการพัฒนาภาษาพูดของเด็กดำเนินเป็นขั้นๆ ดังนี้

2.2.1 ขั้นปฏิกิริยาสะท้อน (Reflexive Vocalization) นับตั้งแต่แรกเกิดถึง 3 เดือน เด็กจะร้องไห้เป็นการตอบสนองต่อสิ่งเร้าภายนอกและภายใน เช่น รู้สึกเปียกแฉะจากปัสสาวะหรือเวลาหิว เสียงร้องนี้เป็นไปโดยอัตโนมัติและไม่มี ความหมายในขั้นแรก เสียงร้องของเด็กทั่วๆ ไปจะไม่แตกต่างกัน จนกระทั่ง 1 เดือนผ่านไป เสียงร้องจะต่างกันระหว่างชอบ ไม่ชอบ หิว ง่วง เจ็บปวด เป็นต้น

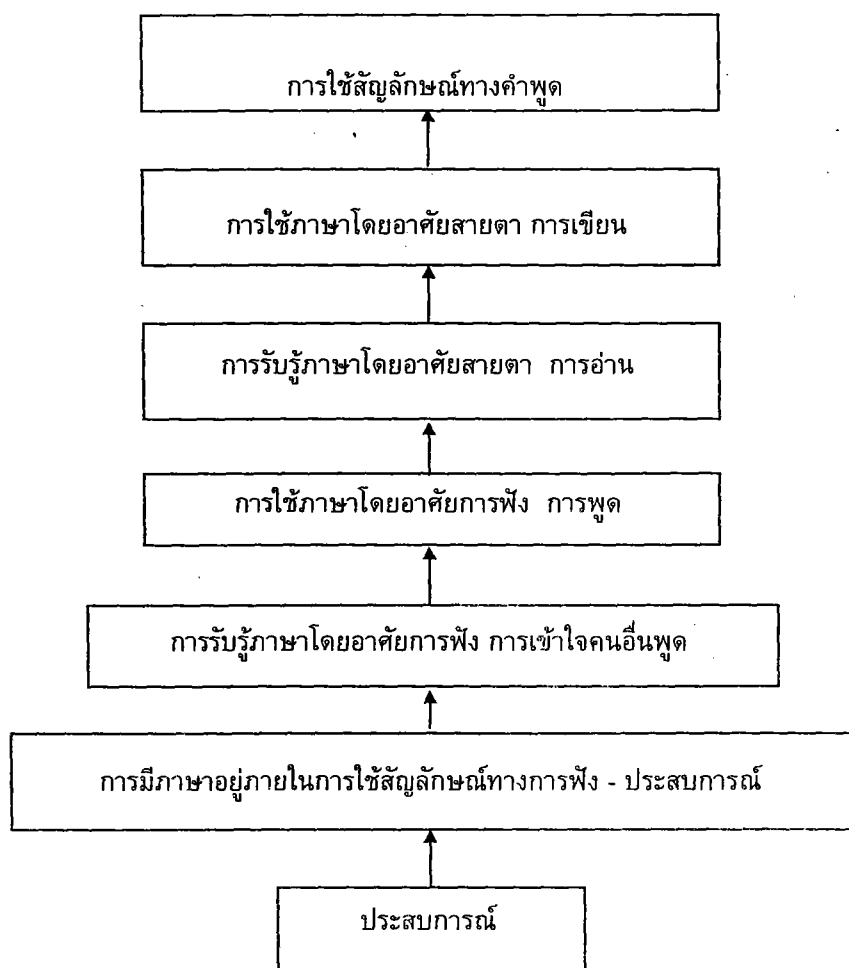
2.2.2 ขั้นเล่นเสียง (Babbling Stage) นับต่อจากขั้นที่ 1 จนก่อนถึง 8 เดือน อวัยวะสำหรับใช้พูดเจริญขึ้น และทารกรู้จักใช้อวัยวะเหล่านี้อย่างชำนาญ ในวัยนี้เสียงของผู้ใหญ่จะเป็นสิ่งเร้าให้เด็กเล่นเสียงได้ หูของทารกจะรับฟังเสียงของตัวเองและคนอื่นได้ชัดเจนขึ้น แต่ตั้งใจฟังเสียงและเลียนเสียงของตัวเองมากกว่า จึงมักจะกล่าวว่าเป็นระยะเล่นเสียง (Vocal Play) ซึ่งในขั้นนี้เด็กทุกชาติทุกภาษาจะเหมือนกันหมด ขั้นพัฒนาตอนนี้เรียกว่า ขั้นที่ทารกรู้สึกตัวตัวเองมีเสียง (Sound Awareness) รู้ว่าตัวเองทำเสียงอะไรออกไป แม้ไม่มีความหมายในทางภาษา แต่เป็นระยะสำคัญๆ คือ เป็นพื้นฐานขั้นพัฒนาต่อไป

2.2.3 ขั้นเลียนเสียง (Lalling Stage) ขั้นนี้เด็กมีอายุเฉลี่ย 9 เดือน มีพัฒนาการทางร่างกายมากขึ้น โดยเฉพาะประสาทรับเสียง และอวัยวะในการพูดเด็กสามารถจำเสียงพูดของผู้อื่นได้ละเอียดขึ้น แต่เลียนเสียงตัวเองน้อยลง ชอบเลียนเสียงคนอื่นด้วยความสนุกสนานมากกว่าเลียนแบบด้วยการรู้ความหมายหรือต้องการสื่อความหมายของตน

2.2.4 ขั้นเลียนแบบซ้ำๆ (Echolalia) เมื่อเด็กอายุได้ประมาณ 1 ปี จนเลิกเลียนเสียงตนเองที่ไม่มีความหมาย ซึ่งชอบทำในขั้นก่อนๆ มา ชอบเลียนเสียงของผู้อื่น บางคำสามารถพูดได้ชัดเจน แต่ยังไม่เข้าใจความหมายนัก

2.2.5 ขั้นพูดได้ (True Speech) อายุประมาณ 10-18 เดือน เด็กจะเริ่มพูดคำแรกได้ เช่น คำว่าหม่าๆ เวลาหิว เมื่อเด็กพูดได้เป็นคำๆ แล้ว ต่อมาเมื่ออายุมากขึ้น เด็กก็จะพูดได้มากขึ้น และจะพูดได้ 2-3 คำ เมื่ออายุ 2 ปี และพูดได้ยาวขึ้นจนเป็นประโยคได้ดี พอๆ กับผู้ใหญ่ เมื่ออายุราว 7-8 ปี (ละออ ชูติกร และจิตติโส อินทโสฬส. 2524 : 14-15)

ลำดับขั้นของพัฒนาการภาษาพูด ในช่วงแรกของชีวิตพื้นฐานขั้นต้นในการเรียนรู้ภาษา คือ ประสบการณ์ที่มีความหมายต่อเขา มีการรับรู้ทางภาษาจนสามารถเข้าใจคำพูด เด็กจะเริ่มเป็นฝ่ายแสดงออกด้วยการใช้คำพูดบ้าง การพูดของเด็กในขั้นแรกเป็นไปในทำนองเดียวกับการรับรู้คือ คำพูดง่ายๆ พูดในสิ่งที่เห็นรูปธรรม เช่น การเรียกชื่อสัตว์ สิ่งของ เป็นต้น การเริ่มใช้คำนี้เป็นรากฐานสำคัญของการใช้ภาษาพูดในขั้นต่อไป ขณะเดียวกันการได้ยินเสียงที่ตนเองพูดสะท้อนกลับมาก็มีบทบาทสำคัญในการช่วยให้เด็กรับรู้และคิดถึงสิ่งที่ตนพูดไปด้วย พัฒนาการทางภาษาพูดจึงอยู่ในช่วงการรับรู้ และเมื่ออย่างปีที่สองการแสดงออกทางภาษาโดยการพูดจึงจะมีบทบาทปรากฏชัด และอย่างน้อยเมื่ออายุ 5 ขวบไปแล้ว จึงจะสามารถอ่านเขียนได้ตามลำดับ เขียนเป็นแผนภาพได้ดังนี้ (ศรียา นิยมธรรม และประภัสร นิยมธรรม. 2519 : 111)

ภาพประกอบ 1 ลำดับขั้นของพัฒนาการทางภาษา

ตาราง 1 แสดงพัฒนาการทางด้านการจำคำศัพท์ในเด็กปกติ

อายุ	จำนวนคำศัพท์ที่จำได้
12 เดือน	2-3 คำ
18 เดือน	20 คำ
24 เดือน	50-250 คำ
30 เดือน	500-1,000 คำ
36 เดือน	2,000 คำ
4-6 ปี	3,000-15,000 คำ

(ศรียา นิยมธรรม และประภัศร นิยมธรรม. 2519 : 117-122)

ส่วนในเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มักจะมีพัฒนาการทางด้านภาษาและการพูดช้ากว่าอายุเช่นเดียวกับพัฒนาการทางด้านอื่นๆ ผู้ที่มีสติปัญญาดำกว่าระดับปกติจะหัดพูดได้ช้า พูดไม่ชัด ยิ่งสติปัญญาดำมากร ภาษาและการพูดจะไม่พัฒนาและทำให้พูดไม่ได้ (รจนา ทรรทรานนท์ ชนัตต์ อาคมานนท์ และสุมาลี จงดีกิจ. 2529 : 30)

การพัฒนาการใช้คำศัพท์ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา จะพัฒนาแบบเดียวกับเด็กปกติ แต่เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาใช้คำนามมากกว่ามีปัญหาในการเรียนรู้คำที่ยุ่งยากซับซ้อน เช่น คำคุณศัพท์ วิเศษณ์ คำที่เป็นนามธรรม ซึ่งการพัฒนาการทางภาษาและการพูดของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาจะมีความสัมพันธ์กับระดับความสามารถทางสติปัญญาของเด็ก (เจียมใจ จีระอมพร. 2540 : 1-2)

ตาราง 2 แสดงพัฒนาการด้านการจำคำศัพท์ในเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

อายุ (ปี)	ระดับสติปัญญา			
	Mild	Moderate	Svere	Profound
3	เรียกชื่อสิ่งต่างๆ	พูดได้ 4-6 คำ	พูดได้ 1-2 คำ	พูดไม่ได้
6	พูดได้ 300 คำ	เรียกชื่อสิ่งต่างๆ	พูดได้ 4-6 คำ	พูดได้ 1-2 คำ
9	พูดเป็นประโยค	พูดได้ 300 คำ	เรียกชื่อสิ่งต่างๆ	พูดได้ 4-6 คำ
12	สนทนาโต้ตอบ	พูดเป็นประโยค	พูดได้ 300 คำ	พูดได้เป็นวลี
15	สนทนาโต้ตอบ	สนทนาโต้ตอบ	พูดเป็นประโยค	พูดได้ 300 คำ

(กาญจนลักษณ์ สัจจลักษณ์. ม.ป.ป. : 2 ; อ้างอิงจาก Grossman. 1973)

จากเอกสารดังกล่าวสรุปได้ว่า พัฒนาการทางภาษาขึ้นอยู่กับพัฒนาการทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคมของเด็ก ดังนั้นเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา จึงมีพัฒนาการทางภาษาและการพูดล่าช้ากว่าเด็กที่มีระดับสติปัญญาปกติในวัยเดียวกัน และความล่าช้านี้จะขึ้นอยู่กับระดับความรุนแรงของความบกพร่องทางสติปัญญาของเด็กคนนั้น

3. หลักการสอนภาษาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

การสอนภาษาในเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญานั้น เพื่อให้เด็กมีความสามารถทางภาษาและการพูดสูงที่สุดตามระดับเขาวินิจฉัย มีหลักการทั่วไปดังนี้

1. การสอนพูดควรจะเริ่มให้เร็วที่สุด
2. เด็กจะต้องมีความพร้อมที่จะเรียนรู้ ไม่มีพฤติกรรมที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ ได้แก่ อยู่ไม่นิ่ง ถูกรบกวนอารมณ์
3. การสอนพูดจะต้องสอนให้เด็กมีพัฒนาการด้านภาษาก่อน จึงจะทำการแก้ไขปัญหาด้านการพูดภายหลัง
4. ควรสอนซ้ำๆ และสอนซ้ำๆ แต่อาจเปลี่ยนแปลงรูปแบบและวิธีการ จะทำให้เด็กเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น

5. การสอนต้องอาศัยทักษะการเรียนรู้ โดยเฉพาะความสามารถในการแยกแยะและเชื่อมโยงสิ่งต่างๆ (กาญจนลักษณ์ สัจจลักษณ์. ม.ป.ป. : 3-4 ; อ้างอิงจาก Sinclair. 1971)

หลักการสอนภาษาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มีดังนี้

1. ต้องคำนึงถึงพัฒนาการทางภาษาและการพูดของเด็กเป็นหลัก
2. การสอนพูดต้องสอนให้เด็กมีความเข้าใจภาษาก่อน แล้วจึงกระตุ้นให้เปล่งเสียงพูด
3. สอนให้เด็กชี้และปฏิบัติตามคำสั่ง ให้เด็กพูดตามและให้เด็กพูดคำที่สอนไปแล้วเอง
4. สอนคำศัพท์ที่ง่าย เป็นรูปธรรม มองเห็น จับต้องไป อุปกรณ์ของจริง หุ่นจำลองหรือ

รูปภาพ

5. สอบถามเรื่องของเด็กจากพ่อแม่ก่อน เพื่อให้ทราบว่าเด็กสนใจอะไรและพูดคุยกับเด็กเกี่ยวกับเรื่องนั้น

6. ต้องมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่ (เจียมใจ จีระอมพร. 2540 : 2-3)

การส่งเสริมพัฒนาการด้านภาษาและการพูด เพื่อให้เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาเกิดการเรียนรู้ภาษาจะต้องอาศัยประสบการณ์ซึ่งได้จากสิ่งแวดล้อมโดยที่เด็กได้รับรู้สิ่งต่างๆ ทางสายตา การได้ยิน และประสาทสัมผัสอื่นๆ ดังนั้นสิ่งแวดล้อมที่มีการพูดสื่อภาษา จึงมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ภาษาของเด็ก ผู้ที่ใกล้ชิดและเกี่ยวข้องกับเด็กสามารถที่จะช่วยกระตุ้นให้เด็กมีพัฒนาการด้านภาษาและการพูดดังนี้

1. สอนให้เด็กใช้ประสาททุกส่วนในการรับรู้
2. เลือกสอนคำที่เด็กใช้หรือพบในชีวิตประจำวันมากที่สุดก่อน โดยเฉพาะคำนาม ซึ่งเด็ก

สามารถมองเห็นและสัมผัสได้

3. ควรใช้ภาษาเดียวกับเด็กตลอดเวลา

4. พูดกับเด็กและให้เด็กได้มีโอกาสโต้ตอบบ้าง เพื่อให้เด็กรู้สึกว่าการพูดมีความสำคัญในการดำรงชีวิต

5. อาจจะต้องใช้ท่าทางประกอบคำพูดบ้างในช่วงแรกๆ

6. ยอมรับคำพูดของเด็กที่คล้ายคลึงกับคำพูดที่ถูกต้อง ไม่จำเป็นต้องให้เด็กพูดให้ชัดเจนก่อน และไม่พยายามแก้ไขให้เด็กพูดให้ชัดเจนทันทีที่เด็กเริ่มหัดพูด (กาญจนลักษณ์ สัจจลักษณ์. ม.ป.ป. : 4)

สรุปได้ว่า หลักการสอนภาษาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านภาษา ทำให้เกิดการเรียนรู้ จะต้องคำนึงถึงระดับสติปัญญาและพัฒนาการทางภาษาของเด็กเป็นหลัก สอนให้เด็กมีความเข้าใจภาษาก่อนสอนให้เด็กปฏิบัติตามคำสั่ง ให้เด็กพูดตามและให้เด็กพูดคำศัพท์ที่สอนไปแล้วเอง สอนคำศัพท์ที่ง่ายๆ เป็นรูปธรรมและใช้อุปกรณ์ของจริง หุ่นจำลองหรือรูปภาพ

4. การพัฒนาความสามารถด้านความเข้าใจภาษาของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

ความสามารถในการเข้าใจภาษาเป็นองค์ประกอบของพัฒนาการทางสติปัญญา (หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา. 2527 : 51 - 54)

พัฒนาการทางสติปัญญาของมนุษย์ต้องประกอบด้วยความสามารถหลายประการ คือ ความสามารถในการเข้าใจภาษา ความสามารถในการใช้ตัวอย่างคล่องแคล่ว ความสามารถในการใช้ตัวเลข ความสามารถในการมองเห็น ความสามารถทางด้านการรับรู้ ความสามารถทางความจำ และความสามารถทางด้านเหตุผล (กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. 2528 : 52 - 53 ; อ้างอิงมาจาก Thurstone. n.d.)

องค์ประกอบในการเข้าใจภาษา ประกอบด้วย

1. ความสามารถทั่วไป ระดับวุฒิภาวะของเด็กเป็นตัวกำหนดขอบเขตในการเรียนรู้ความหมายของคำ แม้เด็กจะมีอายุเท่ากันที่จะมีความสามารถในการใช้คำศัพท์ไม่แตกต่างกัน
2. ประสบการณ์และความพร้อมในการอ่านของเด็กมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการรู้จักคำศัพท์ต่างๆ เพิ่มขึ้น เด็กที่มีประสบการณ์ และความพร้อมต่างกันย่อมรู้ความหมายของคำศัพท์มากน้อยแตกต่างกันไป
3. ความอยากรู้อยากเห็นของเด็กจะเป็นสิ่งกระตุ้นให้เด็กต้องการเรียนรู้ความหมายของสิ่งต่างๆ ครูควรเข้าใจในเด็ก มีความอยากรู้อยากเห็นในทุกโอกาส
4. การสอนคำต่างๆ ให้แก่เด็กเป็นสิ่งสำคัญมาก เพราะจะช่วยให้เข้าใจคำอย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า การส่งเสริมพัฒนาการทางด้านความเข้าใจภาษาของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาสามารถทำได้ด้วยการจัดกิจกรรมเสริมสร้างประสบการณ์ และจัดสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมให้เด็กได้เล่น ลงมือปฏิบัติ ฝึกการสังเกต ค้นคว้า ทดลอง และแก้ปัญหาด้วยตนเอง จะช่วยพัฒนาสติปัญญาของเด็กให้พัฒนาเต็มศักยภาพของเด็กแต่ละคน

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจภาษา

การศึกษาพัฒนาการทางภาษาพูดของเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาด้วยแบบทดสอบรูปภาพ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2, 4 และ 6 รวม 180 คน พบว่า เด็กนักเรียนที่มีระดับชั้นเรียนสูงขึ้นมีพัฒนาการทางภาษาพูดด้านจำนวนคำและความซับซ้อนของประโยคสูงกว่าเด็กนักเรียนที่เรียนอยู่ชั้นต่ำกว่า (นิรันดร์ รอดเยี่ยม, 2531 : 95)

การศึกษาผลการทดลองสอนการเปล่งเสียงสูง กลาง ต่ำ โดยใช้อุปกรณ์สอนพูด “นก 1” กับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพญาไท ระดับการได้ยิน 55-90 เดซิเบล กลุ่มตัวอย่างจำนวน 12 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 6 คน พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนเปล่งเสียงสูง กลาง ต่ำ โดยใช้อุปกรณ์ “นก 1” ประกอบการสอน มีผลสัมฤทธิ์ในการเปล่งเสียงสูง กลาง ต่ำ เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (กนกวรรณ ชัยชาญ, 2533 : 38)

การสร้างชุดการสอนคำศัพท์ด้วยเกมสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับก่อนประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการใช้คำศัพท์ของเด็กสูงขึ้นหลังการสอนด้วยชุดการสอนคำศัพท์ด้วยเกมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (นิริมา หาญมานพ, 2541 : บทคัดย่อ)

จากงานวิจัยสรุปได้ว่า การพัฒนาการทางภาษาและการพูดของเด็ก สามารถพัฒนาให้เกิดการเรียนรู้ การเรียนรู้จำนวนของคำศัพท์และการออกเสียง จะพัฒนาได้มากขึ้นเพียงใด ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ 2 ประการ คือ ความแตกต่างระหว่างบุคคลและสภาพแวดล้อม

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเล่นไม้บล็อก

1. ความหมายของการเล่นไม้บล็อก

จากเอกสารที่ค้นพบจะมีผู้ที่กล่าวถึงไม้บล็อกในแง่มุมต่าง ๆ ดังนี้

ไม้บล็อกว่าเป็นอุปกรณ์การเล่นอย่างหนึ่งของเด็กซึ่งทำจากไม้ มีขนาดและรูปร่างแตกต่างกัน สามารถใช้ได้หลายจุดมุ่งหมาย โดยกล่าวถึงชนิดของไม้บล็อกว่ามี 3 ชนิด คือ

1. บล็อกชุด (Unit Block)
2. บล็อกกลวง (Hollow Block)
3. บล็อกเล่นบนโต๊ะ (Table Block) (เยาพา เดชะคุปต์. 2528 : 36)

ไม้บล็อกมีหลายชนิด แต่ละชนิดจะเรียกแตกต่างกันตามแต่วัสดุที่ประกอบขึ้น เช่น

บล็อกกลวงกระดาดแข็ง เป็นบล็อกที่ทำมาจากเศษกระดาดแข็งของกล่องใส่ของชิ้นใหญ่ เช่น บล็อกพัสเตอร์ (Block Paster) เป็นลักษณะคล้ายแท่งอิฐสีแดง ซึ่งบล็อกชนิดนี้จะมีประโยชน์มากสำหรับเด็กเล็ก เพราะจะมีน้ำหนักเบา สามารถเคลื่อนย้ายได้ด้วยตนเอง และมีราคาไม่แพง

ตัวต่อเลโก้ จัดเป็นเครื่องเล่นประเภทบล็อกชนิดหนึ่ง มีขนาดเล็ก มีหลายรูปทรง สามารถวางไว้บนโต๊ะและมีหลายสี เป็นการสร้างความสนใจเด็กไปในตัว เพราะโดยปกติเด็กจะชอบของเล่นที่มีสีสันสวยงาม

ตัวต่อพลาสติก เป็นตัวต่อที่ทำจากพลาสติกมีหลายสี แต่โดยส่วนใหญ่จะพบว่าในแต่ละชุดจะมีขนาดเดียวกันหมด ซึ่งแตกต่างจากเลโก้และไม้บล็อก

บล็อกกลวง บล็อกกลวงจะมีขนาดใหญ่กว่าไม้บล็อกตามปกติที่จัดไว้ให้เด็กเล่นตามมุม บล็อกกลวงจะมีน้ำหนักมาก และมีหลายชนิด ลักษณะของบล็อกกลวงจะมีด้านเปิดอยู่ด้านหนึ่งเพื่อสะดวกในการที่เด็กจะหอบหิ้วเคลื่อนย้ายได้ง่าย อีกทั้งยังช่วยพัฒนากล้ามเนื้อใหญ่ของเด็ก เพราะเด็กจะรู้สึกว่าการเคลื่อนย้ายสิ่งของขนาดใหญ่ ๆ ได้

บล็อกที่ครูประดิษฐ์ขึ้นเอง

- บล็อกไม้ ซึ่งเป็นเศษไม้รูปต่าง ๆ ครูสามารถนำมาไว้ในมุมไม้บล็อกให้เด็กเล่นได้ โดยต้องคำนึงถึงหลักสำคัญ 2 ประการ คือ สภาพความเรียบร้อย และคุณภาพของไม้ที่นำมาประดิษฐ์
- บล็อกกลวงกระดาด , กลองนม ซึ่งใช้กล่องต่าง ๆ นำมาห่อกระดาดให้มีสีสันสวยงาม ซึ่งเป็นอุปกรณ์อย่างหนึ่งที่ให้ทั้งประโยชน์และประหยัด

ไม้บล็อกเป็นเครื่องเล่นที่สำคัญอย่างหนึ่งสำหรับเด็กปฐมวัย เพราะเป็นวัสดุที่แข็งแรงทนทาน สามารถหยิบจับได้สะดวก และสามารถนำมาสร้างเป็นสิ่งต่างๆ ตามความพอใจได้ เป็นเครื่องเล่นที่ช่วยพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กได้อย่างมาก

ไม้บล็อกมีรูปทรงและขนาดต่างๆ กัน มีทั้งที่เป็นรูปทรงสี่เหลี่ยมจัตุรัส สี่เหลี่ยมผืนผ้า สามเหลี่ยม วงกลม ครึ่งวงกลม รูปโค้ง มีทั้งขนาดเล็กและใหญ่ ตัวทึบและกลวง ถ้าเป็นไม้บล็อกใหญ่จะทำเป็นแบบกลวงเพื่อไม่ให้มีน้ำหนักมากเกินไป เด็กจะได้เคลื่อนย้ายได้สะดวก (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. 2525 : 211)

ไม้บล็อกเป็นอุปกรณ์ที่มีประโยชน์และให้ความสนุกสนานอย่างมากที่พบในชั้นเรียนของเด็กก่อนวัยเรียน มีหลากหลายรูปร่างหลายขนาด ผลิตจากวัสดุหลายชนิด สามารถใช้เล่นอย่างเดียวหรือนำไปประกอบรวมเข้ากับอุปกรณ์อย่างอื่น ซึ่งนำมาถึงความสนุกสนาน การละเล่น อย่างไม่มีขีดจำกัด (Eva Essa. 1996 : 293)

ไม้บล็อกเป็นอุปกรณ์ที่เด็กพอใจและชอบเล่นมาก เป็นของเล่นที่เด็กสามารถเล่นคนเดียวหรือหลายคนก็ได้ การเล่นไม้บล็อกจึงควรจัดสถานที่เพื่อให้เด็กได้เล่นอย่างอิสระ ซึ่งเป็นสถานที่ที่กว้างขวางพอเหมาะ เด็กสามารถเล่นสร้างได้ตามความพอใจอย่างอิสระตามจินตนาการ ของตนเอง เด็กจะรู้สึกประสบความสำเร็จในการทำงาน และเมื่อเล่นเสร็จแล้วสามารถเก็บเข้าที่ได้อย่างเป็นระเบียบ (เยาวยา เดชะคุปต์. 2528 : 36)

มุมไม้บล็อกเป็นมุมที่มีอุปกรณ์ในการเล่นที่ต้องใช้พื้นที่สำหรับเด็กใช้เรียงต่อกันในการเล่น ดังนั้นการจัดมุมไม้บล็อกให้เด็กเล่น จึงควรจัดให้มีพื้นที่ที่กว้างพอเหมาะ และควรตั้งให้ห่างมุมหนังสือ เพราะมุมหนังสือต้องการความสงบ อีกทั้งเมื่อเล่นเสร็จแล้วควรแนะนำให้เด็กรู้จักเก็บของเข้าที่และทำจนเป็นกิจวัตรเป็นการปลูกฝังความมีระเบียบวินัยและรู้จักช่วยเหลือตนเอง (จงใจ ขจรศิลป์. 2532 : 38)

2. ความสำคัญและคุณค่าของการเล่นไม้บล็อก

ไม้บล็อกเป็นของเล่นที่สำคัญอย่างหนึ่งสำหรับเด็ก เพราะเป็นวัสดุที่แข็งแรง ทนทาน สามารถหยิบจับได้สะดวก และสามารถนำมาสร้างเป็นสิ่งต่างๆ ตามความพอใจ เป็นของเล่นที่ช่วยพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กได้อย่างมาก (พัฒนา ชัชพงศ์. ม.ป.ป. : 83 - 95)

ถือว่าเป็นหัวใจของโรงเรียนอนุบาล เพราะการเล่นของเด็กต้องเล่นไปคิดไป จะต่ออย่างไรให้ลงตัว เพราะไม้บล็อกสามารถต่อเป็นบ้าน รถยนต์ ถนน ภูเขา รั้ว สัตว์ต่างๆ และอื่นๆ อีกมาก เป็นการช่วยฝึกปรับสมอง (มาลี วรปัญญา. 2537 : 71)

บล็อก เป็นอุปกรณ์ที่เด็กเล่นได้ทั้งคนเดียวและหลายคน การเล่นบล็อกจะช่วยให้เด็กได้เรียนรู้และเข้าใจสิ่งแวดล้อม รูปทรงเรขาคณิต ขนาดรูปร่าง จำนวน และนอกจากนี้การเล่นบล็อกเป็นการส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ ส่งเสริมการแสดงออกอย่างสร้างสรรค์และพัฒนาความคิดรวบยอดระหว่างรูปทรงและแบบต่างๆ (วราภรณ์ รักวิชัย. 2533 : 91)

คุณค่าของบล็อก เยาวยา เดชะคุปต์ (2525 : 38) ได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

1. ส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกาย และส่งเสริมความสัมพันธ์ของกลุ่มเนื้อต่างๆ จากการยก ถือ ต่อบล็อก
2. ส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ จากการเล่นสมมติเด็กจะแสดงอารมณ์ต่างๆ ออกมา เช่น อารมณ์ก้าวร้าว อิจฉา พอใจ หวาดกลัว
3. ส่งเสริมการแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ และพัฒนาความคิดรวบยอดระหว่างรูปทรงและแบบต่าง ๆ
4. พัฒนาความคิดรวบยอดเกี่ยวกับขนาด และจำนวน
5. พัฒนาทักษะพื้นฐาน ซึ่งเป็นการเตรียมความพร้อมในการอ่านจากการสนทนา คือ รูป ร้าง ขนาด และสิ่งที่เขาสร้าง

การเล่นไม้บล็อก ในด้านคุณค่าทางการศึกษา ดังนี้

1. ให้พื้นฐานทางคณิตศาสตร์ เช่น กว้าง ยาว สั้น สูง หนา ยาว มากขึ้น น้อยลง
2. เด็กเรียนรู้รูปทรงต่าง ๆ เช่น สี่เหลี่ยม สามเหลี่ยม ครึ่งวงกลม และทรงกระบอก
3. ให้พื้นฐานทางด้านฟิสิกส์ เด็กจะเรียนรู้ว่าจะใช้แท่งไหนก่อนตรงไหน จึงจะรับน้ำหนักกันได้

4. ฝึกประสาทสัมผัสตากับมือ

5. ฝึกความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เด็กมีอิสระที่ใช้ความคิดในการก่อกอบลือกให้เป็นรูปใดๆ ก็ได้

6. พัฒนาด้านภาษา เมื่อมีการเล่นเป็นกลุ่ม เด็กย่อมพูดจากัน ได้ตอบซึ่งกันและกัน จะช่วยให้มีโอกาสฝึกการใช้ภาษาเป็นอย่างดี

7. พัฒนาด้านอารมณ์ - สังคม การเล่นในมุมนี้ เด็กมักเล่นเป็นกลุ่ม ฉะนั้นการปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนให้ได้ หรือเป็นที่ยอมรับของเพื่อนๆ ก็จะมาตาม การเอาแต่ใจตัวเอง หรือเป็นฝ่ายรับแต่อย่างเดียว ก็จะค่อยๆ ลดลง แต่จะเริ่มรู้จักอดทน เริ่มเป็นผู้ให้บ้าง

8. ปลุกฝังลักษณะนิสัยที่พึงประสงค์ โดยครูจะฝึกให้เก็บของเข้าที่ เมื่อการเล่นสิ้นสุดลง

9. เด็กจะเรียนรู้และฝึกการแก้ปัญหาด้วยตนเอง (ภรณ์ คุรุรัตน์. 2535 : 119 - 120)

คุณค่าของไม้บล็อกในด้านความสามารถส่งเสริมพัฒนาการเด็ก พอสรุปได้ดังนี้

การส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย ในการเล่นไม้บล็อกเด็กจะต้องนำไม้บล็อกออกจากชั้นและเก็บเข้าที่เอง เด็กจึงได้พัฒนาทั้งกล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็ก ส่งผลให้นิ้วมือ แขน ขา แข็งแรง อีกทั้งการสร้างกำแพงหรือหอคอยจะต้องอาศัยความสมดุลจึงเป็นการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา

การส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์ เด็กจะประสบความสำเร็จทุกครั้งในการทำกิจกรรมในมุมไม้บล็อก ทำให้เด็กเกิดความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง และยังเป็นการปลุกฝังให้เด็กรู้จักการดูแลตนเอง ดูแลเพื่อน และดูแลสื่อ

การส่งเสริมพัฒนาการทางสติปัญญา ในการเล่นไม้บล็อกเด็กจะได้รู้เกี่ยวกับความคิดรวบยอดทางคณิตศาสตร์ เช่น ขนาด รูปร่าง การนับ การจำแนก เด็กจะเข้าใจความหมายของหนึ่งเท่า สองเท่า ในชั้นแรกเด็กจะเรียนรู้โดยการท่องจำ แต่เมื่อได้เล่นไม้บล็อกแล้วเด็กจะเรียนรู้ความหมายของแต่ละจำนวน เรียนรู้เกี่ยวกับชื่อของไม้บล็อกแต่ละอัน และเรียนรู้การแก้ปัญหา เช่น การสร้างสะพานต้องเลือกความยาวของไม้บล็อกที่เหมาะสม ซึ่งปัญหาที่เกิดจากการก่อสร้างสามารถเลือกวิธีแก้ได้หลายวิธี และเด็กก็สามารถแก้ปัญหาเหล่านี้ได้

การส่งเสริมพัฒนาการด้านภาษา ขณะที่เด็กเล่นไม้บล็อกด้วยกันก็จะมีสนทนากับเพื่อน เด็กจะได้ใช้คำศัพท์ใหม่ๆ จากชื่อของไม้บล็อกรูปทรงต่างๆ หรือชื่อของสิ่งที่เด็กมีพัฒนาการทางภาษาอยู่ในระดับใด

การส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ความคิดสร้างสรรค์เกิดจากการใช้จินตนาการและการเล่นบทบาทสมมติ โดยเด็กจะนำข้อมูลที่มีอยู่มาสร้างสรรค์สิ่งต่างๆ ขึ้น ซึ่งเด็กจะอยู่ในวัยที่มีความสามารถในการสร้างรูปแบบใหม่ๆ ความคิดใหม่ คำใหม่ สิ่งใหม่ๆ ด้วยตนเอง เนื่องจากลักษณะของไม้บล็อกไม่มีโครงสร้างที่ตายตัว เด็กสามารถนำมาสร้างสิ่งต่างๆ ได้ตามความต้องการ (Beaty. 1992 : 48 - 56)

สรุปได้ว่า ไม้บล็อกมีความสำคัญและมีคุณค่าสำหรับเด็ก การเล่น ไม้บล็อกทำให้เด็กได้พัฒนาในด้านต่างๆ ได้ครบถ้วน และการเล่นไม้บล็อกเป็นมุมที่เด็กๆ ต่างก็ชอบ เด็กสามารถใช้ความคิดและแสดงออกได้ในการเล่นไม้บล็อกและเด็กสามารถผ่อนคลายความเครียดได้จากการเล่นไม้บล็อกด้วย

3. ขั้นการเล่นไม้บล็อก

ขั้นการเล่นก่อสร้างด้วยไม้บล็อกออกเป็น 4 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นการหอบหัวไม้บล็อกไปมา เด็กที่ยังเล็กส่วนใหญ่เล่นไม้บล็อกโดยการหอบไม้บล็อกไว้ในอ้อมแขน แล้วเดินไปมา แต่ก็ได้เรียนรู้เกี่ยวกับน้ำหนัก ผิวสัมผัสและจำนวนไม้บล็อกที่เขาหอบแต่ละครั้ง

ขั้นที่ 2 ขั้นวางซ้อนต่อกันหรือวางเรียงต่อกันบนพื้น เมื่อเด็กโตขึ้นเด็กจะชอบวางไม้บล็อกซ้อนกันสูง หรือวางเรียงต่อกันระนาบกับพื้น ซึ่งด้านอาจจะไม่ตะกันก็ได้ เด็กจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับคุณสมบัติของไม้บล็อก

ขั้นที่ 3 ขั้นการหาวิธีใหม่ๆ ในการต่อไม้บล็อก เมื่อเด็กอายุประมาณ 3 - 4 ปี ที่ไม่คุ้นเคยกับไม้บล็อกมาก่อนก็จะเริ่มค้นพบการใช้ไม้บล็อกในรูปแบบใหม่ๆ และเมื่อเกิดปัญหาก็จะหาหนทางแก้ไขปัญหด้วยตนเอง ซึ่งรูปแบบที่อาจพบเห็นได้ เช่น การสร้างวงล้อมรอบ การสร้างสะพาน การสร้างแบบ (Pattern) ต่างๆ ขึ้น

ขั้นที่ 4 ขั้นการตั้งชื่อ และใช้ประโยชน์สิ่งที่สร้างขึ้น อายุประมาณ 5 ปีครึ่ง ถึง 6 ปี เด็กมักจะตั้งชื่อสิ่งที่ตนสร้างขึ้น และใช้สิ่งที่ตนสร้างขึ้นเล่นบทบาทสมมติ สร้างจินตนาการของตนเอง (พัฒนา ชัชพงศ์. ม.ป.ป. : 7 - 15)

ขั้นการเล่นสร้างด้วยไม้บล็อกออกเป็น 3 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นการใช้สัมผัส เด็กจะใช้ไม้บล็อกทุกอย่าง ยกเว้นใช้ก่อสร้าง เด็กจะนำไม้บล็อกออกจากชั้น และถือไปรอบๆ ใช้ตอก นำไปใส่กล่องหรือรถแล้วเทออก ใส่กลับเข้าไปใหม่แล้วเทออกอีก ซึ่งมักจะทำตอนที่ยังเล็ก หรือเด็กที่มีประสบการณ์น้อย

ขั้นที่ 2 ขั้นควบคุมการก่อสร้าง เด็กเรียนรู้การวางไม้บล็อกในลักษณะต่างๆ เช่น การสร้างหอคอยโดยการวางไม้บล็อกซ้อนกัน เด็กสามารถสร้างหอคอยได้หลายรูปแบบ การวางไม้บล็อกเรียงตามพื้น รวบเป็นแถวยาว การสร้างถนน การสร้างกำแพง ซึ่งเด็กจะสามารถสร้างได้อย่างประณีต เด็กจะเรียนรู้เกี่ยวกับทักษะการสร้างสะพานโดยการวางไม้บล็อก 1 อัน บนพื้นที่ว่างของไม้บล็อก 2 อัน การทำซ้ำแล้วซ้ำอีกจะทำให้เด็กสร้างได้ประณีตขึ้น การก่อสร้างของเด็กแต่ละคนจะมีความแตกต่างกัน การสร้างในขั้นนี้จะแสดงให้เห็นถึงความสมดุลและการวางไม้บล็อกในรูปแบบต่างๆ

ขั้นที่ 3 ขั้นความหมายของการเล่นไม้บล็อก เป็นการประยุกต์ทักษะที่เด็กเรียนรู้มาใช้ในการก่อสร้าง เด็กอาจจะตั้งชื่อสิ่งที่เด็กสร้างทันที หรือคอยจนกระทั่งสร้างเสร็จก่อน จึงตัดสินใจว่าสิ่งที่เขาส่งคืออะไร ในขั้นให้ความหมายนี้อาจจะเป็นเพียงแต่เด็กสร้างสิ่งที่เขาพบเห็นจากการไปทัศนศึกษา หรือแม้แต่สร้างจากความคิดสร้างสรรค์ของตัวเอง (Beaty. 1992 : 56 - 57)

สรุปได้ว่า การเล่นสร้างไม้บล็อกในเด็กนั้น จะมีลำดับในการสร้างที่เป็นขั้นตอนและมีการพัฒนาการสร้างได้ดีขึ้นจากความสามารถและประสบการณ์ของตัวเด็กเอง ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กต้องมีการจัดประสบการณ์ที่เหมาะสมที่เอื้อต่อการสร้างไม้บล็อกของเด็ก

4. ประโยชน์ของการเล่นไม้บล็อก

ประโยชน์ของบล็อก มีดังนี้

1. ทำให้เกิดการเคลื่อนไหวร่างกาย การบังคับกล้ามเนื้อ
2. ทำให้เกิดพัฒนาการทางภาษา

3. สามารถควบคุมความสมดุลทางด้านฟิสิกส์
4. ทำให้เกิดความเข้าใจทางคณิตศาสตร์
5. ทำให้เกิดพัฒนาการทางสังคม คือ ความเป็นผู้นำ ผู้ตาม เข้าใจบทบาททางสังคม

พฤติกรรม และค่านิยมทางสังคม

6. ทำให้เด็กพัฒนาการทางอารมณ์ คือ สามารถเผชิญต่อความผิดหวัง ความล้มเหลว
7. ทำให้เด็กเข้าใจถึงความสัมพันธ์ระหว่างสถานที่ต่างๆ และหน้าที่ได้
8. เกิดสุนทรียภาพของความเหมือนและการผสมกลมกลืน (เยาวพา เดชะคุปต์. 2528 :

38)

ประโยชน์ของบล็อกว่า บล็อกทำให้เด็กได้เรียนรู้คุณลักษณะสำคัญของการพัฒนาเครื่องยนต์กลไกต่างๆ เด็กจะใช้กล้ามเนื้อเล็กและกล้ามเนื้อใหญ่ระหว่างการประกอบบล็อกต่างๆ ขณะที่กำลังยก หักมุม ยึดขยาย เอื้อมือ หมุน จัดการจับต้องเปลี่ยนแปลงให้เหมาะสม และทำให้เกิดความสมดุลในบล็อกขนาดต่างๆ และบล็อกช่วยในการเพิ่มพูนขอบเขตการเรียนรู้ เช่น ใหญ่ เล็ก สูง ต่ำ บน และล่าง เป็นต้น ซึ่งก็คือกระบวนการเรียนรู้ตามธรรมชาติเกี่ยวกับการเข้าคู่เหมาะสม ความคล้ายคลึงและความแตกต่าง การจำแนกชนิดต่างๆ คณิตศาสตร์และจุดประสงค์ทางวิทยาศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพ การบวก การลบ น้ำหนักและความสมดุล พัฒนาคำศัพท์และความจำทางด้านรูปร่าง ขนาดและรูปแบบต่างๆ นำความคิดสร้างสรรค์ออกมาจากตัวเด็ก การแก้ปัญหาและการเล่นที่รู้จักบทบาทหน้าที่ของตน สนับสนุนการเล่นเป็นกลุ่ม ให้ความรู้สึกประสบความสำเร็จและรู้คุณค่าในตนเอง บล็อก คือ สื่อกลางที่เป็นประโยชน์อย่างมากในความต้องการต่างๆ (Eva Essa. 1996 : 539 - 541)

สรุปได้ว่า ไม้บล็อกมีประโยชน์กับเด็กมาก เพราะการเล่นไม้บล็อกนี้สามารถส่งเสริมพัฒนาการทางการทั้ง 4 ด้าน ของเด็กอย่างเต็มที่ เด็กจะสามารถเกิดการเรียนรู้จากการเล่นที่ผ่านการใช้สื่ออุปกรณ์ซึ่งจะเป็นตัวกลางในการถ่ายทอดให้เด็กได้ใช้ความคิด จินตนาการ ภาษาได้อย่างเต็มที่ นอกจากนี้ ไม้บล็อกยังทำให้เด็กได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินด้วย

5. หลักการจัดกิจกรรมการเล่นไม้บล็อก

การจัดกิจกรรมการเล่นไม้บล็อก ต้องจัดที่ว่างให้กว้างขวางพอที่จะก่อสร้างได้โดยไม่อึดอัด นอกจากนี้พื้นที่นั้นจะช่วยป้องกันบล็อกแตกหักได้ ที่ตั้งบล็อกไม่ควรอยู่ขวางทางเดินไปมา เพราะอาจทำให้บล็อกที่เด็กก่อสร้างพังลงมาและทำให้เกิดปัญหาได้ในการเล่นไม้บล็อก ควรมีการชี้แนะให้เด็กทุกคนได้เข้าใจถึงกฎระเบียบในการเล่นไม้บล็อก เมื่อหมดเวลาเล่น ควรมีการเตือนเด็กล่วงหน้า เพื่อให้เด็กทำกิจกรรมให้เสร็จสิ้นและให้เด็กเตรียมเก็บบล็อกให้เข้าที่ได้ทันเวลา (นิตยา ประพฤติกิจ. 2539 : 90)

หลักการจัดกิจกรรมการเล่นบล็อก มีดังนี้

1. ครูควรสนับสนุนและส่งเสริมให้เด็กมีความคิดและจินตนาการกว้างไกลขึ้น โดยจัดหาของเล่นต่างๆ ที่เหมาะสมกับบล็อกมาไว้ใกล้ๆ กับที่เด็กเล่นบล็อก
2. ควรให้โอกาสเด็กพูดถึงสิ่งที่เขาสร้างขึ้น ให้ครูและเพื่อนฟังว่าเขาตั้งใจจะสร้างเป็นรูปอะไร เพื่อจะเป็นการฝึกการพูดไปด้วย
3. หากเด็กกำลังเล่นกันอย่างตั้งใจและไม่ขอความช่วยเหลือครูไม่ควรเข้าไปรบกวนหรือช่วยสร้าง แต่จะคอยดูอยู่ห่างๆ และให้คำแนะนำเมื่อเด็กต้องการ
4. ควรส่งเสริมด้วยการชมเชยเมื่อเด็กทำเสร็จ

5. บล็อกที่มีควรงอไว้อย่างมีระเบียบ เพื่อจะได้ไม่กีดขวางการก่อสร้างและการเคลื่อนไหวของเด็ก ควรรักษาความสะอาด ความเป็นระเบียบอุปกรณ์ให้อยู่ในสภาพดี
6. เพื่อป้องกันการเก็บกักตุนวัสดุ ควรจำกัดจำนวนบล็อกของเด็กแต่ละคนก่อนที่การก่อสร้างจะเริ่มขึ้น
7. ขยายความสนใจด้วยหนังสือ การไปทัศนศึกษา รูปภาพและอุปกรณ์อื่นๆ
8. ควรจัดเก็บบล็อกไว้บนชั้นเตี้ย พอเหมาะสมกับความสูงของเด็ก พื้นที่ด้านหน้าของชั้นวางต้องเป็นที่โล่งสำหรับให้เด็กได้เล่นต่อบล็อก และควรฝึกแยกบล็อกเป็นพวกๆ ตามลักษณะรูปร่างและขนาด เพื่อเป็นการฝึกระเบียบ

9. สร้างกฎและข้อแนะนำในการทำและควบคุมพฤติกรรม เช่น

- ไม่ขว้างปาบล็อก หรือทำอันตรายผู้อื่น
- ไม่หยิบบล็อกไว้เป็นของตนเองคนเดียว
- ไม่หยิบบล็อกคนอื่นโดยไม่ได้รับอนุญาต
- ไม่ทำลายสิ่งที่ผู้อื่นสร้างไว้
- จัดเก็บบล็อกเข้าที่ให้เรียบร้อยเมื่อเล่นเสร็จ

10. ควรให้เด็กได้เล่นอย่างอิสระตามความคิดคำนึงของเด็ก หากครูต้องการแนะนำก็ควรเพียงเล็กน้อย อย่าไปควรทำเป็นแบบหรือให้เด็กต้องทำตาม เพราะจะทำให้เด็กไม่เกิดความคิดสร้างสรรค์ ไม่มีความเชื่อมั่นในตนเอง

11. พื้นที่ที่ใช้ในการเล่น ควรเป็นพื้นที่ถาวรและแข็งแรง มีพื้นที่กว้างขวางไม่กีดขวางทางเดินหรือกีดขวางเด็กอื่นๆ (ณัฐพร พงษ์สิงห์, 2539 : 30)

สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเล่นไม้บล็อก ควรมียุทธศาสตร์เป็นเอกเทศ มีพื้นที่กว้างขวาง เพื่อเด็กจะสามารถเล่นได้ตามจินตนาการและความต้องการของตน เนื่องจากไม้บล็อกที่เด็กเล่นอาจจะส่งเสียงที่ดังได้ ดังนั้นจึงควรอยู่ห่างจากมุมที่ต้องการความสงบ และควรมีที่เก็บที่เหมาะสมเมื่อเด็กเล่นเสร็จแล้ว นอกจากนี้ควรมีการนำอุปกรณ์มาเสริมพัฒนาการเด็กในการเล่นด้วย เช่น รูปภาพ หนังสือ

วิธีการเล่นไม้บล็อก

การเล่นไม้บล็อกของเด็กในระยะที่เด็กยังเล็กอยู่ คือ ในระยะ 2 ปีแรก เด็กจะชอบนั่งเล่นคนเดียว โดยเพียงแต่นำมาต่อซ้อนกันให้สูง วางเรียงตามยาว หรือปัดให้ตกลงมาแล้วหยิบขึ้นวางใหม่ แต่เมื่อเด็กโตขึ้นอยู่ในวัย 3-6 ปี ความคิดในการเล่นไม้บล็อกของเด็กจะกว้างไกลขึ้น การสร้างของเด็กจะมีความหมายมากขึ้น โดยจะสร้างให้เป็นสิ่งต่างๆ ที่เคยพบเห็นหรือตามจินตนาการของเด็กเอง เช่น สร้างเป็นบ้าน สะพาน รถไฟ ฯลฯ และเมื่อสามารถเล่นรวมกลุ่มกันได้ก็จะช่วยกันสร้างเป็นสิ่งแปลกๆ โดยมีของเล่นอื่นมาประกอบ เช่น เมื่อสร้างสะพานโค้งก็จะมีรถหรือเรือแล่นได้สะพาน เมื่อสร้างป้อมก็จะมีตุ๊กตาทหารยืนอยู่บนป้อม หรือสร้างเป็นรถก็จะมีตุ๊กตานั่งในที่ขับและที่คนโดยสารนั่ง ซึ่งในระยะนี้ครูควรสนับสนุน และส่งเสริมให้เด็กมีความคิดและจินตนาการกว้างไกลขึ้น โดยจัดหาของเล่นต่างๆ ที่เหมาะจะเล่นกับไม้บล็อกมาวางไว้ใกล้ๆ กับที่เด็กเล่นบล็อก

วิธีการฝึกให้เด็กเล่นไม้บล็อก ถ้าเด็กไม่สนใจที่จะเล่น ครูควรกระตุ้น เร้า และชวนเชิญเด็ก แนะนำวิธีเล่นจนกระทั่งเด็กสนใจและเข้ามาเล่นเอง เมื่อเด็กสนใจแล้ว ครูควรส่งเสริมด้วยการชมเชยเมื่อเด็กทำสำเร็จ และให้เด็กมีโอกาสพูดถึงสิ่งที่เขาสร้างขึ้นให้ครูและเพื่อนฟังว่าเขาตั้งใจจะสร้างเป็นรูปอะไร ซึ่งจะเป็นการฝึกการฟังการพูดไปด้วย

ถ้าเด็กกำลังเล่นกันอย่างตั้งใจและไม่ขอความช่วยเหลือ ครูไม่ควรเข้าไปรบกวนหรือช่วยสร้าง แต่จะคอยดูอยู่ห่างๆ และให้คำแนะนำเมื่อเด็กต้องการ เช่น ถ้าเด็กอยากสร้างจรวด แต่นึกส่วนประกอบบางอย่างไม่ออก ครูอาจช่วยแนะให้ หาดูจากภาพในหนังสือ (สุโขทัยธรรมมาธิราช. 2526 : 15)

การเล่นต่อไม้บล็อกเป็นสิ่งก่อสร้างต่างๆ เท่านั้น เด็กสามารถนำสิ่งก่อสร้างของตนไปประกอบการเล่นบทบาทสมมติ ซึ่งการเล่นบทบาทสมมติ จะเป็นไปอย่างสนุกสนาน และตรงกับความต้องการของเด็กๆ ถ้าหากว่ามีสื่อวัสดุอื่นที่พร้อมจะนำไปเล่นประกอบ ซึ่งสื่อต่างๆ ได้แก่ ยวดยานพาหนะ รถยนต์ รถบรรทุก รถไฟ สัญญาณไฟต่างๆ ควรมีขนาดที่จะจัดวางบนไม้บล็อก

นอกจากนี้ยังมีสื่ออื่นๆ อีกมากมายที่สามารถนำไปเล่นประกอบในการเล่นไม้บล็อกได้จินตนาการของเด็กมีมากมาย ฉะนั้นในบางครั้งเด็กอาจนำของเล่นหรือสิ่งอื่นๆ เข้าไปเล่นผสมกับไม้บล็อกที่ตนสร้างขึ้น (พัฒนา ชัชพงศ์. ม.ป.ป. : 31-32)

ข้อควรคำนึงในการเล่นไม้บล็อก

ในการเล่นไม้บล็อก ครูจะต้องวางกฎเกณฑ์ให้เด็กไว้บ้าง เพราะบล็อกเป็นวัสดุที่เด็กอาจใช้ทำอันตรายกันได้ถ้าไม่พอใจ หรือแย่งกันเล่น กฎเกณฑ์เหล่านี้ได้แก่

1. ไม่ใช้บล็อกขว้างปา หรือทำอันตรายแก่ผู้อื่น
2. ไม่หยิบบล็อกไว้เป็นของตนมากๆ แต่เพียงผู้เดียว ต้องแบ่งให้ผู้อื่นบ้าง
3. ไม่หยิบบล็อกจากคนอื่นโดยที่เจ้าของไม่อนุญาต
4. ไม่ทำลายสิ่งที่ผู้อื่นสร้างไว้
5. ต้องจัดเก็บบล็อกเข้าที่ให้เรียบร้อย โดยให้เวลาในการจัดเก็บประมาณ

5-10 นาที

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการเล่นไม้บล็อก

การศึกษาเกี่ยวกับมุมไม้บล็อกในประเทศไทยยังคงมีไม่มากนัก ในปี 2528 ได้ทำการศึกษาเรื่องความคิดเห็นของครูอนุบาลเกี่ยวกับเครื่องเล่นที่จำเป็นในการเตรียมความพร้อมของเด็กปฐมวัย พบว่าเครื่องเล่น เช่น ไม้บล็อกสร้างสรรค์ พลาสติคสร้างสรรค์ กล้องโทรทรรศน์ โดมิโน (ภาพตัดต่อ) ลีดโต (ภาพจับคู่) มีความจำเป็นต่อการเตรียมความพร้อมด้านสติปัญญา (พันธ์ณี เจริญสุข. 2528 : 75-77)

การศึกษาการเล่นมุมไม้บล็อก เพื่อพัฒนาความสามารถทางสติปัญญาของเด็กปฐมวัย พบว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์ในการเล่นมุมไม้บล็อกแบบเต็มรูปแบบมีความสามารถทางสติปัญญาสูงกว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเล่นมุมไม้บล็อกแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (อิชยา แสงบรรเจิดศิลป์. 2538 : บทคัดย่อ)

การศึกษาพฤติกรรมชอบสังคมของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเล่นบล็อกกลางแจ้งเป็นกลุ่มอย่างมีแบบแผน พบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเล่นบล็อกกลางแจ้งเป็นกลุ่มอย่างมีแบบแผน มีพฤติกรรมชอบสังคมแตกต่างกันกับเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเล่นบล็อกกลางแจ้งอิสระอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ณัฐพร พงษ์สิงห์. 2539 : 49)

การศึกษาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเล่นมุมบล็อกแบบเต็มรูปแบบ พบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเล่นมุมบล็อกแบบเต็มรูปแบบและมุมบล็อกแบบปกติก่อนกับหลังการทดลอง มีพฤติกรรมทางสังคมด้านความเอื้อเฟื้อและความมีระเบียบวินัย

แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยหลังการทดลองเด็กปฐมวัยมีพฤติกรรมทางสังคม ด้านความเอื้อเฟื้อและความมีระเบียบวินัยสูงกว่าก่อนการทดลอง (จิณณภัส ศรีทอง. 2541 : 48)

จากงานวิจัย สรุปได้ว่า กิจกรรมการเล่นไม้บล็อก มีความสัมพันธ์กับพัฒนาการของเด็กในทุกด้าน เด็กสามารถดัดแปลงการเล่นได้ตามความสนใจของตนโดยเฉพาะถ้ามีอุปกรณ์ที่แปลกใหม่ เด็กก็จะเพิ่มความสนใจมากขึ้น ดังนั้นในการจัดกิจกรรมให้น่าสนใจ มีการสลับสับเปลี่ยนจะเป็นการกระตุ้นให้เด็กคิดและทดลองกับอุปกรณ์เหล่านั้น อีกทั้งครูมีบทบาทในการส่งเสริมการคิดการค้นหา โดยการที่ครูใช้คำถาม หรือร่วมสนทนา อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเด็กให้มากยิ่งขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยเรื่องการศึกษาความพร้อมทางภาษาของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ ชั้นปฐมวัย จากการจัดกิจกรรมเกมการจัดไม้บล็อก ได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
4. วิธีดำเนินการทดลอง
5. สถิติที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร เป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ มีระดับสติปัญญาระหว่าง 50-70 ทดสอบโดยใช้แบบทดสอบสติปัญญามาตรฐาน และไม่มีคามพิการซ้ำซ้อน อายุ 5-10 ปี ศึกษาอยู่ในชั้นปฐมวัย สถานสงเคราะห์เด็กพิการทางสมองและปัญญา

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้มีระดับสติปัญญาระหว่าง 50-70 ทดสอบโดยใช้แบบทดสอบสติปัญญามาตรฐาน และไม่มีคามพิการซ้ำซ้อน อายุ 5-10 ปี กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปฐมวัย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 ในสถานสงเคราะห์เด็กอ่อนพิการทางสมองและปัญญา อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี มีทั้งหมด 11 คน เลือกมาโดยใช้วิธีเจาะจงจำนวน 8 คน ที่มาเรียนอย่างสม่ำเสมอ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. การจัดกิจกรรมเกมการจัดไม้บล็อก ประกอบด้วย
 - 1.1 แผนการสอนความพร้อมทางภาษา จากการจัดกิจกรรมเกมการจัดไม้บล็อก
 - 1.2 กิจกรรมเกมการจัดไม้บล็อก
 - 1.3 สมุดภาพสำหรับให้เด็กติดภาพให้ตรงกับคำ
 - 1.4 แบบฝึกหัดหลังความพร้อมความเข้าใจภาษาในแต่ละหน่วย
2. แบบทดสอบความพร้อมทางภาษา

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1. การจัดกิจกรรมการเล่นไม้บล็อก ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น โดยปฏิบัติตามขั้นตอนต่อไปนี้
 - 1.1 สร้างแผนการสอนความพร้อมความเข้าใจภาษา จากการจัดกิจกรรมเกมการจัดไม้บล็อก ดำเนินการตามลำดับดังนี้

1.1.1 ศึกษาหลักสูตร แผนการจัดประสบการณ์ ชั้นอนุบาลปีที่ 1 (หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. 2537)

1.1.2 ศึกษาแผนการจัดประสบการณ์ชั้นเด็กเล็ก (คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ. 2537)

1.1.3 ศึกษาขอบข่ายการเตรียมความพร้อมทางการเรียน ของเด็กปกติและเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ ระดับก่อนประถมศึกษา

1.1.4 กำหนดเนื้อหาความพร้อมทางภาษา แบ่งเนื้อหาออกเป็น 6 หน่วย

หน่วยที่ 1 ชื่อสถานที่ บ้าน โรงเรียน โรงพยาบาล ร้านขายของ

หน่วยที่ 2 ชื่ออุปกรณ์ในการรับประทานอาหาร จาน ช้อน ส้อม แก้วน้ำ

หน่วยที่ 3 ชื่อสัตว์ หมู ช้าง หนู กระต่าย

หน่วยที่ 4 ชื่อยานพาหนะ รถยนต์ รถไฟ เรือ เครื่องบิน

หน่วยที่ 5 ชื่อสีขา สีเขียว สีแดง สีเหลือง สีน้ำเงิน

หน่วยที่ 6 ชื่อรูปทรง วงกลม คี่วงกลม สีเหลี่ยม สามเหลี่ยม

1.1.5 เขียนแผนการสอนความพร้อมทางภาษาประกอบด้วย จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผล

1.1.6 นำแผนการสอนความพร้อมทางภาษาให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ 3 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา เพื่อปรับปรุงแก้ไข (รายงานปรากฏในภาคผนวก)

1.1.7 นำแผนการสอนความพร้อมทางภาษาไปทดลองกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ ระดับชั้นปฐมวัย ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่โรงเรียนสถานสงเคราะห์เด็กพิการทางสมอง และปัญญา อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี จำนวน 8 คน เมื่อวันที่ 31 ตุลาคม 2544 เพื่อตรวจสอบลำดับขั้นตอน การดำเนินกิจกรรม

1.2 กิจกรรมเกมการจัดไม้บล็อกเพื่อฝึกทักษะทางภาษา ดำเนินการตามลำดับดังนี้

1.2.1 ศึกษาจุดประสงค์และขอบเขตของเนื้อหาตามที่กำหนดเป็นหน่วยๆ

1.2.2 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมเกมการจัดไม้บล็อกเพื่อฝึกทักษะทางภาษา

1.2.2.1 กิจกรรมสำหรับเด็กก่อนวัยเรียน (เยาวพา เดชะคุปต์. 2525)

1.2.2.2 การเล่นเกมสำหรับเด็กปฐมวัย

(สมใจ ทิพย์ชัยเมธา และละออ ชูติกร. 2527)

1.2.2.3 กิจกรรมการเล่นประกอบการสอน (อัจฉรา ชิวพันธ์. 2536)

1.2.2.4 ไม้บล็อก : สื่อสร้างสรรค์ในห้องเรียนอนุบาล

(พัฒนา ชัชพงศ์. ม.ป.ป.)

1.2.3 กำหนดกิจกรรมเกมการจัดไม้บล็อก เพื่อฝึกทักษะทางภาษา ให้สอดคล้องกับแผนการจัดประสบการณ์ กำหนดวัตถุประสงค์ อุปกรณ์ กติกาในการเล่น และเวลาในการฝึกทักษะ เวลาที่ใช้ในการเล่น 30 นาที จำนวน 24 คำ ดังนี้

หน่วยที่	คำศัพท์	กิจกรรมเกมการจัดไม้บล็อก
1	ชื่อสถานที่ บ้าน โรงเรียน โรงพยาบาล ร้านขายของ	เกมบ้านของฉันอยู่ไหน เกมโรงเรียนที่รัก เกมโรงพยาบาล เกมขายของ
2	ชื่ออุปกรณ์ในการรับประทานอาหาร จาน ช้อน ส้อม แก้วน้ำ	เกมจานแสนสวย เกมช้อนแสนสนุก เกมส้อมพาเพลิน เกมแก้วน้ำวิเศษ
3	ชื่อสัตว์ หมี ช้าง หมู กระต่าย	เกมหมีกินน้ำผึ้ง เกมบอกใบ้ให้ทาย เกมหมูตาไว เกมกระต่ายหาคุกกี้
4	ชื่อยานพาหนะ รถยนต์ รถไฟ เรือ เครื่องบิน	เกมแข่งพาเพลิน เกมรถไฟฟ้า เกมแข่งเรือ เกมประลองความเร็ว
5	ชื่อสี สีขาว สีแดง สีเหลือง สีน้ำเงิน	เกมจับคู่สีขาว เกมหาคู่ เกมคู่แฝด เกมจับคู่สีน้ำเงิน
6	ชื่อรูปทรง วงกลม ครึ่งวงกลม สี่เหลี่ยม สามเหลี่ยม	เกมลูกบอลกลิ้ง เกมพระจันทร์ตกน้ำ เกมหน้าตาประหลาด เกมหาคู่บ้าน

1.2.4 นำกิจกรรมเกมการจัดไม้บล็อก เพื่อฝึกทักษะทางภาษาให้ผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความเข้าใจ และมีประสบการณ์การสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรม สื่ออุปกรณ์ ความยากง่ายของเกม เพื่อปรับปรุงแก้ไข จำนวน 3 คน (รายนามปรากฏในภาคผนวก)

1.3 สมุดภาพ สำหรับให้เด็กติดภาพ คำ ดำเนินการสร้างดังนี้

1.3.1 ศึกษาเนื้อหาคำในหน่วยที่จะฝึก

1.3.2 สร้างสมุดภาพสำหรับเด็ก 8 ชุด ขนาด 8 x10 นิ้ว มี 24 หน้า พร้อมภาพประกอบตามหน่วยคำศัพท์ ทั้ง 6 หน่วย

1.3.3 นำสมุดภาพสำหรับเด็ก 8 ชุด ไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ จำนวน 3 คน ตรวจสอบความเหมาะสม (รายนามปรากฏในภาคผนวก)

1.4 แบบฝึกหัดหลังฝึกทักษะความพร้อมทางภาษา ดำเนินการตามลำดับขั้นดังนี้

1.4.1 ศึกษาจุดประสงค์และขอบเขตของเนื้อหาที่กำหนดเป็นหน่วยทั้ง 6 หน่วย

1.4.2 ศึกษาลักษณะ วิธีการสร้างแบบฝึกหัดที่ดี

1.4.3 สร้างแบบฝึกหัด จำนวน 6 ชุด ชุดละ 4 คำ คำละ 4 ข้อ

1.4.4 นำแบบฝึกหัดที่สร้างขึ้นตามขั้นตอนดังกล่าว ให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ จำนวน 3 คน ตรวจสอบความถูกต้อง และความเหมาะสม (รายนามปรากฏในภาคผนวก)

2. การสร้างแบบทดสอบความพร้อมทางภาษา

2.1 ศึกษาจุดประสงค์ของเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับคำจากแผนการจัดประสบการณ์ชั้นอนุบาลปีที่ 1 (กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. 2537)

2.2 ศึกษาแบบทดสอบการพูด (ละอ อ ชุตติกร และจิตติโส อินทโสพล. 2524)

2.3 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นประโยชน์ในการสร้างแบบทดสอบความพร้อมทางภาษา

2.4 สร้างแบบทดสอบความพร้อมทางภาษา จำนวน 24 ข้อ ในแต่ละองค์ประกอบด้วยภาพหน่วยคำทั้ง 6 หน่วย ครูชี้ที่ภาพแต่ละภาพ แล้วให้เด็กพูดว่าภาพที่ครูชี้คือภาพอะไร การให้คะแนนตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบ ให้ 0 คะแนน

2.5 สร้างคู่มือการใช้แบบทดสอบ

2.6 นำแบบทดสอบและคู่มือการใช้แบบทดสอบ ให้ผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้และมีประสบการณ์การสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา จำนวน 3 คน ตรวจสอบเนื้อหา ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาว่าแบบทดสอบในแต่ละข้อมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ที่ต้องการวัดหรือไม่ โดยกำหนดคะแนน ดังนี้

+1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อทดสอบวัดจุดประสงค์ข้อนั้น
0	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อทดสอบวัดจุดประสงค์ข้อนั้นหรือไม่
-1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อทดสอบไม่วัดจุดประสงค์ข้อนั้น

2.7 หาคะแนนผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน เป็นรายข้อ แทนค่าสูตร ได้คะแนนอยู่ระหว่าง .66 - 1

2.8 คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีที่คำนวณได้มากกว่าหรือเท่ากับ .5 มาเป็นข้อสอบในแบบทดสอบความพร้อมทางภาษาไว้ 15 ข้อ

2.9 สร้างคู่มือการใช้แบบทดสอบความพร้อมทางภาษา

2.10 นำคู่มือการใช้แบบทดสอบความพร้อมทางภาษาไปให้ผู้เชี่ยวชาญการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ จำนวน 3 คน ตรวจสอบแก้ไขพิจารณาความเหมาะสม

2.11 ปรับปรุงแก้ไขคู่มือการใช้แบบทดสอบความพร้อมทางภาษา ตามข้อเสนอแนะ

2.12 เกณฑ์ประเมินความพร้อมทางภาษา จากคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบความพร้อมทางภาษา เป็นดังนี้

คะแนน 11 - 15 มีความพร้อมทางภาษาระดับดี

คะแนน 6 - 10 มีความพร้อมทางภาษาระดับพอใช้

คะแนน 0 - 5 มีความพร้อมทางภาษาระดับปรับปรุง

2.13 นำแบบทดสอบไปทดลองกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ ชั้นปฐมวัย ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง สถานสงเคราะห์เด็กพิการทางสมองและปัญญา อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี จำนวน 8 คน ทดสอบทำแบบทดสอบและตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ คือ ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบให้ 0 คะแนน

2.14 นำคะแนนทั้งหมดมาวิเคราะห์เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยใช้ดัชนีอำนาจจำแนกจากการสอบก่อนและหลังสอน (Dpp) ผลปรากฏได้ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.5 - 1.0

วิธีดำเนินการทดลอง

1. การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ใช้แบบแผนการทดลองแบบ One-Group Pretest-Posttest Design (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2528 : 60) ดังนี้

แบบแผนการทดลอง

กลุ่ม	สอบก่อน	ตัวแปรอิสระ	สอบหลัง
E	T ₁	X	T ₂

E แทน กลุ่มทดลอง

T₁ แทน การทดสอบความพร้อมความเข้าใจภาษาก่อนการทดลอง

X แทน ความพร้อมความเข้าใจภาษาโดยการจัดกิจกรรมเกมการจัดไม้บล็อก

T₂ แทน การทดสอบความพร้อมความเข้าใจภาษาหลังการจัดกิจกรรมเกมการจัดไม้บล็อก

2. การดำเนินการทดลองตามลำดับขั้นตอนดังนี้

2.1 ก่อนที่จะดำเนินการวิจัย เสนอให้บัณฑิตวิทยาลัยออกหนังสือเพื่อเรียนเชิญผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง และขออนุญาตผู้บริหารสถานศึกษา ที่มีเด็กที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และไม่ใช้กลุ่มตัวอย่างในการทดลองเครื่องมือ เพื่อทำการทดลองเครื่องมือและดำเนินการวิจัย

2.2 ทำการทดสอบความพร้อมทางภาษาก่อนการทดลอง (Pre-Test) ด้วยแบบทดสอบ วัดความพร้อมทางภาษาที่สร้างขึ้น จำนวน 15 ข้อ โดยทำการทดสอบเป็นรายบุคคล ใช้เวลาทดสอบเป็นเวลา 1 วัน ในวันที่ 31 ตุลาคม 2544

2.3 ดำเนินการทดลองด้วยการจัดกิจกรรมเกมการจัดไม้บล็อก โดยดำเนินการทดลองด้วยตนเอง ระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินการทดลองใช้เวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 ครั้ง ครั้งละ 30 นาที ตั้งแต่ วันที่ 12 พฤศจิกายน ถึงวันที่ 21 ธันวาคม 2544 ดำเนินการทดลองตามกำหนดการดังนี้

สัปดาห์	วัน	เวลา	แผนการทดลอง
1	จันทร์-พฤหัสบดี	09.30-10.00	แผนการสอนความพร้อมทางภาษา หน่วยที่ 1 (สถานที่)
	ศุกร์	09.30-10.00	ทำแบบฝึกหัดหน่วยที่ 1 (สถานที่)
2	จันทร์-พฤหัสบดี	09.30-10.00	แผนการสอนความพร้อมทางภาษา หน่วยที่ 2 (อุปกรณ์ในการ รับประทานอาหาร)
	ศุกร์	09.30-10.00	ทำแบบฝึกหัดหน่วยที่ 2 (อุปกรณ์ในการรับประทานอาหาร)
3	จันทร์-พฤหัสบดี	09.30-10.00	แผนการสอนความพร้อมทางภาษา หน่วยที่ 3 (สัตว์)
	ศุกร์	09.30-10.00	ทำแบบฝึกหัดหน่วยที่ 3 (สัตว์)
4	จันทร์-พฤหัสบดี	09.30-10.00	แผนการสอนความพร้อมทางภาษา หน่วยที่ 4 (ยานพาหนะ)
	ศุกร์	09.30-10.00	ทำแบบฝึกหัดหน่วยที่ 4 (ยานพาหนะ)
5	จันทร์-พฤหัสบดี	09.30-10.00	แผนการสอนความพร้อมทางภาษา หน่วยที่ 5 (สี)
	ศุกร์	09.30-10.00	ทำแบบฝึกหัดหน่วยที่ 5 (สี)
6	จันทร์-พฤหัสบดี	09.30-10.00	แผนการสอนความพร้อมทางภาษา หน่วยที่ 6 (รูปทรง)
	ศุกร์	09.30-10.00	ทำแบบฝึกหัดหน่วยที่ 6 (รูปทรง)

2.4 หลังสิ้นสุดการทดลองความพร้อมทางภาษา โดยกิจกรรมเกมการจัดไม้บล็อกแล้ว จะทำการทดสอบความพร้อมความเข้าใจภาษาหลังการทดลอง (Post - Test) ด้วยแบบทดสอบความพร้อมความเข้าใจภาษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นอีกครั้ง โดยดำเนินการทดสอบเหมือนกับการทดสอบครั้งแรกก่อนการทดลอง ในวันที่ 24 ธันวาคม 2544

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

1.1 หาค่าดัชนีความแม่นยำเชิงเนื้อหา หรือดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับ จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม (บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์. 2527 : 89-91)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับ จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
$\sum R$ แทน	ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ การสอนเด็กชั้นปฐมวัยทั้งหมด
N แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนเด็กชั้น ปฐมวัย

1.2 หาค่าดัชนีความแม่นยำเชิงโครงสร้างหรือดัชนีอำนาจจำแนก (บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์. 2527 : 87)

$$D_{pp} = P_{\cdot 1} - P_1$$

เมื่อ D_{pp} แทน	คือ	ดัชนีอำนาจจำแนกจากการสอบก่อน - สอบหลังสอน
$P_{\cdot 1}$ และ P_1 แทน	คือ	สัดส่วนของจำนวนผู้ตอบถูกสอบหลังสอน และสอบก่อนสอนตามลำดับ

2. สถิติที่ใช้ศึกษาความพร้อมทางภาษา จากการจัดกิจกรรมเกมการจัดไม้บล็อก ใช้สถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

2.1 ค่ามัธยฐาน คำนวณจากสูตร (นิภา ศรีไพโรจน์. 2528 : 61)

$$Mdn = \left[\frac{\frac{X_N}{2} + \frac{X_N}{2} + 1}{2} \right]$$

เมื่อ	Mdn	แทน	ค่ามัธยฐาน
	N	แทน	จำนวนคะแนนหรือข้อมูลที่เป็นคู่
	$\frac{X_N}{2}$	แทน	เป็นคะแนนตัวที่ $\frac{N}{2}$
	$\frac{X_N}{2} + 1$	แทน	เป็นคะแนนตัวที่ $\frac{N}{2} + 1$

2.2 ค่าพิสัยควอไทล์ คำนวณจากสูตร (สุนีย์ เหมะประสิทธิ์. 2536 : 71)

$$IQR = Q_3 - Q_1$$

เมื่อ	IQR	แทน	ค่าพิสัยควอไทล์
	Q_3	แทน	ค่าของข้อมูลที่มีอยู่ 75% ที่ได้คะแนนต่ำกว่า และมีอยู่ 25% ที่ได้คะแนนสูงกว่า
	Q_1	แทน	ค่าของข้อมูลที่มีอยู่ 25% ที่ได้คะแนนต่ำกว่า และมีอยู่ 75% ที่ได้คะแนนสูงกว่า

3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความพร้อมทางภาษาก่อนและหลังการจัดกิจกรรมเกมการจัดไม้บล็อก ใช้สถิติ Nonparametric วิธีการทดสอบแบบ Wilcoxon Matched - Pairs Signed - Ranks Test (นิภา ศรีไพโรจน์. 2528 : 91)

$$D = x - y$$

เมื่อ	D	แทน	ความแตกต่างของข้อมูลแต่ละคู่ก่อนและหลังการทดลอง
	x	แทน	คะแนนความพร้อมทางภาษาก่อนการทดลอง
	y	แทน	คะแนนความพร้อมทางภาษาหลังการทดลอง

การพิจารณาให้เลือกราคา T ที่ต่ำกว่า โดยไม่คำนึงถึงเครื่องหมายบวกและลบไปทดสอบ

$$E(T) = \frac{N(N+1)}{4}$$

$$S(T) = \sqrt{\frac{N(N+1)(2N+1)}{24}}$$

$$Z = \frac{T - E(T)}{S(T)}$$

เมื่อ	E(T)	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลรวมของอันดับที่น้อยกว่า
	N	แทน	จำนวนนักเรียน
	S(T)	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	Z	แทน	คะแนนมาตรฐาน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาความพร้อมทางภาษา ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ ชั้นปฐมวัย จากการจัดกิจกรรมการจัดไม้บล็อก ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

การศึกษาความพร้อมทางภาษา ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ ชั้นปฐมวัย ก่อนและหลังจากการจัดกิจกรรมเกมการจัดไม้บล็อก รายละเอียดของการวิเคราะห์ข้อมูลดังแสดงในตาราง 2 และ 3

ตาราง 2 ค่ามัธยฐานและค่าพิสัยควอไทล์ความพร้อมทางภาษา ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ ชั้นปฐมวัย ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมเกมการจัดไม้บล็อก

คนที่	คะแนนความพร้อมทางภาษา จากการจัดกิจกรรมเกมการจัดไม้บล็อก	
	ความพร้อมทางภาษา (คะแนนเต็ม 15)	
	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง
1	4	13
2	6	14
3	5	14
4	5	12
5	5	15
6	5	13
7	5	14
8	4	15
Mdn	5.00	14.00
IQR	1.00	2.00

จากตาราง 2 แสดงว่า ความพร้อมทางภาษา ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ ชั้นปฐมวัย จากการจัดกิจกรรมเกมการจัดไม้บล็อก ทุกคนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง โดยก่อนการทดลองมีค่ามัธยฐาน 5.00 ค่าพิสัยควอไทล์ 1.00 ซึ่งนับว่ามีความพร้อมทางภาษาอยู่ในระดับปรับปรุง หลังการทดลองมีค่ามัธยฐาน 14.00 ค่าพิสัยควอไทล์ 2.00 ซึ่งนับว่ามีความพร้อมความเข้าใจภาษาอยู่ในระดับดี

การเปรียบเทียบความพร้อมทางภาษาของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียน
ได้ ชั้นปฐมวัย ระหว่างก่อนและหลัง จากการจัดกิจกรรมเกมการจัดไม้บล็อก

ตาราง 3 การเปรียบเทียบความพร้อมทางภาษาของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้
ชั้นปฐมวัย ระหว่างก่อนและหลัง จากการจัดกิจกรรมเกมการจัดไม้บล็อก

คนที่	คะแนนความพร้อมทางภาษา (คะแนนเต็ม 15)		ผลต่าง ของ คะแนน	อันดับที่ ของความ แตกต่าง	อันดับตาม เครื่องหมาย		T
	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง			บวก	ลบ	
1	4	13	-9	5		-5	0 **
2	6	14	-8	2.5		-2.5	
3	5	14	-9	5		-5	
4	5	12	-7	1		-1	
5	5	15	-10	7		-7	
6	5	13	-8	2.5		-2.5	
7	5	14	-9	5		-5	
8	4	15	-11	8		-8	
Mdn	5.00	14.00		รวม	0	-36	
IQR	1.00	2.00					

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 3 แสดงว่า ความพร้อมทางภาษาของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับ
เรียนได้ ชั้นปฐมวัย จากการจัดกิจกรรมเกมการจัดไม้บล็อก สูงกว่าก่อนการใช้กิจกรรมเกมการจัดไม้บล็อก
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานในการศึกษาค้นคว้าที่ว่าเด็กที่มีความบกพร่อง
ทางสติปัญญา มีความพร้อมทางภาษาสูงขึ้นหลังจากการจัดกิจกรรมเกมการจัดไม้บล็อก

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความพร้อมทางภาษาของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ ชั้นปฐมวัย จากการจัดกิจกรรมเกมการจัดไม้บล็อก
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความพร้อมทางภาษาของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ ชั้นปฐมวัย ก่อนและหลังจากการจัดกิจกรรมเกมการจัดไม้บล็อก

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

ความพร้อมทางภาษาของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ ชั้นปฐมวัย หลังจากการจัดกิจกรรมเกมการจัดไม้บล็อกสูงขึ้น

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากรเป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ มีระดับสติปัญญาระหว่าง 50-70 ทดสอบโดยใช้แบบทดสอบสติปัญญามาตรฐาน และไม่มีคามพิการซ้ำซ้อน อายุ 5-10 ปี ศึกษาอยู่ในชั้นปฐมวัย ในสถานสงเคราะห์ที่มีโครงการสอนเด็กพิเศษ สังกัดกรมประชาสงเคราะห์ กลุ่มตัวอย่าง เป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ มีระดับสติปัญญาระหว่าง 50-70 ทดสอบโดยใช้แบบทดสอบสติปัญญามาตรฐาน และไม่มีคามพิการซ้ำซ้อน อายุ 5-10 ปี กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปฐมวัย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 ในสถานสงเคราะห์เด็กอ่อนพิการทางสมองและปัญญา อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี มีทั้งหมด 11 คน เลือกมาโดยใช้วิธีเจาะจง จำนวน 8 คน ที่มาเรียนอย่างสม่ำเสมอ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่

1. การจัดกิจกรรมเกมการจัดไม้บล็อก ประกอบด้วย แผนการสอนความพร้อมทางภาษา จากการจัดกิจกรรมเกมการจัดไม้บล็อก กิจกรรมเกมการจัดไม้บล็อก สมุดภาพสำหรับให้เด็กติดภาพ และแบบฝึกหัดหลังความพร้อมทางภาษาในแต่ละหน่วย

2. แบบทดสอบความพร้อมทางภาษา มีทั้งหมด 15 ข้อ ซึ่งจะครอบคลุมทั้ง 6 หน่วย ได้แก่ หน่วยที่ 1 สถานที่ หน่วยที่ 2 อุปกรณ์ในการรับประทานอาหาร หน่วยที่ 3 สัตว์ หน่วยที่ 4 ยานพาหนะ หน่วยที่ 5 สี หน่วยที่ 6 รูปทรง มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ ซึ่งข้อสอบที่ได้คัดเลือกไว้ในแบบทดสอบความพร้อมทางภาษา จำนวน 15 ข้อ มีค่าอยู่ระหว่าง 0.66 - 1

ดำเนินการทดลอง โดยขอให้บัณฑิตวิทยาลัยออกหนังสือเพื่อเรียนเชิญผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง และขออนุญาตผู้บริหารสถานศึกษาที่มีเด็กที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และไม่ใช้กลุ่มตัวอย่างในการทดลองเครื่องมือ เพื่อทำการทดสอบความพร้อมทางภาษา ก่อนการทดลองด้วยแบบทดสอบความพร้อมทางภาษา ซึ่งทำการทดสอบเป็นรายบุคคล จัดโดยกิจกรรมเกมการจัดไม้บล็อก เป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน ๆ ละ 30 นาที รวม 30 ครั้ง ในวันจันทร์ - ศุกร์ เวลา 9.00 - 9.30 น. โดยแบ่งจำนวนครั้งของการทดลอง ดังนี้คือ 24 ครั้ง จะเป็นการทดสอบความพร้อมทางภาษา ส่วนอีก 6 ครั้ง จะเป็น

แบบฝึกหัดความพร้อมทางภาษาหลังจากกิจกรรมเกมการจัดไม้บล็อกเสร็จในแต่ละหน่วย และเมื่อทดสอบครบ 6 สัปดาห์แล้ว ทำการทดสอบความพร้อมทางภาษา หลังการทดลองด้วยแบบทดสอบ ความพร้อมทางภาษาชุดเดิมอีกครั้ง ซึ่งทำการทดสอบเป็นรายบุคคล ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติที่หาคุณภาพของเครื่องมือ สถิติที่ใช้ศึกษาความพร้อมทางภาษา จากการจัดกิจกรรมเกมการจัดไม้บล็อก ใช้สถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความพร้อมทางภาษาก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการจัดไม้บล็อก

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. ความพร้อมทางภาษา ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ ชั้นปฐมวัย จากการจัดกิจกรรมเกมการจัดไม้บล็อก ความพร้อมทางภาษาอยู่ในระดับปรับปรุง มีค่ามัธยฐาน 5 คะแนน จากคะแนนเต็ม 15 คะแนน และหลังจากกิจกรรมเกมการจัดไม้บล็อก ความพร้อมทางภาษาอยู่ในระดับดี มีค่ามัธยฐาน 14.00 คะแนน จากคะแนนเต็ม 15 คะแนน
2. เปรียบเทียบความพร้อมทางภาษาของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ ชั้นปฐมวัย ก่อนและหลังจากการจัดกิจกรรมเกมการจัดไม้บล็อกสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

จากการศึกษา ทำการศึกษาความพร้อมทางภาษาของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ ชั้นปฐมวัย จากการจัดกิจกรรมเกมการจัดไม้บล็อก มีความพร้อมทางภาษาสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่ากิจกรรมเกมการจัดไม้บล็อก ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้ เป็นกิจกรรมเกมการจัดไม้บล็อกที่มีประสิทธิภาพ สามารถนำไปใช้สอนความพร้อมทางภาษากับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ ชั้นปฐมวัย และจากการสังเกตขณะที่ทำการวิจัยดังนี้

การศึกษาความพร้อมทางภาษา ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ ชั้นปฐมวัย จากการจัดกิจกรรมเกมการจัดไม้บล็อก มีความพร้อมทางภาษา หลังจากการจัดกิจกรรมเกมการจัดไม้บล็อกสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั้น เนื่องจากการจัดกิจกรรมเกมการจัดไม้บล็อก สามารถนำมาให้เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ได้เล่นเกมที่หลากหลาย ส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ในความพร้อมทางภาษาสูงขึ้นหลังจากทดลอง อาจเป็นเพราะว่าการจัดกิจกรรมเกมการจัดไม้บล็อกที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น ในกิจกรรมการสอน ประกอบด้วยเกม ทำให้เด็กเกิดความสนใจและได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน ไม่เบื่อหน่ายต่อบทเรียน การเล่นเกมทำให้เด็กได้ลงมือกระทำด้วยตนเอง เรียนรู้ด้วยตนเอง และช่วยพัฒนาทักษะทางด้านร่างกาย สังคม อารมณ์ และสติปัญญา (นิริมา หาญมานพ. 2541 : 51)

นอกจากนี้การที่ได้นำเกมมาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน ทำให้เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา รู้สึกสนุกสนาน ช่วยให้การสอนเป็นการผ่อนคลาย ไม่ตึงเครียด จึงทำให้เด็กมีความสนใจอยากจะเรียน ซึ่งการเล่นเกมนำให้เด็กได้มีโอกาสดลงมือกระทำด้วยตนเอง สามารถทำให้เกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่วางไว้ได้ ตลอดจนเกมยังเป็นกิจกรรมที่สอดคล้องกับหลักการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา จึงส่งผลให้เด็กเกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้น (อรสุดา ไคว้บัวอนาน. 2541 : 69) สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิริมา หาญมานพ การสร้างชุดการสอนคำศัพท์ด้วยเกมของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับก่อนประถมศึกษา พบว่า การสอนด้วยชุดการสอนคำศัพท์ด้วยเกม มีผลสัมฤทธิ์ในการใช้คำศัพท์หลังการ

สอนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (นิริมา หาญมานพ. 2541 : 52) และสอดคล้องกับงานวิจัยของวิจิตา บุญฤทธิ์ ที่เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์เรื่องจำนวนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างวิธีการสอนตามคู่มือครูของกรมวิชาการกับวิธีการสอนแบบใช้เกมประกอบ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ กับการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (วิจิตา บุญฤทธิ์. 2540 : 4) ซึ่งในงานวิจัยของนิริมา หาญมานพ และวิจิตา บุญฤทธิ์ ต่างก็ใช้เกมเป็นกิจกรรมเช่นเดียวกับงานวิจัยของผู้วิจัย

ข้อสังเกตเกี่ยวกับการศึกษาค้นคว้า

จากการศึกษาครั้งนี้จะพบว่าการจัดกิจกรรมเกมการเล่นไม้บล็อก สามารถเป็นกิจกรรมที่จะนำมาเตรียมความพร้อมทางภาษา เพื่อให้เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ ชั้นปฐมวัย มีความพร้อมทางภาษาสูงขึ้น นอกจากนี้การจัดกิจกรรมการเล่นไม้บล็อกยังช่วยพัฒนาในด้านอื่น ๆ อีก คือ

1. ช่วยพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็ก เนื่องจากเด็กต้องรู้จักหยิบจับ ต้องใช้การสัมพันธ์ระหว่างมือและตา
2. ช่วยพัฒนาอารมณ์ ขณะที่เล่นเกมเด็กจะมีความรู้จักอิสระ มีความสนุกสนาน เพลิดเพลิน การช่วยเหลือกัน มีน้ำใจต่อกันในขณะที่เล่นเกมด้วยกัน
3. ช่วยพัฒนาทางด้านสังคม ขณะที่เด็กเล่นไม้บล็อก เด็กรู้จักปรับตัวให้เข้ากับกลุ่มเพื่อน และมีความรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ทำให้เกิดความรู้สึกมั่นคงและพอใจ รู้จักการแบ่งปันสิ่งของให้เพื่อน
4. ช่วยพัฒนาทางด้านสติปัญญา ขณะที่เด็กเล่นไม้บล็อก เด็กต้องใช้ความคิดในการตัดสินใจ รู้จักความแตกต่างของขนาด รูปทรง การเรียงลำดับ สี สามารถส่งผลต่อการพัฒนาความพร้อมทางการเรียน ด้านความสามารถทางภาษาในการพูดคุยกันระหว่างการเล่นด้วยกัน รวมทั้งการแก้ปัญหาจากการเล่นไม้บล็อก

ข้อเสนอแนะ

1. ควรเผยแพร่กิจกรรมการเล่นไม้บล็อกให้แก่โรงเรียนการศึกษาพิเศษที่สอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ได้นำไปใช้ในการเรียนการสอน
2. เวลาในการเล่นไม้บล็อก สามารถยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสม
3. ทุกครั้งที่เล่นไม้บล็อก ต้องให้เด็กมีความพร้อม และมีสมาธิที่จะเล่นก่อน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัย

1. ควรนำกิจกรรมการเล่นไม้บล็อก ไปปรับใช้กับเด็กกลุ่มดาวน์ซินโดรม เด็กออทิสติก และเด็กที่มีปัญหาทางการพูด เป็นต้น
2. ควรจัดกิจกรรมการเล่นไม้บล็อก พัฒนาทักษะทางคณิตศาสตร์

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนกวรรณ ชัยชาญ. (2533). ผลการทดลองสอนการเปล่งเสียงสูง กลาง ต่ำ โดยวิธีอุปกรณ์ การพูด "กนก 1" กับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน พญาไท. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. (2528). จิตวิทยาการศึกษา ฉบับปรับปรุงใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท.
- กระทรวงศึกษาธิการ, คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. (2537). "ความพร้อมในการเรียน," เอกสารชุดการอบรมบุคลากรการศึกษาในระดับก่อนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : กรุงเทพมหานคร. ถ่ายเอกสาร.
- กาญจนา โกศลพิเศษกุล. (2532). การจัดการศึกษาพิเศษให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ประเทศไทย. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กาญจน์ลักษณ์ สัจจลักษณ์. (ม.ป.ป.). ปัญหาทางการพูดในเด็กปัญญาอ่อน และวิธีแก้ไข. กรุงเทพฯ : ภาควิชาโสต นาสิก ลาริงซ์วิทยา คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- จงใจ ขจรศิลป์. (2532). การศึกษาลักษณะการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์และการเล่นตามมุมที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์และความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัย. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จิณณภัส ศรีทอง. (2541). พฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเล่นมุมล้อคแบบเต็มรูปแบบ. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เจียมใจ จีระอมพร. (2540). "อรรถบำบัด : ปัญหาทางการพูดในเด็กปัญญาอ่อนและวิธีแก้ไข," เอกสารประกอบการอบรมหลักสูตรระยะสั้น ความรู้เรื่องภาวะปัญญาอ่อน. กรุงเทพฯ : โรงพยาบาลราชานุกูล.
- ชูศรี วงศ์รัตน. (2528). แบบแผนการทดลองและสถิติ. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ณัฐพร พงษ์สิงห์. (2539). พฤติกรรมชอบสังคมของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเล่นล้อคกลางแจ้งเป็นกลุ่มอย่างมีแบบแผน. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ณัฐกานต์ ต่อเจริญ. (2540). การทดลองเตรียมความพร้อมด้วยเกมการศึกษาเรื่องสีและรูปทรงสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับก่อนประถมศึกษา. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ดารณี ฐานะภูมิ. (2535). "เอกสารการอบรมชุดวิชาปัญญาอ่อน," โรงพยาบาลราชานุกูล.
- นิตยา ประพุดกิจ. (2539). การพัฒนาเด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ : โอ.เอส. พรีนติ้ง เฮ้าส์.
- นิริมา หาญมานพ. (2541). การสร้างชุดการสอนคำศัพท์ด้วยเกมสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับก่อนประถมศึกษา. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- นิภา ศรีไพโรจน์. (2524). *สถิติประยุกต์ทางการศึกษา*. มหาสารคาม : ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.
- นิภา ศรีไพโรจน์. (2528). *สถิติอนุพาราเมตริก*. มหาสารคาม : ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.
- นิรันดร์ รอดเยี่ยม. (2531). *การศึกษาพัฒนาการทางการพูดของเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษา ด้วยแบบทดสอบรูปภาพ*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บุญชู สนั่นเสียง. (2527). "การจัดประสบการณ์เพื่อฝึกการสังเกตและการใช้เหตุการณ์แก่เด็กปฐมวัย," ใน *เอกสารชุดวิชาการสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ระดับปฐมวัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช หน่วยที่ 9*. กรุงเทพฯ : อรุณการพิมพ์.
- บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์. (2527). *การทดสอบแบบอิงเกณฑ์ : แนวคิดและวิธีการ*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- บัวแก้ว บัวเย็น. (2539). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาไทยของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการสอนแบบรู้แจ้งกับการสอนตามคู่มือครู*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประเทิน มหาพันธ์. (2530). *การสอนอ่านเบื้องต้น*. ม.ป.พ. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ผดุง อารยะวิญญู. (2533). *การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์กรุงธนพัฒนา.
- _____. (2539). *การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แว่นแก้ว.
- ผาณิต ยิ่งประภา. (2543). *การศึกษาความสามารถในการฟังจำแนกเสียงของชุดการสอนฝึกฟังจำแนกเสียง สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ ชั้นก่อนประถมศึกษา*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พัชรวิทย์ เกตุแก่นจันทร์. (2539). "สมองกับการเรียนรู้," *เอกสารประกอบการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษรุ่นที่ 6*. กรุงเทพฯ : โรงแรมเฟลิสต์.
- _____. (2539). "แนวการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้," *เอกสารประกอบการอบรมครูการศึกษาพิเศษ*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- _____. (2540). "การจัดบริการการศึกษาของบุคคลปัญญาอ่อน : การเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญากับเด็กปกติ," *เอกสารประกอบการอบรมหลักสูตรระยะสั้นความรู้เรื่องภาวะปัญญาอ่อน*. กรุงเทพฯ : โรงพยาบาลราชานุกูล.
- พัฒนา ชัชพงศ์. (ม.ป.ป.) *ทักษะการเรียนรู้ จาก Learning Center*. ม.ป.พ. ถ่ายเอกสาร.
- _____. (ม.ป.ป.). *ไม้ขีด ; สื่อสร้างสรรค์ในห้องเรียนอนุบาล*. ม.ป.พ. ถ่ายเอกสาร.

- พันธ์ เจริญสุข. (2528). **ความคิดเห็นของครูอนุบาลเกี่ยวกับเครื่องเล่นที่จัดต่อการเตรียมความพร้อมของเด็กปฐมวัย**. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- พิณทิพย์ ทวยเจริญ. (2528). **ภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา**. กรุงเทพฯ : คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ภรณ์ คุรุตันนะ. (2535). **การเล่นของเด็ก**. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- มาลี วรปัญญา. (2537). **โลกวัยเด็ก**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์บ้านบุรี.
- เยาวพา เดชะคุปต์. (2525). **กิจกรรมสำหรับเด็กก่อนวัยเรียน**. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- _____. (2528). **กิจกรรมสำหรับเด็กก่อนวัยเรียน**. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- รจนา ทรรทรานนท์ ชนิต์ อาคมานนท์ และสุมาลี จงดีกิจ. (2529). **ความผิดปกติทางการพูด**. กรุงเทพฯ : เรือนแก้วการพิมพ์.
- ละอ อุดิกร. (2530). **การเตรียมความพร้อมสำหรับเด็กพิเศษ**. ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะครุศาสตร์ วิทยาลัยครูสวนดุสิต.
- ละอ อุดิกร และจิตติโส อินทโสฬส. (2524). **รายงานวิจัยการเปรียบเทียบพัฒนาการทางภาษาของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนร่วมกับเด็กปกติและชั้นที่พิเศษในระดับอนุบาล**. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษาพิเศษ วิทยาลัยครูสวนดุสิต.
- วิฑิตา บุญฤทธิ์. (2540). **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง จำนวนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ระดับเรียนได้ (IQ 50 - 70) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างวิธีการสอนตามคู่มือครูของกรมวิชาการ กับวิธีการสอนแบบใช้เกมประกอบ**. ปริญญาโท ค.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วราภรณ์ รักวิจัย. (2527). **การอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย**. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- วราภรณ์ รักวิจัย. (2533). **การศึกษาเด็กก่อนวัยเรียน**. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ศรียา นิยมธรรม และประภัสร์ นิยมธรรม. (2519). **พัฒนาการทางภาษา**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์บรรณกิจ.
- สมใจ ทิพย์ชัยเมธา และละอ อุดิกร. (2527). **"การเล่นและเกมสำหรับเด็กปฐมวัย"**. เอกสารประกอบการสอนชุดวิชาสื่อการสอนสำหรับเด็กปฐมวัยศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สามัญศึกษา, กรม. (2537). **แผนการจัดประสบการณ์ชั้นอนุบาลปีที่ 1**. ภาคเรียนที่ 1. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2537). **แผนการจัดประสบการณ์ชั้นเด็กเล็ก**. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์.
- _____. (2537). **แผนการจัดประสบการณ์ชั้นเด็กเล็ก**. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์.
- สุโขทัยธรรมาธิราช, มหาวิทยาลัย. (2525). **เอกสารการสอนชุดวิชาสื่อการสอนระดับปฐมวัยศึกษา หน่วยที่ 1-7**. พิมพ์ครั้งที่ 2. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

- _____. (2526). *การสร้างเสริมลักษณะนิสัยระดับปฐมวัยศึกษา หน่วยที่ 1-7*. พิมพ์ครั้งที่ 2.
นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช.
- สุนีย์ เหมะประสิทธิ์. (2536). *สถิติประยุกต์เพื่อการวิจัย*. ภาควิชาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ.
- สุมิตรา เจณณวาสิน. (2530). *การเปรียบเทียบลักษณะของการ์ตูนที่มีผลต่อความเข้าใจในการฟัง
ของเด็กปัญญาอ่อน*. วิทยานิพนธ์ ค.บ. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
ถ่ายเอกสาร.
- อัจฉรา ชีวพันธ์. (2536). "คู่มือการสอนภาษาไทย," *กิจกรรมการเล่นประกอบการสอน*. พิมพ์ครั้งที่ 7.
กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- อิชยา แสงบรรเจิดศิลป์. (2538). *การเล่นมุมไม้บล็อกเพื่อพัฒนาความสามารถทางสติปัญญา
ของเด็กปฐมวัย*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อรสุดา ไคว่บัวอาน. (2541). *การศึกษาเปรียบเทียบความพร้อมในการอ่านของนักเรียนที่มี
ความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ ชั้นก่อนประถมศึกษา ระหว่างการเตรียม
ความพร้อม โดยใช้เกมและการเตรียมความพร้อม โดยใช้แบบฝึกประกอบ*. วิทยานิพนธ์
กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- Beaty, J.J. (1992). *Preschool Appropriate Practices*. Fort Worth : Hartcourt Brace Jovanovic
College.
- Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders*. (1994). 4 th ed. Washington, D.C. :
American Psychiatric Association.
- Essa, Eva (1996). *Introduction to Early Childhood Education*. United States of America :
Thompson Publishing.
- Helen, Bee. (1981). *The Developing Child*. 3 rd ed. New York : Harper and Row Publishers Inc.
- Luckasson, R.D. and others. (1992). *Mental Retardation Definition, Classification, And Systems
of Supports*. 9 th ed. Washington D.C. : American Association on Mental Retardation.

ภาคผนวก ก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจแบบทดสอบความพร้อมทางภาษา

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจแบบทดสอบความพร้อมทางภาษา

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุดคณิง สุนทรวรรคคุณ ฝ่ายฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู
สถาบันราชภัฏสวนดุสิต เขตดุสิต
กรุงเทพมหานคร
2. อาจารย์กรรณิการ์ สุขบท อาจารย์ 2 ระดับ 5 โรงเรียนศูนย์รวมน้ำใจ
เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร
3. อาจารย์ผาณิต ยังประภา อาจารย์ 2 ระดับ 6 โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดนนทบุรี
(ช่วยปฏิบัติราชการสถานสงเคราะห์เด็กอ่อนพิการ
ทางสมองและปัญญา อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี)

ภาคผนวก ข

ภาคผนวก ข

- คู่มือการใช้แบบทดสอบความพร้อมทางภาษา
วัดก่อน - หลังการทดลอง
- แบบทดสอบความพร้อมทางภาษา
วัดก่อน - หลังการทดลอง
- แผนการสอนความพร้อมทางภาษา
- แบบฝึกหัดความพร้อมทางภาษา จบในแต่ละหน่วย

คู่มือการใช้แบบทดสอบความพร้อมทางภาษา

ลักษณะทั่วไปของแบบทดสอบ

แบบทดสอบชุดนี้เป็นแบบทดสอบความพร้อมทางภาษา จำนวน 15 ข้อ ซึ่งประกอบไปด้วยเนื้อหา 6 หน่วย ดังนี้

1. หน่วยสถานที่	จำนวน 3 ข้อ
2. หน่วยอุปกรณ์ในการรับประทานอาหาร	จำนวน 4 ข้อ
3. หน่วยสัตว์	จำนวน 2 ข้อ
4. หน่วยยานพาหนะ	จำนวน 2 ข้อ
5. หน่วยสี	จำนวน 2 ข้อ
6. หน่วยรูปทรง	จำนวน 2 ข้อ

เวลาที่ใช้ในการทดสอบ

แบบทดสอบให้เด็กทดสอบทีละคน จำนวน 15 ข้อ ใช้เวลาในการทดสอบเด็ก 1 คน ต่อแบบทดสอบ 15 ข้อ

การดำเนินการทดสอบ

1. การเตรียมก่อนการทดลอง
2. เตรียมอุปกรณ์ที่ใช้ในการทดสอบ
 - 2.1 รายชื่อเด็กที่จะทดสอบ
 - 2.2 แบบทดสอบความพร้อมทางภาษา
3. เตรียมสถานที่

จัดเตรียมโต๊ะ 1 ตัว และเก้าอี้ 2 ตัว สำหรับผู้ดำเนินการทดสอบ และผู้รับการทดสอบ ในบริเวณที่มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวนต่อการทดสอบ

การตรวจให้คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนน มี 2 ระดับ

ตอบถูก ให้ 1 คะแนน

ตอบผิดหรือไม่ตอบ ให้ 0 คะแนน

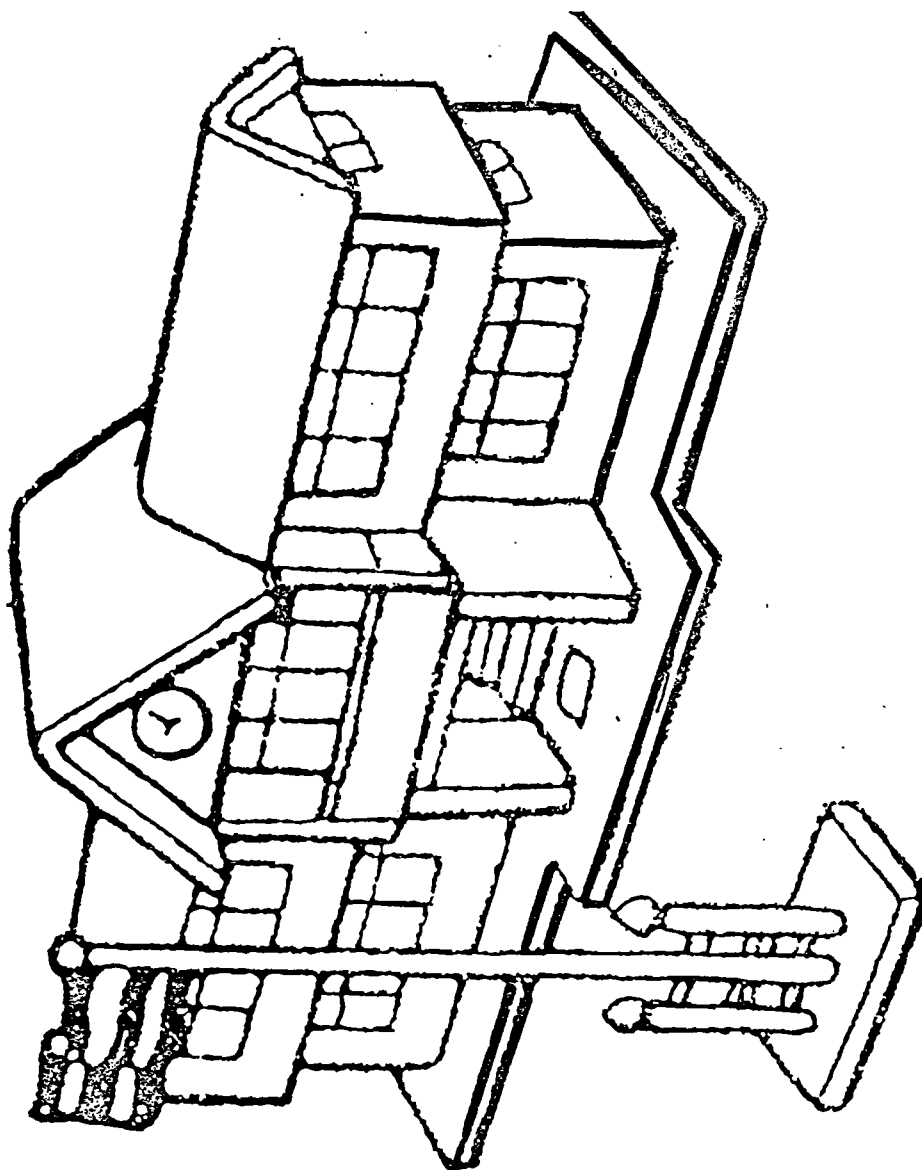
แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ความพร้อมทางภาษา

ชื่อ _____ ชั้น _____
 โรงเรียน _____
 วันที่ทดสอบ _____
 คะแนนที่ได้ _____ คะแนน

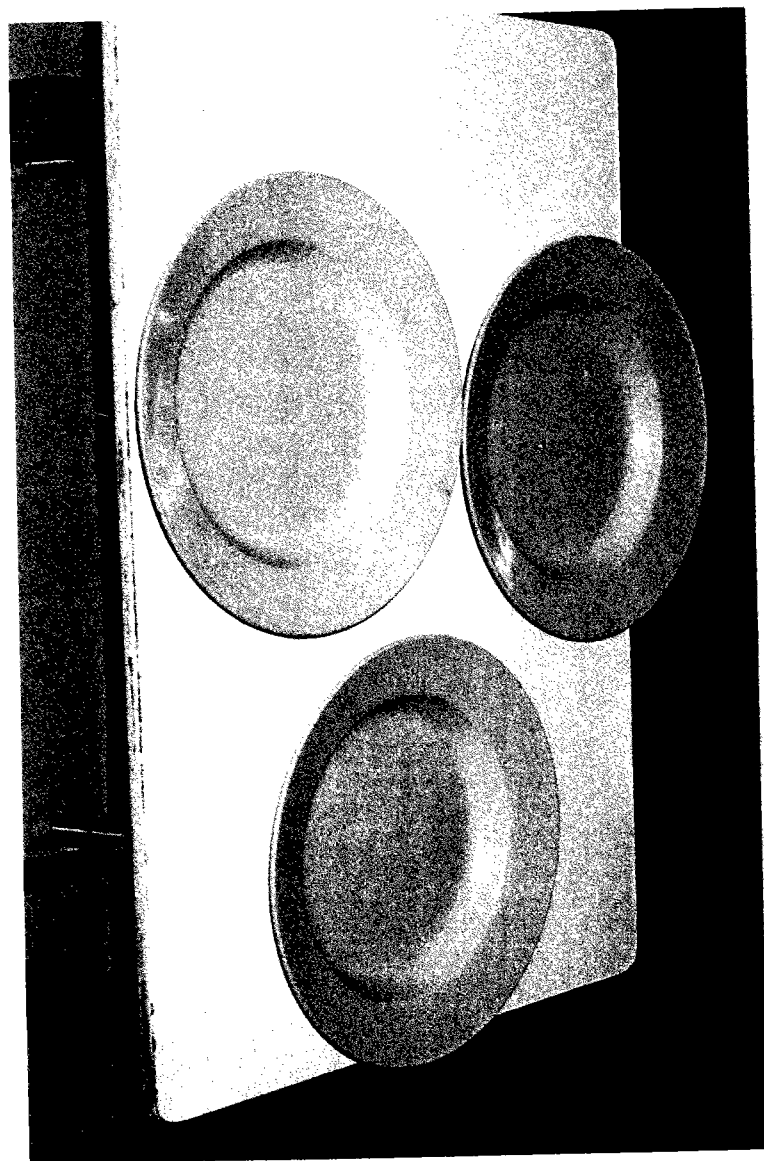
คำสั่ง ครูให้รูปภาพให้เด็กตอบชื่อรูปภาพ รูปภาพละ 1 ข้อ จำนวน 15 ข้อ
 เด็กตอบถูกต้อง ได้ 1 คะแนน
 เด็กตอบผิดหรือไม่ตอบ ให้ 0 คะแนน

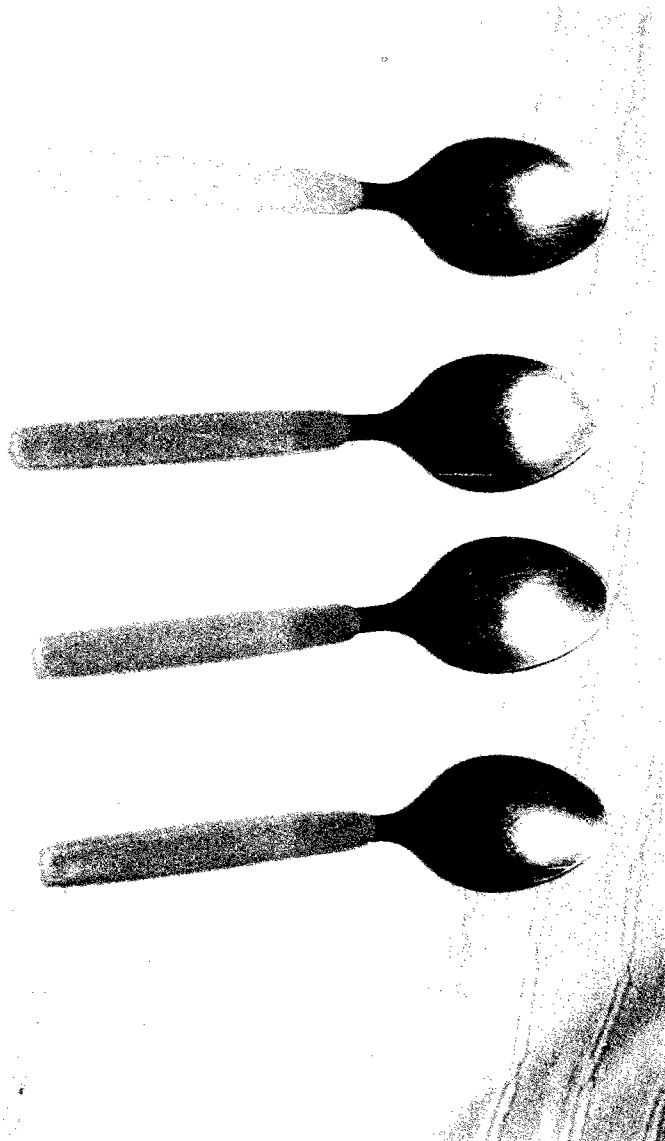
ข้อที่	ชื่อรูปภาพ	คะแนน	
		ถูก (1)	ผิด (0)
1	บ้าน		
2	โรงเรียน		
3	โรงพยาบาล		
4	จาน		
5	ช้อน		
6	ส้อม		
7	แก้วน้ำ		
8	ช้าง		
9	หมู		
10	รถยนต์		
11	รถไฟ		
12	สีแดง		
13	สีเหลือง		
14	วงกลม		
15	สี่เหลี่ยม		

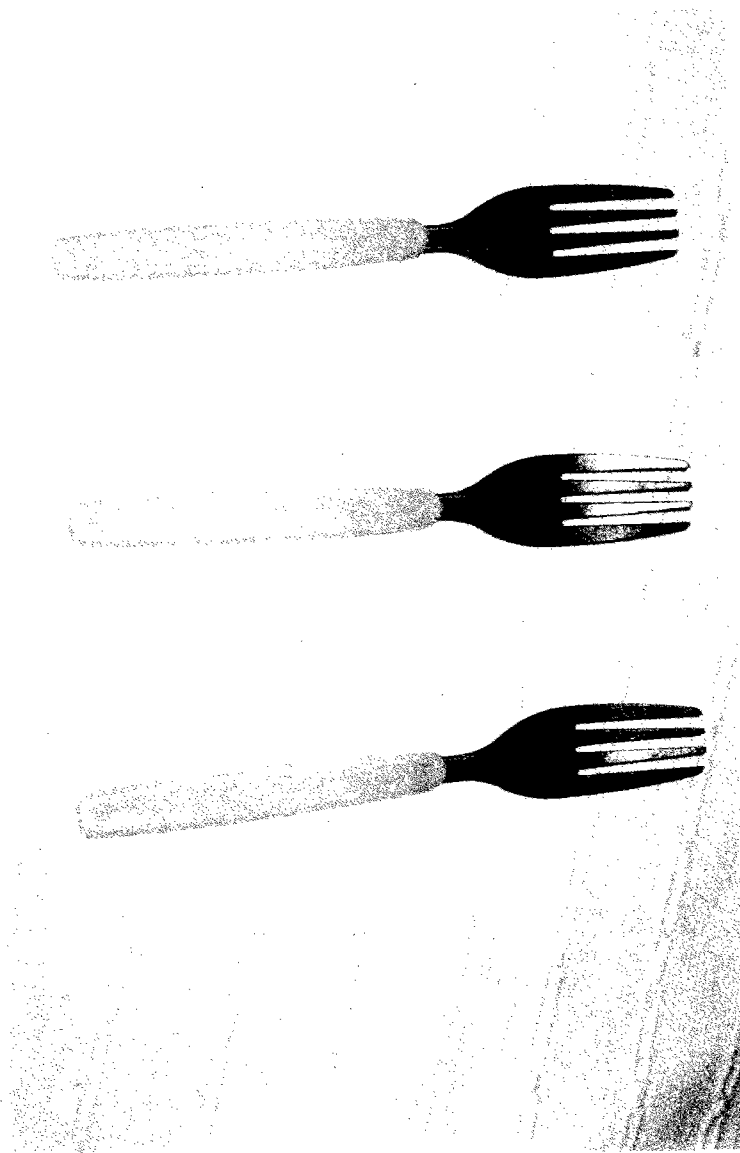

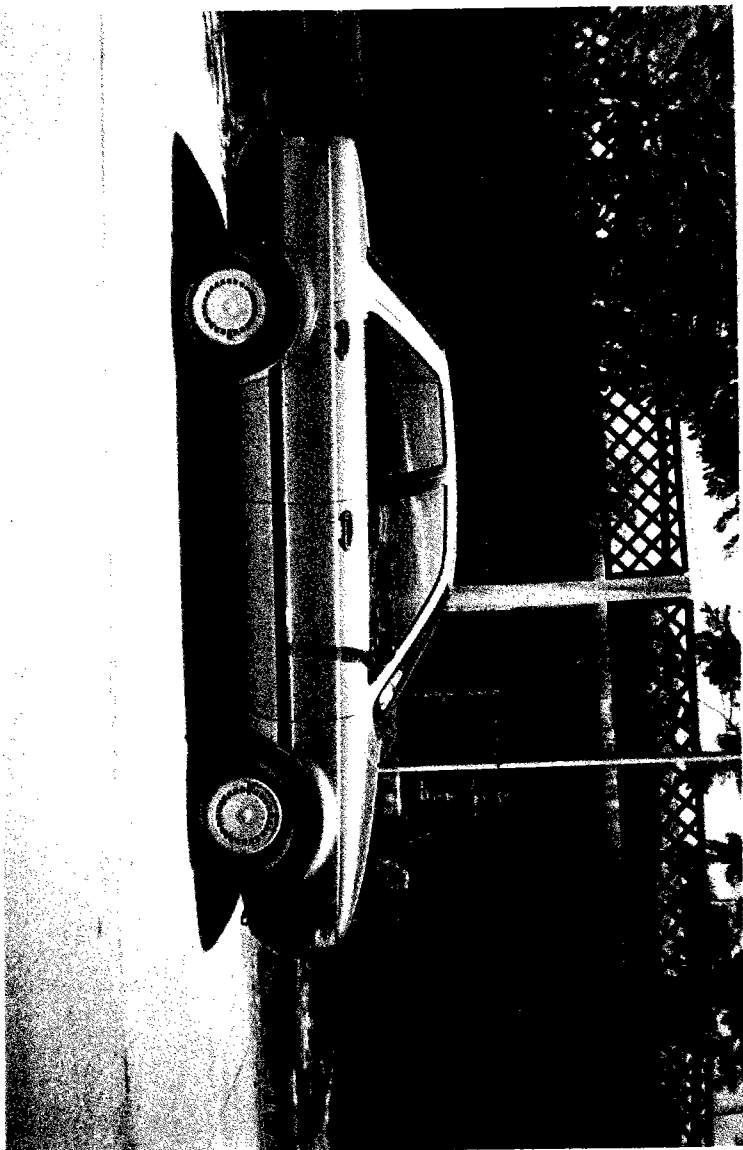

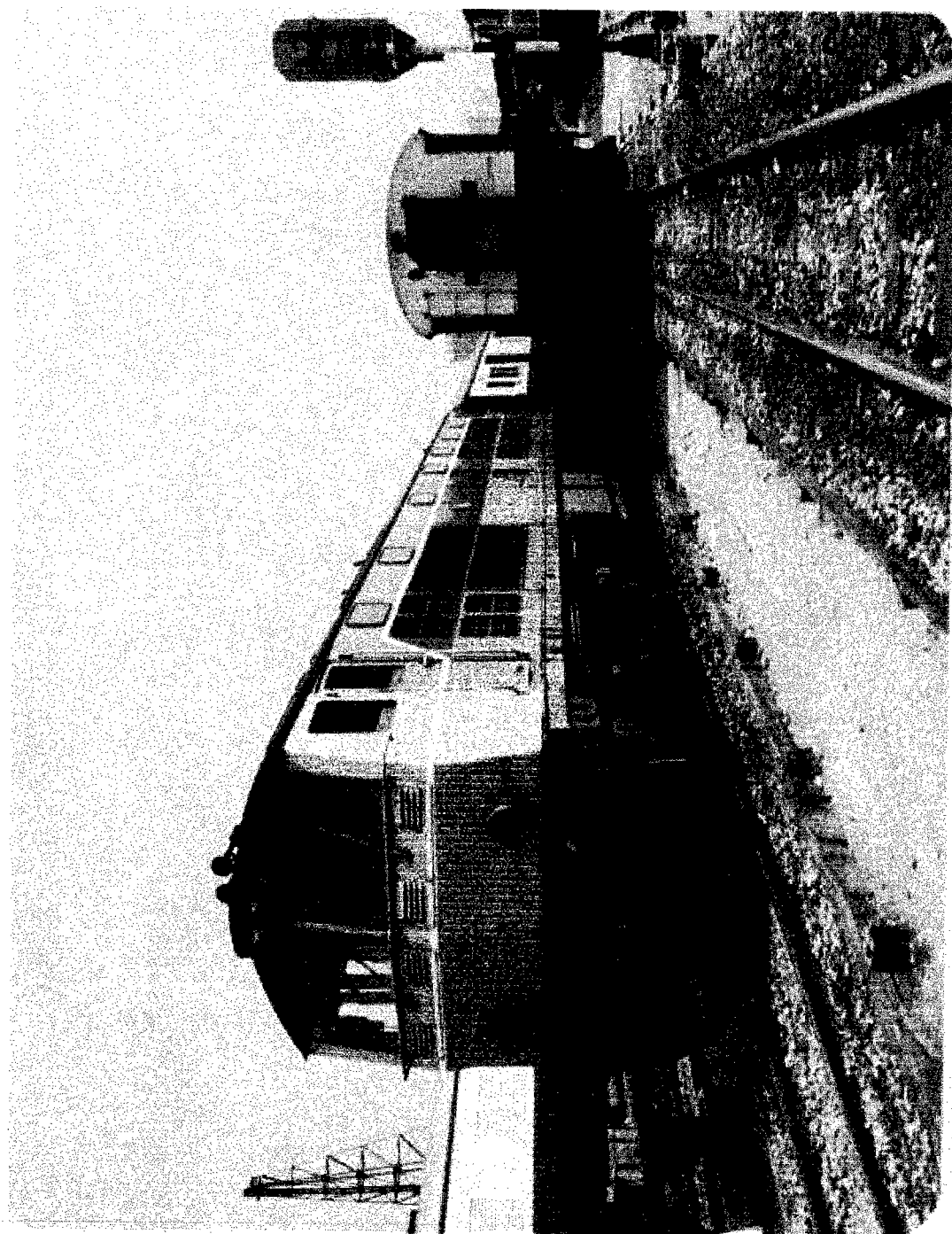

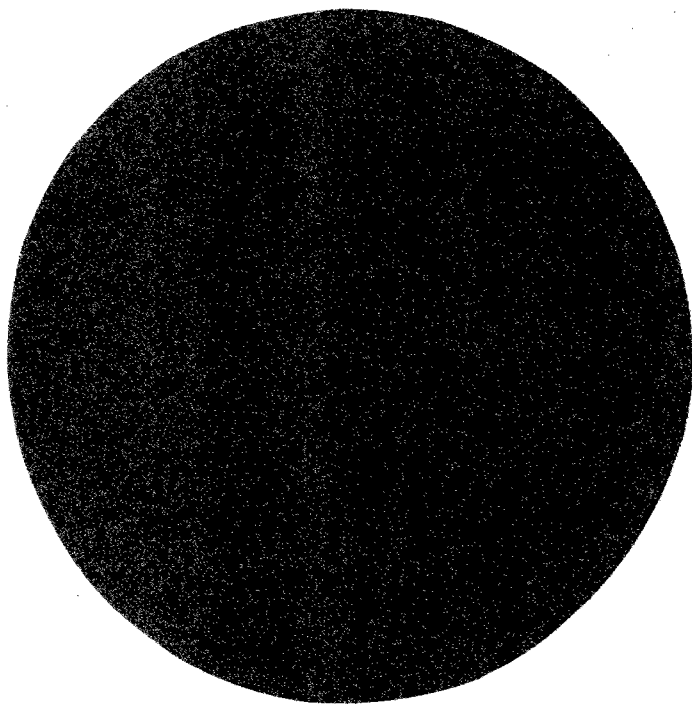

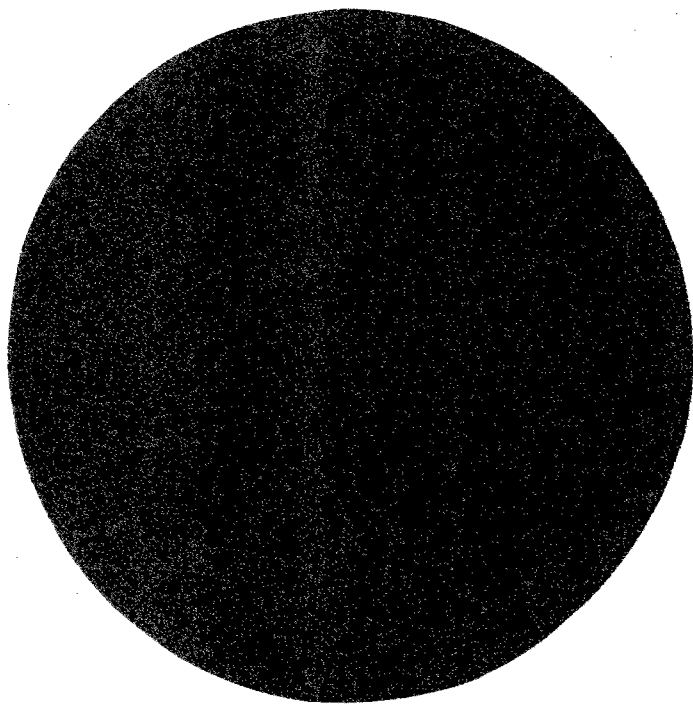

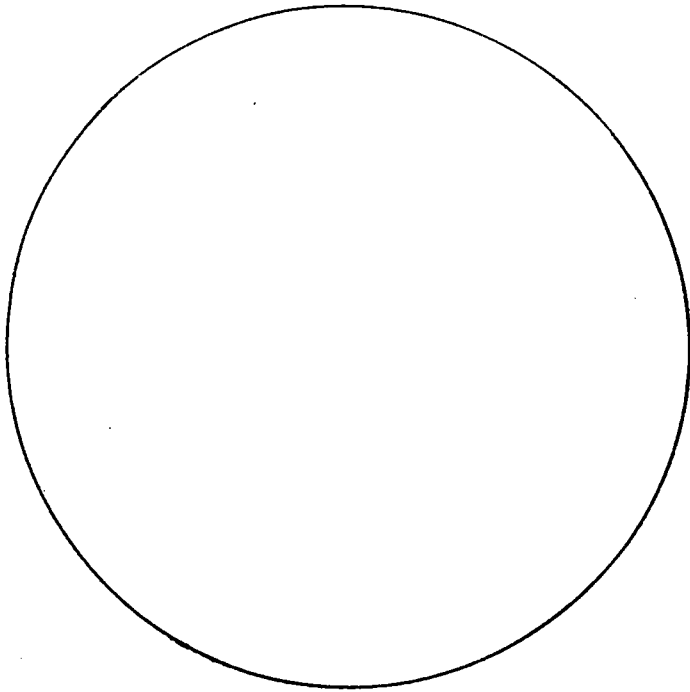

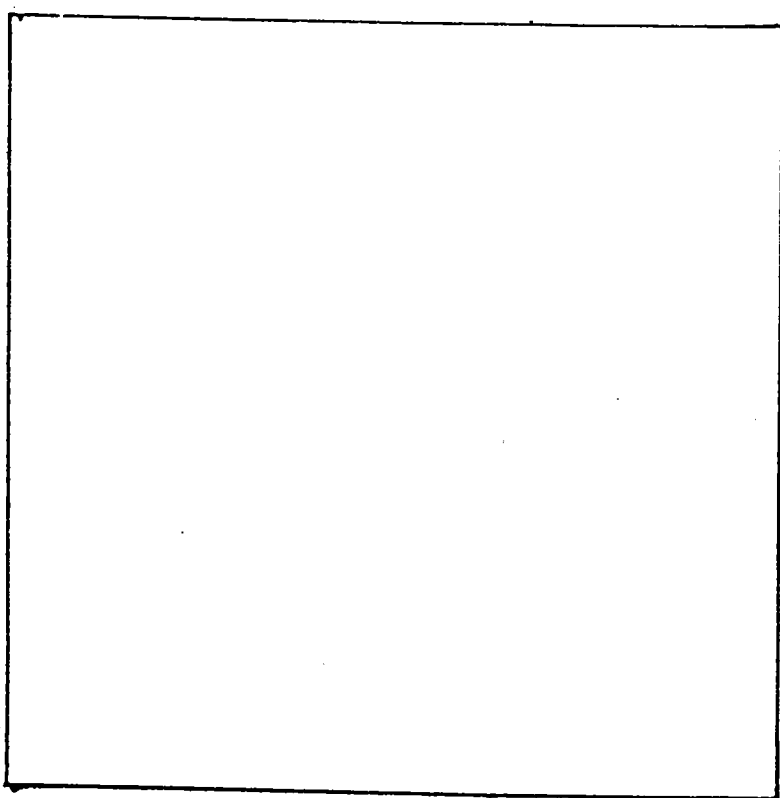

หน่วยสถานที่ แผนการสอนที่ 1 เรื่องบ้าน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เด็กสามารถพูดคำว่า “บ้าน” ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

บ้าน

สื่อการเรียนการสอน

1. ไม้บล็อกบ้าน
2. รูปภาพบ้าน โรงเรียน โรงพยาบาล
3. สีไม้
4. สมุดภาพสำหรับให้เด็กติดรูปภาพ 8 x 10 นิ้ว
5. กาว
6. ตะกร้า
7. แบบฝึกหัดเรื่องบ้าน

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูนำไม้บล็อกบ้านมาให้เด็กดู ครูชี้และพูดคำว่า “บ้าน” นี่คือนบ้าน แล้วให้เด็กทุกคนพูดคำว่า “บ้าน”
2. ครูหยิบรูปภาพบ้านมาให้เด็กดู ครูชี้และพูดคำว่า “บ้าน” นี่คือนบ้าน แล้วให้เด็กทุกคนพูดคำว่า “บ้าน”
3. ครูให้เด็กออกมาชี้รูปภาพบ้านทีละคน พร้อมกับพูดคำว่า “บ้าน”
4. ครูบอกเด็กว่า เราจะมาเล่นเกมบ้านของฉันท่านไหน
 - 4.1 ครูให้เด็กนั่งเป็นวงกลม ครูอธิบายและสาธิตวิธีการเล่นเกมบ้านของฉันท่านไหน ครูต่อไม้บล็อกเป็นรูปบ้านให้เด็กดู ครูให้เด็กต่อไม้บล็อกแบบครูเป็นรูปบ้าน
 - 4.2 ครูให้เด็กออกมาต่อไม้บล็อกเป็นบ้าน ให้เด็กปฏิบัติทุกคนตามกลุ่ม กลุ่มไหนปฏิบัติได้ถูกต้องและเสร็จก่อน ให้เด็กกลุ่มนั้นพูดคำว่า “บ้าน” พร้อมกันทั้งกลุ่ม
 - 4.3 เด็กปฏิบัติตามได้ถูกต้อง ครูกล่าวคำชมเชย
5. ครูนำรูปภาพบ้าน โรงเรียน โรงพยาบาล มาให้เด็กดูและให้เด็กหยิบรูปภาพบ้านพร้อมกับพูดคำว่า “บ้าน” ปฏิบัติทีละคน ถ้าเด็กหยิบภาพบ้านไม่ได้ให้คอยหยิบใหม่ต่อจากเพื่อนคนสุดท้าย
6. ครูแจกสมุดภาพให้เด็กคนละ 1 เล่ม ครูให้เด็กหยิบรูปภาพบ้าน พร้อมกับพูดคำว่า “บ้าน” และทากาวรูปภาพบ้านติดในสมุด ปฏิบัติจนครบทุกคน
7. ครูแจกแบบฝึกหัดให้เด็กและอ่านคำสั่งให้เด็กฟังแล้วให้เด็กระบายสีภาพบ้าน

การประเมินผล

1. สังเกตจากการทำกิจกรรมและการเล่นเกม
2. สังเกตจากการติดภาพในสมุดภาพ

หน่วยสถานที่ แผนการสอนที่ 2 เรื่องโรงเรียน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เด็กสามารถพูดคำว่า “โรงเรียน” ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

โรงเรียน

สื่อการเรียนการสอน

1. ไม้บล็อกสี
2. รูปภาพบ้าน โรงเรียน โรงพยาบาล
3. สีไม้
4. สมุดภาพสำหรับให้เด็กติดรูปภาพ 8 x 10 นิ้ว
5. กาว
6. ธงชาติไม้บล็อก
7. ตะกร้า
8. แบบฝึกหัดเรื่องโรงเรียน

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูนำรูปภาพโรงเรียนมาให้เด็กดู ครูชี้และพูดคำว่า “โรงเรียน” นี่คือนะโรงเรียน แล้วให้เด็กทุกคนพูดคำว่า “โรงเรียน”
2. ครูให้เด็กออกมาชี้รูปภาพโรงเรียนทีละคน พร้อมกับพูดคำว่า “โรงเรียน”
3. ครูบอกเด็กว่า เราจะมาเล่นเกมโรงเรียนที่รัก
 - 3.1 ครูให้เด็กนั่งเป็นวงกลม โดยครูแบ่งเด็กออกเป็น 3 กลุ่ม ครูอธิบายและสาธิตวิธีการเล่นเกมโรงเรียนที่รักให้เด็กดู ครูต่อไม้บล็อกสีเป็นรูปโรงเรียนพร้อมกับวางรูปเสาธงไม้บล็อกให้เด็กดูกับรูปภาพโรงเรียน ครูให้เด็กต่อไม้บล็อกสีเหมือนแบบครูเป็นรูปโรงเรียน
 - 3.2 ครูให้เด็กออกมาต่อไม้บล็อกสีเป็นรูปโรงเรียนให้เด็กปฏิบัติทุกคนตามกลุ่ม กลุ่มไหนปฏิบัติได้ถูกต้องและเสร็จก่อน ให้เด็กกลุ่มนั้นพูดคำว่า “โรงเรียน” พร้อมกันทั้งกลุ่ม เด็กปฏิบัติตามได้ถูกต้อง ครูกล่าวคำชมเชย
4. ครูนำรูปภาพบ้าน โรงเรียน โรงพยาบาล มาให้เด็กดู และให้เด็กหยิบรูปภาพโรงเรียน
5. ครูนำรูปภาพบ้าน โรงเรียน โรงพยาบาล มาให้เด็กดู และให้เด็กหยิบรูปภาพโรงพยาบาล พร้อมกับพูดคำว่า “โรงพยาบาล” ปฏิบัติทีละคน ถ้าเด็กหยิบภาพโรงพยาบาลไม่ได้ ให้คอยหยิบใหม่ต่อจากเพื่อนคนสุดท้าย

6. ครูแจกสมุดภาพให้เด็กคนละ 1 เล่ม ครูให้เด็กหยาบรูปภาพโรงพยาบาล พร้อมกับพูดคำว่า “โรงพยาบาล” และทาการรูปภาพโรงพยาบาลติดในสมุด ปฏิบัติจนครบทุกคน
7. ครูแจกแบบฝึกหัดให้เด็กและอ่านคำสั่งให้เด็กฟังให้เด็กระบายสีภาพโรงพยาบาล

การประเมินผล

1. สังเกตจากการทำกิจกรรมและการเล่นเกม
2. สังเกตจากการติดภาพในสมุดภาพและการทำแบบฝึกหัด

หน่วยสถานที่ แผนการสอนที่ 3 เรื่องโรงพยาบาล

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เด็กสามารถพูดคำว่า “โรงพยาบาล” ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

โรงพยาบาล

สื่อการเรียนการสอน

1. ไม้บล็อกสี
2. รูปภาพโรงพยาบาล บ้าน โรงเรียน
3. สีไม้
4. สมุดภาพสำหรับให้เด็กติดรูปภาพ 8 x 10 นิ้ว
5. กาว
6. ตะกร้า
7. สัญลักษณ์โรงพยาบาล
8. แบบฝึกหัดเรื่องโรงพยาบาล

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูนำรูปภาพโรงพยาบาลมาให้เด็กดู ครูชี้และพูดคำว่า “โรงพยาบาล” นี่คือนะโรงพยาบาล แล้วให้เด็กทุกคนพูดคำว่า “โรงพยาบาล”
2. ครูให้เด็กออกมาชี้รูปภาพโรงพยาบาลที่ละคน พร้อมกับพูดคำว่า “โรงพยาบาล”
3. ครูบอกเด็กว่า เราจะมาเล่นเกมโรงพยาบาลที่รัก
 - 3.1 ครูให้เด็กนั่งเป็นวงกลม ครูแบ่งเด็กออกเป็น 2 กลุ่ม ครูอธิบายและสาธิตวิธีการเล่นเกมโรงพยาบาลที่รัก ครูต่อไม้บล็อกสีเป็นรูปโรงพยาบาลให้เด็กดู พร้อมกับวางรูปภาพไว้ด้วย ครูให้เด็กต่อไม้บล็อกสีเหมือนแบบครูเป็นรูปโรงพยาบาล
 - 3.2 ครูให้เด็กออกมาต่อไม้บล็อกสีเป็นโรงพยาบาล ให้เด็กปฏิบัติทุกคนตามกลุ่ม กลุ่มไหนปฏิบัติได้ถูกต้องและเสร็จก่อน ให้เด็กกลุ่มนั้นพูดคำว่า “โรงพยาบาล”
 - 3.3 เด็กปฏิบัติตามได้ถูกต้อง ครูกล่าวคำชมเชย พร้อมกับพูดคำว่า “โรงเรียน” ปฏิบัติที่ละคน ถ้าเด็กหยิบภาพโรงเรียนไม่ได้ให้คอยหยิบใหม่ต่อจากเพื่อนคนสุดท้าย
4. ครูแจกสมุดภาพให้เด็กคนละ 1 เล่ม ครูให้เด็กหยิบรูปภาพโรงเรียน พร้อมกับพูดคำว่า “โรงเรียน” และทากาวรูปภาพโรงเรียนติดในสมุด ปฏิบัติจนครบทุกคน
5. ครูแจกแบบฝึกหัดให้เด็กและอ่านคำสั่งให้เด็กฟังให้เด็กระบายภาพสีโรงเรียน

การประเมินผล

1. สังเกตจากการทำกิจกรรมและการเล่นเกม
2. สังเกตจากการติดภาพในสมุดภาพและการทำแบบฝึกหัด

หน่วยสถานที่

แผนการสอนที่ 4 เรื่องร้านขายของ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เด็กสามารถพูดคำว่า “ร้านขายของ” ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

ร้านขายของ

สื่อการเรียนการสอน

1. ไม้บล็อกสี
2. รูปภาพร้านขายของ บ้าน โรงเรียน
3. สีไม้
4. สมุดภาพสำหรับให้เด็กติดรูปภาพ 8 x 10 นิ้ว
5. กาว
6. ตะกร้า
7. แบบฝึกหัดเรื่องร้านขายของ

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูนำรูปภาพร้านขายของมาให้เด็กดู ครูชี้และพูดคำว่า “ร้านขายของ” นี่คือนร้านขายของ แล้วให้เด็กทุกคนพูดคำว่า “ร้านขายของ”
2. ครูให้เด็กออกมาชี้รูปภาพร้านขายของที่ละคน พร้อมกับพูดคำว่า “ร้านขายของ”
3. ครูบอกเด็กว่า เราจะมาเล่นเกมร้านขายของ
 - 3.1 ครูจัดเด็กนั่งเป็นวงกลม ครูแบ่งเด็กออกเป็น 2 กลุ่ม ครูอธิบายและสาธิตวิธีการเล่นเกมร้านขายของ ครูต่อไม้บล็อกสีเป็นรูปร้านขายของของให้เด็กดูพร้อมกับวางรูปภาพไว้ด้วย ครูให้เด็กต่อไม้บล็อกสีเหมือนแบบครูเป็นรูปร้านขายของ
 - 3.2 ครูให้เด็กออกมาต่อไม้บล็อกสีเป็นร้านขายของของให้เด็กปฏิบัติทุกคนตามกลุ่ม
 - 3.3 กลุ่มไหนปฏิบัติได้ถูกต้องและเสร็จก่อน ให้เด็กกลุ่มนั้นพูดคำว่า “ร้านขายของ” พร้อมกันทั้งกลุ่ม
 - 3.4 เด็กปฏิบัติตามได้ถูกต้อง ครูกล่าวคำชมเชย
4. ครูนำรูปภาพบ้าน โรงเรียน ร้านขายค้า มาให้เด็กดู และให้เด็กหยิบรูปภาพร้านขายของ พร้อมกับพูดคำว่า “ร้านขายของ” ปฏิบัติทีละคน ถ้าเด็กหยิบภาพร้านขายของไม่ได้ ให้คอยหยิบใหม่ต่อจากเพื่อนคนสุดท้าย
5. ครูแจกสมุดภาพให้เด็กคนละ 1 เล่ม ครูให้เด็กหยิบรูปภาพร้านขายของ พร้อมกับพูดคำว่า “ร้านขายของ” และหากาวรูปภาพร้านขายของติดในสมุด ปฏิบัติจนครบทุกคน

6. ครูแจกแบบฝึกหัดให้เด็กและอ่านคำสั่งให้เด็กฟังและให้เด็กระบายสีภาพร้านขายของ

การประเมินผล

1. สังเกตจากการทำกิจกรรมและการเล่นเกม
2. สังเกตจากการติดภาพในสมุดภาพและการทำแบบฝึกหัด

หน่วยสถานที่ แผนการสอนที่ 5 เรื่อง जान

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เด็กสามารถพูดคำว่า “จาน” ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

จาน

สื่อการเรียนการสอน

1. ภาพจิกซอไม้บล็อกรูปจาน
2. รูปภาพจาน ช้อน แก้วน้ำ
3. สีไม้
4. สมุดภาพสำหรับเด็กติดรูปภาพ 8 x 10 นิ้ว
5. กาว
6. นกหวีด
7. ตะกร้า
8. แบบฝึกหัดเรื่องจาน

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูนำรูปภาพจานมาให้เด็กดู ครูชี้และพูดคำว่า “จาน” นี่คือนาน แล้วให้เด็กทุกคนพูด “จาน”
2. ครูให้เด็กออกมาชี้รูปภาพจานพร้อมกับพูดคำว่า “จาน” ปฏิบัติทีละคน
3. ครูแจกรูปภาพจานให้เด็กทุกคน คนละ 1 ภาพ ครูให้เด็กดูรูปภาพจานพร้อมกับพูดคำว่า “จาน” ปฏิบัติทีละคนจนครบทุกคน
4. ครูบอกเด็กว่า เราจะมาเล่นเกมจานแสนสวย
 - 4.1 ครูให้เด็กนั่งเป็นแถวหน้ากระดาน แบ่งเด็กออกเป็น 2 กลุ่ม และนำภาพจิกซอไม้บล็อก รูปจานมาวางให้เด็กดู
 - 4.2 ครูสาธิตและอธิบายวิธีการเล่นเกมจานแสนสวยให้เด็กดู ครูจะต่อจิกซอไม้บล็อกมาต่อเป็นรูปจานให้เด็กดูเป็นแบบพร้อมกับวางภาพจานไว้ โดยแต่ละกลุ่มมีไม้บล็อก 4 ชิ้นที่อยู่ในตะกร้า ครูแจกไม้บล็อกให้เด็กแต่ละกลุ่มแล้วให้เด็กต่อภาพจิกซอไม้บล็อกเป็นรูปจานเหมือนกับภาพ กลุ่มไหนต่อเสร็จก่อนให้พูดพร้อมกันว่า “จาน”
 - 4.3 ครูให้เด็กแต่ละกลุ่มปฏิบัติพร้อมกันโดยการฟังสัญญาณจากนกหวีด ถ้าครูเป่านกหวีดให้เริ่มต่อได้ กลุ่มไหนปฏิบัติได้ถูกต้องและเสร็จก่อนครูกล่าวคำชมเชย กลุ่มไหนต่อไม้บล็อกไม่ถูกให้ต่อใหม่ให้ถูก

5. ครูนำรูปภาพจาน ช้อน แก้วน้ำ ค่ำว่าหน้าลงสลับที่รูปภาพไปมา ให้เด็กหยิบบรรูปภาพจาน พร้อมกับพูดคำว่า “จาน” ปฏิบัติทีละคน ถ้าเด็กหยิบบรรูปภาพจานไม่ได้ ให้คอยหยิบใหม่ต่อจากเพื่อนคนสุดท้าย
6. ครูชูรูปภาพจานและให้เด็กพูดคำว่า “จาน” ให้เด็กปฏิบัติทีละคน
7. ครูแจกสมุดภาพให้เด็กคนละ 1 เล่ม ครูให้เด็กหยิบบรรูปภาพจาน พร้อมกับพูดคำว่า “จาน” และทากาวรูปภาพจานติดในสมุด ปฏิบัติจนครบทุกคน

การประเมินผล

1. สังเกตจากการทำกิจกรรม
2. สังเกตจากการติดรูปภาพจานได้ถูกต้อง

หน่วยสถานที่ แผนการสอนที่ 6 เรื่อง ช้อน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เด็กสามารถพูดคำว่า “ช้อน” ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

ช้อน

สื่อการเรียนการสอน

1. ภาพจิกซอไม้บล็อกรูปช้อน
2. รูปภาพจาน ช้อน แก้วน้ำ
3. สีไม้
4. สมุดภาพสำหรับให้เด็กติดรูปภาพ 8 x 10 นิ้ว
5. กาว
6. ตะกร้า
7. กล่องใส่ไม้บล็อก
8. แบบฝึกหัดเรื่องช้อน

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูนำรูปภาพช้อนมาให้เด็กดู ครูชี้และพูดคำว่า “ช้อน” นี้คือช้อน แล้วให้เด็กทุกคนพูด “ช้อน”
2. ครูให้เด็กออกมาชี้รูปภาพช้อนพร้อมกับพูดคำว่า “ช้อน” ปฏิบัติทีละคน
3. ครูแจกรูปภาพช้อนให้เด็กทุกคน คนละ 1 ภาพ ครูให้เด็กดูรูปภาพช้อนพร้อมกับพูดคำว่า “ช้อน” ปฏิบัติทีละคนจนครบทุกคน
4. ครูบอกเด็กว่า เราจะมาเล่นเกมช้อนแสนสนุก
 - 4.1 ครูให้เด็กนั่งเป็นแถวหน้ากระดาน แบ่งเด็กออกเป็น 2 กลุ่ม และนำภาพจิกซอไม้บล็อก รูปช้อนมาวางให้เด็กดู
 - 4.2 ครูสาธิตและอธิบายวิธีการเล่นเกมช้อนแสนสนุกให้เด็กดู ครูจะต่อจิกซอไม้บล็อกมาต่อเป็นรูปช้อนให้เด็กดูเป็นแบบพร้อมกับวางภาพช้อนไว้ โดยแต่ละกลุ่มมีไม้บล็อก 4 ชิ้นที่อยู่ในตะกร้า ครูแจกไม้บล็อกให้เด็กแต่ละกลุ่มแล้วให้เด็กต่อภาพจิกซอไม้บล็อกเป็นรูปช้อนเหมือนกับภาพ กลุ่มไหนต่อเสร็จก่อนให้พูดพร้อมกันว่า “ช้อน”
 - 4.3 ครูให้เด็กปฏิบัติในแต่ละกลุ่มพร้อมกันโดยการฟังสัญญาณจากนกหวีด ถ้าครูเป่านกหวีดให้เริ่มต่อได้ กลุ่มไหนปฏิบัติได้ถูกต้องและเสร็จก่อนครูกล่าวคำชมเชย กลุ่มไหนต่อไม้บล็อกไม่ถูกต้องให้ต่อใหม่ให้ถูก

5. ครูนำรูปภาพจาน ช้อน แก้วน้ำ คำนวณสลับที่รูปภาพไปมาให้เด็กหยาบรูปภาพช้อน พร้อมกับพูดคำว่า "ช้อน" ปฏิบัติทีละคน ถ้าเด็กหยาบรูปภาพช้อนไม่ได้ให้คอยหยาบใหม่ต่อจากเพื่อนคนสุดท้าย
6. ครูชูรูปภาพช้อนและให้เด็กพูดคำว่า "ช้อน" ให้เด็กปฏิบัติทีละคน
7. ครูแจกสมุดภาพให้เด็กคนละ 1 เล่ม ครูให้เด็กหยาบรูปภาพช้อน พร้อมกับพูดคำว่า "ช้อน" และหาการรูปภาพช้อนติดในสมุด ปฏิบัติจนครบทุกคน

การประเมินผล

1. สังเกตจากการทำกิจกรรม
2. สังเกตจากการติดรูปภาพช้อนได้ถูกต้อง

หน่วยสถานที่ แผนการสอนที่ 7 เรื่อง ส้อม

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เด็กสามารถพูดคำว่า “ส้อม” ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

ส้อม

สื่อการเรียนการสอน

1. ภาพจิกซอไม้บล็อกรูปส้อม
2. รูปภาพจาน ช้อน ส้อม
3. สีไม้
4. สมุดภาพสำหรับให้เด็กติดรูปภาพ 8 x 10 นิ้ว
5. กาว
6. นกหวีด
7. ตะกร้า
8. แบบฝึกหัดเรื่องส้อม

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูนำรูปภาพส้อมมาให้เด็กดู ครูชี้และพูดคำว่า “ส้อม” นี่คือนส้อม แล้วให้เด็กทุกคนพูดคำว่า “ส้อม”
2. ครูให้เด็กออกมาชี้รูปภาพส้อมพร้อมกับพูดคำว่า “ส้อม” ปฏิบัติทีละคน
3. ครูแจกรูปภาพส้อมให้เด็กทุกคน คนละ 1 ภาพ ครูให้เด็กชี้รูปภาพส้อมพร้อมกับพูดคำว่า “ส้อม” ปฏิบัติทีละคนจนครบทุกคน
4. ครูบอกเด็กว่า เราจะมาเล่นเกมส้อมพาเพลิน
 - 4.1 ครูให้เด็กนั่งเป็นแถวหน้ากระดาน แบ่งเด็กออกเป็น 2 กลุ่ม และนำภาพจิกซอไม้บล็อก รูปส้อมมาวางให้เด็กดู
 - 4.2 ครูสาธิตและอธิบายวิธีการเล่นเกมส้อมพาเพลิน ให้เด็กดูครูจะต่อจิกซอไม้บล็อกมาต่อเป็นรูปส้อมให้เด็กดูเป็นแบบพร้อมกับวางภาพส้อมไว้ โดยแต่ละกลุ่มมีไม้บล็อก 4 ชิ้นที่อยู่ในตะกร้า ครูแจกไม้บล็อกให้เด็กแต่ละกลุ่มแล้วให้เด็กต่อภาพจิกซอไม้บล็อกเป็นรูปส้อมเหมือนกับภาพ กลุ่มไหนต่อเสร็จก่อนให้พูดพร้อมกันว่า “ส้อม”
 - 4.3 ครูให้เด็กแต่ละกลุ่มปฏิบัติในแต่ละกลุ่มพร้อมกัน โดยการฟังสัญญาณจากนกหวีด ถ้าครูเป่านกหวีดให้เริ่มต่อได้ กลุ่มไหนปฏิบัติได้ถูกต้องและเสร็จก่อนครูกล่าวคำชมเชย กลุ่มไหนต่อไม้บล็อกไม่ถูกต้องใหม่ให้ถูก

5. ครูนำรูปภาพจาน ช้อน ส้อม คำนั่งลงสลักรูปภาพไปมาให้เด็กหิบบรรูปภาพส้อมพร้อมกับพูดคำว่า "ส้อม" ปฏิบัติทีละคน ถ้าเด็กหิบบรรูปภาพส้อมไม่ได้ให้คอยหิบบรรูปภาพใหม่ต่อจากเพื่อนคนสุดท้าย
6. ครูชูรูปภาพส้อมและให้เด็กพูดคำว่า "ส้อม" ให้เด็กปฏิบัติทีละคน
7. ครูแจกสมุดภาพให้เด็กคนละ 1 เล่ม ครูให้เด็กหิบบรรูปภาพส้อม พร้อมกับพูดคำว่า "ส้อม" และทาการรูปภาพส้อมติดในสมุด ปฏิบัติจนครบทุกคน

การประเมินผล

1. สังเกตจากการทำกิจกรรม
2. สังเกตจากการติดรูปภาพส้อมได้ถูกต้อง

หน่วยสถานที่ แผนการสอนที่ 8 เรื่อง แก้วน้ำ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เด็กสามารถพูดคำว่า “แก้วน้ำ” ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

แก้วน้ำ

สื่อการเรียนการสอน

1. ภาพจิ๊กซอไม้บล็อกรูปแก้วน้ำ
2. รูปภาพจาน ช้อน แก้วน้ำ
3. สีไม้
4. สมุดภาพสำหรับเด็กติดรูปภาพ 8 x 10 นิ้ว
5. กาว
6. นกหวีด
7. ตะกร้า
8. แบบฝึกหัดเรื่องแก้วน้ำ

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูนำรูปภาพแก้วน้ำมาให้เด็กดู ครูชี้และพูดคำว่า “แก้วน้ำ” นี่คือน้ำ แล้วให้เด็กทุกคนพูด “แก้วน้ำ”
2. ครูให้เด็กออกมาชี้รูปภาพแก้วน้ำพร้อมกับพูดคำว่า “แก้วน้ำ” ปฏิบัติทีละคน
3. ครูแจกรูปภาพแก้วน้ำให้เด็กทุกคน คนละ 1 ภาพ ครูให้เด็กดูรูปภาพแก้วน้ำ พร้อมกับพูดคำว่า “แก้วน้ำ” ปฏิบัติทีละคนจนครบทุกคน
4. ครูบอกเด็กว่า เราจะมาเล่นเกมแก้วน้ำวิเศษ
 - 4.1 แบ่งเด็กออกเป็น 2 กลุ่ม และนำภาพจิ๊กซอไม้บล็อกรูปแก้วน้ำมาวางให้เด็กดู
 - 4.2 ครูสาธิตและอธิบายวิธีการเล่นเกมแก้วน้ำวิเศษให้เด็กดู ครูจะต่อจิ๊กซอไม้บล็อกมาต่อเป็นรูปแก้วน้ำให้เด็กดูเป็นแบบ พร้อมกับวางภาพแก้วน้ำไว้ โดยแต่ละกลุ่มมีไม้บล็อก 4 ชิ้นที่อยู่ในตะกร้า ครูแจกไม้บล็อกให้เด็กแต่ละกลุ่มแล้วให้เด็กต่อภาพจิ๊กซอไม้บล็อกเป็นรูปแก้วน้ำเหมือนกับภาพ กลุ่มไหนต่อเสร็จก่อนให้พูดพร้อมกันว่า “แก้วน้ำ”
 - 4.3 ครูให้เด็กแต่ละกลุ่มปฏิบัติในแต่ละกลุ่มพร้อมกันโดยการฟังสัญญาณจากนกหวีด ถ้าครูเป่านกหวีดให้เริ่มต่อได้ กลุ่มไหนปฏิบัติได้ถูกต้องและเสร็จก่อน ครูกล่าวคำชมเชย กลุ่มไหนต่อไม้บล็อกไม่ถูกต้องให้ต่อใหม่ให้ถูก

5. ครูนำรูปภาพจาน ช้อน แก้วน้ำ ค่ำหน้าลงสลับที่รูปภาพไปมาให้เด็กหยิบรูปภาพแก้วน้ำ พร้อมกับพูดคำว่า “แก้วน้ำ” ปฏิบัติทีละคน ถ้าเด็กหยิบภาพแก้วน้ำไม่ได้ให้คอยหยิบใหม่ต่อจากเพื่อนคนสุดท้าย

6. ครูชูรูปภาพแก้วน้ำและให้เด็กพูดคำว่า “แก้วน้ำ” ให้เด็กปฏิบัติทีละคน

7. ครูแจกภาพสมุดให้เด็กคนละ 1 เล่ม ครูให้เด็กหยิบรูปภาพแก้วน้ำ พร้อมกับพูดคำว่า “แก้วน้ำ” และหาการรูปภาพแก้วน้ำติดในสมุด ปฏิบัติจนครบทุกคน

การประเมินผล

1. สังเกตจากการทำกิจกรรม
2. สังเกตจากการติดรูปภาพแก้วน้ำได้ถูกต้อง

หน่วยสัตว์

แผนการสอนที่ 9 เรื่องหมี

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เด็กสามารถพูดคำว่า “หมี” ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

หมี

สื่อการเรียนการสอน

1. ไม้บล็อกรูปหมี
2. รูปภาพหมี
3. สีไม้
4. สมุดภาพสำหรับให้เด็กติดรูปภาพ 8 x 10 นิ้ว
5. กาว
6. แบบฝึกหัดระบายสีภาพหมี
7. กล่องใส่ไม้บล็อกรูปภาพหมี

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูนำไม้บล็อกรูปหมีมาให้เด็กดู ครูชี้ที่ไม้บล็อกรูปหมีและพูดว่า “หมี” ให้เด็กทุกคนพูดคำว่า “หมี”
2. ครูชูรูปภาพหมีให้เด็กดู ครูพูดว่า “หมี” ให้เด็กทุกคนพูดตามครูว่า “หมี”
3. ครูแจกรูปภาพหมีให้เด็กทุกคนคนละ 1 ภาพ ครูเรียกชื่อเด็กคนใดคนหนึ่งให้เด็กคนนั้นชูรูปภาพหมี พร้อมกับพูดคำว่า “หมี” ให้เด็กปฏิบัติทีละคน จนครบทุกคน แล้วครูเก็บรูปภาพหมีจากเด็กทุกคน
4. ครูบอกเด็กว่า เราจะมาเล่นเกมหมีกินน้ำผึ้ง
 - 4.1 ครูแบ่งเด็กออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 4 คน และครูแจกไม้บล็อกรูปหมีให้เด็กคนละ 1 ตัว
 - 4.2 ครูอธิบายและสาธิตวิธีการเล่นเกมหมีกินน้ำผึ้ง ครูหยิบไม้บล็อกรูปหมีให้เด็กคนละ 1 ตัว ให้เด็กนำไปใส่ในรังผึ้ง ถ้ากลุ่มไหนใส่หมดก่อนถือว่าฝ่ายนั้นเป็นฝ่ายชนะ ถ้ากลุ่มไหนหมดก่อนให้พูดคำว่า “หมี” พร้อมกันทั้งกลุ่ม
 - 4.3 เด็กที่ปฏิบัติได้ถูกต้องครูจะปรบมือและกล่าวคำชมเชย
5. ครูแจกสมุดภาพให้เด็กและให้เด็กหยิบรูปภาพหมี พร้อมกับพูดคำว่า “หมี” และทากาวรูปภาพหมี ติดในสมุด
6. ครูแจกแบบฝึกหัดให้กับเด็กโดยครูอ่านคำสั่งให้เด็กฟังและให้เด็กระบายสีรูปภาพหมี

การประเมินผล

1. สังเกตจากการเล่นเกมของเด็ก
2. สังเกตจากการทำแบบฝึกหัด

หน่วยสัตร์

แผนการสอนที่ 9 เรื่องช้าง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เด็กสามารถพูดคำว่า “ช้าง” ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

ช้าง

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. ไม้บล็อกรูปช้าง
2. รูปภาพช้าง
3. สีไม้
4. สมุดภาพสำหรับให้เด็กติดรูปภาพ 8 x 10 นิ้ว
5. กาว
6. นกหวีด
7. ตะกร้า
8. แบบฝึกหัดระบายสีภาพช้าง

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูหยิบไม้บล็อกรูปช้างมาให้เด็กดู ครูชี้ที่ไม้บล็อกรูปช้าง และพูดว่า “ช้าง” ให้เด็กทุกคนพูดตามครูว่า “ช้าง”
2. ครูแจกรูปภาพช้างให้เด็กทุกคนคนละ 1 ภาพ ครูเรียกชื่อเด็กคนใดคนหนึ่งให้เด็กคนนั้นดูรูปภาพช้าง พร้อมกับพูดคำว่า “ช้าง” ครูให้เด็กปฏิบัติทีละคนจนครบทุกคน และครูเก็บรูปภาพจากเด็กทุกคน
3. ครูบอกเด็กว่า เราจะมาเล่นเกมบอโกไปให้ทาย
 - 3.1 ครูให้เด็กนั่งเป็นวงกลม และครูนำไม้บล็อกรูปช้างใส่ไว้ในตะกร้า วางไว้ตรงกลางวงกลมที่เด็กนั่ง
 - 3.2 ครูสาธิตวิธีการเล่นเกมบอโกไปให้ทายให้เด็กดู ครูพูดว่าตัวอะไรอยู่ในตะกร้า ให้เด็กวิ่งไปหยิบช้างในตะกร้า และให้เด็กหยิบช้างขึ้น 1 ตัว และชูขึ้น พร้อมกับพูดว่า “ช้าง” และปล่อยช้างลงในตะกร้าเหมือนเดิม
 - 3.3 เมื่อครูเป่านกหวีดให้เด็กเริ่มเล่นเกม ครูให้เด็กปฏิบัติทุกคน เมื่อเด็กปฏิบัติได้ถูกต้อง ครูกล่าวคำชมเชยพร้อมกับปรบมือ
4. ครูแจกสมุดภาพให้เด็กแล้วให้เด็กหยิบรูปภาพช้าง พร้อมกับพูดคำว่า “ช้าง” และทากาวรูปภาพช้าง 1 ภาพ ติดลงในสมุด
5. ครูแจกแบบฝึกหัดให้เด็กและอ่านคำสั่งให้เด็กฟังให้ระบายสีภาพช้าง

การประเมินผล

1. สังเกตจากการทำกิจกรรมและการเล่นเกม
2. สังเกตจากการทำแบบฝึกหัด

หน่วยสัตว์

แผนการสอนที่ 11 เรื่องหมู

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เด็กสามารถพูดคำว่า “หมู” ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

หมู

สื่อการเรียนการสอน

1. ไม้บล็อกรูปหมู
2. รูปภาพหมู
3. สีไม้
4. สมุดภาพสำหรับให้เด็กติดรูปภาพ 8 x 10 นิ้ว
5. กาว
6. ตะกร้า
7. แบบฝึกหัดระบายสีภาพหมู
8. เทปสี

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูหยิบไม้บล็อกรูปหมูมาให้เด็กดู ครูชี้และพูดว่า นี่คือ “หมู” แล้วให้เด็กทุกคนพูดคำว่า “หมู”
2. ครูหยิบรูปภาพหมู ครูชี้และพูดว่านี่คือ “หมู” แล้วให้เด็กทุกคนพูดคำว่า “หมู”
3. ครูแจกไม้บล็อกรูปหมูให้เด็กทุกคนคนละ 1 ตัว ครูเรียกชื่อเด็กคนใด ให้เด็กคนนั้นชูไม้บล็อกรูปหมูพร้อมกับพูดคำว่า “หมู” ปฏิบัติทีละคนจนครบทุกคน แล้วครูเก็บไม้บล็อกรูปหมูจากเด็กทุกคน
4. ครูบอกเด็กว่า เรามาเล่นเกมหมูตาไว
 - 4.1 ครูให้เด็กนั่งเป็นแถวหน้ากระดาน
 - 4.2 ครูอธิบายและสาธิตการเล่นเกมหมูตาไวให้เด็กดู
 - 4.3 ครูแจกไม้บล็อกรูปหมูให้เด็กทุกคน ครูนำรูปภาพหมูติดไว้ที่พื้น ด้านหนึ่งห่างกัน 1 เมตร ให้เด็กวิ่งเอาไม้บล็อกไปวางตรงรูปภาพหมู พร้อมกับพูดคำว่า “หมู”
 - 4.4 ครูแจกไม้บล็อกรูปภาพหมูให้เด็กคนละ 1 อัน ครูเรียกชื่อเด็กคนใดให้เด็กคนนั้นวิ่งเอาไม้บล็อกรูปหมูไปวางตรงรูปภาพหมู พร้อมกับพูดคำว่า “หมู”
 - 4.5 ให้เด็กปฏิบัติทีละคนจนครบทุกคน เด็กปฏิบัติได้ถูกต้องครูกล่าวคำชมเชย
5. ครูแจกภาพให้เด็กคนละ 1 เล่ม ครูให้เด็กหยิบรูปภาพหมูพร้อมกับพูดคำว่า “หมู” และทากาวรูปภาพหมู 1 ภาพ ติดในสมุดปฏิบัติจนครบทุกคน

6. ครูแจกแบบฝึกหัดให้เด็กและอ่านคำสั่งให้เด็กฟังหลังจากเด็กทำแบบฝึกหัดเสร็จแล้ว ให้เด็ก
ระบายสีภาพหมู่

การประเมินผล

1. สังเกตจากการทำกิจกรรมและการเล่นเกม
2. สังเกตจากการทำแบบฝึกหัด

หน่วยสัตร์

แผนการสอนที่ 12 เรื่องกระต่าย

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เด็กสามารถพูดคำว่า “กระต่าย” ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

กระต่าย

สื่อการเรียนการสอน

1. ไม้บล็อกรูปกระต่าย
2. รูปภาพกระต่าย
3. สีไม้
4. สมุดภาพสำหรับให้เด็กติดรูปภาพ 8 x 10 นิ้ว
5. กาว
6. ตะกร้า
7. แบบฝึกหัดระบายสีภาพกระต่าย

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูนำไม้บล็อกรูปกระต่ายมาให้เด็กดู ครูชี้และพูดว่า “กระต่าย” แล้วให้เด็กทุกคนพูดคำว่า “กระต่าย” ตามครู
2. ครูหยิบภาพกระต่ายจากตะกร้า แล้วชูภาพกระต่ายให้เด็กดู ครูถามเด็กว่านี่คือภาพอะไร ถ้าเด็กตอบไม่ถูก ครูจะบอกให้เด็กฟัง นี่คือ “กระต่าย”
3. ครูจัดกิจกรรมให้กับเด็กเล่นเกมกระต่ายหาคู โดยครูกำหนดกติกาการเล่น ดังนี้
 - 3.1 ครูให้เด็กนั่งลง โดยครูแจกรูปภาพกระต่ายให้คนละ 1 ภาพ
 - 3.2 ครูให้เด็กจับคู่รูปภาพกระต่ายที่เหมือนกัน พร้อมให้เด็กพูดว่า “กระต่าย” แล้วชูมือขึ้น
 - 3.3 ครูให้เด็กจับคู่รูปภาพกระต่ายกับไม้บล็อกรูปกระต่ายที่อยู่ในตะกร้า ใครจับคู่ได้ก่อน และพูดว่า “กระต่าย” เด็กปฏิบัติได้ถูกต้องและรวดเร็ว ครูกล่าวคำชมเชย และให้เด็กนำรูปภาพกระต่ายกับไม้บล็อกรูปกระต่ายมาวางคู่กัน จากนั้นครูให้เด็กเล่นเกม แล้วให้เด็กปฏิบัติตามกติกาที่กำหนด
4. ครูแจกแบบฝึกหัดให้เด็กคนละ 1 แผ่น จากนั้นครูอ่านคำสั่งให้เด็กฟัง ให้เด็กระบายสีภาพกระต่าย
5. ครูแจกสมุดภาพให้เด็กคนละ 1 เล่ม และรูปภาพคนละ 1 ภาพ

การประเมินผล

1. การสังเกตพฤติกรรมการเล่นเกมจับคู่รูปภาพกระต่ายกับไม้บล็อกกระต่าย
2. การสังเกตการทำแบบฝึกหัดของเด็ก

หน่วยยานพาหนะ แผนการสอนที่ 13 เรื่องรถยนต์

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เด็กสามารถพูดคำว่า “รถยนต์” ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

รถยนต์

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. ไม้บล็อกครด
2. รูปภาพรถยนต์ รถไฟ เรือ
3. สีเทียน
4. สมุดภาพสำหรับให้เด็กติดรูปภาพ 8 x 10 นิ้ว
5. กาว
6. ตะกร้า
7. แบบฝึกหัดเรื่องรถยนต์
8. โຕะ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูหยิบไม้บล็อกครดมาให้เด็กดู ครูชี้และพูดคำว่า “รถยนต์” นี่คืรถยนต์ แล้วให้เด็กทุกคนพูด “รถยนต์”
2. ครูให้เด็กออกมาชี้ไม้บล็อกครดที่โตะครูพร้อมกับพูดคำว่า “รถยนต์” ปฏิบัติทีละคน
3. ครูแจกรูปภาพรถยนต์ให้เด็กทุกคน คนละ 1 ภาพ ครูให้เด็กดูรูปภาพรถยนต์ พร้อมกับพูดคำว่า “รถยนต์” ปฏิบัติทีละคนจนครบทุกคน
4. ครูบอกเด็กว่า เราจะมาเล่นเกมแข่งรถยนต์พาเพลิน
 - 4.1 ครูให้เด็กนั่งเป็นวงกลม
 - 4.2 ครูนำไม้บล็อกครดมาให้เด็กดู ครูอธิบายและสาธิตวิธีการเล่นเกมแข่งรถยนต์พาเพลิน ครูแจกไม้บล็อกครดให้เด็กคนละคัน ครูแบ่งเด็กออกเป็น 2 กลุ่ม โดยแบ่งเส้นออกเป็น 2 เส้น เส้นจุดเริ่มต้นและเส้นชัยโดยนำรถยนต์ไม้บล็อกครดมาเริ่มแข่งในจุดเริ่มต้นถ้ารถยนต์คันใดถึงเส้นชัยก่อนเป็นฝ่ายชนะ เมื่อเข้าถึงเส้นชัยให้พูดคำว่า “รถยนต์”
 - 4.3 ครูให้เด็กทุกคนปฏิบัติเช่นเดียวกันเด็กปฏิบัติได้ถูกต้อง ครูกล่าวคำชมเชย
5. ครูนำรูปภาพรถยนต์ รถไฟ เรือ คิวว่าหน้าลงสลับที่รูปภาพไปมาให้เด็กหยิบรูปภาพรถยนต์ พร้อมกับพูดคำว่า “รถยนต์” ปฏิบัติทีละคน ถ้าเด็กหยิบภาพรถยนต์ไม่ได้ให้คอยหยิบใหม่ต่อจากเพื่อนคนสุดท้าย

6. ครูชูไม้บล็อกรถยนต์และให้เด็กพูดคำว่า “รถยนต์” ให้เด็กปฏิบัติทีละคน
7. ครูแจกสมุดภาพให้เด็กคนละ 1 เล่ม ครูให้เด็กหยิรูปภาพรถยนต์ พร้อมกับพูดคำว่า “รถยนต์” และทาการรูปภาพรถยนต์ติดในสมุด ปฏิบัติจนครบทุกคน
8. ครูแจกแบบฝึกหัดให้เด็กและอ่านคำสั่งให้เด็กฟังให้ได้กระบายสีภาพรถยนต์

การประเมินผล

1. สังเกตจากการทำกิจกรรม
2. สังเกตจากการติดรูปภาพและการทำแบบฝึกหัด

หน่วยยานพาหนะ แผนการสอนที่ 14 เรื่องรถไฟ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เด็กสามารถพูดคำว่า “รถไฟ” ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

รถไฟ

สื่อการเรียนการสอน

1. ไม้บล็อกสี
2. รูปภาพรถไฟ รถยนต์ เรือ
3. สีไม้
4. สมุดภาพสำหรับเด็กติดรูปภาพ 8 x 10 นิ้ว
5. กาว
6. ตะกร้า
7. เทปสี
8. แบบฝึกหัดเรื่องรถไฟ

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูหยิบไม้บล็อกรถไฟมาให้เด็กดู ครูชี้ที่รถไฟและพูดคำว่า “รถไฟ” นี่คือนะรถไฟ แล้วให้เด็กทุกคนพูด “รถไฟ”
2. ครูให้เด็กออกมาชี้ไม้บล็อกรถไฟพร้อมกับพูดคำว่า “รถไฟ” ปฏิบัติทีละคน
3. ครูแจกรูปภาพรถไฟให้เด็กทุกคน คนละ 1 ภาพ ครูให้เด็กดูรูปภาพรถไฟพร้อมกับพูดคำว่า “รถไฟ” ปฏิบัติทีละคนจนครบทุกคน
4. ครูบอกเด็กว่า เราจะมาเล่นเกมแข่งรถไฟ
 - 4.1 ครูให้เด็กนั่งเป็นแถวหน้ากระดาน
 - 4.2 ครูสาธิตและอธิบายวิธีการเล่นเกมรถไฟให้เด็กดู ครูแจกรถไฟให้เด็กคนละ 1 ขบวน และครูติดแถบสีไว้ด้านหนึ่งเป็นจุดเริ่มต้น อีกด้านหนึ่งเป็นจุดเส้นชัย ห่างกันประมาณ 1 เมตร แบ่งเด็กออกเป็น 2 กลุ่ม โดยให้เด็กทั้ง 2 กลุ่มต่อเป็นแถวตอน 2 แถวและใช้ไม้บล็อกรถไฟ เริ่มแข่งที่จุดเริ่มต้น กลุ่มไหนเข้าเส้นชัยได้หมดทั้งกลุ่มและถึงก่อนถือว่าเป็นฝ่ายชนะ
 - 4.3 กลุ่มที่ถึงเส้นชัยก่อนให้พูดคำว่ารถไฟพร้อมกัน เด็กที่ปฏิบัติได้ถูกต้องครูกล่าวคำชมเชย

5. ครูนำรูปภาพรถยนต์ รถไฟ เรือ คำนวณสลับที่รูปภาพไปมาให้เด็กหยิบรูปภาพ รถไฟ พร้อมกับพูดคำว่า "รถไฟ" ปฏิบัติทีละคน ถ้าเด็กหยิบภาพรถไฟไม่ได้ให้คอยหยิบใหม่ต่อจากเพื่อนคนสุดท้าย
6. ครูชูไม้บล็อกรถไฟและให้เด็กพูดคำว่า "รถไฟ" ให้เด็กปฏิบัติทีละคน
7. ครูแจกสมุดให้เด็กคนละ 1 เล่ม ครูให้เด็กหยิบรูปภาพรถไฟ พร้อมกับพูดคำว่า "รถไฟ" และทำการรูปภาพรถไฟติดในสมุด ปฏิบัติจนครบทุกคน
8. ครูแจกแบบฝึกหัดให้เด็กและอ่านคำสั่งให้เด็กฟังให้เด็กระบายสีภาพรถไฟ

การประเมินผล

1. สังเกตจากการทำกิจกรรม
2. สังเกตจากการติดรูปภาพและการทำแบบฝึกหัด

หน่วยยานพาหนะ แผนการสอนที่ 15 เรือ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เด็กสามารถพูดคำว่า “เรือ” ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

เรือ

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. ไม้บล็อกสี
2. รูปภาพรถไฟ รถยนต์ เรือ
3. สีเทียน
4. สมุดภาพสำหรับให้เด็กติดรูปภาพ 8 x 10 นิ้ว
5. กาว
6. ตะกร้า
7. แบบฝึกหัดเรื่องเรือ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูนำรูปภาพเรือมาให้เด็กดู ครูชี้และพูดคำว่า “เรือ” แล้วให้เด็กทุกคนพูด “เรือ”
2. ครูให้เด็กออกมาชี้รูปภาพเรือ พร้อมกับพูดคำว่า “เรือ” ปฏิบัติทีละคน
3. ครูแจกรูปภาพเรือให้เด็กทุกคน คนละ 1 ภาพ ครูให้เด็กดูรูปภาพเรือพร้อมกับพูดคำว่า “เรือ” ปฏิบัติทีละคนจนครบทุกคน
4. ครูบอกเด็กว่า เราจะมาเล่นเกมแข่งเรือ
 - 4.1 ครูให้เด็กนั่งเป็นวงกลม ครูนำไม้บล็อกมาวางให้เด็กดู
 - 4.2 ครูสาธิตและอธิบายวิธีการเล่นเกมแข่งเรือ ให้เด็กดูครูจะต่อไม้บล็อกเป็นรูปเรือให้เด็กดูเป็นแบบพร้อมกับวางภาพเรือไว้ ครูแบ่งเด็กออกเป็น 2 กลุ่ม โดยให้เด็กต่อไม้บล็อกเป็นรูปเรือเหมือนแบบของครู
 - 4.3 เด็กกลุ่มใดต่อเสร็จก่อนให้เด็กกลุ่มนั้นพูดคำว่า “เรือ” พร้อมกัน
 - 4.4 ครูให้เด็กทุกคนปฏิบัติเช่นเดียวกัน เด็กกลุ่มใดปฏิบัติได้ถูกต้องครูกล่าวคำชมเชย
5. ครูนำรูปภาพรถไฟ รถไฟ เรือ คราวหน้าลงสลับที่รูปภาพไปมาให้เด็กหยาบรูปภาพเรือพร้อมกับพูดคำว่า “เรือ” ปฏิบัติทีละคน ถ้าเด็กหยาบรูปภาพเรือไม่ได้ให้คอยหยาบใหม่ต่อจากเพื่อนคนสุดท้าย
6. ครูดูรูปภาพเรือและให้เด็กพูดคำว่า “เรือ” ให้เด็กปฏิบัติทีละคน
7. ครูแจกสมุดภาพให้เด็กคนละ 1 เล่ม ครูให้เด็กหยาบรูปภาพเรือ พร้อมกับพูดคำว่า “เรือ” และตาการูปภาพเรือติดในสมุด ปฏิบัติจนครบทุกคน

8. ครูแจกแบบฝึกหัดให้เด็กและอ่านคำสั่งให้เด็กฟังให้เด็กระบายสีภาพเรือ

การประเมินผล

1. สังเกตจากการทำกิจกรรม
2. สังเกตจากการวาดรูปภาพและการทำแบบฝึกหัด

หน่วยยานพาหนะ แผนการสอนที่ 16 เรื่องเครื่องบิน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เด็กสามารถพูดคำว่า “เครื่องบิน” ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

เครื่องบิน

สื่อการเรียนการสอน

1. ไม้บล็อกสี
2. รูปภาพเครื่องบิน รถ เรือ
3. สีเทียน
4. สมุดภาพสำหรับให้เด็กติดรูปภาพ 8 x 10 นิ้ว
5. กาว
6. ตะกร้า
7. แบบฝึกหัดเรื่องเครื่องบิน

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูนำรูปภาพเครื่องบินมาให้เด็กดู ครูชี้และพูดคำว่า “เครื่องบิน” นี่คือนะเครื่องบิน แล้วให้เด็กทุกคนพูด “เครื่องบิน”
2. ครูให้เด็กออกมาชี้รูปภาพเครื่องบินพร้อมกับพูดคำว่า “เครื่องบิน” ปฏิบัติทีละคน
3. ครูแจกรูปภาพเครื่องบินให้เด็กทุกคน คนละ 1 ภาพ ครูให้เด็กดูรูปภาพเครื่องบิน พร้อมกับพูดคำว่า “เครื่องบิน” ปฏิบัติทีละคนจนครบทุกคน
4. ครูบอกเด็กว่า เราจะมาเล่นเกมประลองความเร็ว
 - 4.1 ครูให้เด็กนั่งเป็นวงกลม ครูนำไม้บล็อกมาวางให้เด็กดู
 - 4.2 ครูสาธิตและอธิบายวิธีการเล่นเกมประลองความเร็วให้เด็กดู ครูจะต่อไม้บล็อกเป็นรูปเครื่องบินให้เด็กเป็นแบบพร้อมกับวางภาพเครื่องบินไว้ ครูแบ่งเด็กออกเป็น 2 กลุ่ม โดยให้เด็กต่อไม้บล็อกเป็นรูปเครื่องบินเหมือนแบบของครู
 - 4.3 ครูให้เด็กออกมาต่อไม้บล็อกเป็นรูปเครื่องบินแข่งกันในแต่ละกลุ่ม
 - 4.4 เด็กกลุ่มใดต่อเสร็จก่อนให้เด็กกลุ่มนั้นพูดคำว่า “เครื่องบิน” พร้อมกัน
 - 4.5 ครูให้เด็กทุกคนปฏิบัติเช่นเดียวกัน เด็กกลุ่มใดปฏิบัติได้ถูกต้องครูกล่าวคำชมเชย
5. ครูนำรูปภาพเครื่องบิน รถไฟ เรือ คำนวณน้ำหนักที่รูปภาพไปมาให้เด็กหยิบรูปภาพเครื่องบินพร้อมกับพูดคำว่า “เครื่องบิน” ปฏิบัติทีละคน ถ้าเด็กหยิบภาพเครื่องบินไม่ได้ให้คอยหยิบใหม่ต่อจากเพื่อนคนสุดท้าย

6. ครูทูลรูปภาพเครื่องบินและให้เด็กพูดคำว่า “เครื่องบิน” ให้เด็กปฏิบัติทีละคน
7. ครูแจกสมุดให้เด็กคนละ 1 เล่ม ครูให้เด็กหยาบรูปภาพเครื่องบิน พร้อมกับพูดคำว่า “เครื่องบิน” และทากาวรูปภาพเครื่องบินติดในสมุด ปฏิบัติจนครบทุกคน
8. ครูแจกแบบฝึกหัดให้เด็กและอ่านคำสั่งให้เด็กฟังให้เด็กระบายสีภาพเครื่องบิน.

การประเมินผล

1. สังเกตจากการทำกิจกรรม
2. สังเกตจากการติดรูปภาพและการทำแบบฝึกหัด

หน่วยสี

แผนการสอนที่ 17 เรื่องสีขาว

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เด็กสามารถพูดคำว่า “สีขาว” ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

สีขาว

สื่อการเรียนการสอน

1. ไม้บล็อกสีขาว
2. ไม้บล็อกสีแดง
3. ไม้บล็อกสีเหลือง
4. รูปภาพสีขาว สีแดง สีเหลือง
5. สีไม้
6. สมุดภาพสำหรับให้เด็กติดรูปภาพ 8 x 10 นิ้ว
7. กล่องใส่รูปภาพ
8. ตะกร้า
9. กาว
10. แบบฝึกหัดเรื่องสีขาว

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูหยิบไม้บล็อกสีขาวขึ้นมา 1 อัน ให้เด็กดู ครูพูดว่า “สีขาว” ให้เด็กทุกคนพูดตามครูว่า “สีขาว”
2. ครูหยิบรูปภาพสีขาวให้เด็กดู ครูพูดว่า “สีขาว” ให้เด็กทุกคนพูดตามครูว่า “สีขาว”
3. ครูแจกไม้บล็อกสีขาวให้เด็กทุกคนคนละ 1 อัน ครูเรียกชื่อเด็กคนใดให้เด็กคนนั้นชูไม้บล็อกสีขาวขึ้น พร้อมกับพูดคำว่า “สีขาว” ปฏิบัติทีละคนจนครบทุกคน และครูเก็บไม้บล็อกสีขาวจากเด็กทุกคน
4. ครูบอกเด็กว่า เรามาเล่นเกมหาคู่
 - 4.1 ครูนำไม้บล็อกสีขาวมาวางไว้ตรงกลางวงกลมที่เด็กนั่ง
 - 4.2 ครูอธิบายและสาธิตวิธีการเล่นเกมหาคู่ โดยให้เด็กหาคู่ไม้บล็อกสีขาวจับคู่กัน 1 คู่ (เฉพาะสีขาวเท่านั้น) เด็กที่หยิบไม้บล็อกสีขาวคู่กันได้ถูกต้อง ให้ชูไม้บล็อกสีขาวพร้อมกับพูดคำว่า “สีขาว” และนำไปวางคู่กันหน้าห้อง
 - 4.3 ครูให้เด็กทุกคนเตรียมพร้อม ถ้าครูเรียกชื่อเด็กคนใดให้คนนั้นเดินไปหยิบไม้บล็อกในตะกร้า เด็กที่ปฏิบัติได้ถูกต้อง ครูกล่าวชมเชยและให้ไปนั่งคอยเพื่อน ปฏิบัติจนครบทุกคน

4.4 ครูนำรูปภาพสีขาว อย่างละ 1 สี ใส่ในกล่อง ให้เด็กปฏิบัติที่ละคนหยิบรูปภาพสีขาวจากในกล่อง เด็กที่หยิบรูปภาพสีขาวได้ถูกต้อง ให้รูปภาพสีขาวพร้อมกับคำพูดว่า “สีขาว” และนำรูปภาพสีขาวไปติดบนกระดานดำเด็กปฏิบัติได้ถูกต้องครูกล่าวชมเชย ถ้าเด็กหยิบไม่ถูก ให้ใส่รูปภาพในกล่องเหมือนเดิม และให้หยิบใหม่ปฏิบัติให้ถูกต้องจนครบทุกคน

5. ครูชูไม้บล็อกสีขาว ให้เด็กพูดคำว่า “สีขาว” ปฏิบัติที่ละคน
6. ครูแจกสมุดภาพให้เด็กคนละ 1 เล่ม ให้เด็กหยิบรูปภาพสีขาว พร้อมกับพูดคำว่า “สีขาว” และทากาวรูปภาพสีขาว 1 ภาพ ติดในสมุด ปฏิบัติให้จนครบทุกคน
7. ครูแจกแบบฝึกหัดให้เด็กและอ่านคำสั่งให้เด็กฟังให้เด็กวงกลมภาพที่เป็นสีขาว

การประเมินผล

1. สังเกตจากการทำกิจกรรม
2. สังเกตจากการติดรูปภาพและการทำแบบฝึกหัด

หน่วยสี

แผนการสอนที่ 18 เรื่องสีแดง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เด็กสามารถพูดคำว่า “สีแดง” ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

สีแดง

สื่อการเรียนการสอน

1. ไม้บล็อกสีขาว
2. ไม้บล็อกสีแดง
3. ไม้บล็อกสีเหลือง
4. รูปภาพสีขาว สีแดง สีเหลือง
5. สีไม้
6. สมุดภาพสำหรับให้เด็กติดรูปภาพ 8 x 10 นิ้ว
7. กล่องใส่รูปภาพ
8. กาว
9. แบบฝึกหัดเรื่องสีเขียน

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูหยิบไม้บล็อกสีแดงมาให้เด็กดู ครูชี้และพูดว่า “สีแดง” แล้วให้เด็กทุกคนพูดว่า “สีแดง” ตามครู
2. ครูหยิบรูปภาพสีแดงให้เด็กดู ครูพูดว่า “สีแดง” ให้เด็กทุกคนพูดตามครูว่า “สีแดง”
3. ครูแจกไม้บล็อกสีแดงให้เด็กทุกคนคนละ 1 อัน ครูเรียกชื่อเด็กคนใดให้เด็กคนนั้นชูไม้บล็อกสีแดงขึ้น พร้อมกับพูดคำว่า “สีแดง” ปฏิบัติทีละคนจนครบทุกคน และครูเก็บไม้บล็อกสีแดงจากเด็กทุกคน
4. ครูบอกเด็กว่า เรามาเล่นเกมหาคู่
 - 4.1 ครูนำไม้บล็อกสีแดงมาวางไว้ตรงกลางวงกลมที่เด็กนั่ง
 - 4.2 ครูอธิบายและสาธิตวิธีการเล่นเกมหาคู่ โดยให้เด็กหาคู่ไม้บล็อกสีแดงจับคู่กัน 1 คู่ (เฉพาะสีแดงเท่านั้น) เด็กที่หยิบไม้บล็อกสีแดงคู่กันได้ถูกต้อง ให้ชูไม้บล็อกสีแดงพร้อมกับพูดคำว่า “สีแดง” และนำไปวางคู่กันหน้าห้อง
 - 4.3 ครูให้เด็กทุกคนเตรียมพร้อม ถ้าครูเรียกชื่อเด็กคนใดให้คนนั้นเดินไปหยิบไม้บล็อกในตะกร้า เด็กที่ปฏิบัติได้ถูกต้อง ครูกล่าวชมเชยและให้ไปนั่งคอยเพื่อน ปฏิบัติจนครบทุกคน

4.4 ครูนำรูปภาพสีแดง อย่างละ 1 สี ใส่ในกล่อง ให้เด็กปฏิบัติทีละคน หยิบรูปภาพสีแดง จากในกล่อง เด็กที่หยิบรูปภาพสีแดงได้ถูกต้อง ให้รูปภาพสีแดงพร้อมกับพูดคำว่า “สีแดง” และนำรูปภาพสีแดงไปติดบนกระดานดำเด็กปฏิบัติได้ถูกต้องครูกล่าวชมเชย ถ้าเด็กหยิบไม่ถูก ให้ใส่รูปภาพในกล่องเหมือนเดิม และให้หยิบใหม่ ปฏิบัติให้ถูกต้องจนครบทุกคน

5. ครูชูไม้บล็อกสีแดง ให้เด็กพูดคำว่า “สีแดง” ปฏิบัติทีละคน
6. ครูแจกสมุดภาพให้เด็กคนละ 1 เล่ม ให้เด็กหยิบรูปภาพสีแดง พร้อมกับพูดคำว่า “สีแดง” และทากาวรูปภาพสีแดง 1 ภาพ ติดในสมุด ปฏิบัติให้จนครบทุกคน
7. ครูแจกแบบฝึกหัดให้เด็กและอ่านคำสั่งให้เด็กฟัง จากนั้นให้เด็กระบายภาพสตรอเบอรี่ ด้วยสีแดง

การประเมินผล

1. สังเกตจากการทำกิจกรรม
2. สังเกตจากการติดรูปภาพและการทำแบบฝึกหัด

หน่วยสี

แผนการสอนที่ 19 เรื่องสีเหลือง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เด็กสามารถพูดคำว่า "สีเหลือง" ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

สีเหลือง

สื่อการเรียนการสอน

1. ไม้บล็อกสีเหลือง
2. ไม้บล็อกสีขาว
3. ไม้บล็อกสีแดง
4. รูปภาพสีเหลือง สีแดง สีขาว
5. สีไม้
6. สมุดภาพสำหรับให้เด็กติดรูปภาพ 8 x 10 นิ้ว
7. กาว
8. นกหวีด
9. โต้ะ
10. ตะกร้า
11. แบบฝึกหัดเรื่องสีเหลือง

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูหยิบไม้บล็อกสีเหลืองมาให้เด็กดู ครูชี้และพูดว่า "นี่คือ สีเหลือง" แล้วให้เด็กทุกคนพูดคำว่า "สีเหลือง"
2. ครูให้เด็กออกมาชี้ไม้บล็อกสีเหลืองที่โต้ะ พร้อมกับพูดคำว่า "สีเหลือง" ปฏิบัติทีละคน
3. ครูหยิบรูปภาพสีเหลือง และชี้ที่รูปภาพสีเหลืองพร้อมกับพูดคำว่า "สีเหลือง" ปฏิบัติทีละคน
4. ครูบอกเด็กว่า เราจะมาเล่นเกมคู่แฝด
 - 4.1 ครูให้เด็กนั่งเป็นรูปครึ่งวงกลม ครูนำรูปภาพสีเหลืองไปติดไว้ที่กระดาน 1 ภาพ และครูนำไม้บล็อกสีเหลือง สีขาว สีแดง วางไว้บนโต้ะ
 - 4.2 ครูอธิบายและสาธิตวิธีการเล่นเกมคู่แฝดให้เด็กดู ให้เด็กฟังสัญญาณและครูเป่านกหวีดให้เด็กออกมาหยิบไม้บล็อกที่วางไว้บนโต้ะ หยิบมาวางให้ตรงกับรูปภาพที่ติดไว้บนกระดาน เด็กที่หยิบไม้บล็อกสีเหลืองได้ถูกต้อง ให้ชูไม้บล็อกสีเหลืองพร้อมกับพูดคำว่า "สีเหลือง" และนำไม้บล็อกสีเหลืองไปวางไว้หน้าห้อง

4.3 ครูให้เด็กทุกคนเตรียมพร้อม ครูเป่านกหวีดให้เด็กทุกคนปฏิบัติ เด็กที่ปฏิบัติได้ถูกต้อง ครูกล่าวคำชมเชย เด็กที่ยังไม่ปฏิบัติไม่ถูกต้องให้ปฏิบัติใหม่ให้ถูกต้อง และปฏิบัติให้ถูกต้องจนครบทุกคน

4.4 ครูนำรูปภาพสีเหลือง สีขาว สีแดง ใส่รวมกันในกล่องและให้เด็กหยิบสีเหลือง พร้อมกับพูดคำว่า “สีเหลือง” ปฏิบัติทีละคน

5. ครูชูไม้บล็อกสีเหลืองให้เด็กพูดคำว่า “สีเหลือง” ปฏิบัติทีละคน
6. ครูแจกสมุดให้เด็กคนละ 1 เล่ม ให้เด็กหยิบรูปภาพสีเหลือง พร้อมกับพูดคำว่า “สีเหลือง” และทาการรูปภาพสีเหลือง 1 ภาพติดในสมุด ปฏิบัติจนครบทุกคน
7. ครูแจกแบบฝึกหัดให้เด็กและอ่านคำสั่งให้เด็กฟังแล้วให้เด็กระบายภาพกล้วยด้วยสีเหลือง

การประเมินผล

1. สังเกตจากการทำกิจกรรมของเด็ก
2. สังเกตการติดรูปภาพและการทำแบบฝึกหัดเรื่องสีเหลือง

หน่วยสี

แผนการสอนที่ 20 เรื่องสีน้ำเงิน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เด็กสามารถพูดคำว่า “สีน้ำเงิน” ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

สีน้ำเงิน

สื่อการเรียนการสอน

1. ไม้บล็อกสีน้ำเงิน
2. ไม้บล็อกสีขาว
3. ไม้บล็อกสีแดง
4. รูปภาพสีน้ำเงิน สีแดง สีขาว
5. สีไม้
6. สมุดภาพสำหรับเด็กติดรูปภาพ 8 x 10 นิ้ว
7. กลัง
8. กาว
9. โต๊ะ
10. แบบฝึกหัดเรื่องสีน้ำเงิน

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูหยิบไม้บล็อกสีน้ำเงินมาให้เด็กดู ครูชี้และพูดว่า “นี่คือสีน้ำเงิน” แล้วให้เด็กทุกคนพูดคำว่า “สีน้ำเงิน”
2. ครูให้เด็กออกมาชี้ไม้บล็อกสีน้ำเงินที่โต๊ะ พร้อมกับพูดคำว่า “สีน้ำเงิน” ปฏิบัติทีละคน
3. ครูหยิบรูปภาพสีน้ำเงิน และชี้ที่รูปภาพสีน้ำเงินพร้อมกับพูดคำว่า “สีน้ำเงิน” ปฏิบัติทีละคน
4. ครูบอกเด็กว่า เราจะมาเล่นเกมจับคู่สีน้ำเงิน
 - 4.1 ครูให้เด็กนั่งเป็นรูปครึ่งวงกลม ครูนำไม้บล็อกสีน้ำเงินจากกล่องมาวางไว้ตรงกลางวงกลมที่เด็กนั่ง
 - 4.2 ครูอธิบายและสาธิตวิธีการเล่นเกมจับคู่สีน้ำเงิน โดยการให้เด็กหาคู่ไม้บล็อกสีน้ำเงินจับคู่กัน 1 คู่ (เฉพาะสีน้ำเงินเท่านั้น) เด็กหยิบไม้บล็อกสีน้ำเงินคู่กันให้ถูกต้อง ให้คู่ไม้บล็อกสีน้ำเงินพร้อมกับพูดคำว่า “สีน้ำเงิน”
 - 4.3 ครูให้เด็กทุกคนเตรียมพร้อม ออกมาทีละคนตามครูเรียกชื่อเด็กคนใดคนนั้นเดินไปหยิบไม้บล็อกในกล่อง เด็กปฏิบัติได้ถูกต้อง ครูกล่าวคำชมเชย และให้ไปนั่งในวงกลมที่เดิม ปฏิบัติจนครบทุกคน

4.4 ครูนำรูปภาพสีน้ำเงิน สีแดง สีขาว อย่างละรูปใส่ลงในกล่อง ให้เด็กปฏิบัติทีละคน โดยการหยิบสีน้ำเงินในกล่อง เด็กที่หยิบรูปภาพสีน้ำเงินได้ถูกต้อง ให้ชูรูปภาพสีน้ำเงินพร้อมกับพูดคำว่า “สีน้ำเงิน” และนำรูปภาพสีน้ำเงินไปติดบนกระดานดำ เด็กกล่าวได้ถูกต้อง ครูกล่าวคำชมเชย ถ้าเด็กหยิบไม่ถูกต้องให้ใส่รูปภาพในกล่องเหมือนเดิม และให้หยิบใหม่ปฏิบัติจนครบทุกคน

5. ครูแจกสมุดให้กับเด็กคนละ 1 เล่ม ให้หยิบรูปภาพสีน้ำเงิน พร้อมกับพูดคำว่า “สีน้ำเงิน” และทากาวสีน้ำเงิน 1 ภาพ ติดในสมุด ปฏิบัติจนครบทุกคน

6. ครูแจกแบบฝึกหัดให้เด็กและอ่านคำสั่งให้เด็กฟังให้เด็กระบายสีภาพลูกโป่งด้วยสีน้ำเงิน

การประเมินผล

1. สังเกตขณะทำกิจกรรม
2. สังเกตจากการติดรูปภาพและการทำแบบฝึกหัด

หน่วยรูปทรง แผนการสอนที่ 21 เรื่องวงกลม

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เด็กสามารถพูดคำว่า “วงกลม” ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

วงกลม

สื่อการเรียนการสอน

1. ไม้บล็อครูปทรงวงกลม
2. ไม้บล็อครูปทรงครึ่งวงกลม
3. รูปภาพวงกลม ครึ่งวงกลม
4. สมุดภาพสำหรับให้เด็กติดภาพขนาด 8 x 10 นิ้ว
5. กาว
6. สติกเกอร์รูปทรงวงกลมสำหรับติดลงบนสมุด
7. ตะกร้า
8. แบบฝึกหัดเรื่องวงกลม

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูหยิบไม้บล็อครูปทรงวงกลมในตะกร้ามาให้เด็กดู พร้อมกับถามเด็กว่า “นี่คือรูปทรงอะไร” ถ้าเด็กตอบไม่ได้ ครูจะบอกเด็กว่านี่คือ “วงกลม”
2. ครูหยิบไม้บล็อครูปทรงวงกลมในตะกร้ามาให้เด็กดู ครูบอกชื่อไม้บล็อครูปทรงวงกลมให้เด็กฟังแล้วครูทำท่าทางวาดวงกลมในอากาศ และให้เด็กวาดรูปทรงวงกลมในอากาศตามครู
3. ครูนำไม้บล็อควงกลมไปติดที่กระดานดำแล้วครูชี้ที่ไม้บล็อครูปทรงวงกลม โดยครูพูดว่า “วงกลม” แล้วให้เด็กพูดตามที่ละคน
4. ครูให้เด็กเล่นเกมลูกบอลกลิ้ง โดยครูอธิบายและสาธิตวิธีการเล่นเกม และบอกชื่อเกมให้เด็กฟัง
 - 4.1 ครูวางตะกร้าไว้ 2 ใบ แล้วอีกฝั่งหนึ่งวางตะกร้าไม้บล็อควั 2 ใบ โดยตะกร้าห่างกัน 1 เมตร
 - 4.2 ครูแบ่งเด็กเป็น 2 กลุ่ม พร้อมกับแจกอุปกรณ์ในการเล่นให้แต่ละกลุ่ม
 - 4.3 วิธีการเล่นให้กลิ้งไม้บล็อครูปทรงวงกลมให้เข้าตะกร้าที่วางไว้ ถ้าเด็กกลุ่มไหนกลิ้งเข้าตะกร้าได้มาก ฝ่ายนั้นเป็นฝ่ายชนะ
 - 4.4 ให้คำชมเชยโดยการปรบมือให้เด็กกลุ่มที่ชนะ
5. ครูแจกสมุดภาพให้เด็กคนละ 1 เล่ม ให้เด็กหยิบรูปสติกเกอร์รูปทรงวงกลม พร้อมกับพูดคำว่า “วงกลม” ปฏิบัติจนครบทุกคน

3. ครูแจกแบบฝึกหัดให้เด็กและอ่านคำสั่งให้เด็กฟังให้ได้กระบายสีภาพวงกลม

การประเมินผล

1. สังเกตการทำกิจกรรม
2. สังเกตการทำแบบฝึกหัด

หน่วยรูปทรง แผนการสอนที่ 22 เรื่องเครื่องวงกลม

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เด็กสามารถพูดคำว่า “เครื่องวงกลม” ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

เครื่องวงกลม

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. ไม้บล็อกรูปทรงเครื่องวงกลม
2. ไม้บล็อกรูปทรงวงกลม
3. รูปภาพเครื่องวงกลม
4. สีไม้
5. สมุดภาพสำหรับให้เด็กติดภาพขนาด 8 x 10 นิ้ว
6. กาว
7. ตะกร้า
8. แบบฝึกหัดเรื่องเครื่องวงกลม

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูหยิบไม้บล็อกเครื่องวงกลมให้เด็กดู ครูชี้และพูดว่า “นี่คือ เครื่องวงกลม” และให้เด็กทุกคนพูดคำว่า “เครื่องวงกลม”
2. ครูหยิบรูปภาพเครื่องวงกลมให้เด็กดู ครูชี้และพูดว่า “เครื่องวงกลม” และให้เด็กทุกคนพูดว่า “เครื่องวงกลม”
3. ครูให้เด็กออกมาชี้ไม้บล็อกเครื่องวงกลมที่ละคน พร้อมกับพูดคำว่า “เครื่องวงกลม”
4. ครูบอกเด็กว่า เรามาเล่นเกมพระจันทร์ตกน้ำ
 - 4.1 ครูให้เด็กนั่งเป็นรูปเครื่องวงกลม ครูแจกไม้บล็อกเครื่องวงกลมให้เด็กทุกคน ครูอธิบายวิธีการเล่น ถ้าครูเรียกชื่อใคร ให้เด็กหยิบไม้บล็อกไปหยดในกล่อง พร้อมกับพูดว่า “เครื่องวงกลม”
 - 4.2 ครูให้เด็กปฏิบัติที่ละคนจนครบทุกคน ถ้าเด็กปฏิบัติได้ถูกต้องครูชมเชย
 - 4.3 ครูแจกรูปภาพเครื่องวงกลมให้เด็กคนละ 1 ภาพ และให้เด็กจับคู่กัน 2 คน พร้อมกับพูดคำว่า “เครื่องวงกลม” ให้เด็กปฏิบัติที่ละคน ให้ถูกต้องจนครบทุกคน
5. ครูชูไม้บล็อกเครื่องวงกลม และให้เด็กพูดคำว่า “เครื่องวงกลม” ปฏิบัติที่ละคน
6. ครูแจกสมุดให้เด็กคนละ 1 เล่ม ครูให้เด็กหยิบรูปภาพเครื่องวงกลมพร้อมกับพูดคำว่า “เครื่องวงกลม” และทากาวรูปภาพเครื่องวงกลม 1 ภาพ ติดในสมุด
7. ครูแจกแบบฝึกหัดให้เด็กและอ่านคำสั่งให้เด็กฟัง จากนั้นให้เด็กระบายสีภาพวงกลม

การประเมินผล

1. สังเกตจากการทำกิจกรรมและการเล่นเกมของเด็ก
2. สังเกตจากการทำแบบฝึกหัดของเด็ก

หน่วยรูปทรง แผนการสอนที่ 23 เรื่องสี่เหลี่ยม

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เด็กสามารถพูดคำว่า “สี่เหลี่ยม” ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

สี่เหลี่ยม

สื่อการเรียนการสอน

1. ไม้บล็อกรูปทรงสี่เหลี่ยม
2. ไม้บล็อกรูปทรงสามเหลี่ยม
3. รูปภาพสี่เหลี่ยม
4. สีไม้
5. สมุดภาพสำหรับให้เด็กติดภาพขนาด 8 x 10 นิ้ว
6. กาว
7. ตะกร้า
8. แบบฝึกหัดเรื่องสี่เหลี่ยม

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูหยิบไม้บล็อกรูปทรงสี่เหลี่ยมให้เด็กดู ครูชี้ที่ไม้บล็อกรูปทรงสี่เหลี่ยม และพูดว่า “สี่เหลี่ยม” ให้เด็กทุกคนพูดตามครูว่า “สี่เหลี่ยม”
2. ครูหยิบรูปภาพสี่เหลี่ยมให้เด็กดู ครูพูดว่า “สี่เหลี่ยม” ให้เด็กทุกคนพูดตามครูว่า “สี่เหลี่ยม”
3. ครูแจกไม้บล็อกรูปทรงสี่เหลี่ยมให้เด็กคนละ 1 อัน ครูเรียกชื่อเด็กคนใดให้เด็กคนนั้นชูไม้บล็อกรูปทรงสี่เหลี่ยม พร้อมกับพูดคำว่า “สี่เหลี่ยม” ปฏิบัติทีละคนจนครบทุกคน แล้วครูเก็บไม้บล็อกรูปทรงสี่เหลี่ยมจากเด็กทุกคน
4. ครูบอกเด็กว่า เรามาเล่นเกมหน้าต่างประหลาด
 - 4.1 ครูแบ่งเด็กออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 4 คน และครูแจกไม้บล็อกรูปทรงสี่เหลี่ยมให้เด็กทุกคนคนละ 1 อัน
 - 4.2 ครูอธิบายและสาธิตวิธีการเล่นเกมหน้าต่างประหลาดให้เด็กดู โดยครูจะนำรูปภาพหน้าต่างที่ต่อจากไม้บล็อกรูปทรงสี่เหลี่ยมต่อให้เป็นแบบ 1 ภาพ และให้เด็กวิ่งไปต่อให้เหมือนแบบในแต่ละกลุ่ม และพูดคำว่า “สี่เหลี่ยม” กลุ่มใดปฏิบัติเสร็จก่อน และปฏิบัติได้ถูกต้อง ครูกล่าวคำชมเชย
 - 4.3 ครูให้เด็กปฏิบัติทีละกลุ่ม โดยเริ่มจากกลุ่มที่ 1 กลุ่มที่ 2 เด็กปฏิบัติได้ถูกต้อง ครูกล่าวคำชมเชย ให้เด็กปฏิบัติจนครบทุกคน และครูเก็บไม้บล็อกรูปทรงสี่เหลี่ยมจากเด็ก
5. ครูชูไม้บล็อกรูปทรงสี่เหลี่ยมและให้เด็กพูดคำว่า “สี่เหลี่ยม” โดยให้เด็กปฏิบัติทีละคน

6. ครูแจกสมุดให้เด็กคนละ 1 เล่ม ครูให้เด็กหิบบรูปภาพรูปทรงสี่เหลี่ยม พร้อมกับพูดคำว่า “สี่เหลี่ยม” และทากาวรูปทรงสี่เหลี่ยม 1 ภาพ ติดในสมุด ปฏิบัติจนครบทุกคน
7. ครูแจกแบบฝึกหัดให้เด็กและอ่านคำสั่งให้เด็กฟังแล้วให้เด็กระบายสีภาพสี่เหลี่ยม

การประเมินผล

1. สังเกตการร่วมกิจกรรมของเด็ก
2. สังเกตจากการทำแบบฝึกหัดและติดรูปภาพรูปทรงสี่เหลี่ยม

หน่วยรูปทรง แผนการสอนที่ 24 เรื่องสามเหลี่ยม

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เด็กสามารถพูดคำว่า “สามเหลี่ยม” ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

สามเหลี่ยม

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. ไม้บรรทัดรูปทรงสามเหลี่ยม
2. ไม้บรรทัดรูปทรงสี่เหลี่ยม
3. รูปภาพรูปทรงสามเหลี่ยม
4. สีไม้
5. สมุดภาพสำหรับเด็กติดภาพขนาด 8 x 10 นิ้ว
6. กาว
7. ตะกร้า
8. แบบฝึกหัดเรื่องสามเหลี่ยม

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูหยิบไม้บรรทัดรูปทรงสามเหลี่ยมให้เด็กดู ครูชี้ที่ไม้บรรทัดรูปทรงสามเหลี่ยมและพูดคำว่า “สามเหลี่ยม” ให้เด็กทุกคนพูดคำว่า “สามเหลี่ยม”
2. ครูหยิบรูปภาพรูปทรงสามเหลี่ยมมาให้เด็กดู ครูชี้ที่รูปภาพรูปทรงสามเหลี่ยม และพูดคำว่า “สามเหลี่ยม” ให้เด็กทุกคนพูดคำว่า “สามเหลี่ยม”
3. ครูแจกไม้บรรทัดรูปทรงสามเหลี่ยมให้เด็กทุกคนคนละ 1 อัน ครูเรียกชื่อเด็กคนใดให้เด็กคนนั้นชูไม้บรรทัดรูปทรงสามเหลี่ยม พร้อมกับพูดคำว่า “สามเหลี่ยม” ปฏิบัติทีละคนจนครบทุกคน และครูเก็บไม้บรรทัดรูปทรงสามเหลี่ยมจากเด็กทุกคน
4. ครูบอกเด็กว่า เราจะมาเล่นเกมหาคูบ้าน
 - 4.1 ครูให้เด็กนั่งเป็นรูปวงกลม
 - 4.2 ครูอธิบายและสาธิตวิธีการเล่นเกมหาคูบ้าน ให้เด็กดูรูปบ้านจากรูปบ้าน และสาธิตการต่อบ้านให้เด็กดู ให้เด็กต่อไม้บรรทัดรูปทรงสามเหลี่ยมเป็นรูปบ้าน เมื่อต่อเสร็จแล้วให้พูดคำว่า “สามเหลี่ยม”
 - 4.3 ครูแจกไม้บรรทัดรูปทรงสามเหลี่ยมให้เด็กทุกคน คนละ 1 อัน และให้เด็กดูรูปภาพบ้านจากไม้บรรทัดรูปทรงสามเหลี่ยมที่ครูต่อให้เป็นแบบ ครูให้เด็กปฏิบัติทุกคน เด็กที่ปฏิบัติได้ถูกต้องครูกล่าวคำชมเชย

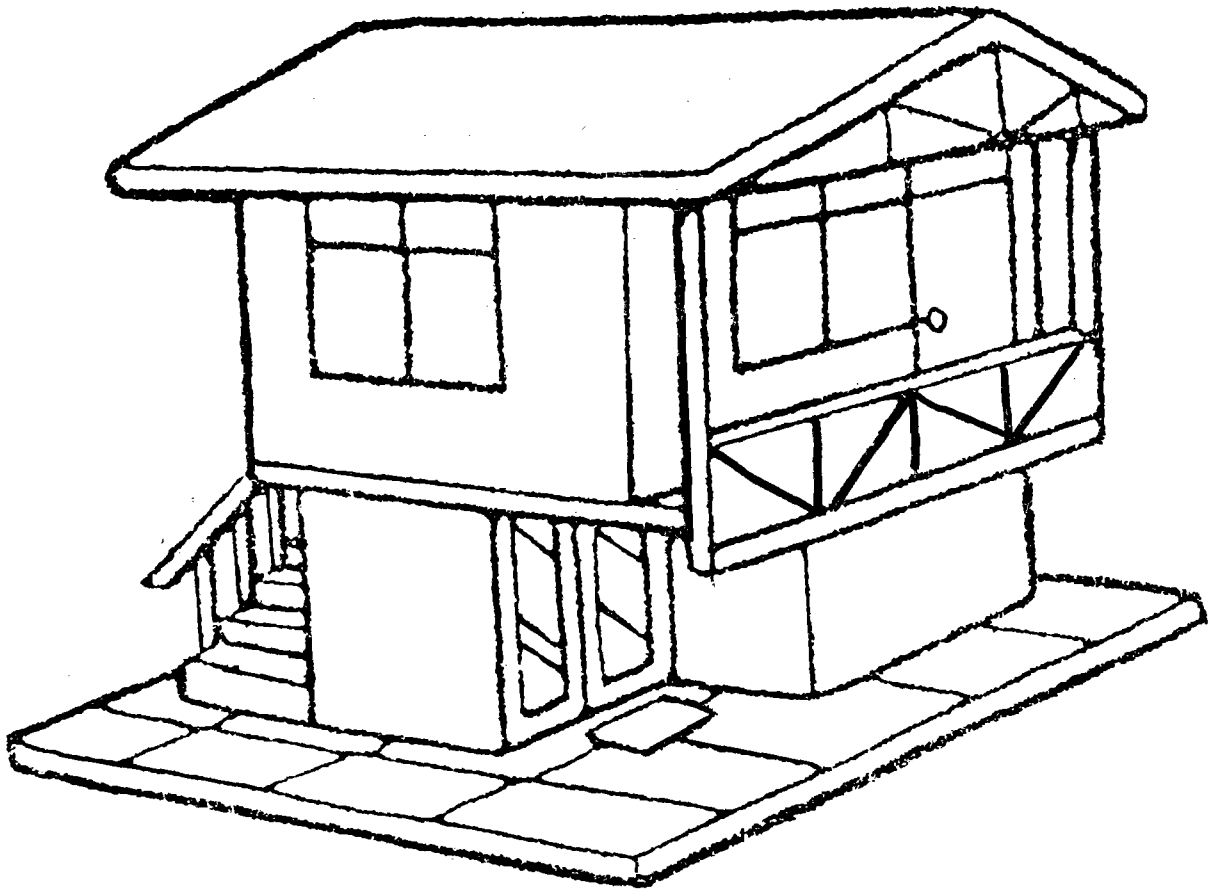
5. ครูนำรูปภาพรูปทรงสามเหลี่ยม สีเหลี่ยม วงกลม ให้เด็กหยิบรูปทรงสามเหลี่ยม พร้อมกับพูดคำว่า "สามเหลี่ยม" ปฏิบัติทีละคน ถ้าเด็กหยิบรูปภาพรูปสามเหลี่ยมไม่ได้ให้ไปต่อหลังเพื่อนคนสุดท้าย
6. ครูชูไม้บล็อกรูปทรงสามเหลี่ยม และให้เด็กพูดคำว่า "สามเหลี่ยม" ปฏิบัติทีละคน
7. ครูแจกสมุดให้เด็กคนละ 1 เล่ม ครูให้เด็กหยิบรูปภาพรูปทรงสามเหลี่ยมพร้อมกับพูดคำว่า "สามเหลี่ยม" และทากาวรูปภาพสามเหลี่ยม 1 ภาพ ติดในสมุด ปฏิบัติจนครบทุกคน
8. ครูแจกแบบฝึกหัดให้เด็กและอ่านคำสั่งให้เด็กฟัง จากนั้นให้เด็กระบายสีภาพสามเหลี่ยม

การประเมินผล

1. การสังเกตขณะที่เด็กทำกิจกรรม
2. สังเกตการติดภาพรูปทรงสามเหลี่ยมและทำแบบฝึกหัด

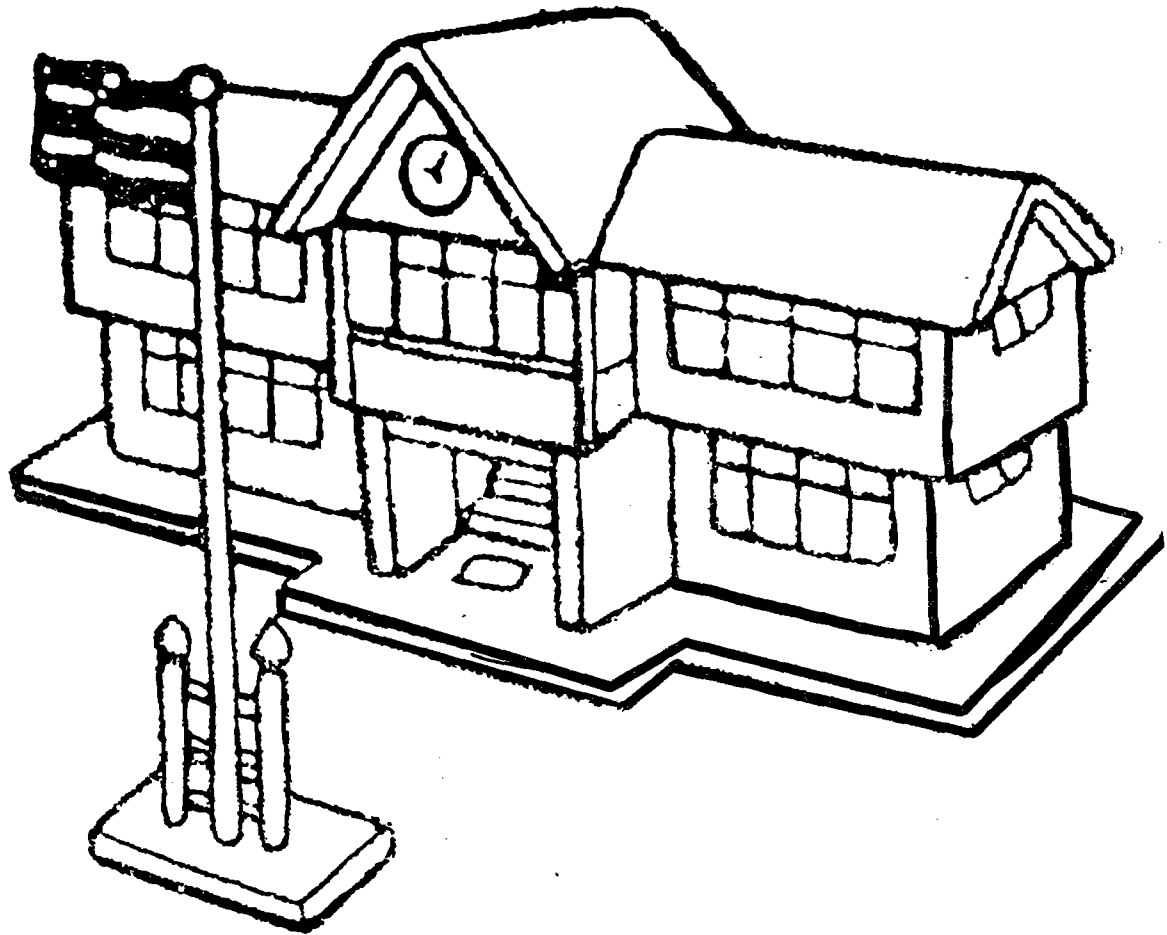
แบบฝึกหัดเรื่องบ้าน

ให้เด็กพูดชื่อบ้านและระบายสีภาพบ้าน

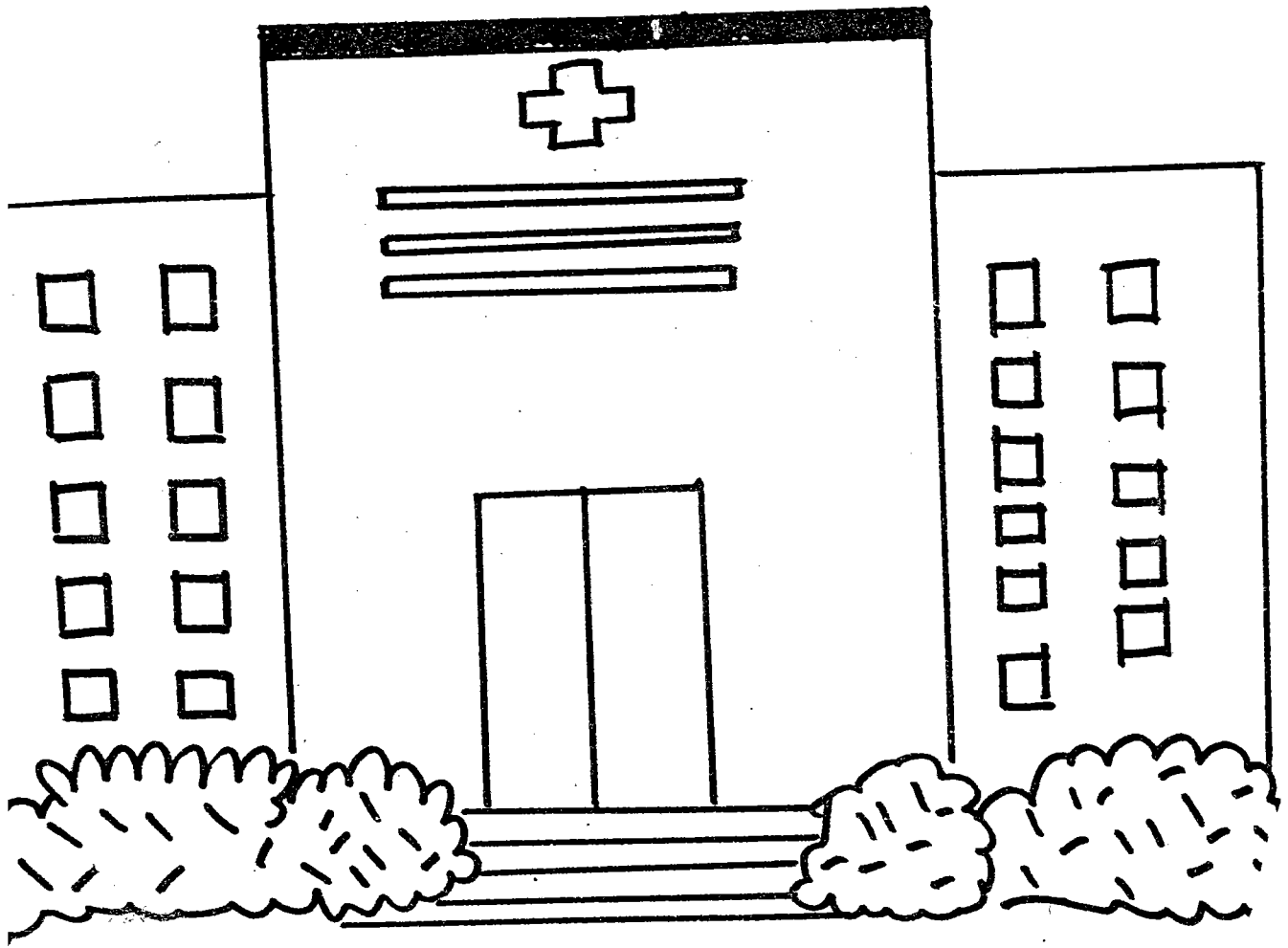
แบบฝึกหัดเรื่องโรงเรียน

ให้เด็กพูดชื่อโรงเรียนและระบายสีภาพโรงเรียน

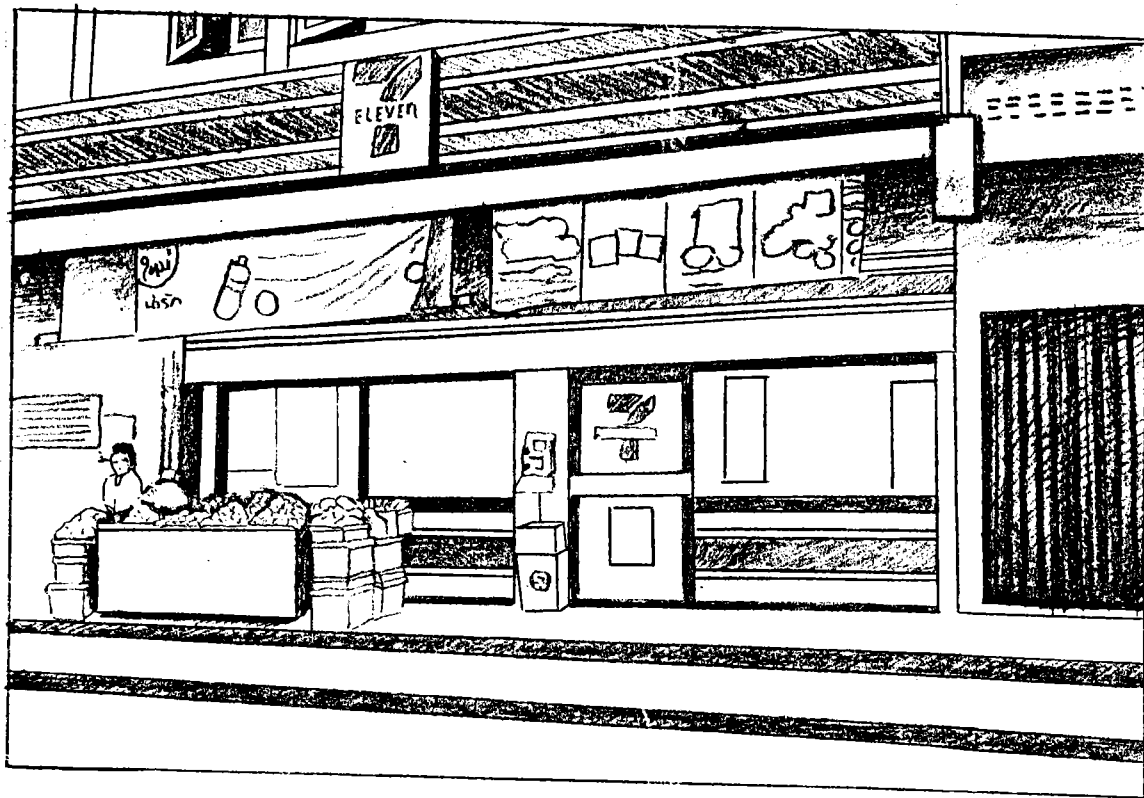

แบบฝึกหัดเรื่องโรงพยาบาล

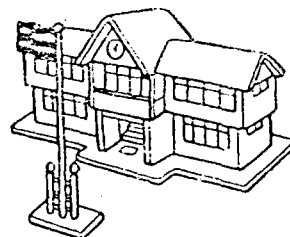
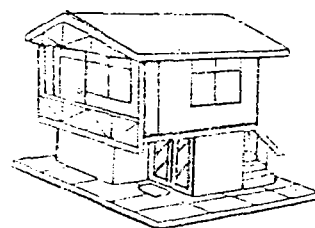
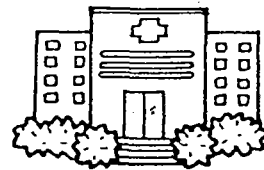
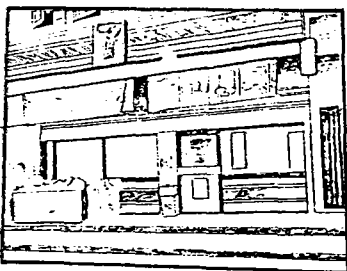
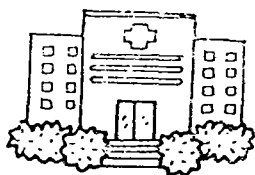
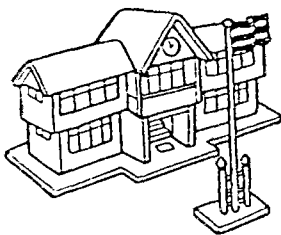
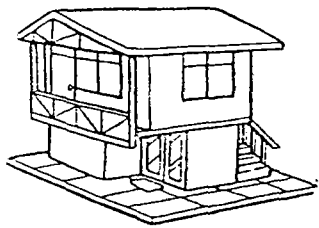
ให้เด็กพูดชื่อโรงพยาบาลและระบายสีภาพโรงพยาบาล

แบบฝึกหัดเรื่องร้านขายของ
ให้ได้กพุดชื่อร้านขายของและระบายสีภาพร้านขายของ

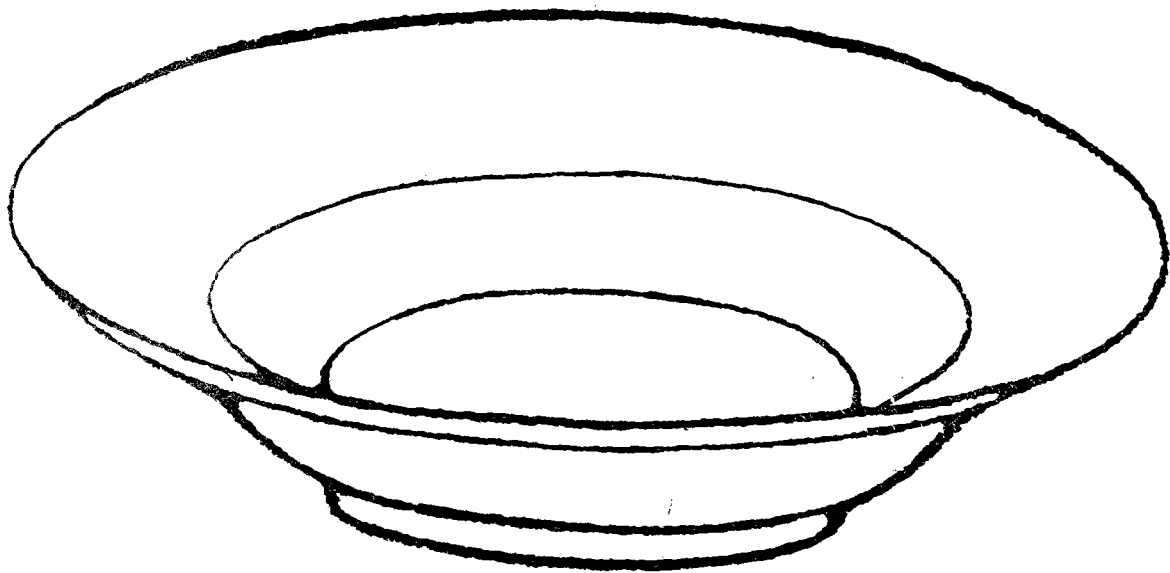

ให้เด็กโยงภาพจับคู่สถานที่ที่เหมือนกัน

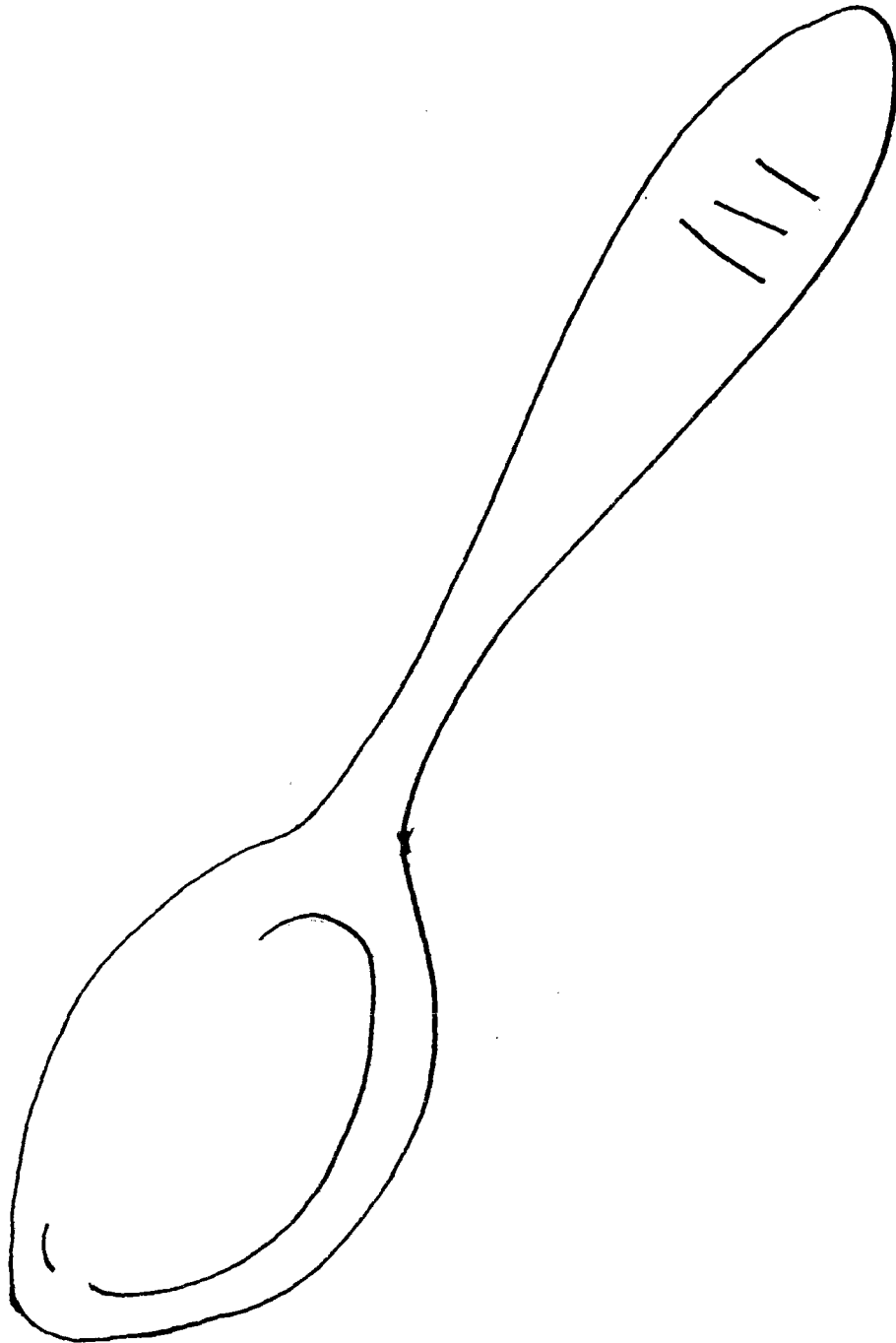
แบบฝึกหัดเรื่องงาน

ให้เด็กพูดชื่องานและระบายสีภาพงาน

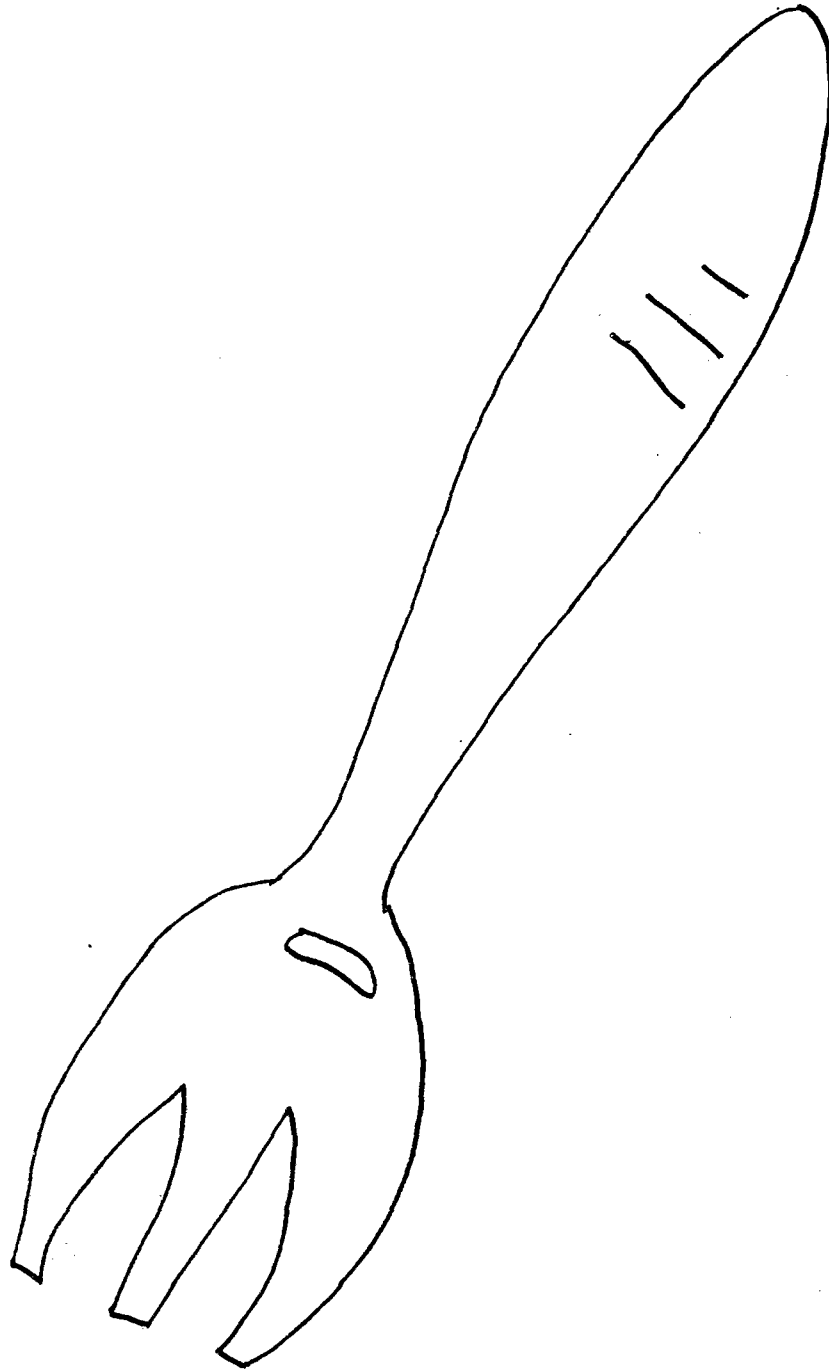
แบบฝึกหัดเรื่องซ้อน

ให้เด็กพูดชื่อซ้อนและระบายสีภาพซ้อน

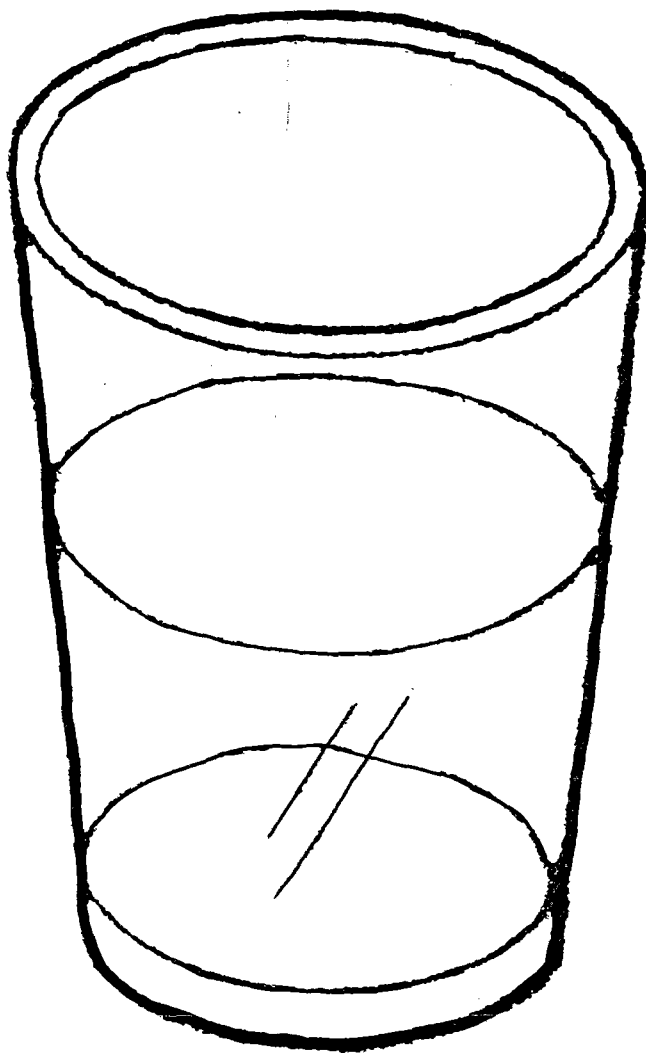

แบบฝึกหัดเรื่องส้อม

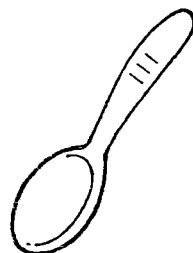
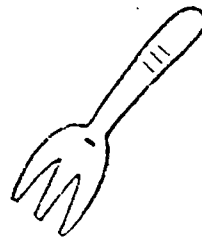
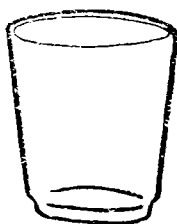
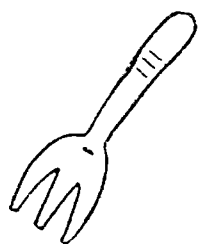
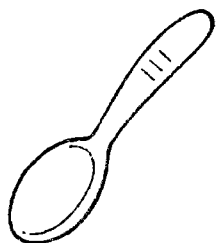
ให้เด็กพูดชื่อส้อมและระบายสีภาพส้อม

แบบฝึกหัดเรื่องแก้วน้ำ
ให้เด็กพูดชื่อแก้วน้ำและระบายสีภาพแก้วน้ำ

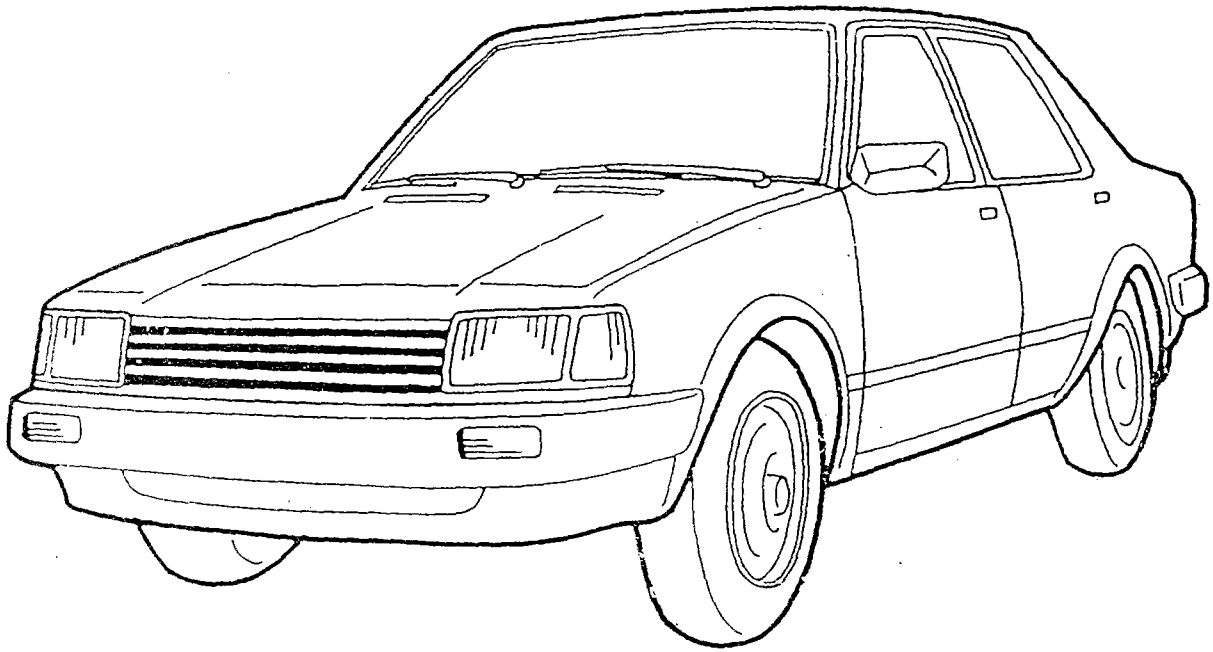

ให้เด็กโยงภาพจับคู่อุปกรณ์ที่ใช้ในการรับประทานอาหารที่เหมือนกัน

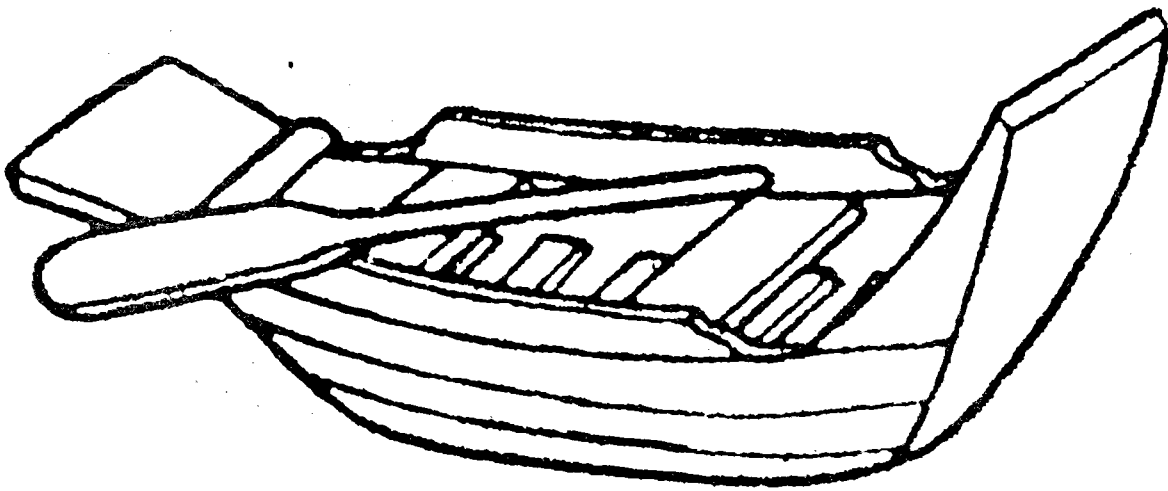
แบบฝึกหัดเรื่องรถยนต์

ให้เด็กพูดชื่อรถยนต์และระบายสีภาพรถยนต์

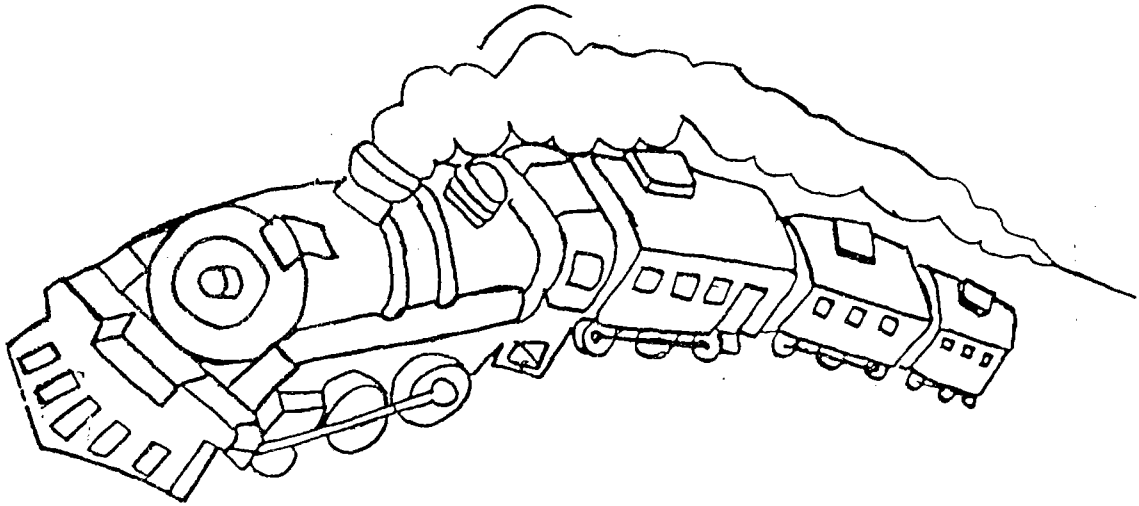
แบบฝึกหัดเรื่องเรือ

ให้ได้กพุดชื่อเรือและระบายสีภาพเรือ

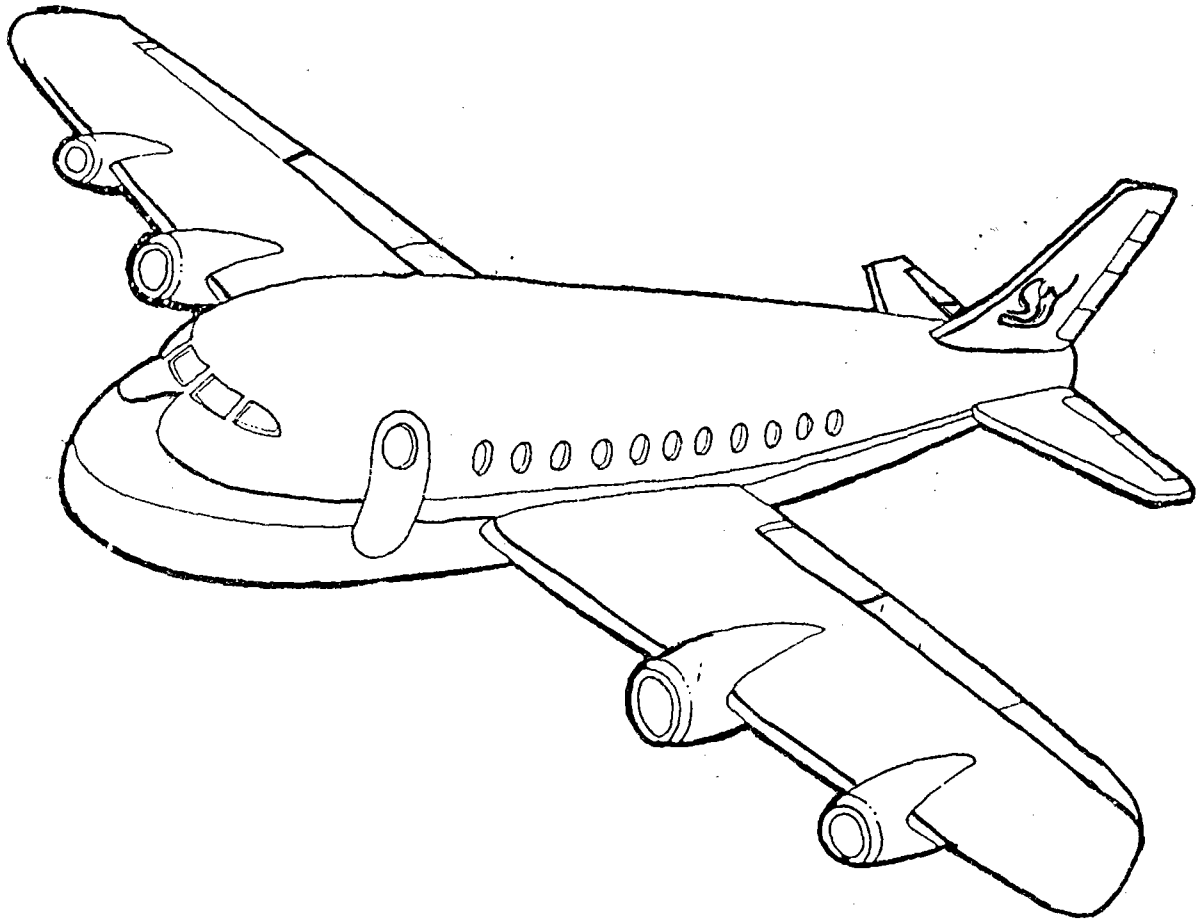
แบบฝึกหัดเรื่องรถไฟ

ให้เด็กพูดชื่อรถไฟและระบายสีภาพรถไฟ

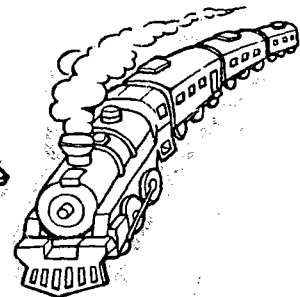
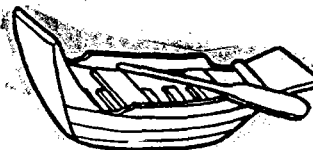
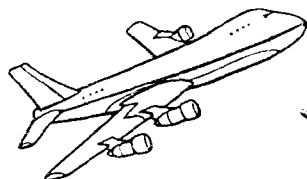
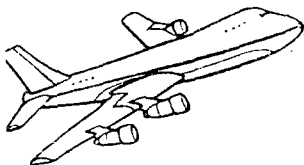
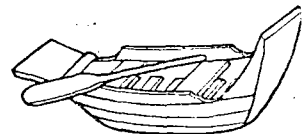
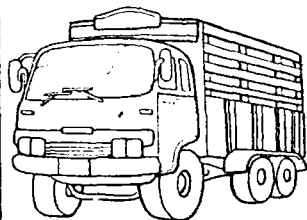
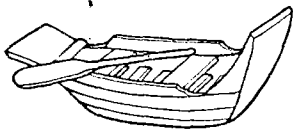
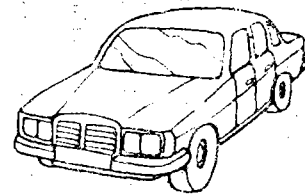
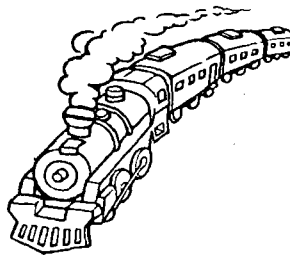
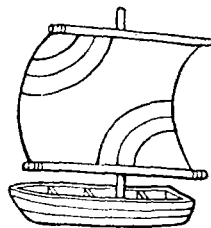
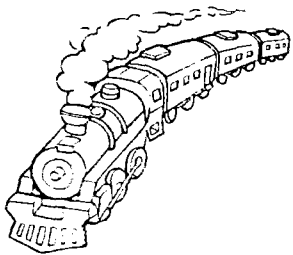
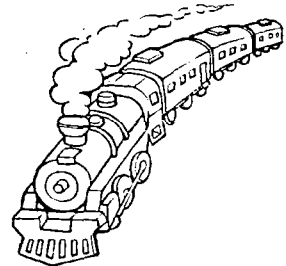
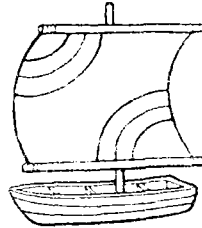
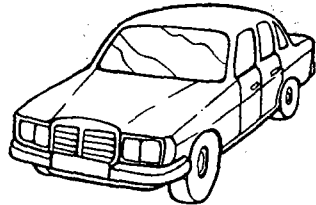
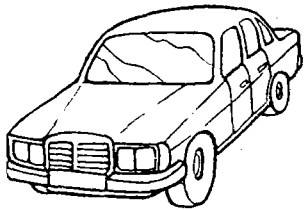

แบบฝึกหัดเรื่องเครื่องบิน

ให้เด็กพูดชื่อเครื่องบินและระบายสีภาพเครื่องบิน

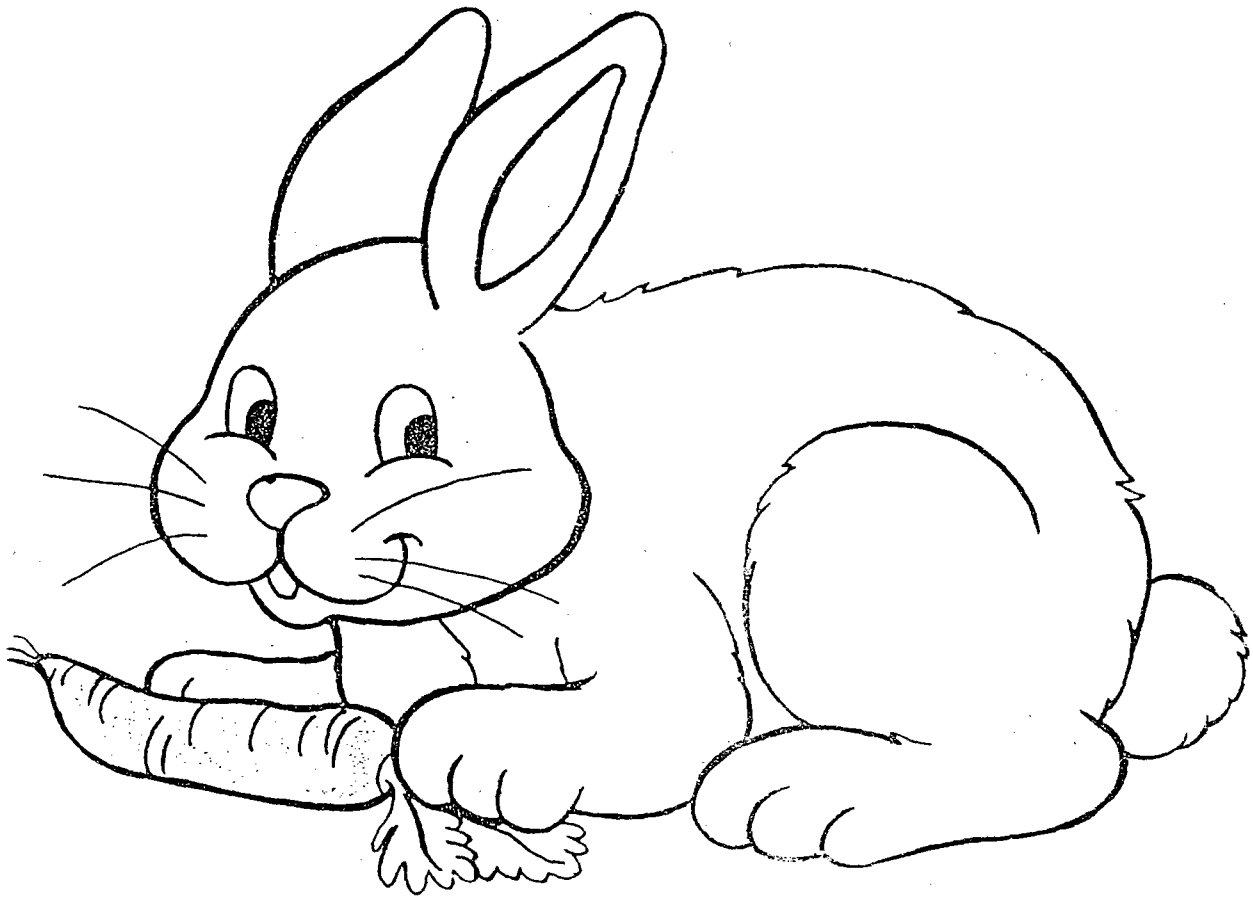

ให้เด็กวงกลมภาพที่เหมือนกับภาพข้างหน้า

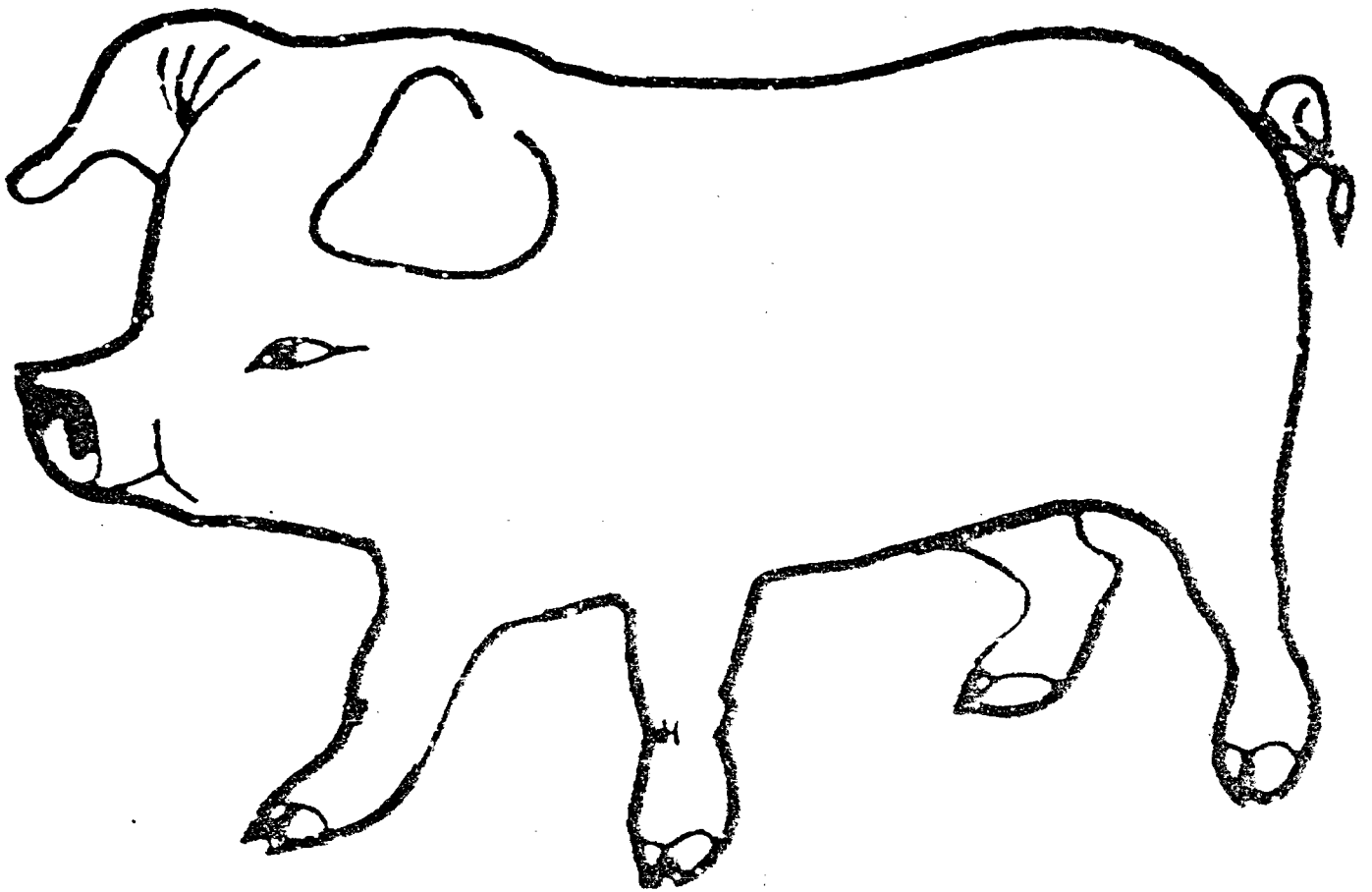
แบบฝึกหัดเรื่องกระต่าย

ให้เด็กพูดชื่อกระต่ายและระบายสีภาพกระต่าย

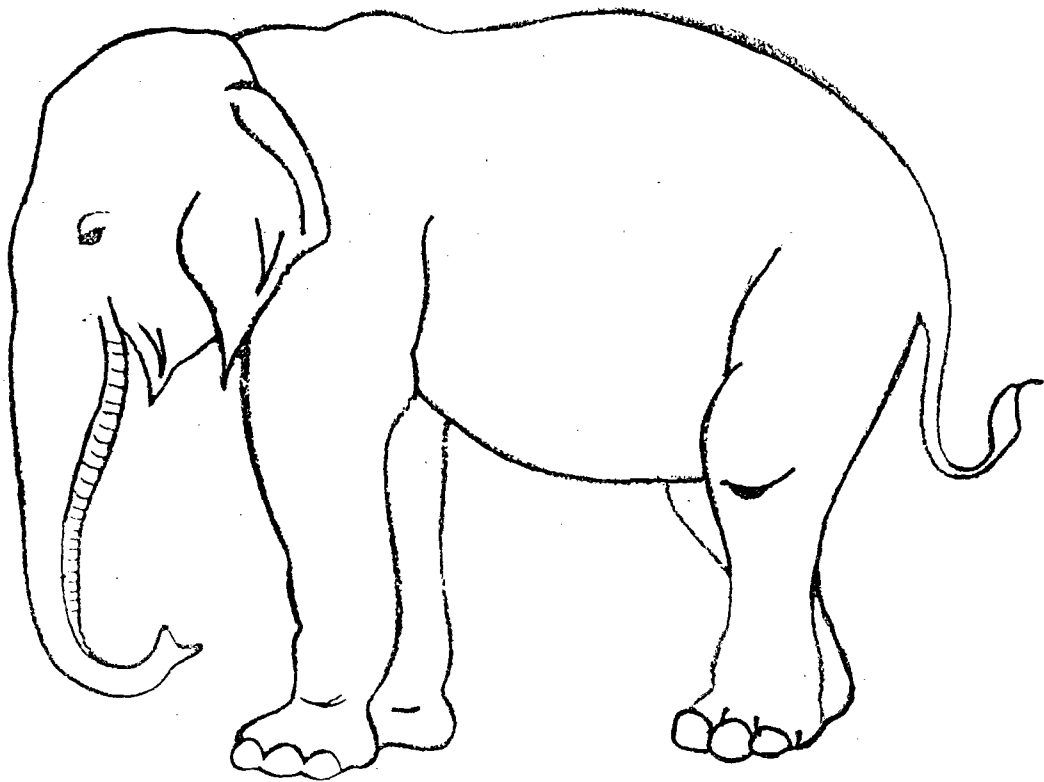
แบบฝึกหัดเรื่องหมู

ให้เด็กพูดชื่อหมูและระบายสีภาพหมู

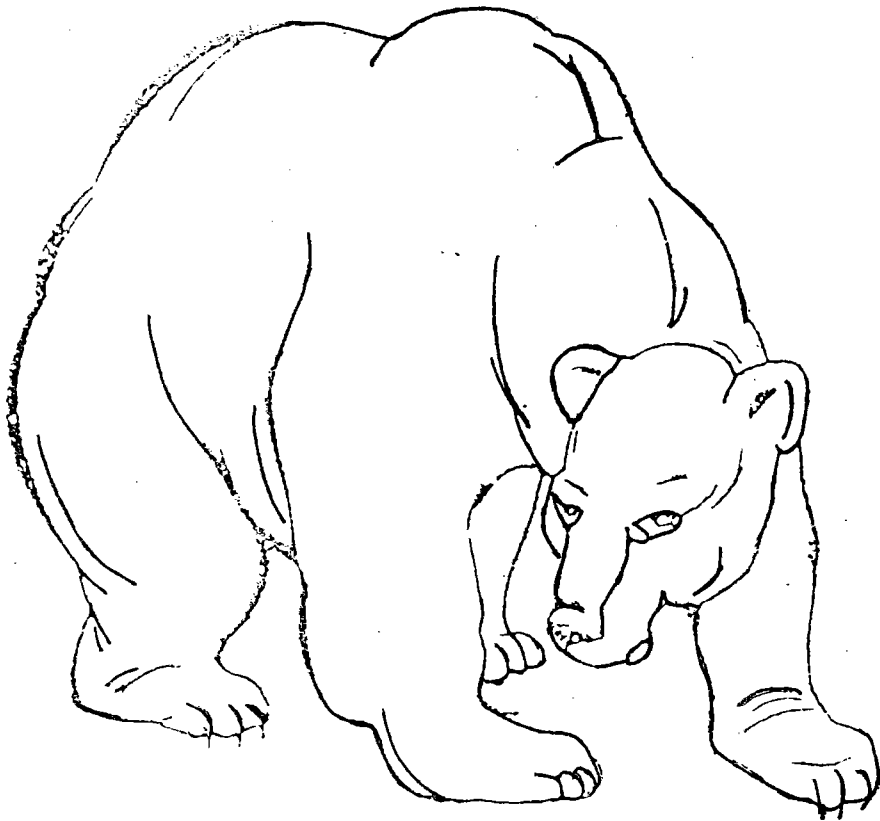
แบบฝึกหัดเรื่องช้าง

ให้เด็กพูดชื่อช้างและระบายสีภาพช้าง

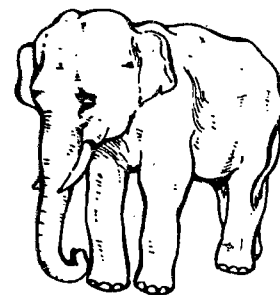
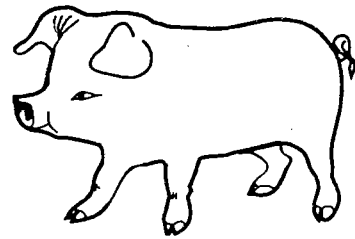
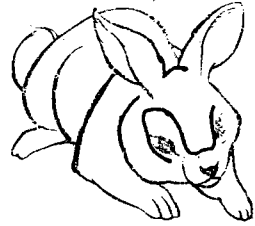
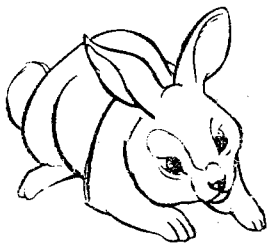
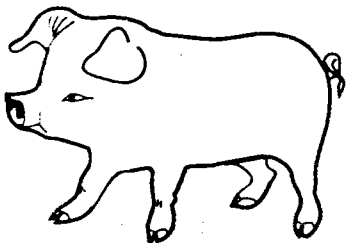
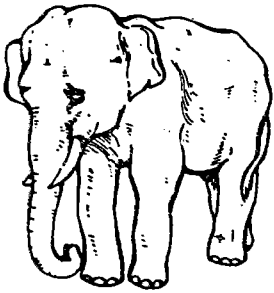

แบบฝึกหัดเรื่องหมี

ให้เด็กพูดชื่อหมีและระบายสีภาพหมี

ให้เด็กโยงภาพจับคู่สัตว์ที่เหมือนกัน

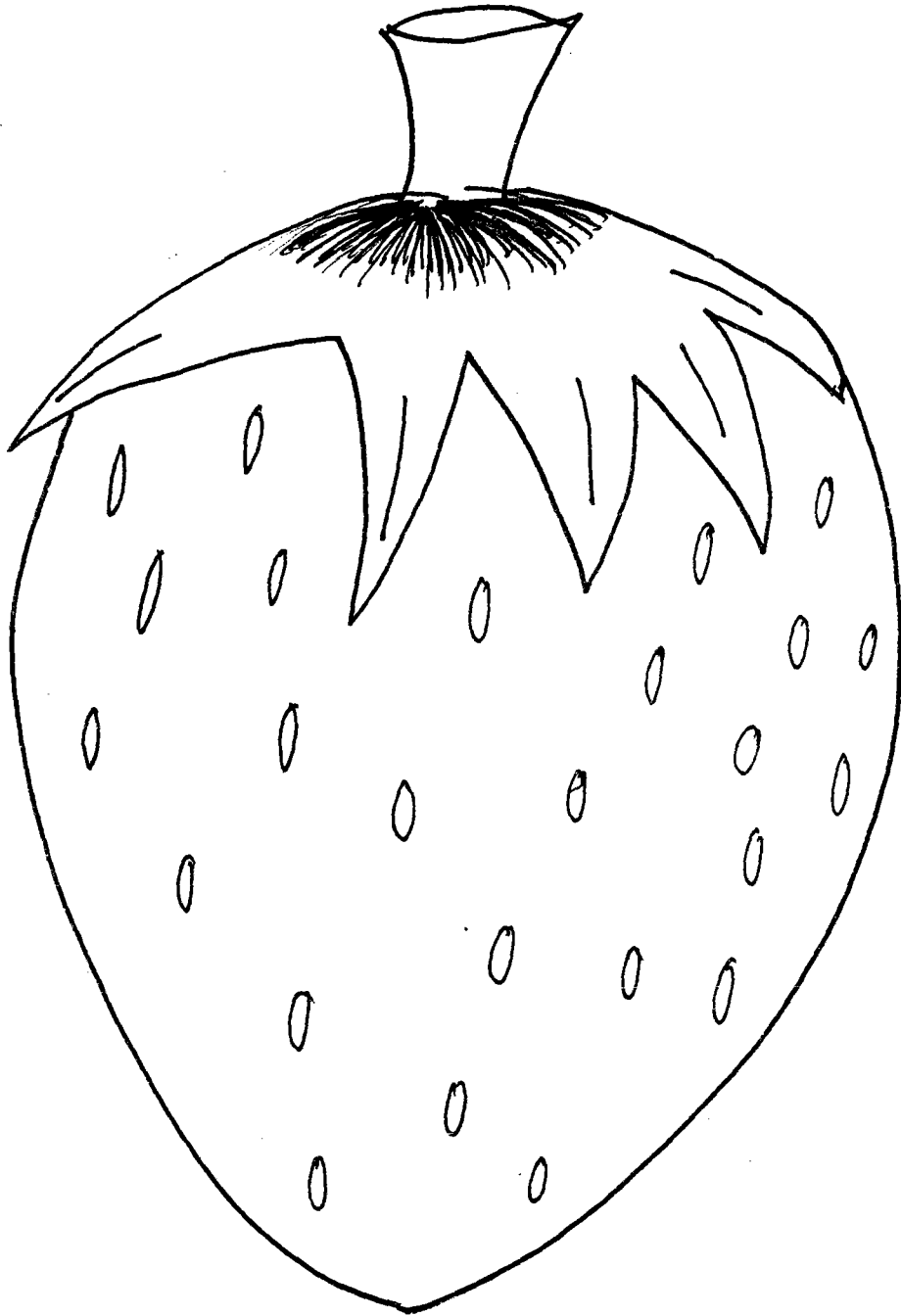
แบบฝึกหัดเรื่องสีขาว

ให้เด็กพูดชื่อสีขาวและระบายสีภาพสีขาว

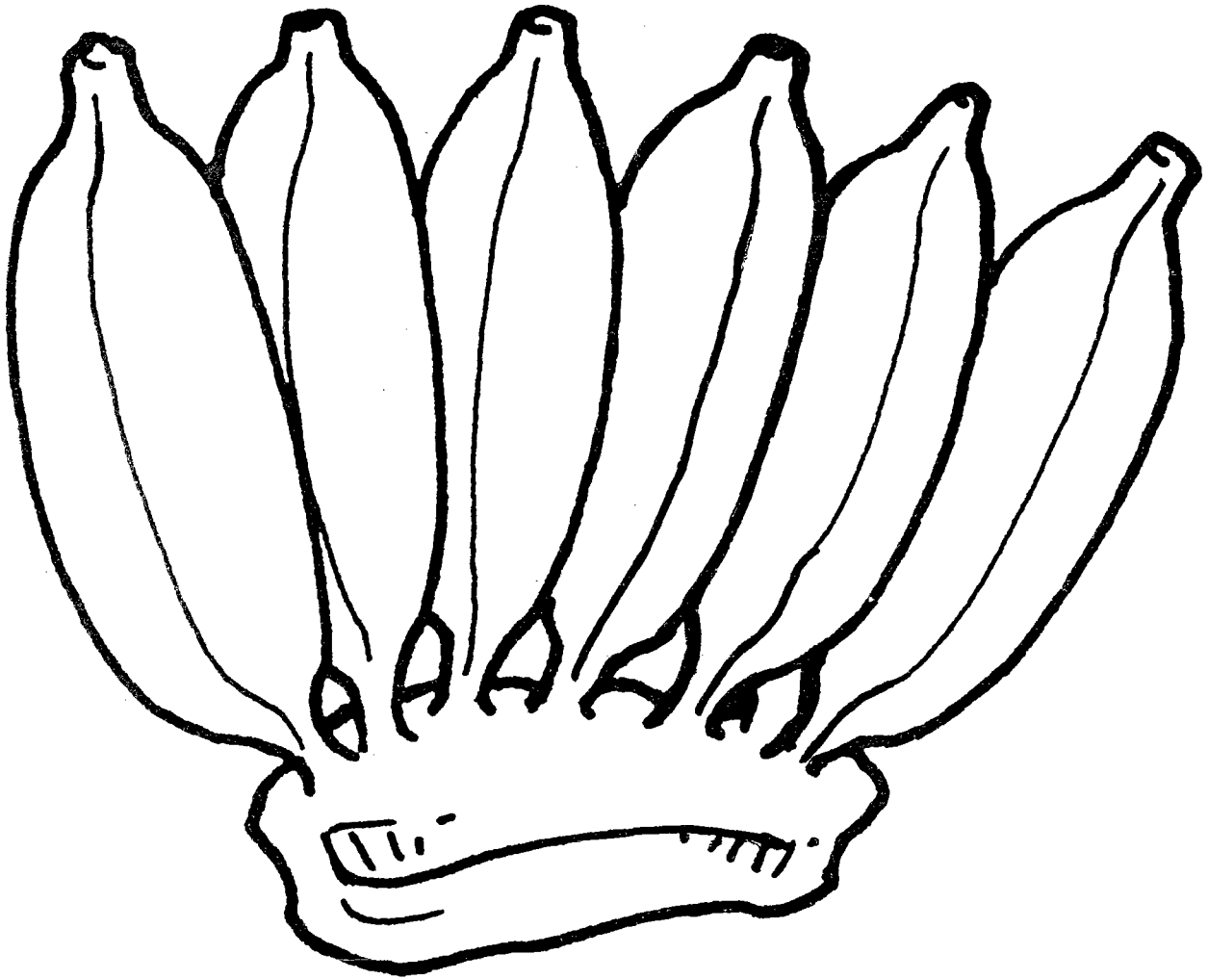
แบบฝึกหัดเรื่องสีแดง

ให้เด็กพูดชื่อสีแดงและระบายสีภาพสีแดง

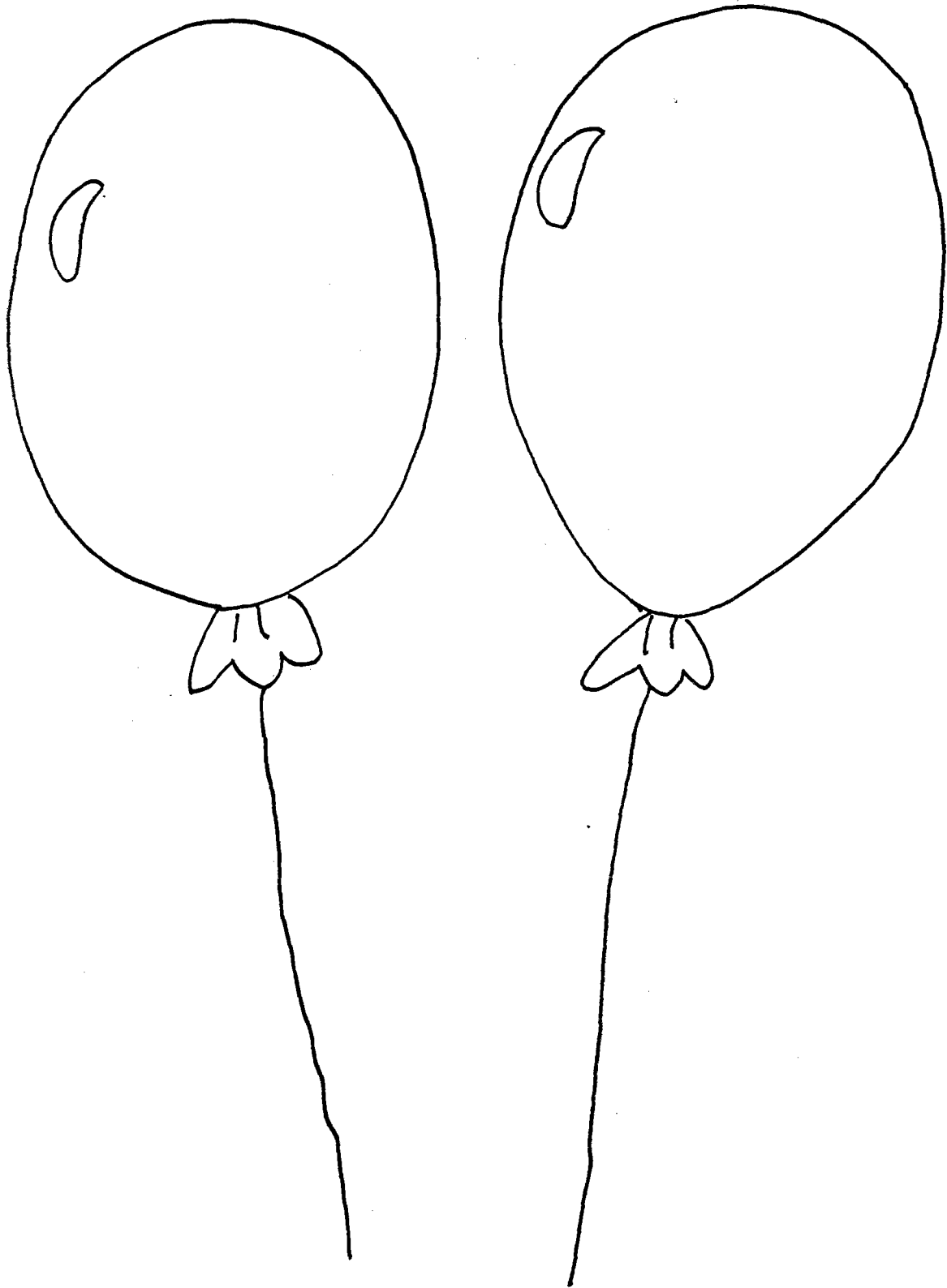
แบบฝึกหัดเรื่องสีเหลือง

ให้เด็กพูดชื่อสีเหลืองและระบายสีภาพสีเหลือง

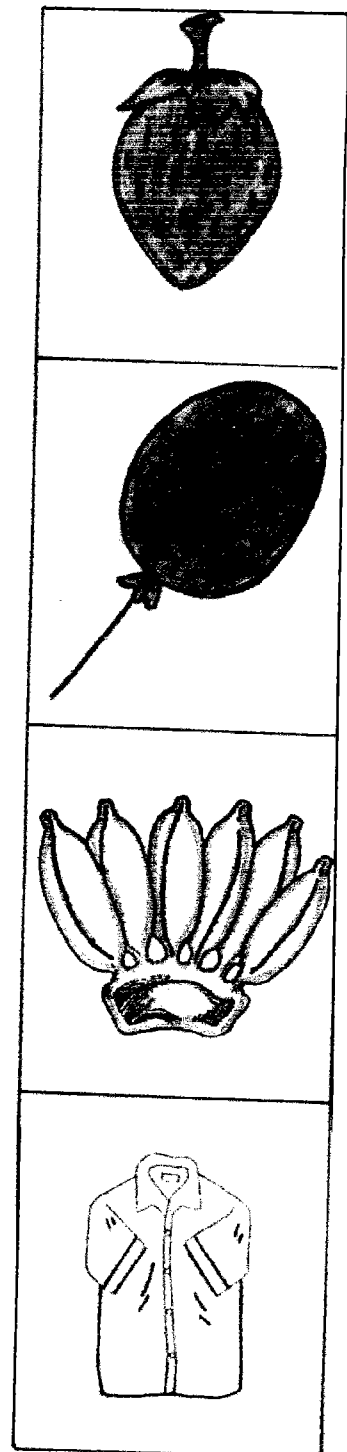
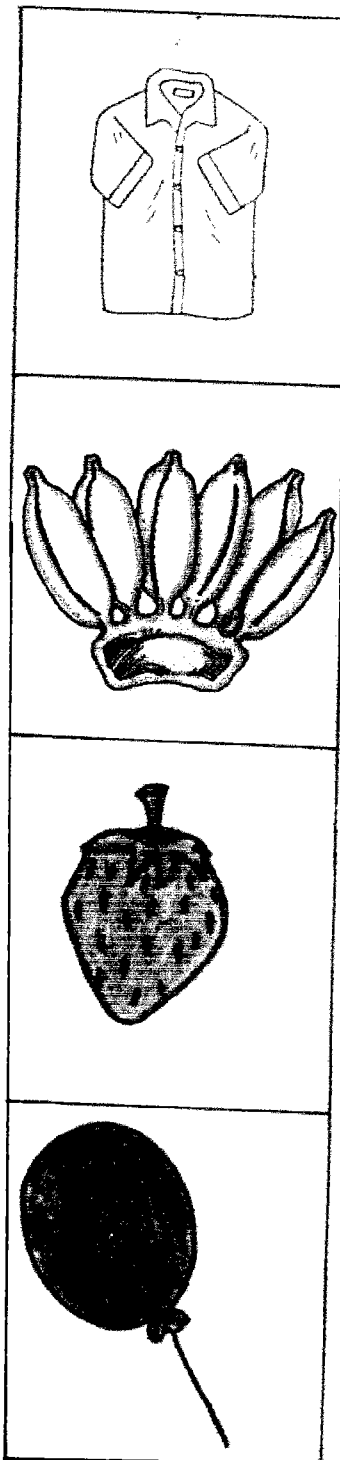

แบบฝึกหัดเรื่องสีน้ำเงิน

ให้เด็กพูดชื่อสีน้ำเงินและระบายสีภาพสีน้ำเงิน

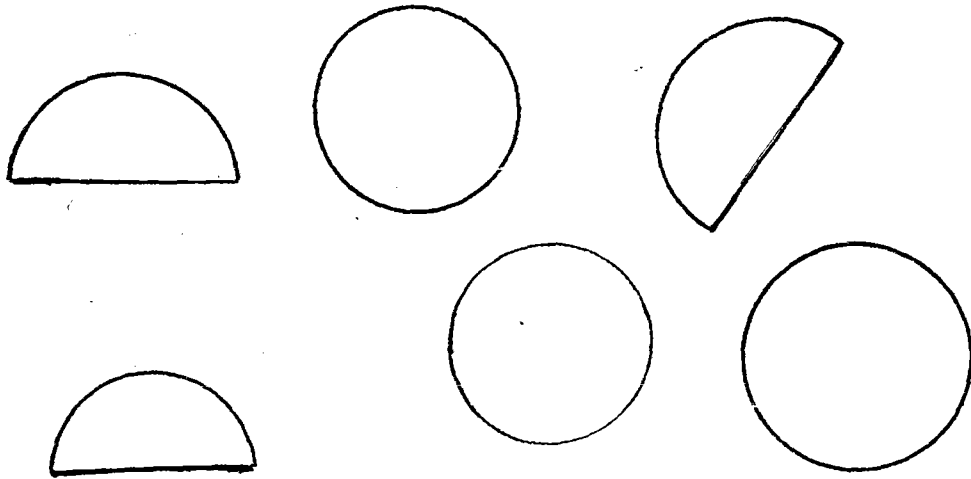
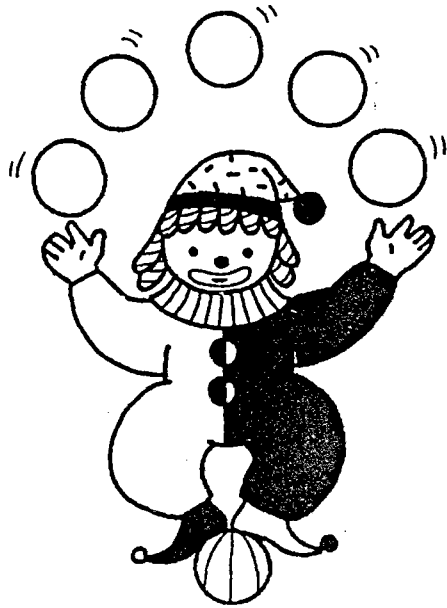

ให้เด็กโยงภาพจับคู่สีที่เหมือนกัน

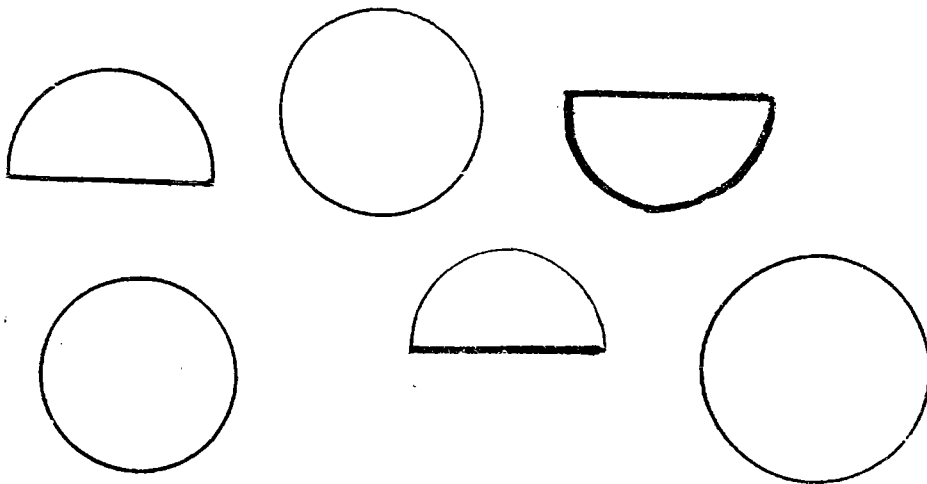
แบบฝึกหัดเรื่องวงกลม

ให้เด็กพูดชื่อวงกลมและระบายสีภาพวงกลม

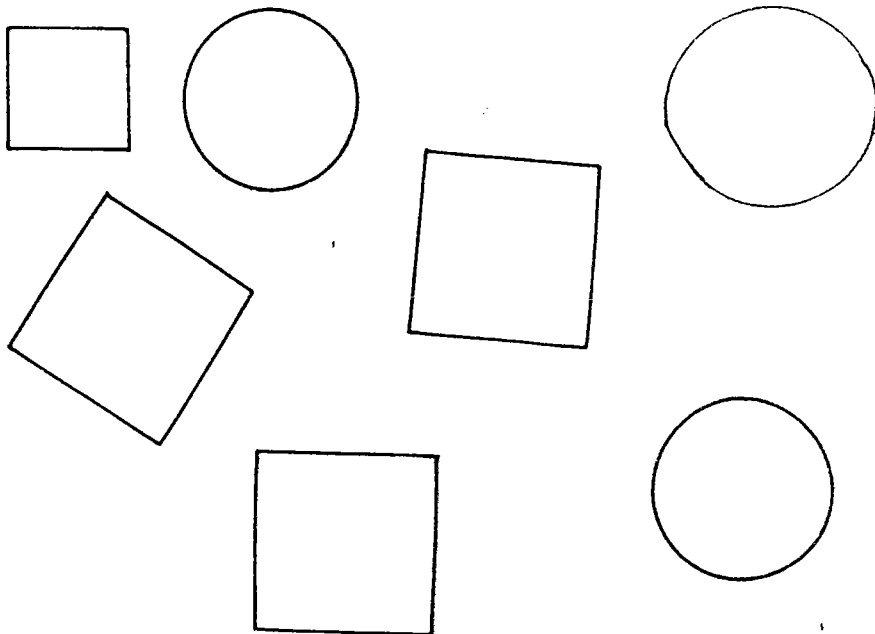
แบบฝึกหัดเรื่องครึ่งวงกลม

ให้เด็กพูดชื่อครึ่งวงกลมและระบายสีภาพครึ่งวงกลม

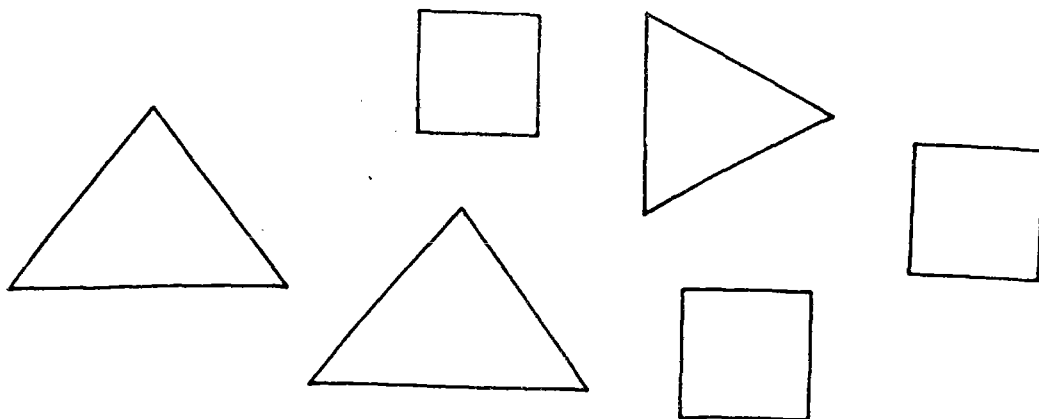

แบบฝึกหัดเรื่องสีเหลี่ยม

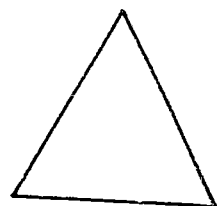
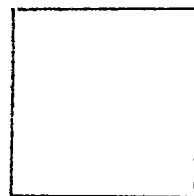
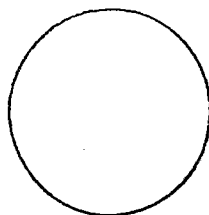
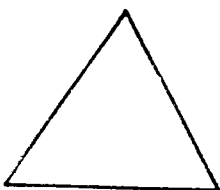
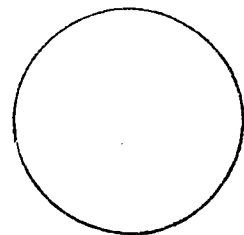
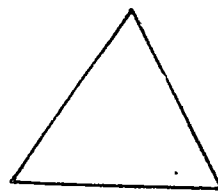
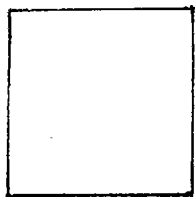
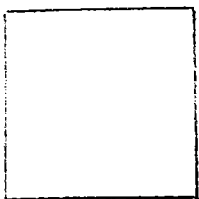
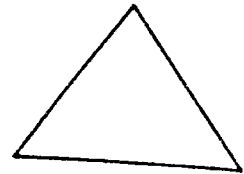
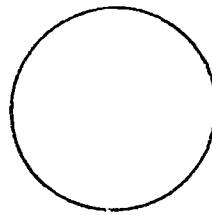
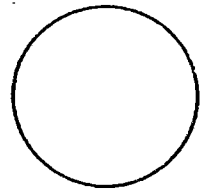
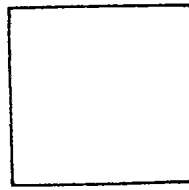
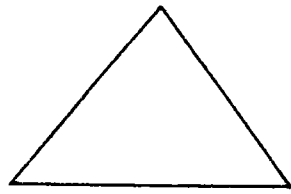
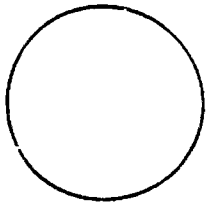
ให้เด็กพูดชื่อสีเหลี่ยมและระบายสีภาพสีเหลี่ยม

แบบฝึกหัดเรื่องสามเหลี่ยม
ให้เด็กพูดชื่อสามเหลี่ยมและระบายสีภาพสามเหลี่ยม

ให้เด็กโยงภาพจับคู่รูปทรงที่เหมือนกัน

ภาคผนวก ค

ภาคผนวก ค

- การวิเคราะห์ความมั่นคงเชิงเนื้อหา ระหว่างข้อทดสอบกับจุดประสงค์ของแบบทดสอบความพร้อมทางภาษา (วัดก่อน - หลังการทดลอง)
- การวิเคราะห์ความมั่นคงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบความพร้อมทางภาษา

การวิเคราะห์ความแม่นยำเชิงเนื้อหาระหว่างข้อทดสอบกับจุดประสงค์
ของแบบทดสอบความพร้อมความเข้าใจภาษา (วัดก่อน - หลังการทดสอบ)

ข้อที่	รายละเอียด	ค่า IOC
1	หน่วยสถานที่ - บ้าน - โรงเรียน - โรงพยาบาล - ร้านขายของ	1 * 0.66 * 0.66 * 0.66 *
2	หน่วยอุปกรณ์ในการรับประทานอาหาร - จาน - ช้อน - ส้อม - แก้วน้ำ	1 * 1 * 1 * 1 *
3	หน่วยสัตว์ - กระต่าย - หมู - ช้าง - เสือ	1 1 * 1 * 1
4	หน่วยยานพาหนะ - รถยนต์ - รถไฟ - เรือ - เครื่องบิน	1 * 0.66 * 0.66 1
5	หน่วยสี - สีขาว - สีแดง - สีเหลือง - สีน้ำเงิน	0.33 1 * 1 * 1
6	หน่วยรูปทรง - วงกลม - เครื่องวงกลม - สามเหลี่ยม - สี่เหลี่ยม	1 0.33 1 1 *

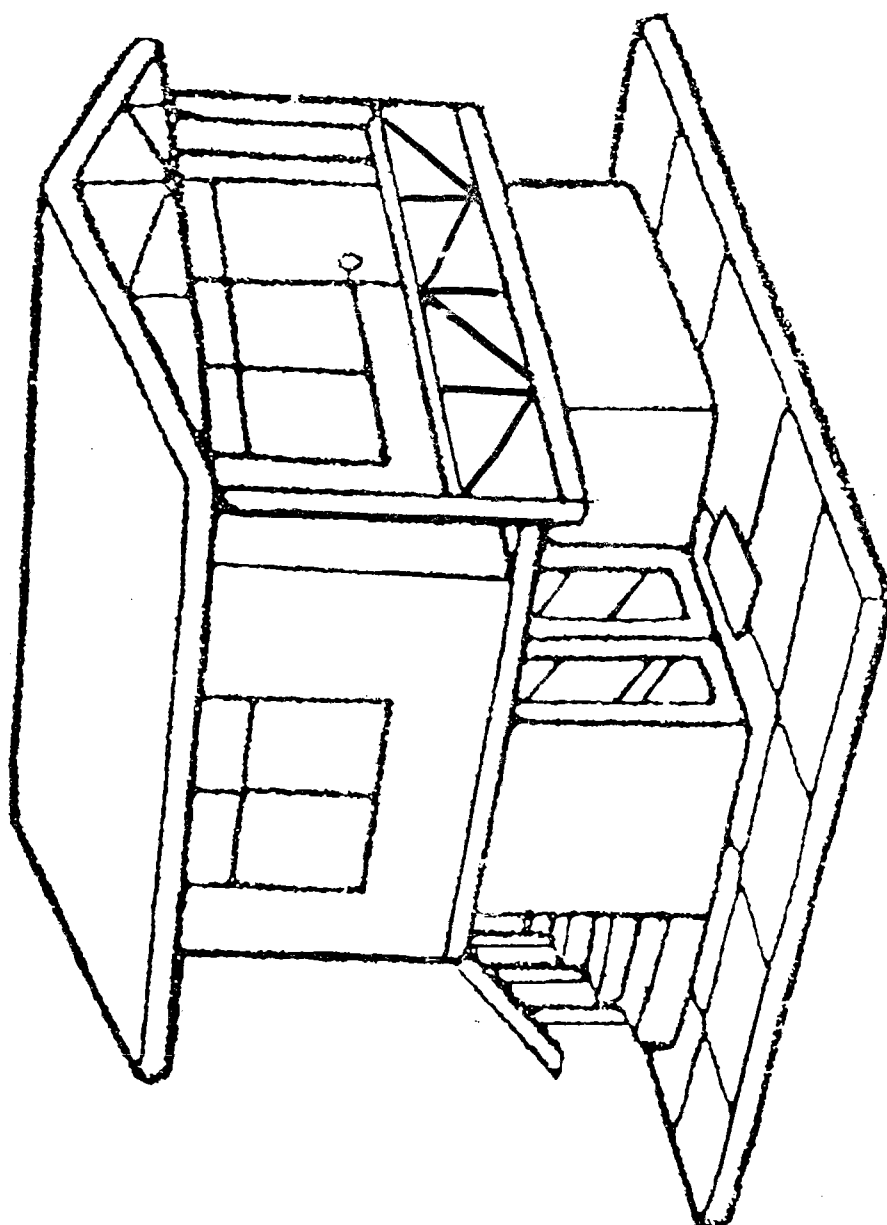
หมายเหตุ เครื่องหมาย * คือ การกำหนดค่าที่ผู้เชี่ยวชาญแนะนำให้มาเป็นข้อทดสอบ

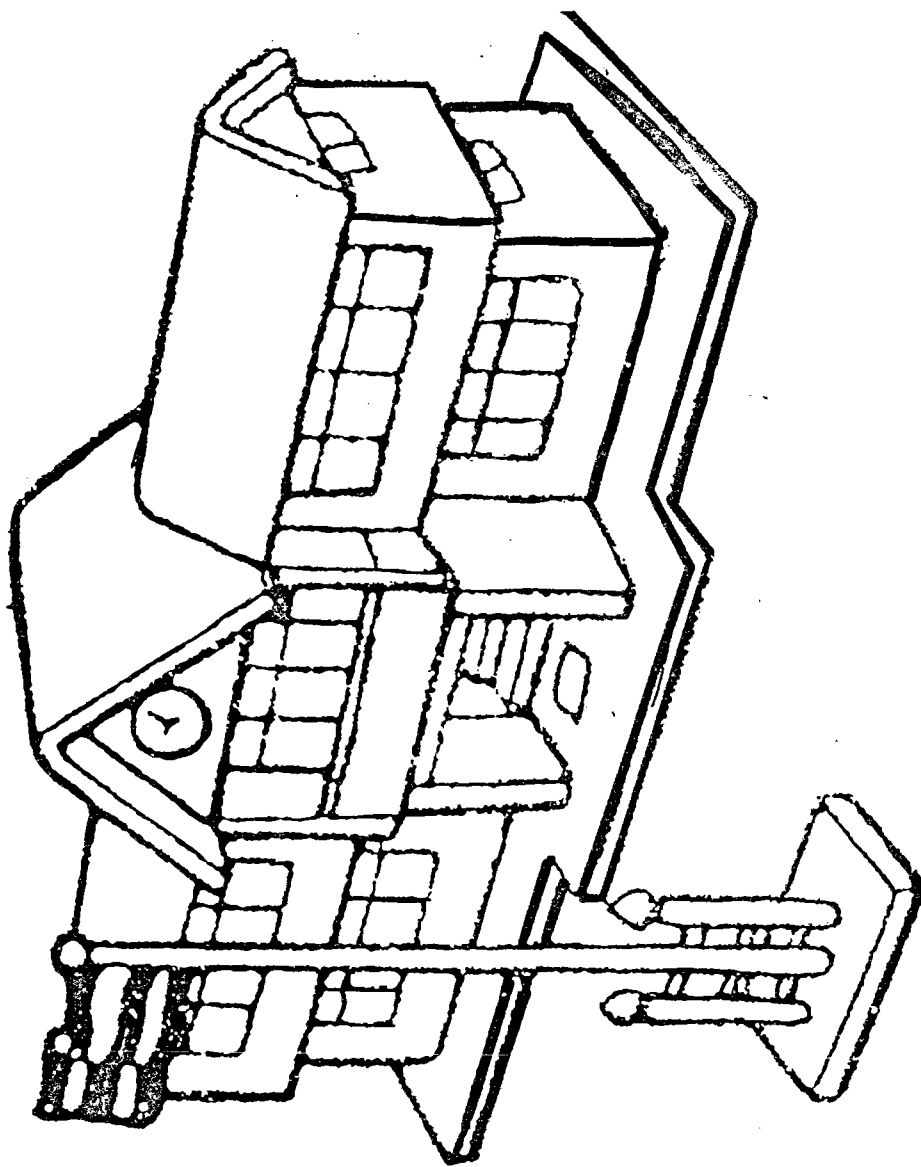
จากตารางการวิเคราะห์ความมั่นคงเชิงเนื้อหา ระหว่างข้อทดสอบกับจุดประสงค์ของแบบทดสอบความพร้อมความเข้าใจภาษา (วัดก่อน - หลังการทดลอง) จำนวน 24 ข้อ ผลที่ได้ออกมามีค่าอยู่ระหว่าง .66 - 1 ดังนั้นจึงมีการคัดเลือกข้อสอบที่มีค่า 1 มาเป็นข้อทดสอบที่ใช้วัดความพร้อมความเข้าใจภาษา จำนวน 15 ข้อ

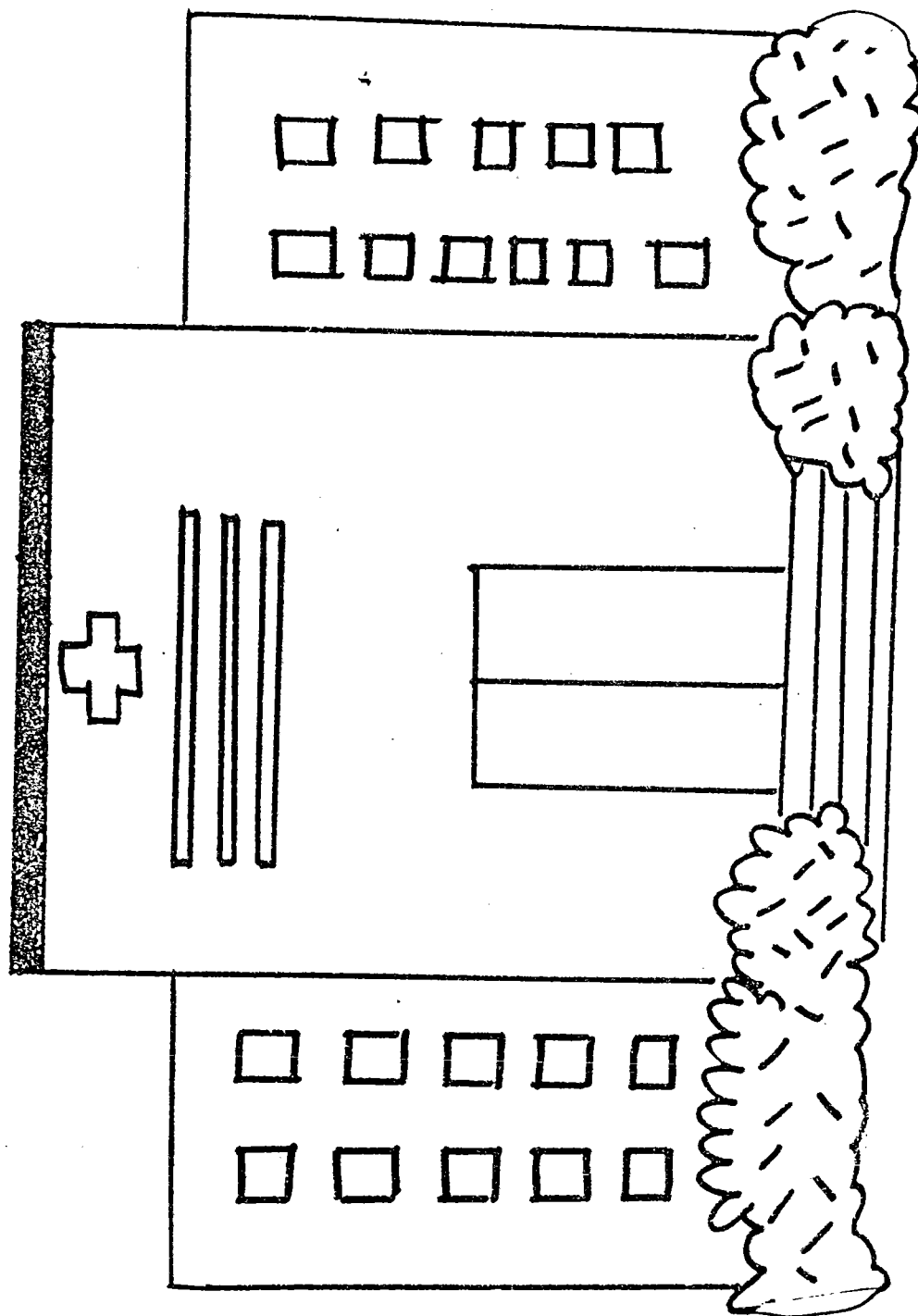
**การวิเคราะห์ข้อสอบเพื่อตรวจหาความแม่นยำเชิงโครงสร้าง
โดยใช้ดัชนีค่าอำนาจจำแนก Dpp หรือดัชนี - เอส (Sensitivity Index)**

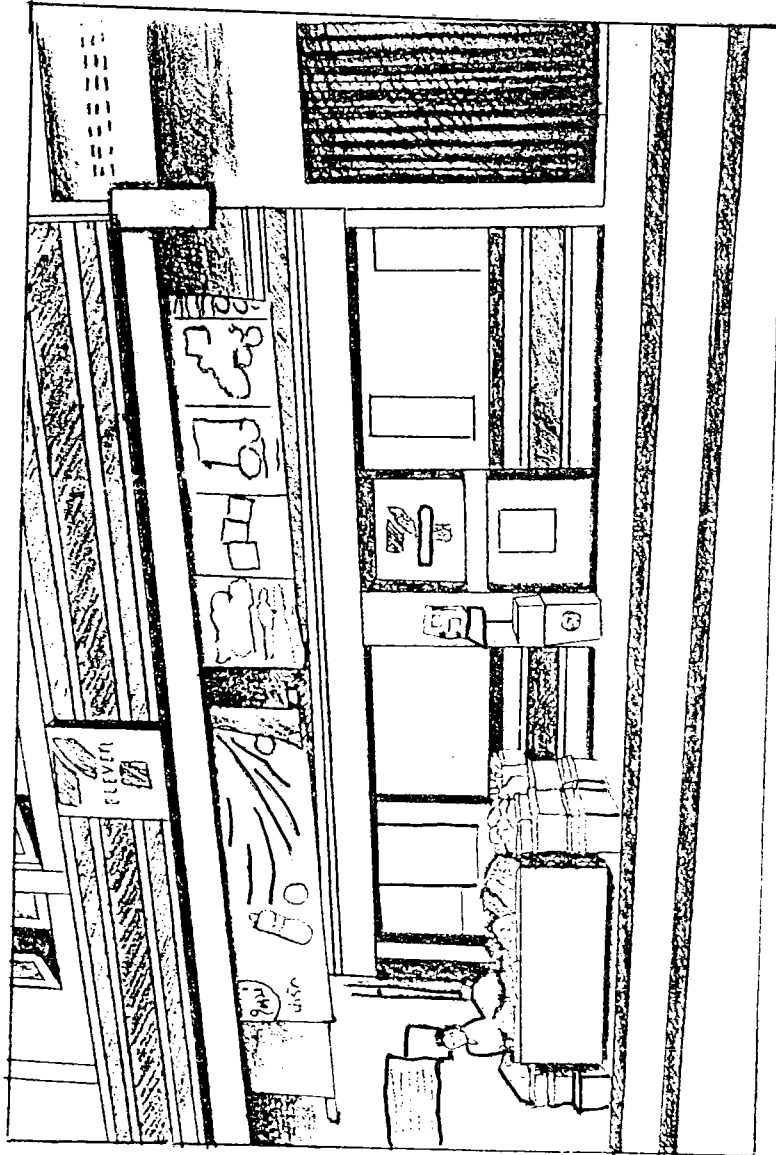
ข้อที่	ตอบถูกหลังสอบ (P.1)	ตอบถูกก่อนสอบ (P.1)	Dpp = P.1-P.1
1	8 คน = 1	1 คน = .1	.9
2	8 คน = 1	1 คน = .1	.9
3	8 คน = 1	0 คน = 0	1
4	6 คน = .7	1 คน = .1	.6
5	8 คน = 1	0 คน = 0	1
6	8 คน = 1	2 คน = .2	.8
7	7 คน = .8	1 คน = .1	.7
8	5 คน = .5	0 คน = 0	.5
9	8 คน = 1	0 คน = 0	.9
10	8 คน = 1	2 คน = .2	.8
11	8 คน = 1	2 คน = .2	.8
12	8 คน = 1	2 คน = .2	.8
13	6 คน = .7	0 คน = 0	.7
14	8 คน = 1	2 คน = .2	.8
15	8 คน = 1	2 คน = .2	.8

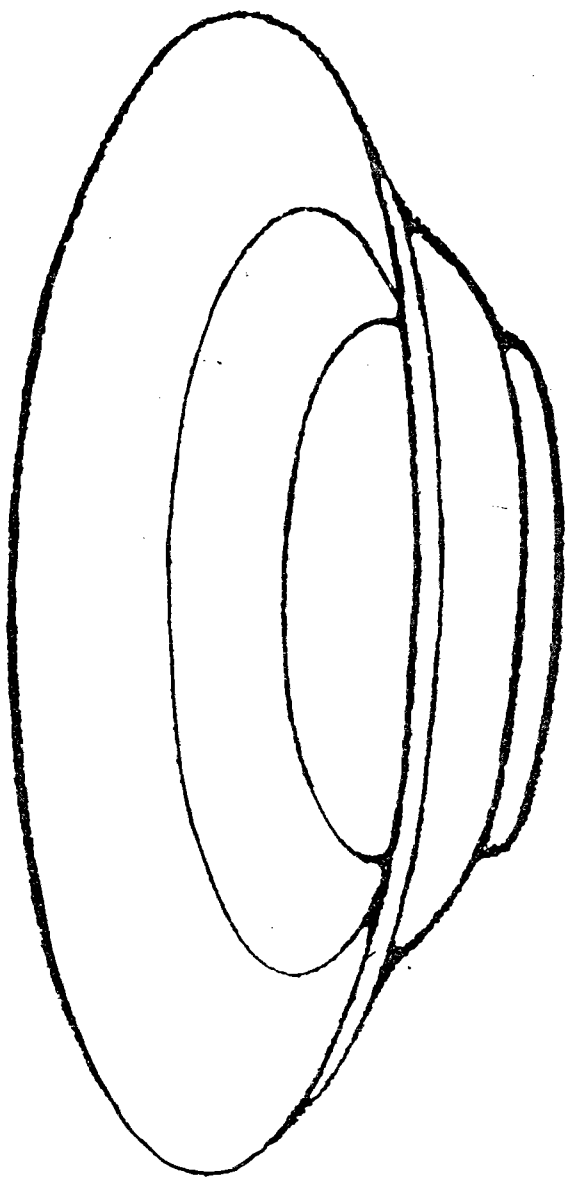
ข้อสอบตั้งแต่ข้อ 1 - 15 มีค่าอำนาจจำแนกดัชนี - เอส (Sensitivity Index) อยู่ระหว่าง .5 - 1 แสดงว่า ข้อสอบแต่ละข้อในแบบทดสอบชุดนี้ สามารถบ่งชี้ผู้รอบรู้ - ไม่รอบรู้ได้ดี

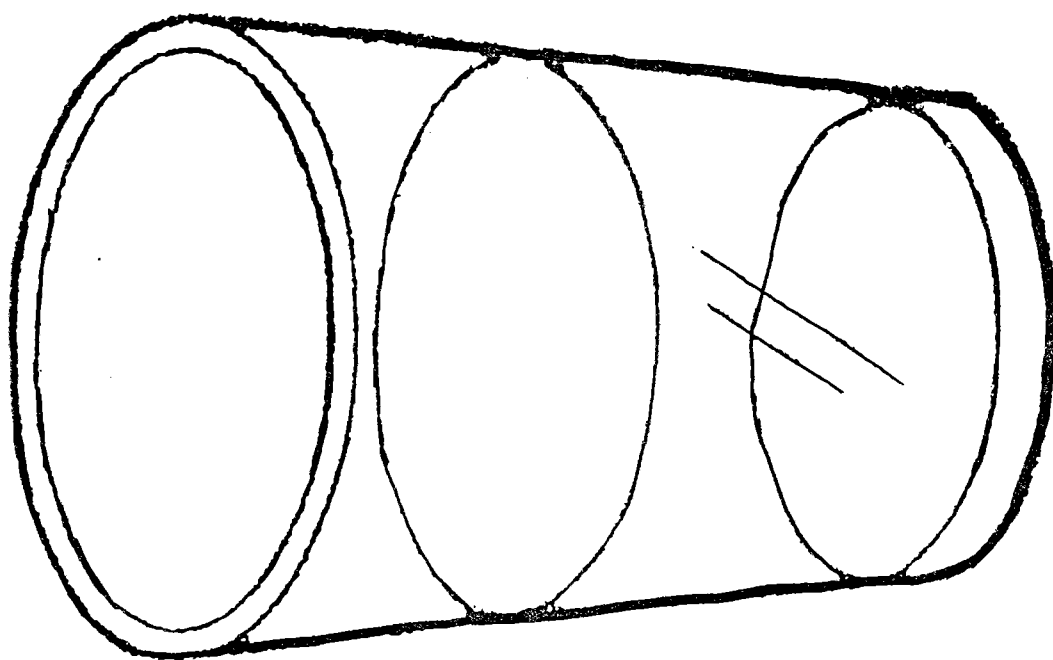

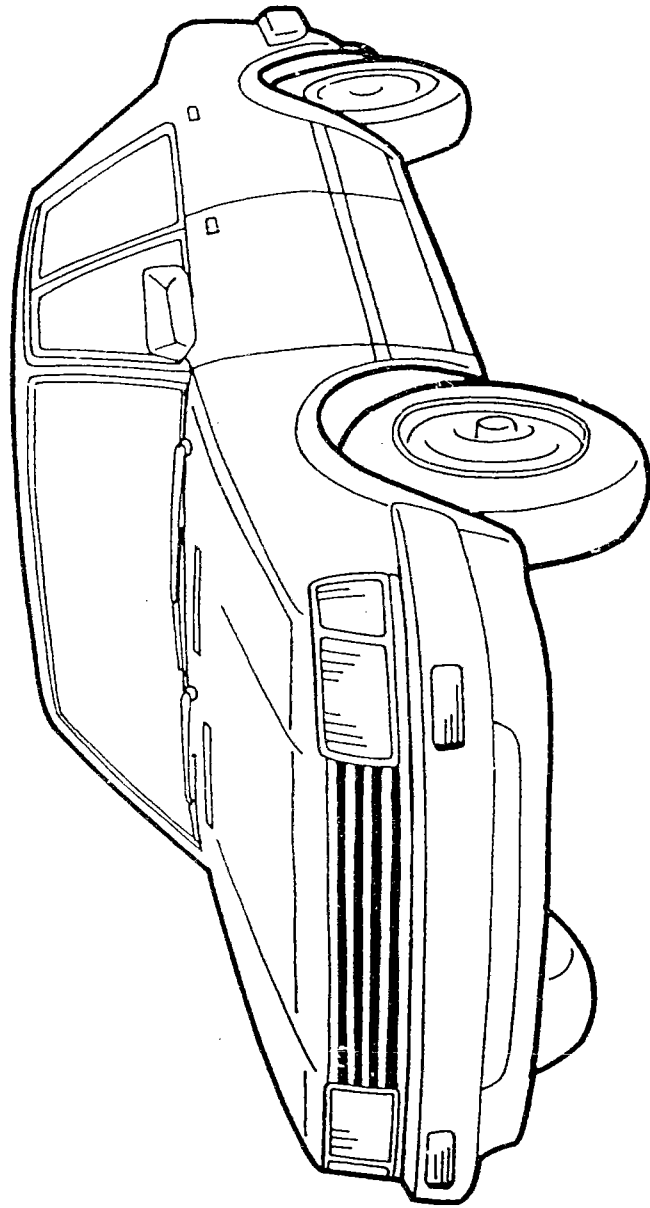

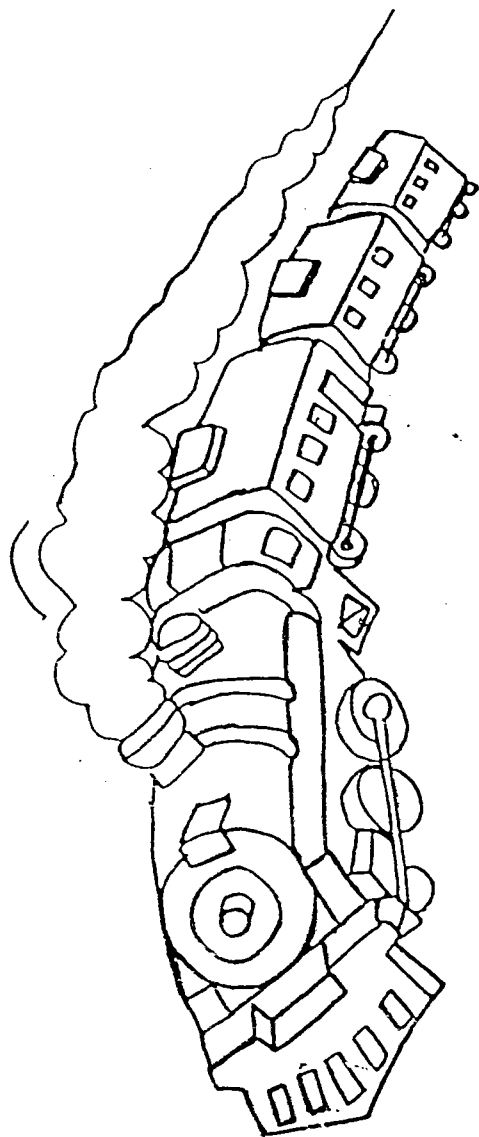

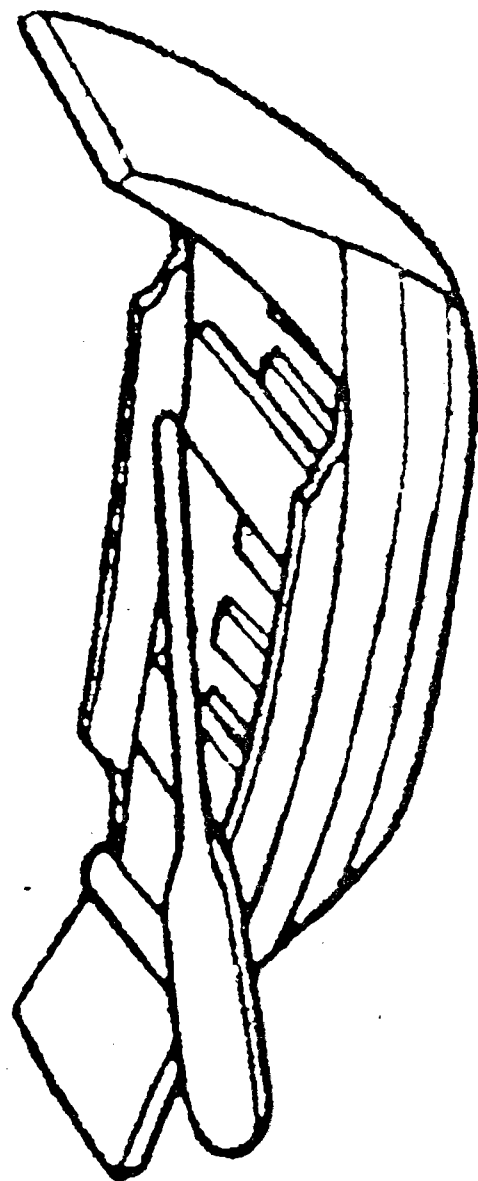

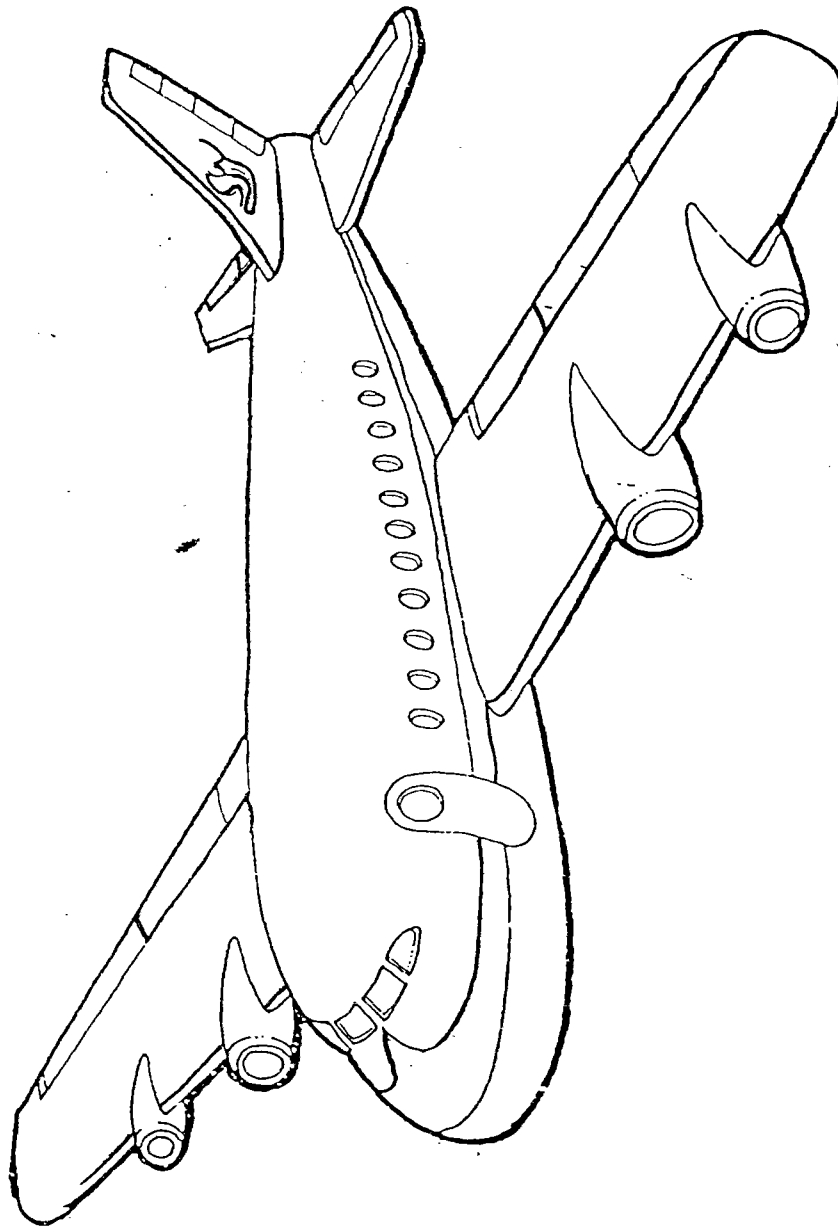

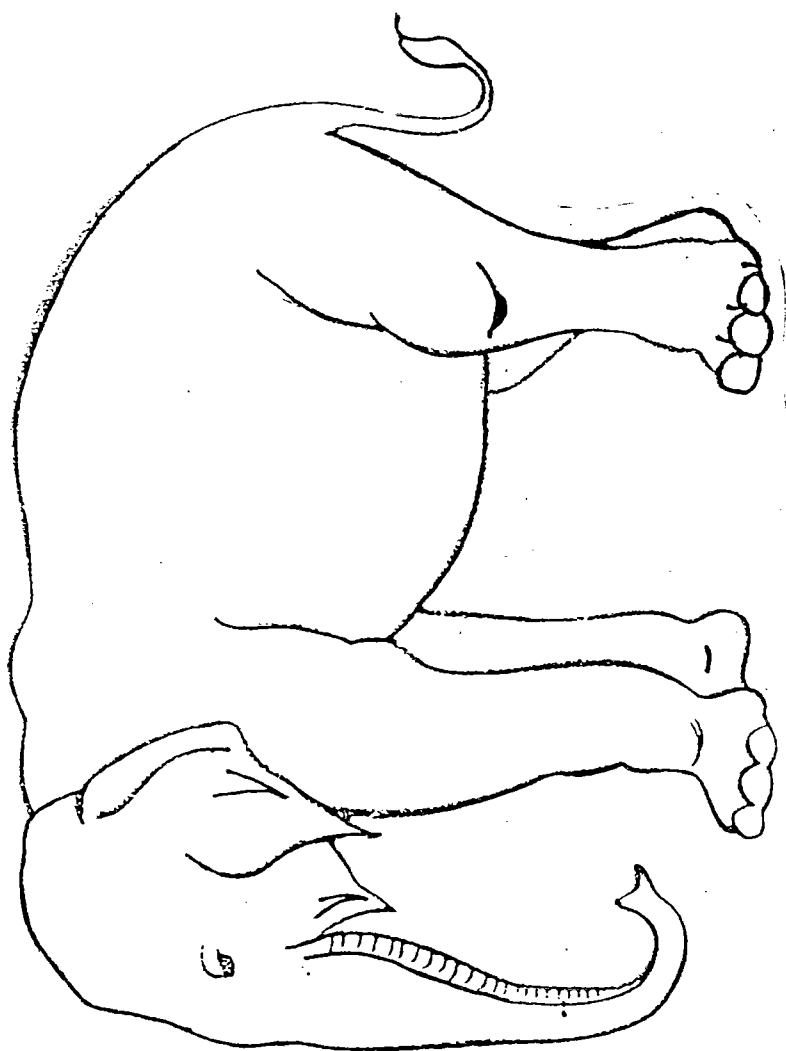

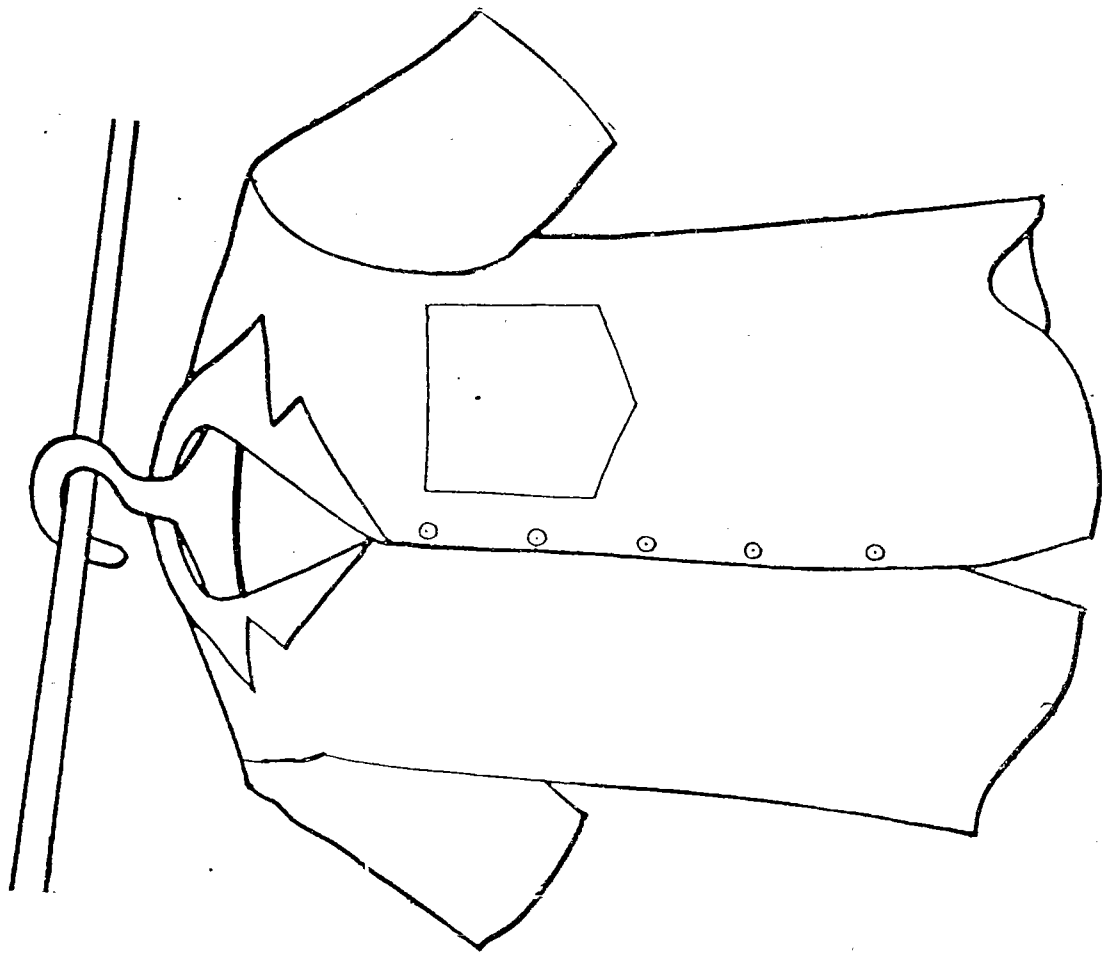

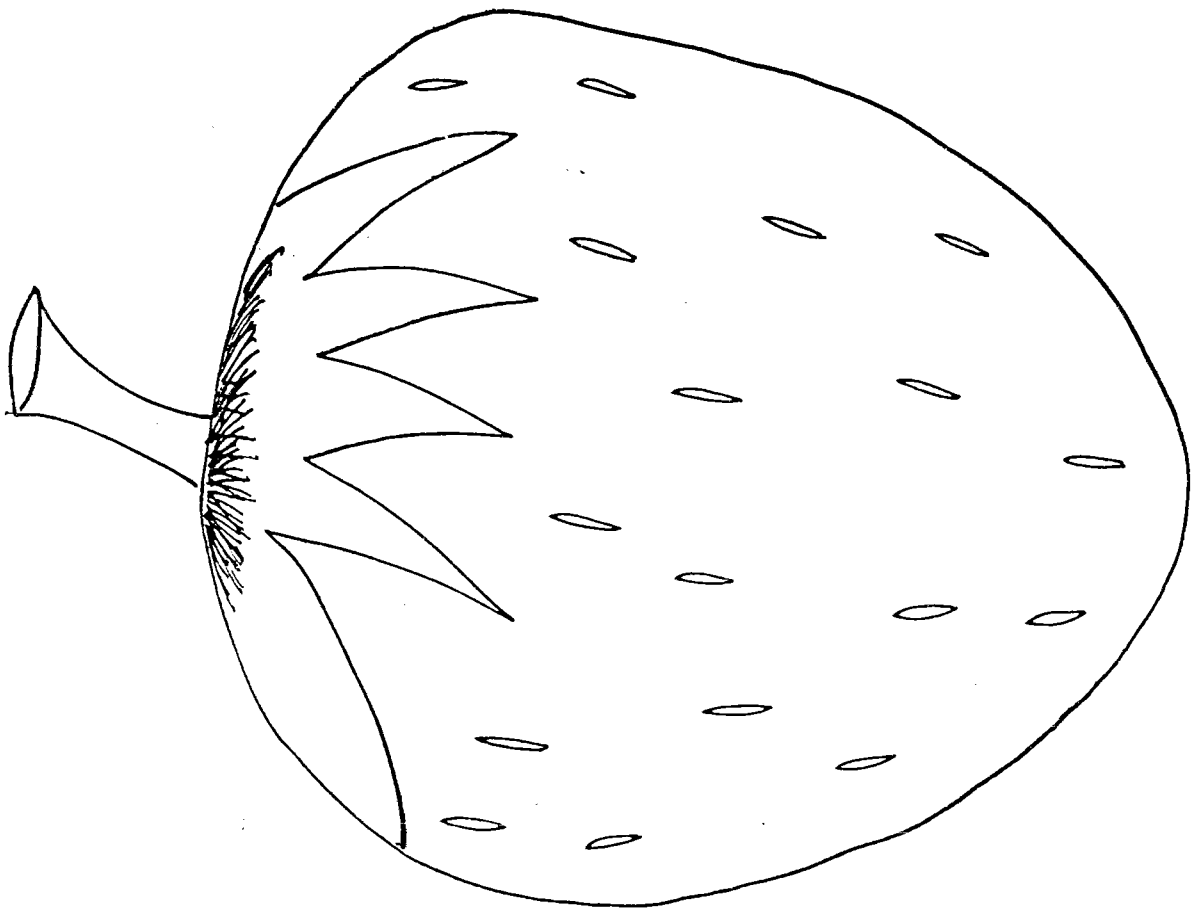

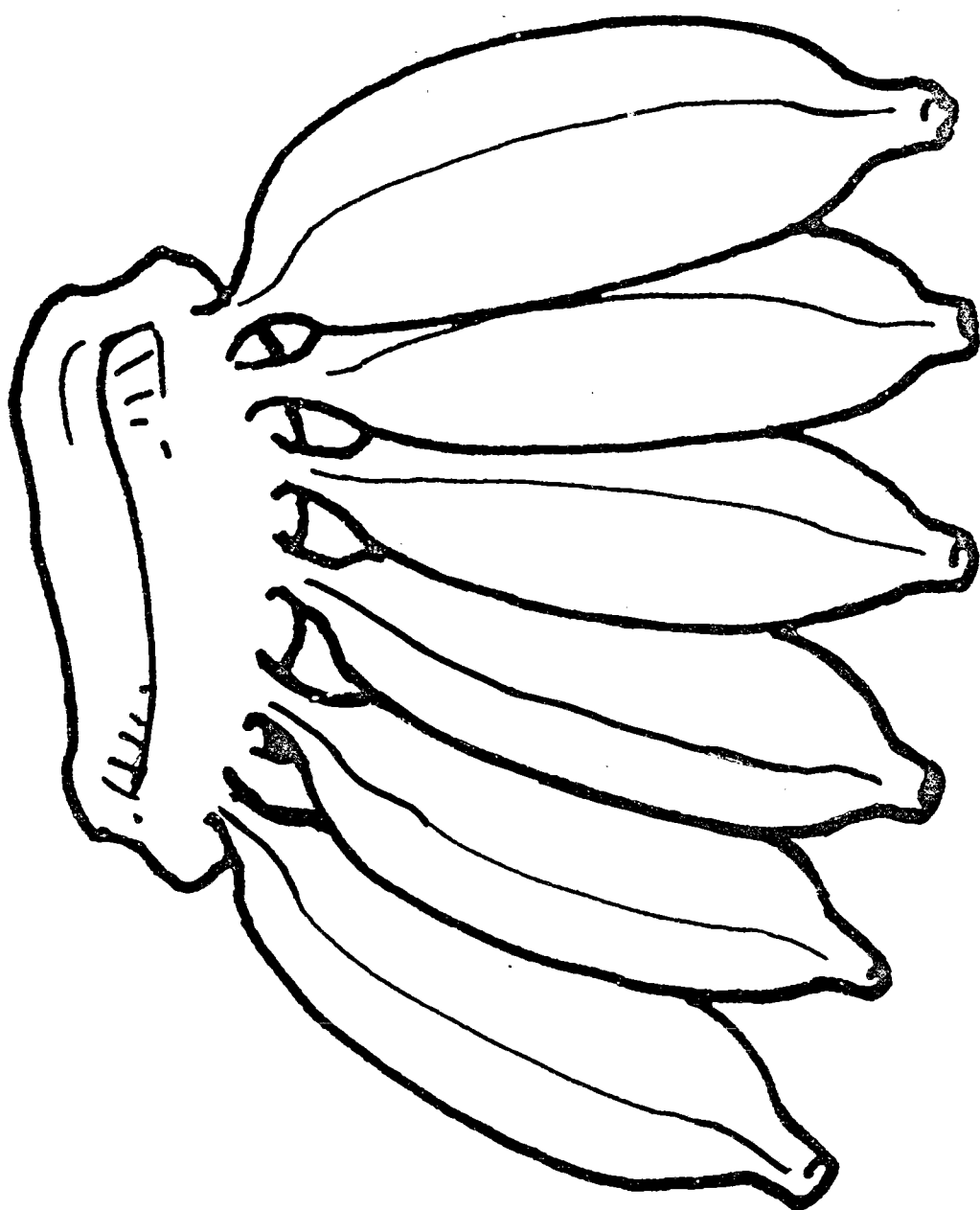

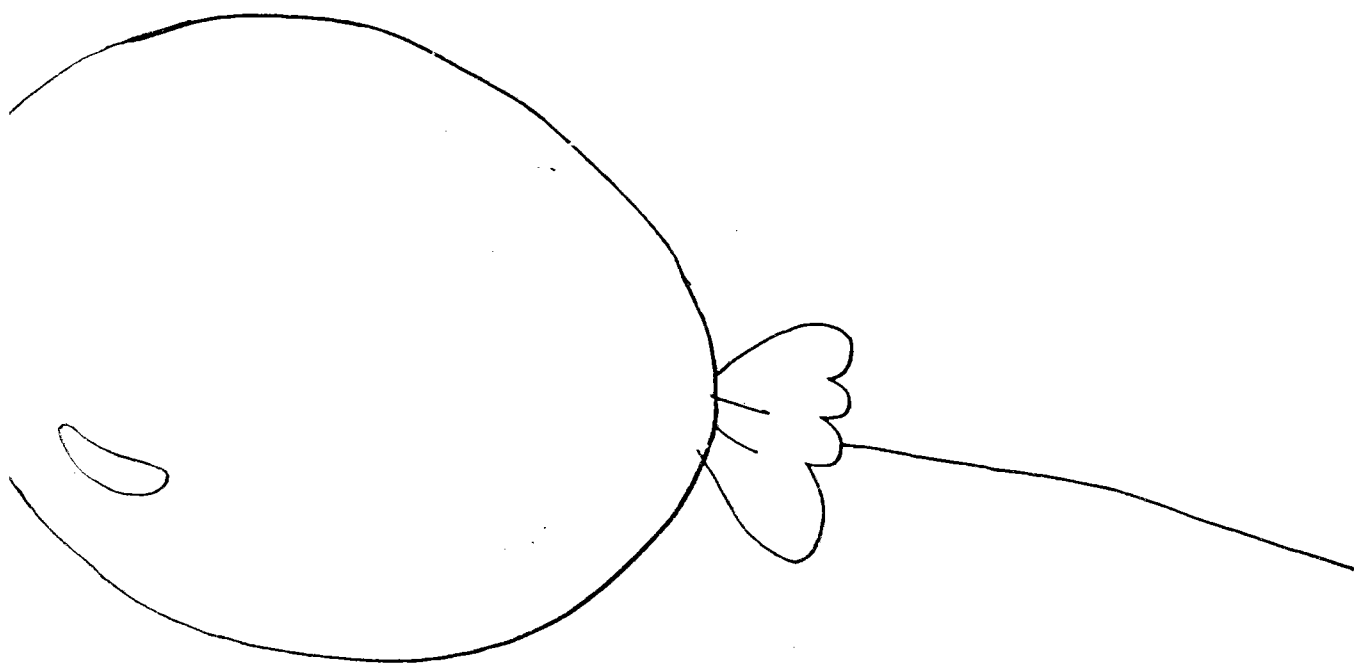

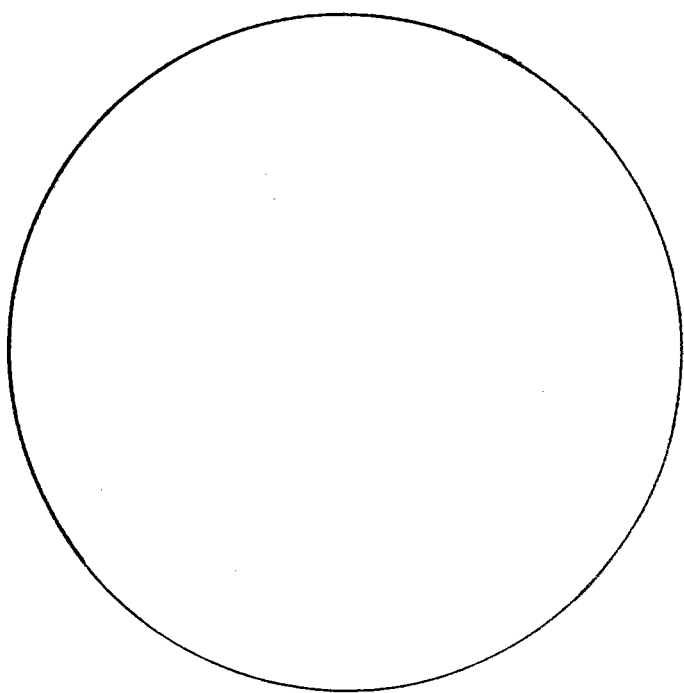

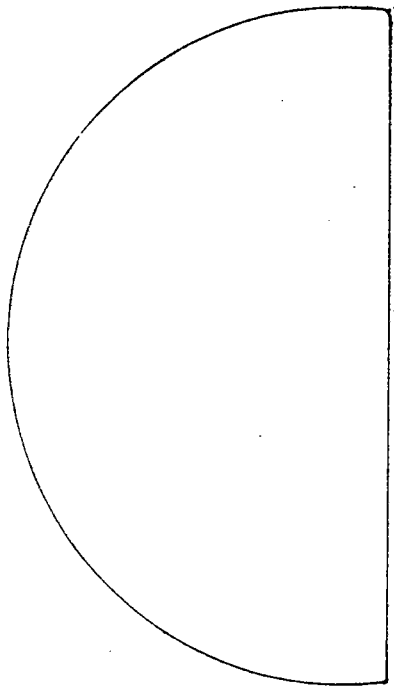

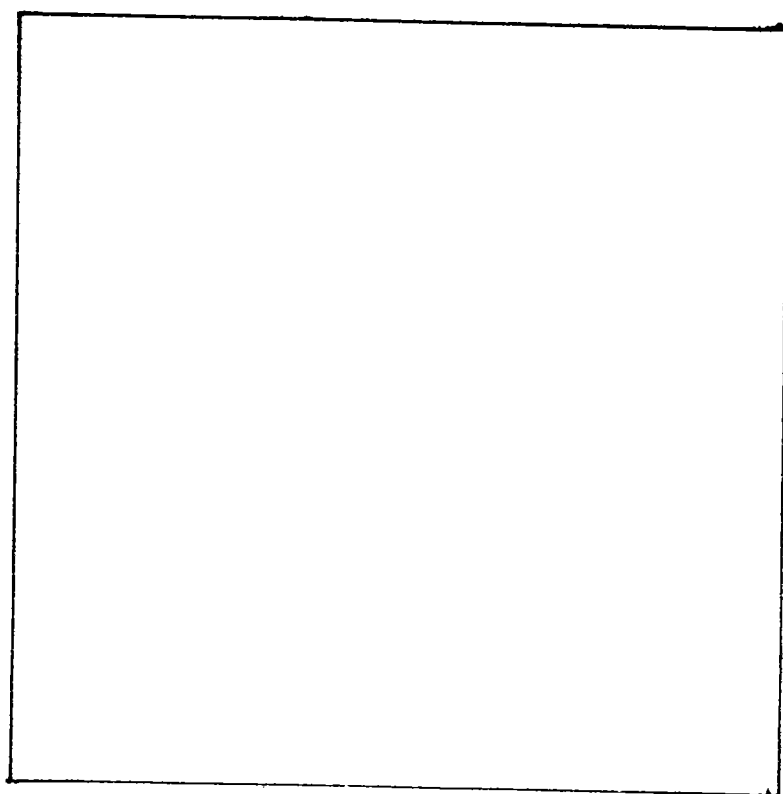

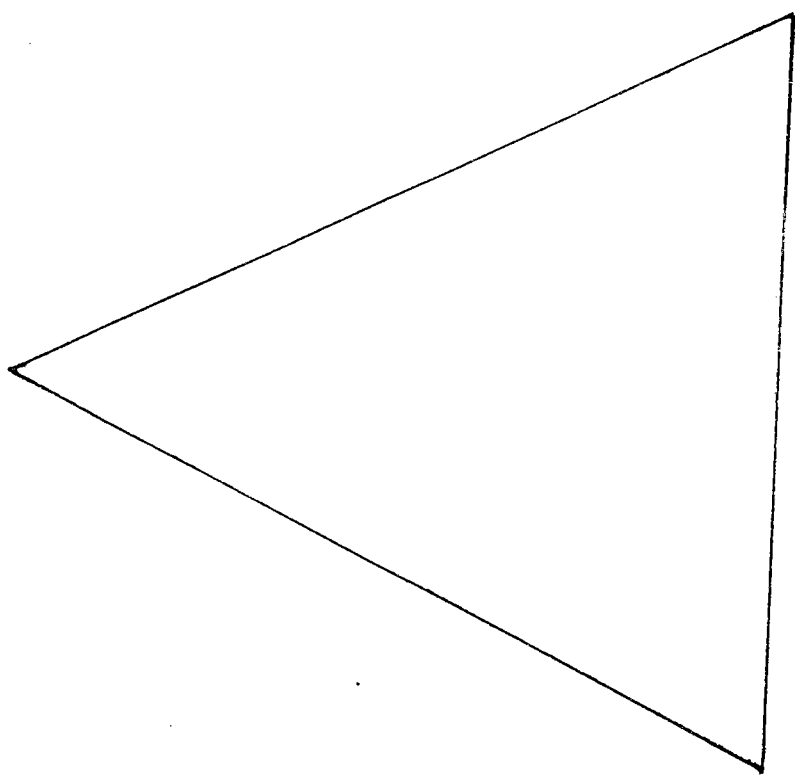

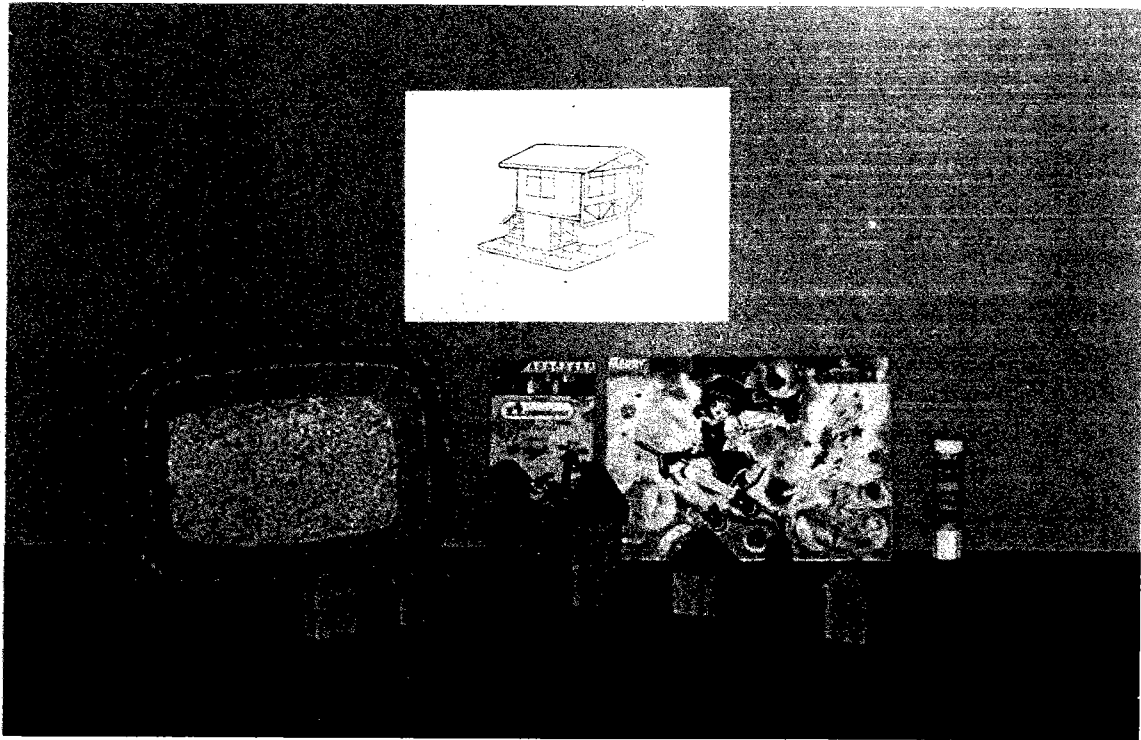

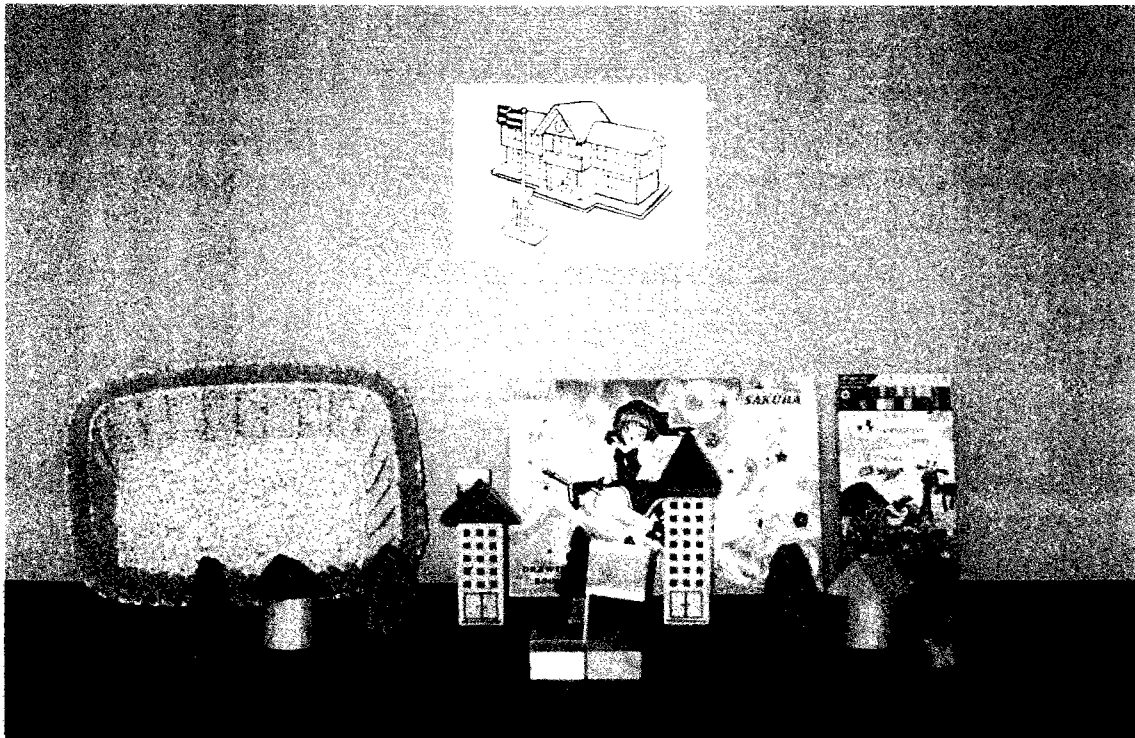

กิจกรรมเกมการจัดไม้บล็อก

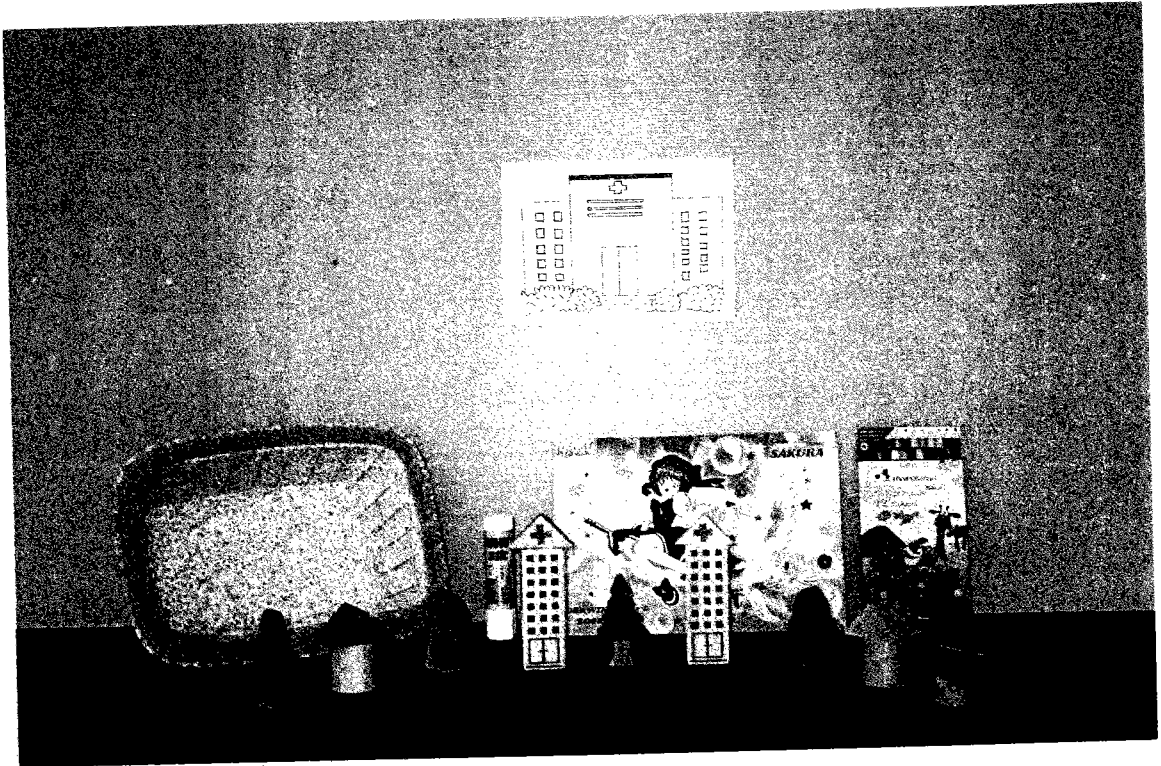

เกมบ้านของฉันอยู่ที่ไหน

เกมโรงเรียนที่รัก

กิจกรรมเกมการจัดไม้บล็อก

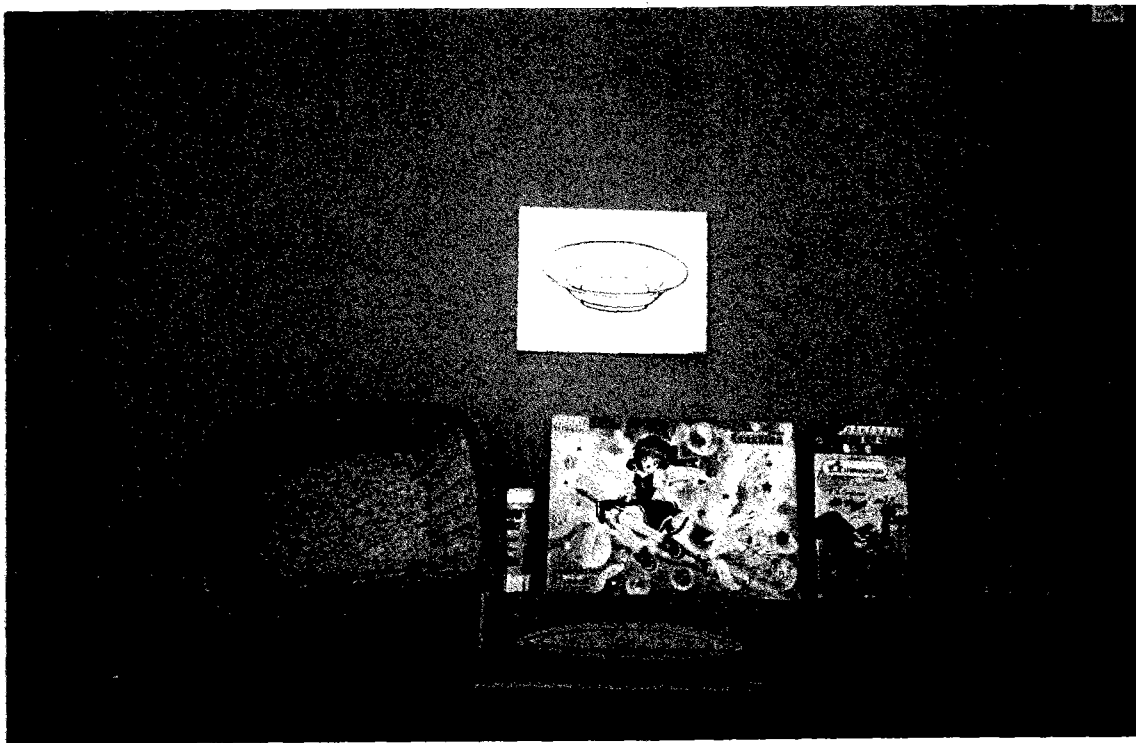

เกมโรงพยาบาล

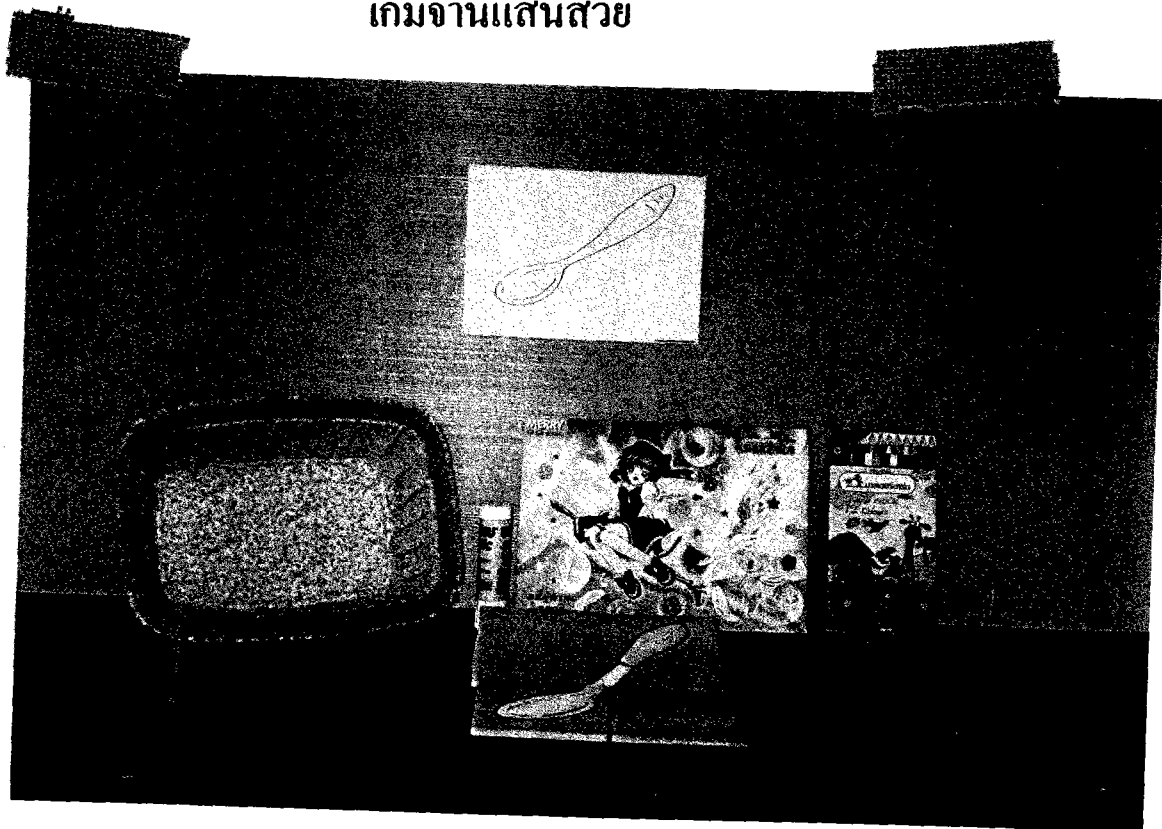

เกมขายของ

กิจกรรมเกมการจัดไม้บล็อก

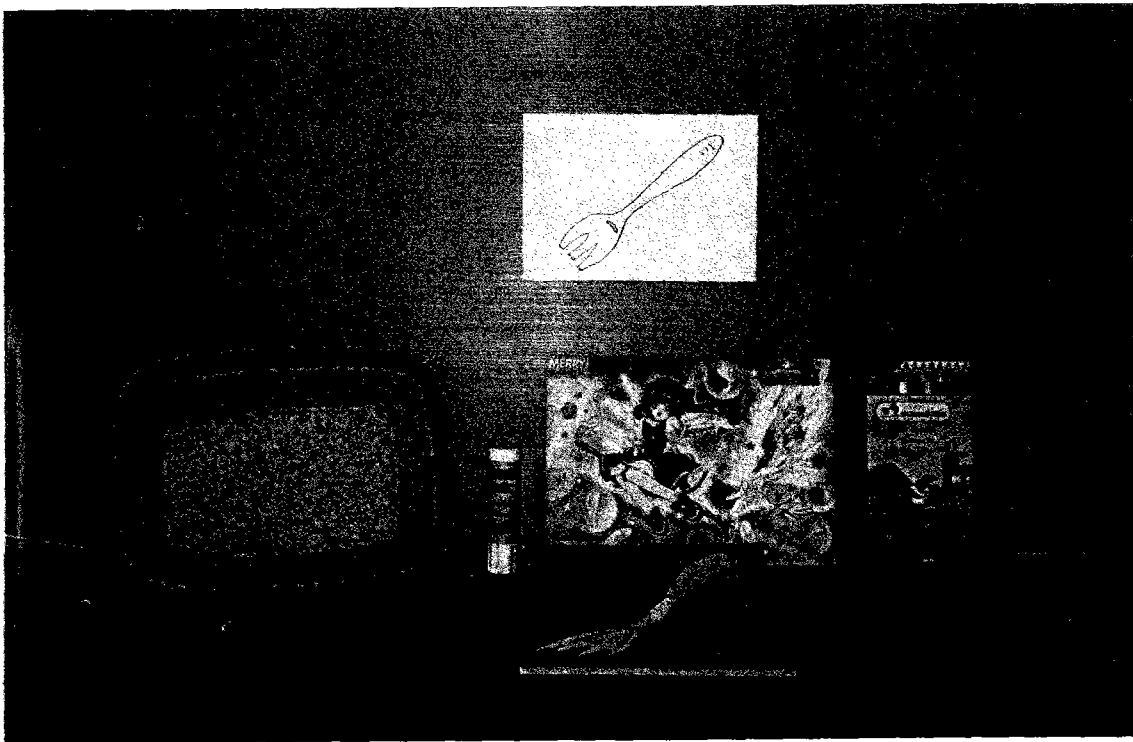

เกมงานแสนสวย

เกมซ้อนแสนสนุก

กิจกรรมเกมการจัดไม้บล็อก

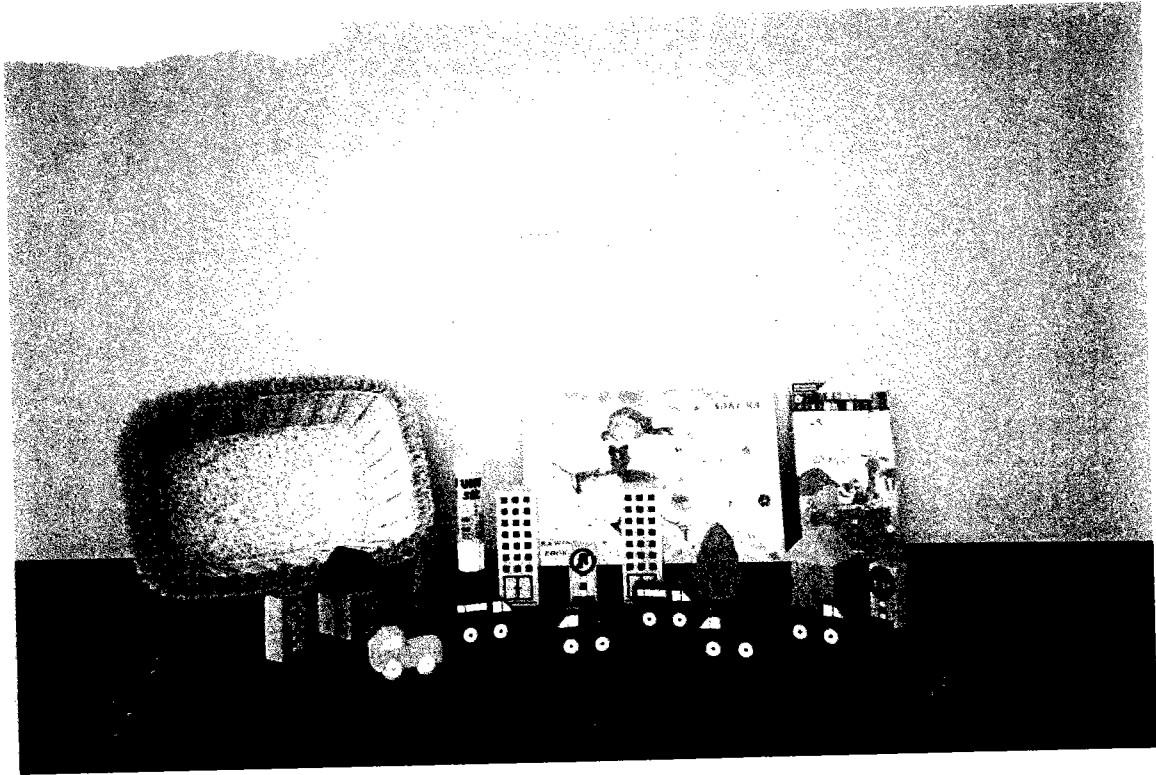

เกมส้อมพาเพลิน

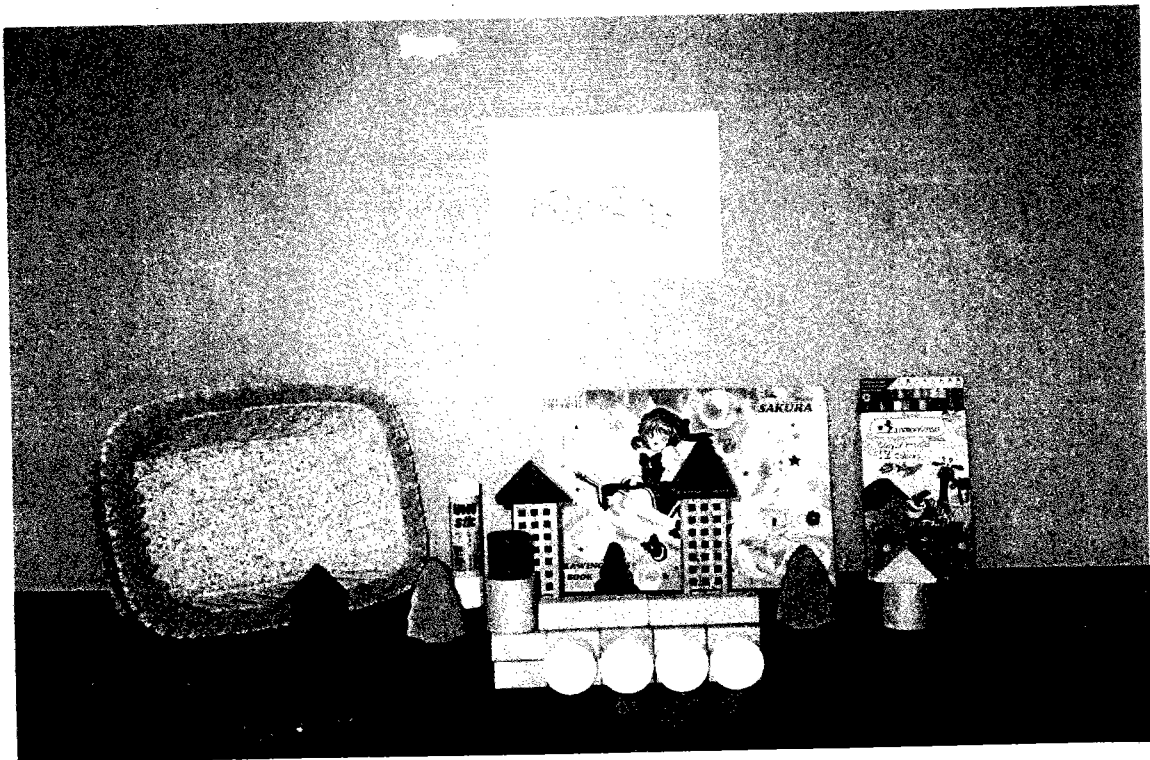

เกมแก้วน้ำวิเศษ

กิจกรรมเกมการจัดไม้บล็อก

เกมรถแข่งพาเพลิน

เกมรถไฟฟ้า

กิจกรรมเกมการจัดไม้บล็อก

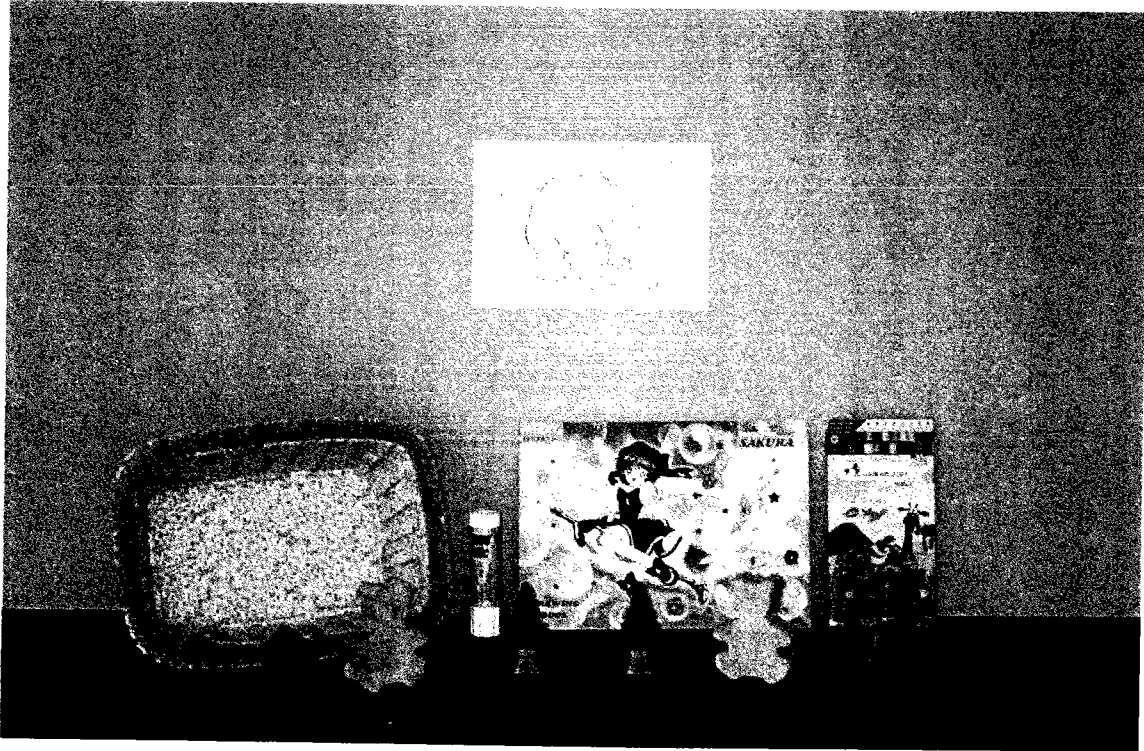

เกมแข่งเรือ

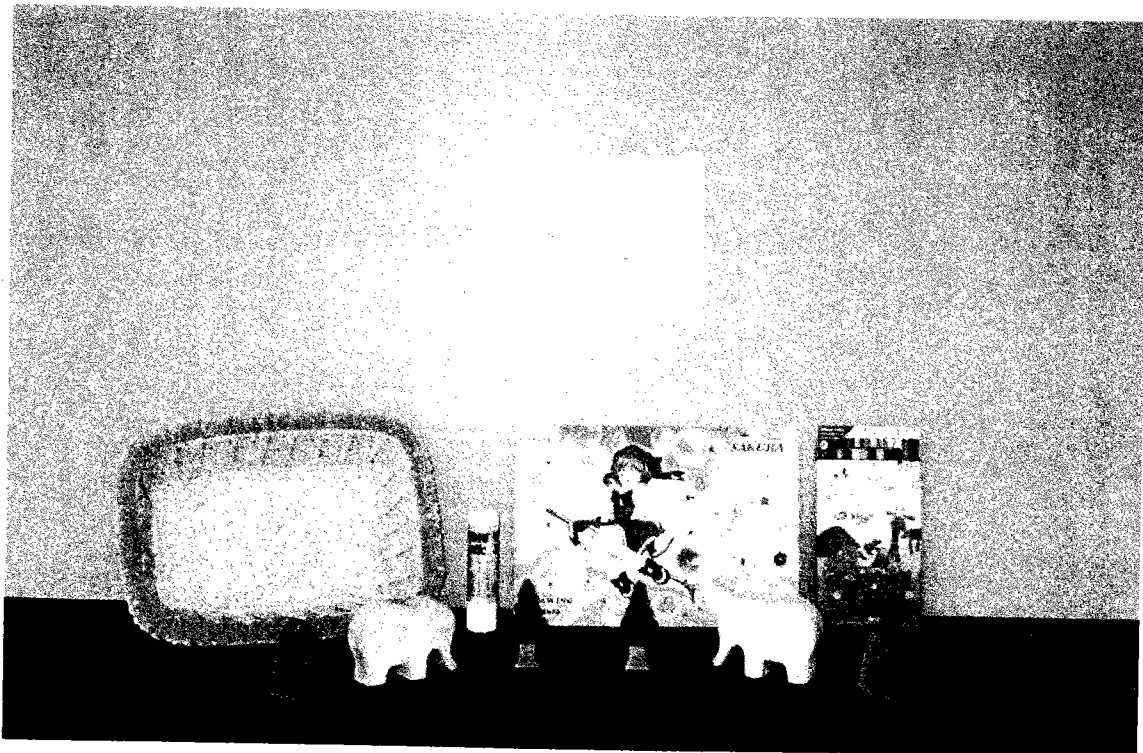

เกมประลองความเร็ว

กิจกรรมเกมการจัดไม้บล็อก

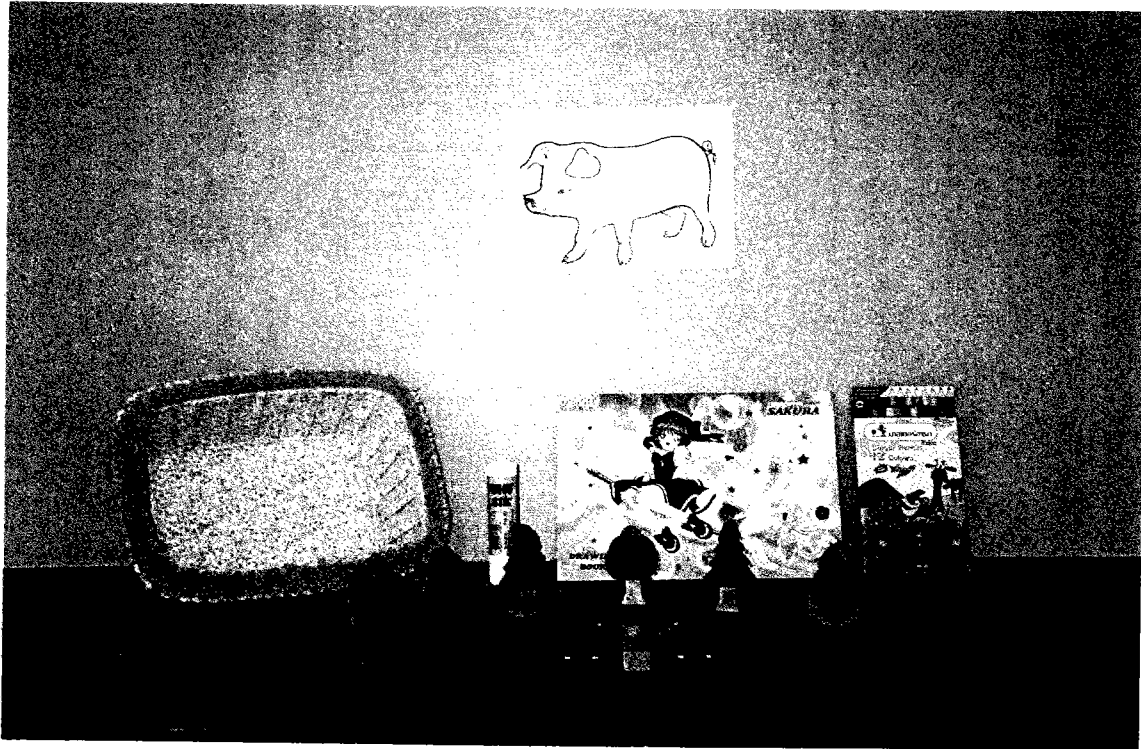

เกมหมีกินน้ำผึ้ง

เกมบอกใบ้ให้ทาย

กิจกรรมเกมกิ้งก่ายไม้บล็อก

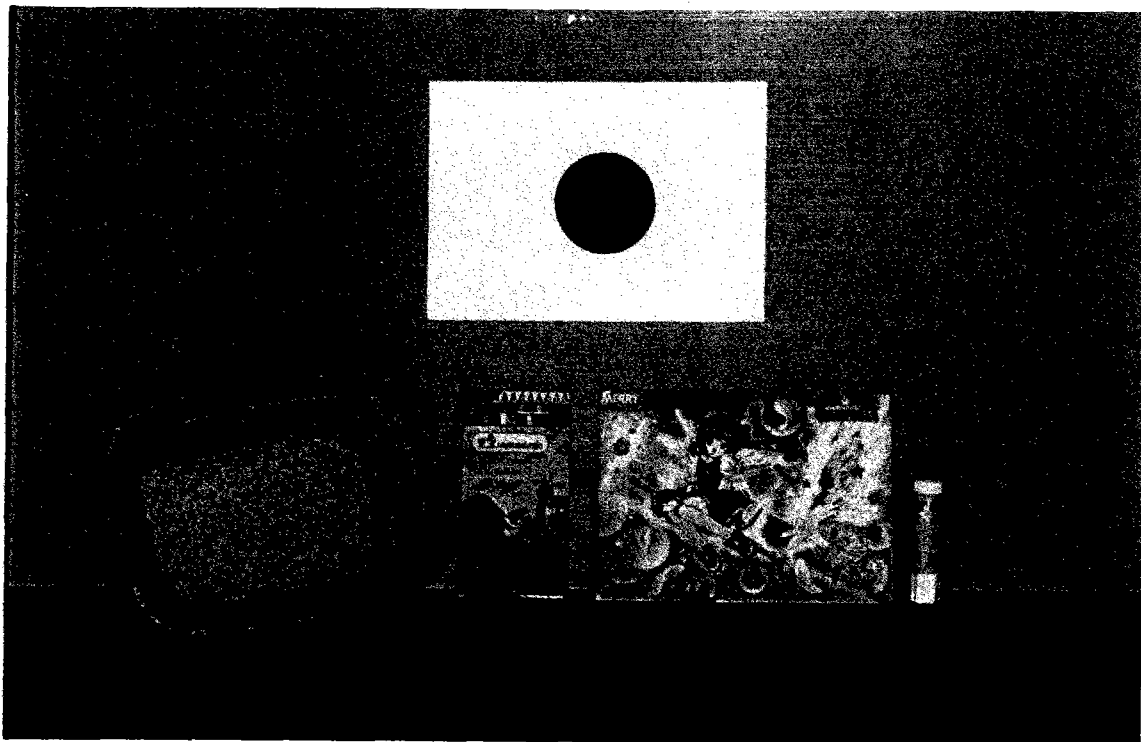

เกมหมุดคดกิ้ง

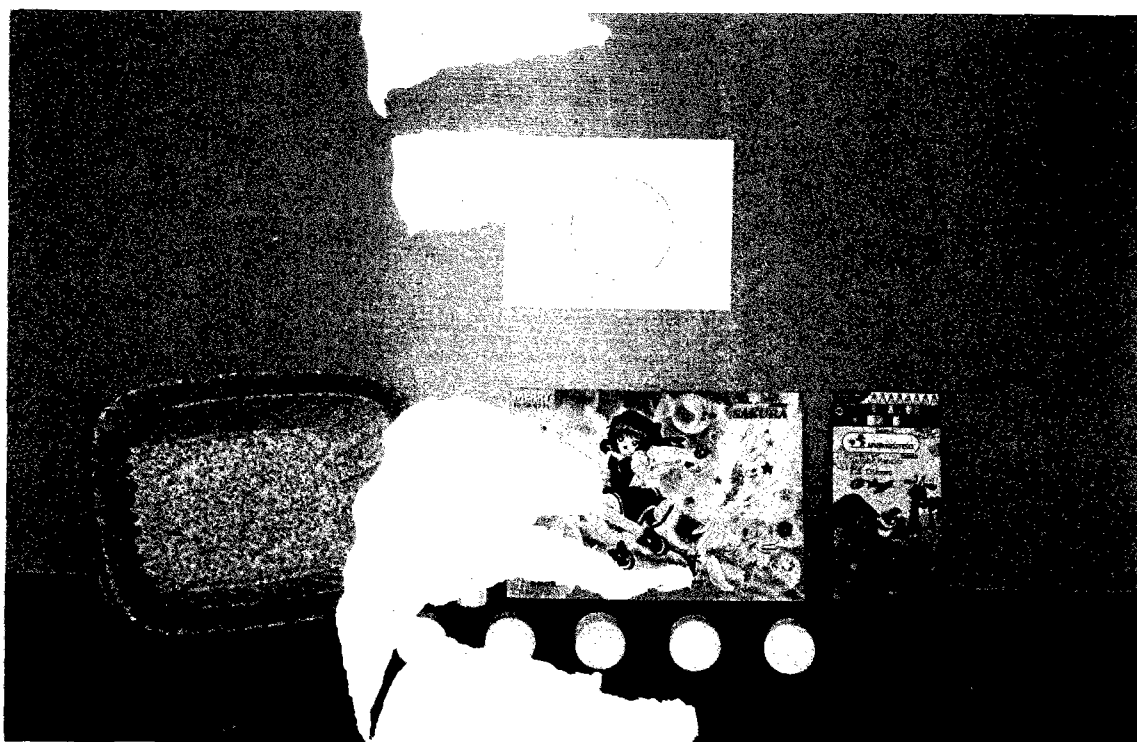

เกมกระต่ายหาคู่

กิจกรรมเกมการจัดไม้บล็อก

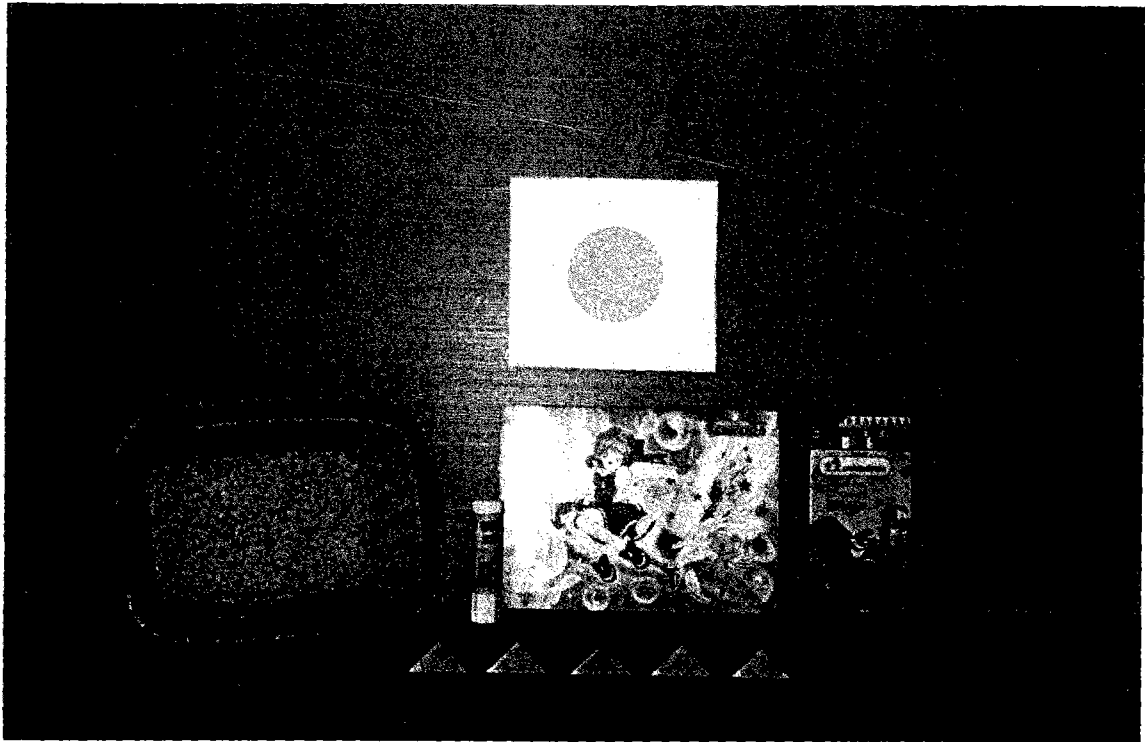

เกมหาคู่

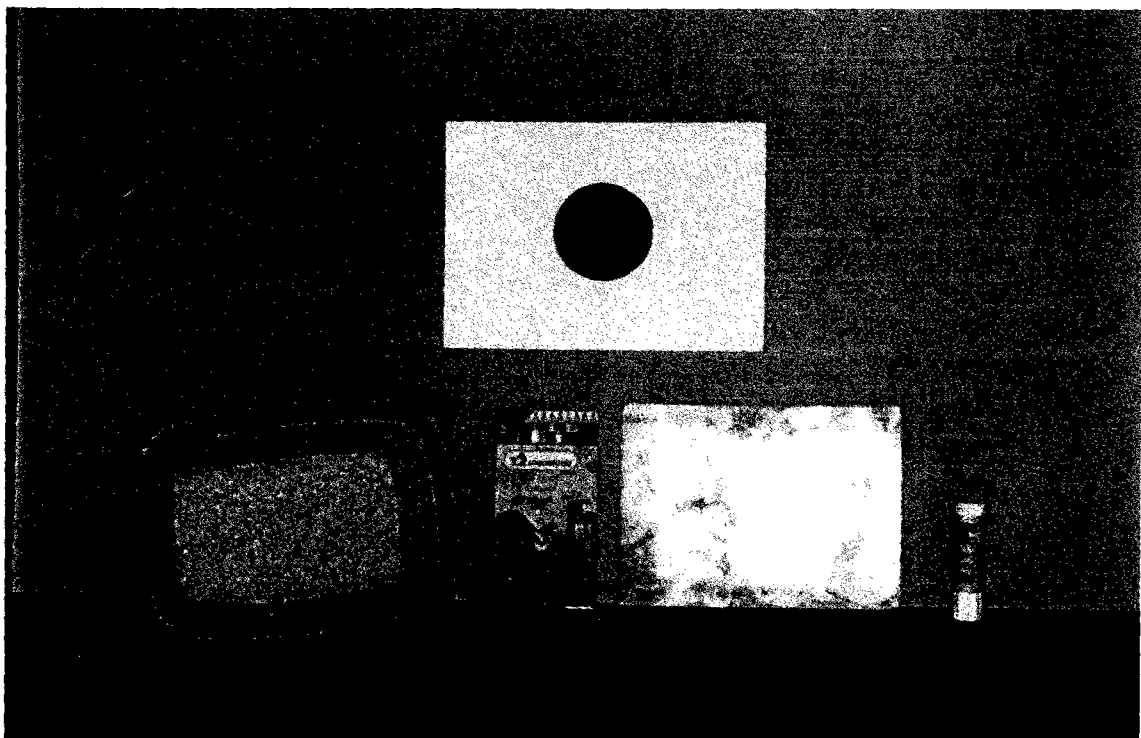

เกมจับคู่สีขา

กิจกรรมเกมการจัดไม้บล็อก

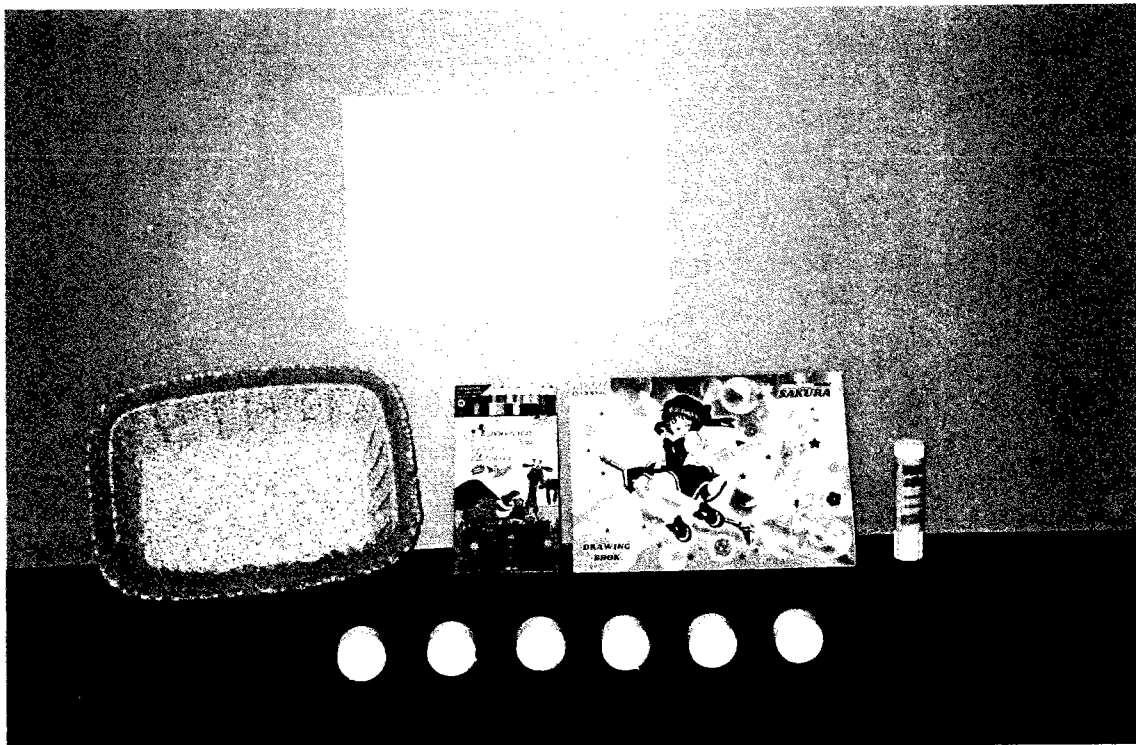

เกมคู่แฝด

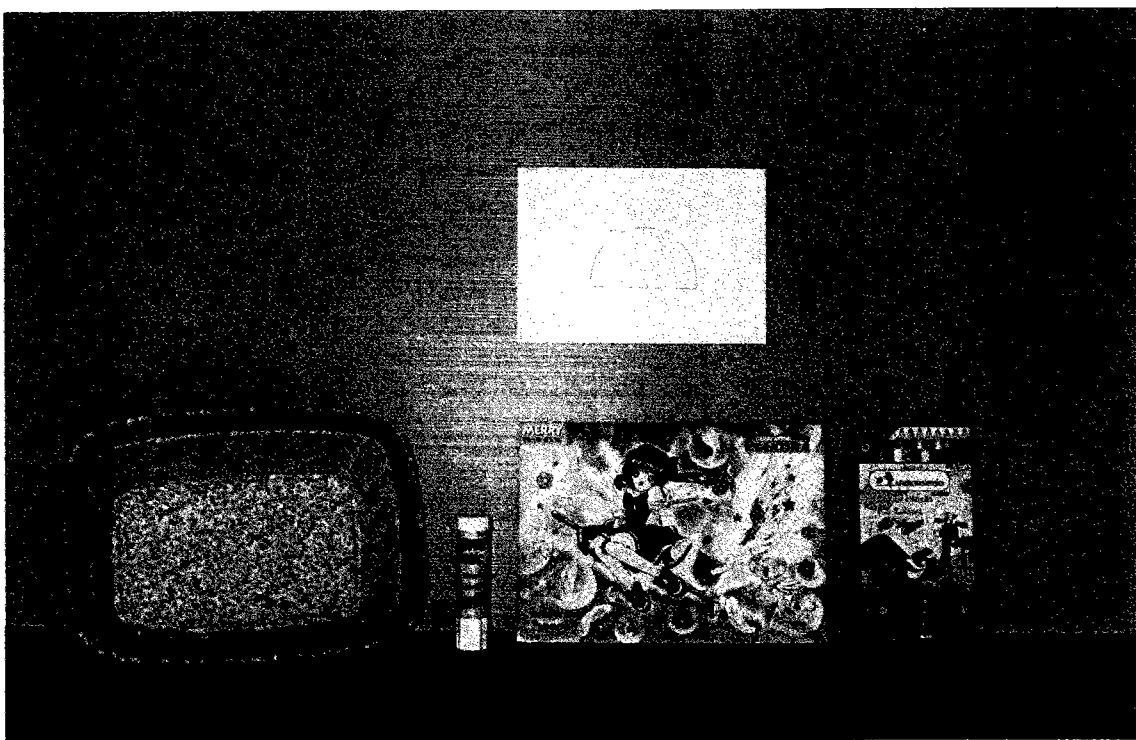

เกมจับคู่สีน้ำเงิน

กิจกรรมเกมการจัดไม้บล็อก

เกมลูกบอลกลิ้ง

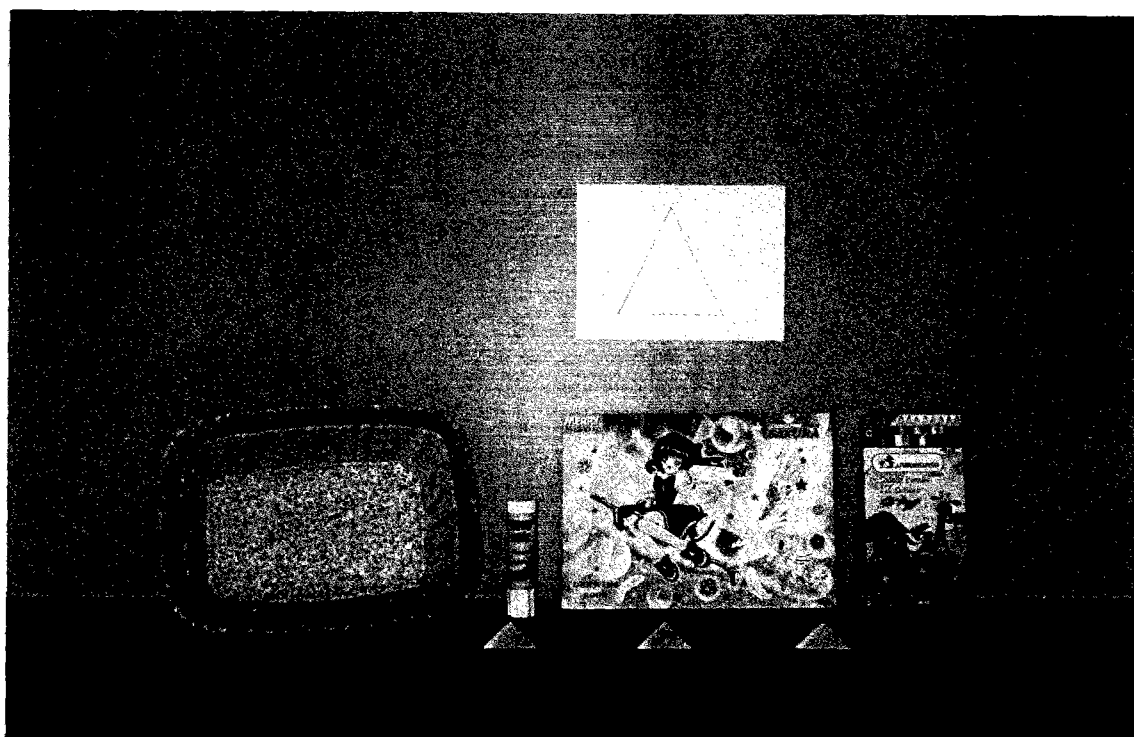

เกมพระจันทร์ตกน้ำ

กิจกรรมเกมการจัดไม้บล็อก

เกมหน้าต่างประหลาด

เกมหาคู่บ้าน

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวกัญญา เอื้อเชิดกุล
เกิดวันที่	12 สิงหาคม พ.ศ. 2515
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	329/1 ซอยหลังโรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ ตำบลสามเสนนอก อำเภอห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร 10310
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนอนุบาลมณียา
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2529	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2534	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2538	ครุศาสตรบัณฑิต เอกการศึกษาปฐมวัย สถาบันราชภัฏพระนคร กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2545	กศ.ม. (วิชาเอกการศึกษาพิเศษ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กรุงเทพมหานคร